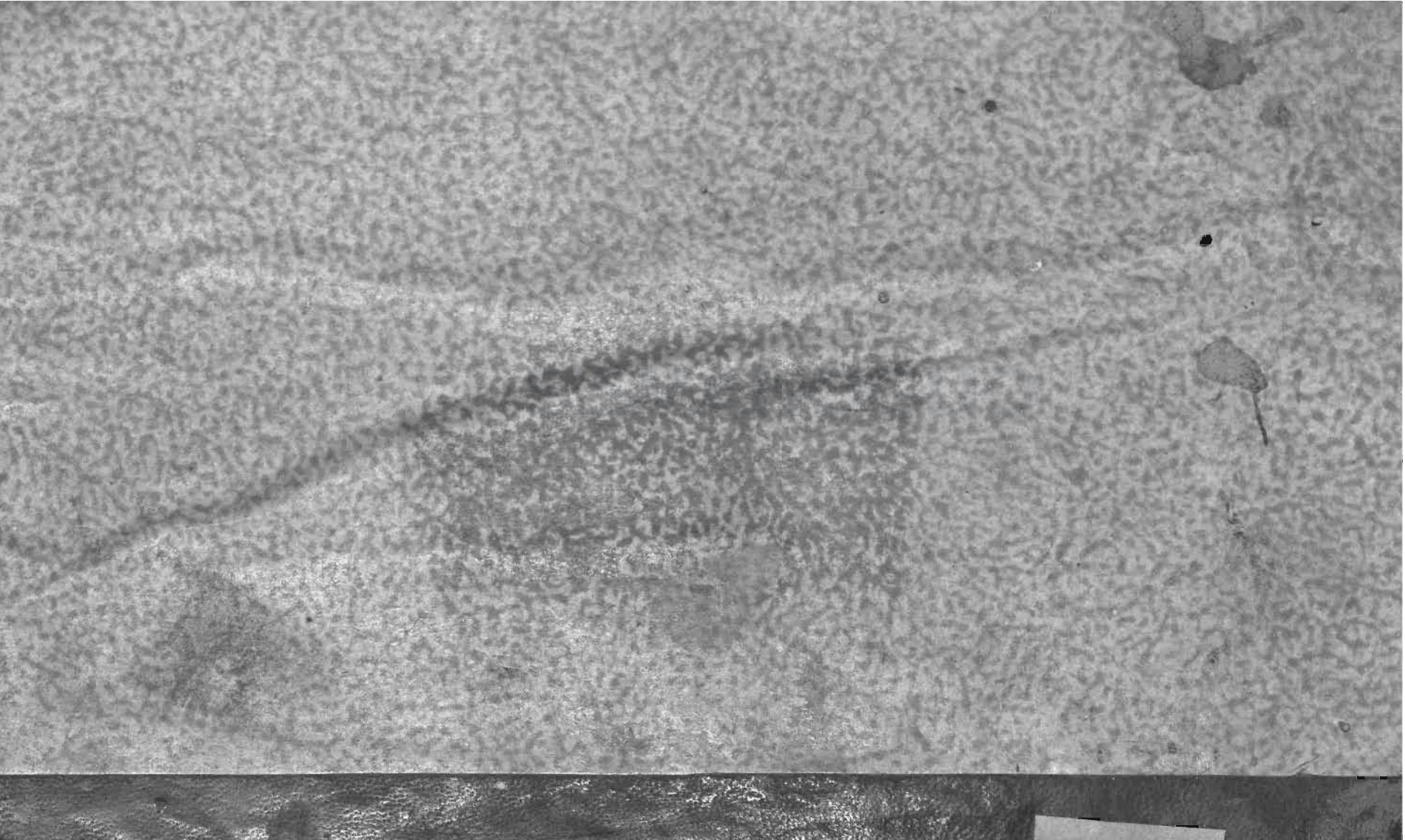

Madrid 12 Apr 1815

ΝΕΑ·
ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ·

Δ· Π·

Θ·

Οὐδὲν τῆς Ὑγιείης γλυκύτερον!

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΚ ΤΩΝ ΠΛΕΟΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΣΟΦΩΝ ΧΥΜΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΗΣ.

ΜΑΛΙΣΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ ΧΥΜΙΚΟΥ

ΒΡΟΥΝΙΑΤΕΛΟΥ

ΣΥΝΕΡΑΝΙΣΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΟΦΟΛΟΓΙΩ-
ΤΑΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΚΑΙ ΙΑΤΡΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΥΡΡΟΥ,

ΤΟΥ

ΘΕΤΤΑΛΟΥ.

Ἀδεία τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Οἰκουμε-
νικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου
ΚΥΡΙΛΛΟΥ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1818

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ

ΤΩ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ ΘΕΙΟΤΑΤΩ ΤΕ ΚΑΙ ΑΓΙΩΤΑΤΩ ΠΑΤΡΙ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ, ΚΥΡΙΩ ΜΟΙ ΚΥΡΙΩ ΠΟΛΥΚΑΡΠΩ, ΤΩ ΠΑΝΣΕΒΑΣΤΩ ΜΟΙ ΠΑΤΡΙ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΤΗ ΤΗΝ ΜΕΤΑ ΠΑΣΗΣ ΑΙΔΟΥΣ ΚΑΙ ΕΥΛΑΒΕΙΑΣ ΑΠΟΝΕΜΩ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΝ.

Ἡρακλῆς ἐκεῖνος ὁ μέγας καὶ θαυμαστὸς Ἥρως τοῦ κόσμου, περιερχόμενος ποτὲ τὰς πόλεις καὶ χώρας τῆς Ἑλλάδος, καὶ καθαρίζων τὴν γῆν ἡμῶν ἀπὸ τὰ τερατώδη αὐτῆς ἀντικείμενα, ἔφθασε τέλος πάντων καὶ ἕως εἰς τὴν περίφημον Λέρνην, λίμνην τῆς Ἀργολίδος, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσῃ καὶ ἀφανίσῃ ἐκείνην τὴν τρομερὰν καὶ μυθολογουμένην Ἑπτακέφαλον Ὕδραν τῶν παλαιῶν, ἥτις τότε ἐκεῖ ἐμφώλευε καὶ ἐκατοίκει. ἀλλ' ἐν ᾧ ὁ Ἥρως ἠγωνίζετο, κόπτων τὴν μίαν τῶν πολλῶν αὐτῆς κεφαλῶν, ἄλλαι ἀντ' ἐκείνης ἐφύτρωναν, καὶ αὐξανόμεναι ἐπολλαπλασιάζοντο καὶ ἐγίνοντο εἰς πλῆθος. Ὅθεν ὡς τοιοῦτος καὶ αὐτὸς ἐχρειάσθη εἰς αὐτὸν τὸν ἀγῶνα καὶ τὸν φίλον του Ἰόλαον διὰ νὰ τοῦ γένῃ βοηθὸς καὶ

συμπράκτωρ, ὥσε ἐν ᾧ ὁ πρῶτος ἔκοπτεν, ὁ δεύτερος κατακαίων τὴν τομὴν ταύτην μὲ πεπυρωμένον σίδηρον, τὴν ἐξήρανε καὶ τὴν ἐνέκρωνε, καὶ οὕτω τὴν ἐξωλόθρευσαν καὶ τὴν ἠφάνισαν.

Ἀλλὰ καθὼς ἐκεῖνοι οἱ Ἥρωες τότε ἠγωνίζοντο διὰ τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος, οὕτω καὶ Σὺ νῦν Μακαριώτατε καὶ Προσκυνητέ μοι Δέσποτα, ὡς ἄλλος γενναῖος καὶ θεῖος Ἡρακλῆς, κεκοσμημένος ὢν μὲ τὰς χάριτας καὶ μὲ τὰς ἀρετὰς ἐξολόθρευσον διὰ τῶν πρὸς Θεὸν δεήσεών Σου τὴν νῦν κυριεύουσαν πολυκέφαλον καὶ φθοροποιὰν Γ᾽δραν τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, τὰ ὁποῖα δσημέραι φεῦ! κυριεύουσι καὶ κατατήκουσι τοὺς δυσυχεῖς ἡμῶν ἀδελφοὺς, ἀποτέμνων τὰς κεφαλὰς αὐτῶν τῶν παθῶν μὲ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος: ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ. Ἐγὼ δὲ ὁ ταπεινὸς, ὡς ἄλλος σμικρὸς Ἰόλαος, ἐπιπάσσων καὶ προσαρμόζων τὰ Παιωνικὰ φάρμακα εἰς τοὺς πάσχοντας, διὰ τῆς σμικρᾶς μου ταύτης νέας Φαρμακοποιΐας, τὴν ὁποίαν Σοὶ προσφέρω ὡς δῶρον, ἐκ τῶν καρπῶν τῶν κόπων μου, καὶ δεῖγμα τῆς πρὸς Σέ μου μεγάλης εὐπειθείας, καὶ τῆς κατὰ χρέος βαθυτάτης μου ὑποκλίσεως, ἐλπίζω νὰ φανῶ χρήσιμος καὶ ὠφελὴς εἰς ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς ἀδελφούς μας.

Δέχθητι λοιπὸν παρακαλῶ, Μακαριώτατε Δέσποτα, μὲ τὴν συνήθη σοι εὐμένειαν καὶ κλίσιν πρὸς τὰ τοιαῦτα βιβλία, τὴν νέαν μου ταύτην Βίβλον, τὴν ὁποίαν σχολάζομαι ὠφέλιμον καὶ ἀναγκαίαν εἰς τὸ ἡμέτερον γένος, ἐπισφραγίζων αὐτὴν διὰ τῶν μακαρίων Σου καὶ θειοπειθῶν εὐχῶν, διὰ νὰ γένῃ πλέον ὠφέλιμος εἰς τοὺς εἰλι-

κρινεῖς ἡμῶν ἀδελφοὺς, καὶ εἰμὶ παραβέβαιος, ὅτι ὁ Θεάνθρωπός μας Ἰησοῦς Χριστὸς θέλει Σὲ σήση ἐκ δεξιῶν του, ὡς διάδοχόν του καὶ πιστὸν οἰκονόμον, ἐν ᾧ θέλει κρίνῃ ἐπὶ θρόνου τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀμήν.

Τῇ β': τοῦ αωιη': Φευρουαρίου.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Μακαριότητος

Τιὸς ἐν Χριστῷ καὶ δοῦλος εὐπειθέστατος

Διονύσιος ὁ Πύρρος.

ΕΞΟΧΩΤΑΤΕ ΚΥΡΙΕ ΡΑΖΗ ΧΑΙΡΟΙΣ!

Δεν εἶναι χρεία, ὦ Φίλε μου, νὰ Σοὶ ἀποδείξω, ὅτι ἡ Ἰατρικὴ εἶναι ἡ πλέον ὠφελιμωτάτη ἐπιστήμη τοῦ κόσμου εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, ἐπειδὴ καὶ Σὺ ὡς σοφὸς Ἰατρὸς γνωρίζεις πολλὰ καλὰ τοὺς ὅρους καὶ κανόνας καὶ τὴν μεγάλην ὠφέλειαν αὐτῆς τῆς θείας ἐπιστήμης. ὅλοι οἱ μεγάλοι νόες τοῦ κόσμου θείαν ἐπιστήμην τὴν ὀνομάζουσι, καὶ ὄντως θεία! ἐπειδὴ καὶ μετὰ Θεὸν κανένας ἄλλος ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον δὲν εἶναι τόσον χρειαζόμενος καὶ ὠφέλιμος, ὅσον ὁ ἄριστος Ἰατρὸς, ὁ σκοπὸς τοῦ ὁποίου δὲν ἀποτείνεται εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ δίδῃ τὴν ὑγιείαν εἰς τὸν πλησίον του, ἡ ὁποία εἶναι τὸ πλέον πολύτιμον καὶ γλυκύτερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου. τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, οἱ πόνοι τοῦ σώματος καὶ τὰ παρόμοια δεν ἀποβλέπουσιν εἰς ἄλλο, παρὰ εἰς τὸ νὰ φθείρωσι τὴν ὕπαρξιν καὶ ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. ὅλοι οἱ κόποι καὶ ὅλοι οἱ ἀγῶνες εἰς τοῦτον τὸν κόσμον δὲν γίνονται δι' ἄλλο, εἰμὴ πρὸς ἀπόκτησιν τῆς εὐδαιμονίας: ἤτοι πρὸς ἀποφυγὴν τῶν πόνων, καὶ διατήρησιν τῆς ὑγιείας. Τί ὠφελεῖ ὁ πλοῦτος εἰς τοὺς πλουσίους; τί χρησιμεύει ἡ δόξα εἰς τοὺς μεγισᾶνας; ὁποίαν ἡδονὴν προξενοῦσιν αἱ πολλαὶ γνώσεις εἰς τοὺς σοφοὺς, ἀπουσης τῆς ὑγιείας; ταῦτα πάντα εἶναι μηδὲν

συγκρινόμενα μὲ τὴν ὑγιείαν. τὴν δυστυχῆ ταύτην κατάσασιν τῶν ἀνθρώπων βλέποντες οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου, καὶ εὐσπλαγχνιζόμενοι τὴν ἀνθρωπότητα, ἀγωνίζονται φιλοπόνως πρὸς ἐφεύρεσιν μέσων καλῶν καὶ ὠφελίμων εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου.

Δυσυχὴς λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος, ὅς τις κλείει τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ ἀπερνᾷ μίαν γέφυραν· δυσυχέσερος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος σφαλεῖ αὐτοὺς διὰ νὰ μὴν ἰδῇ τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ. ὁ Θεὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ Πάνσοφον καὶ Παντοδύναμον ὄν, καὶ Δημιουργὸς τοῦ Παντὸς, ἐκόσμησε τὸν ὁρίζοντά μας μὲ διάφορα καὶ ποικίλα ὄντα, καὶ αὐτὰ πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀνθρώπων. οἱ φιλάνθρωποι Ἰατροὶ καὶ οἱ Φαρμακοποιοὶ, μάλιστα καὶ ἄλλοι πολλοὶ σοφοὶ τῆς Εὐρώπης, τὸ σκοπούμενον τῶν ὁποίων εἶναι τὸ νὰ δίδωσι τὴν ὑγιείαν εἰς τὸν πλησίον των, ἀγωνίζονται φιλοπόνως ἐφευρίσκοντες ὁσημέραι μέσα πρὸς ὠφέλειαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐγὼ λοιπὸν φιλογενὴς ὢν καὶ φιλέλλην, ἐνασχολούμενος ποτὲ εἰς τὰς σπουδάσμου, μετέφρασα μίαν νεωτέραν Φαρμακοποιΐαν τοῦ περιφήμου Χυμικοῦ Βρουνιατέλου, τοῦ ἡμετέρου σοφοῦ Διδασκάλου, τῆς ἐν Παυΐᾳ Βασιλικῆς Ἀκαδημίας, ἡ ὁποία ὅταν ἐκβῆκεν εἰς φῶς, οἱ Γάλλοι καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης, εὐθὺς τὴν μετέφρασαν, καὶ τὴν ἔδωκαν εἰς τύπον πρὸς ὠφέλειαν τοῦ γένους αὐτῶν.

Εἰς τὴν Φαρμακοποιΐαν ταύτην ἐγὼ ἐπρόσθεσα καὶ ἄλλας πολλὰς Χυμικὰς κατασκευὰς, ὅλας ἐρανισμένας ἀπὸ τοὺς πλέον νεωτέρους καὶ σοφοὺς Ἰατροὺς τῆς Εὐρώπης. ἡ μέθοδος τῆς κατασκευῆς τῶν ἰατρικῶν τῆς παρούσης πραγματείας, ἡ δύναμις καὶ ἡ προσάρμοτις αὐτῶν εἰς τὰς ἀνθρωπίνους ἀῤῥωστίας, βαδίζουσι κατὰ τάξιν εἰς ὅλον τὸ βιβλίον, καθὼς ἀκολούθως εἰς τὸ παράδειγμα βλέπομεν.

Παράδειγμα.

Λαύδανον ῥευστόν.

Λαούδανο λικούϊδο. Ἰταλιστὶ, Laudano liquido.

Μέθοδος τῆς κατασκευῆς. Ἔπαρε κανέλλαν καλὴν, δρ΄. ἓν. καρυόφυλλα (μοσκοκάρφια) δρ΄. ἓν. τὰ δύω καλῶς κοπανισμένα. κρασὶ καλὸν καὶ ἄσπρον, δρ΄. ἑκατόν. ὄπιον (ἀφιῶνι) καθαρὸν, δρ΄. δέκα ἕξ. κρόκον καλὸν, δρ΄. ἓν. ἀνακάτωσον τὰ πάντα καλῶς, ἕως οὗ νὰ ἀναλύσῃ τὸ ὄπιον· ἔπειτα βάλε τὸ μίγμα τοῦτο εἰς ἓν ἀγγεῖον ὑάλινον καλῶς κεκλεισμένον, καὶ ἄφεστο νὰ μείνῃ εἰς τὸν ἥλιον, ἢ εἰς θερμὴν στάκτην διὰ ὀκτὼ ἡμέρας· μετὰ ταῦτα στραγγίσας αὐτὸ διὰ ποταποῦ χάρτου, φύλαξ.ν διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρακτήρ. Τὸ ὑγρὸν τοῦτο ἔχει μίαν ὀσμὴν ἀρωματικὴν, καὶ μίαν γεῦσιν πικρὰν, θερμὴν, καὶ ἀρωματικήν· εἶναι διαφανές, μὲ ἓν χρῶμα κιτρινωπόν.

Δύναμις. Εἶναι ναρκωτικὸν, ὑπνωτικὸν, καὶ ἀνώδυνον.

Τρόπος τῆς μεταχειρίσεως. Τοῦτο τὸ ἰατρικὸν ἑνώνεται μὲ ἀρωματικὰ νερὰ, μὲ αἰθερώδη πνεύματα, μὲ τὸν οἶνον καὶ μὲ διάφορα ἄλλα ρευστά.

Μεταχείρισις ἔσωθεν. Εἰς τὴν Διάῤῥοιαν, Δυσεντερίαν, Δυσεντερίαν (προπινομένου κανενὸς καθαρτικοῦ), εἰς Βῆχαν παντὸς εἴδους, εἰς Φθίσιν γαστρικὴν καὶ ἐντερικὴν, εἰς τὴν Ἀϋπνίαν, καὶ εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς πόνους τοῦ σώματος, ἀκόμη καὶ εἰς ἐκεῖνα τὰ πάθη, εἰς τὰ ὁποῖα ὠφελεῖ τὸ ὄπιον. ἐξωτερικῶς εἰς τὰς βρωμερὰς πληγὰς, εἰς τὰ δαγκάματα τῶν μελισσῶν σκορπίων κτλ.

Δόσις. Εἰς τὰ βρέφη ἀπὸ δύω, ἕως πέντε σάγματα, (κόμπους) εἰς τοὺς προβεβηκότας δίδεται ἀπὸ πέντε ἕως δέκα δὶς ἢ τρὶς τὴν ἡμέραν μὲ τὸ νερὸν, ἢ μὲ ἄλλο ρευστὸν θερμὸν, ἢ καὶ ψυχρόν.

Ἡ Φαρμακοποιΐα αὕτη σοχάζομαι, ὅτι εἶναι ὠφέλιμος καὶ ἀναγκαία ὄχι μόνον εἰς τοὺς Ἰατροὺς καὶ Φαρμακοποιοὺς, ἀλλ' ἀκόμη σχεδὸν καὶ εἰς κάθε γνωσικὸν ἄνθρωπον, ἐπειδὴ καὶ μὲ αὐτὴν ἐμπορεῖ ὁ καθεὶς νὰ κατασκευάσῃ σχεδὸν ὅλα τὰ ἰατρικὰ, νὰ ἐξεύρῃ τὴν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν αὐτῶν· τὸν τρόπον τῆς μεταχειρίσεως, τὴν δόσιν καὶ τὴν προσάρμοσιν αὐτῶν εἰς τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων. Αἱ κατασκευαὶ τῆς παρούσης Φαρμακοποιΐας κεῖνται κατ' ἀλφάβητον εἰς τὸν Πίνακα πρὸς τὸ τέλος τῆς βίβλου. αὗται βαδίζουσι κατὰ τάξιν ἀπὸ παράγραφον εἰς φύλλον, καὶ ἀπὸ σελίδα εἰς ἀριθμόν.

Διὰ νὰ εἶναι πλέον εὔληπτος εἰς ὅλους ἡ βίβλος αὕτη, ἐδιώρισα τὰ βάρη τῶν ὑλῶν μὲ τὰ δράμια μὲ τοὺς κόκκους καὶ μὲ τὰ σάγματα, κἄποτε καὶ μὲ τὸ ἁπλόχειρον κτλ. καὶ ἀντὶ Ἑλληνικῶν ἢ Ἀραβικῶν χαρακτήρων, κατέγραψα τὰς ὕλας καὶ δράμια μὲ ὁλοκλήρους λέξεις, καὶ μὲ γράμματα. ναὶ ἡ βίβλος αὕτη δὲν εἶναι μὲν μεγάλη καὶ πολύφυλλος, μήτε ἐπαγγέλλεται τὴν τελείαν ἐξολόθρευσιν τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, θέλει γένῃ ὅμως πολλὰ ὠφέλιμος καὶ εἰς τινὰς δυσυχεῖς ἡμῶν ἀδελφοὺς, οἱ ὁποῖοι ὑστερούμενοι τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, δὲν δύνανται νὰ προσκαλέσωσιν ἰατροὺς πολλοὺς εἰς τὸν οἶκόν τους, μήτε τὰς σοβαρὰς καὶ ὑπερηφάνους αὐτῶν προσαγὰς νὰ ἀκούσωσιν, ἐλπίζω ὅμως εἰς κἀνένα ἄλλον φιλογενῆ καὶ φιλάνθρωπον Ἕλληνα, νὰ κάμῃ καὶ αὐτὸς κἀνὲν ἔργον τοιοῦτον καλλιώτερον, ἢ καὶ ὠφελιμώτερον εἰς τὸ γένος μας, χωρὶς νὰ δώσῃ ἀκρόασιν εἰς τὰς μωρολογίας τινῶν μισοκάλων καὶ φθονερῶν ἀνθρωπαρίων. ἐπειδὴ βέβαια καὶ ἡ σφαῖρα τῶν ἐσφαλμένων αὐτῶν ἰδεῶν εἶναι ἴση μὲ τὸν κύκλον τῆς αὐτῶν ἀμαθείας. ἐγὼ, φίλε μου, διὰ νὰ μὴν φανῶ, ὡς ἐτώσιον ἄχθος τῆς γῆς, ὡς λέγεται, κάμνω κατὰ τὸ παρὸν τοῦτο μου τὸ πόνημα, ὅσον τὸ κα-

λοῦσιν αἱ περισάσεις μου, καθὼς Σοὶ ἔλεγον, καὶ ὅσον ἀπαιτεῖ καὶ ἡ πατρίς μας ἀπὸ κάθε αἰσθαντικὸν καὶ εἰλικρινῆ Ἕλληνα.

Προτοῦ νὰ ἀρχίσωμεν ὅμως τὴν καταγραφὴν τῶν κατασκευῶν τῆς παρούσης πραγματείας, προτάττομεν ἓν Λεξικὸν τῶν κατασκευῶν καὶ πράξεων αὐτῆς, καθὼς αὐτὸ ἀκολούθως ἔπεται, καὶ μίαν Ἑρμηνείαν μερικῶν ὀργάνων τῆς Χυμικῆς καὶ Φαρμακευτικῆς: αὐτῶν τῶν δύω μεγάλων ἐπισημῶν! Πρὸς τὸ τέλος τῆς βίβλου προσθέττομεν ἀκόμη ἓν Λεξικὸν τινῶν βοτάνων καὶ ὑλῶν, καὶ μίαν χάρταν μέ τινα σχέδια τῶν ἄνω εἰρημένων ὀργάνων· ὅθεν εἰμὶ εὔελπις, ὅτι οἱ εἰλικρινεῖς μου ὁμογενεῖς, εὐχαριςούμενοι εἰς τὴν ὑλην τῆς παρουσης πραγματείας, καὶ ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἀγαθήν μου προαίρεσιν, μάλισα δὲ ἡδυνόμενοι καὶ εἰς τοὺς νέους τούτους χαρακτῆρας τοῦ τύπου τούτου, θέλουσι δεχθῆ μὲ εὐμένειαν τὴν νεοφανῆ ταύτην μου Βίβλον, ἐγκαρδιώνοντές με κατὰ τὸ παρὸν, ὥςε καὶ μετὰ ταῦτα νὰ δώσω εἰς φῶς μίαν μου Πρακτικὴν Βοτανικὴν προσηρμοσμένην εἰς τὰς ἀνθρωπίνους ἀρρωσίας, καὶ μίαν Περιήγησιν, τὴν ὁποίαν προλαβόντως ἔκαμα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἔρρωσο.

Τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος εἰλικρινέςατος
καὶ ἄδολος φίλος

Διονύσιος ὁ Πύρρος Θετταλός.

ΛΕΞΙΚΟΝ

Τῶν πράξεων καὶ κατασκευῶν τῆς Πρακτικῆς Φαρμακοποιΐας.

Ἡ Πρακτικὴ Φαρμακοποιΐα διδάσκει τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον οἱ Ἰατροὶ καὶ οἱ Φαρμακοποιοὶ ἐμποροῦσι νὰ συνθέσωσι καὶ νὰ ἀναλύσωσι τὰς διαφόρους ὕλας: ἤτοι νὰ κατασκευάσωσι διάφορα ἰατρικὰ, τὰ ὁποῖα ἤθελον φαίνωνται πλέον ἀρεσὰ εἰς τὸν Ἰατρὸν, καὶ ὠφέλιμα εἰς τὸν πάσχοντα.

Οἱ Ἰατροὶ καὶ οἱ Φαρμακοποιοὶ πρέπει νὰ γνωρίσωσι πολλὰ καλὰ τὴν τέχνην ταύτην, διὰ νὰ μὴν κάμωσι λάθη εἰς τὰς πράξεις αὐτῶν, καθὼς πολλάκις συμβαίνει ἐκ τῆς ἀγνοίας αὐτῶν. πρὸς τούτοις πρέπει νὰ ἐξεύρωσιν ἀκόμη καὶ τὰ ὄργανα τῆς Χυμικῆς καὶ Φαρμακευτικῆς, μὲ τὰ ὁποῖα αὐτοὶ κατασκευάζουσι τὰ ἰατρικά.

Ὁρισμοὶ καὶ Πράξεις τῆς Φαρμακευτικῆς.

α΄. Ἐξατμίζω, λέγομεν, ὅταν ξεχωρίζωμεν διὰ τοῦ πυρὸς ἓν ὑγρὸν ἀπὸ ἓν ἄλλο πυκνότερον, ἢ καὶ ςερεόν: δηλ: ἁλάτων, χόρτων κτλ: Ἰταλιςὶ λέγεται, Σβαπορατσιόνε Svaporazio'ne.

β΄. Ἀμπικαρίζω, λέγομεν, ὅταν ἐξατμίζωμεν, ἢ ξεχωρίζωμεν διὰ τοῦ πυρὸς ὑγρά τινα ἀπὸ

ἄλλας ὕλας πυκνοτέρας, ἢ καὶ ῥευστὰ μέσα εἰς ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμένον, καὶ ςάζοντα ἀπὸ ςάγμα εἰς ςάγμα. Ἰταλ. Διςιλατσιόνε. Distilazione.

γ'. Κ ο γ χ λ ά ζ ω, λέγομεν, ὅταν βάλλωμεν μίαν, ἢ καὶ πολλὰς ὕλας, καὶ τὰς βράζωμεν ὀλίγον τι, διὰ νὰ ἔχωμεν ἓν κόγχλασμα ἀνάλογον μὲ τὰς εἰρημένας ὕλας. ἡ πρᾶξις αὕτη λέγεται Ἰταλ. Decozione. καὶ τὸ κόγχλασμα Decoto.

δ'. Β ρ ά ζ ω, λέγομεν, ὅταν βάλλωμεν μ ρικὰς εὐώδεις φυτικὰς ὕλας, καὶ τὰς βράζωμεν διά τινα καιρὸν, διὰ νὰ ἔχωμεν ἓν πιοτὸν εὐῶδες καὶ χλιαρόν. Bolire.

ε'. Σ τ ρ α γ γ ί ζ ω, λέγομεν, ὅταν ξεχωρίζωμεν ἀπὸ ἓν ὑγρὸν διά τινος χάρτου, ἢ πανίου, μίαν ἢ πολλὰς ςερεὰς ὕλας. Feltrare.

ς'. Π υ κ ν ώ ν ω, ἢ Σ υ γ κ ε ν τ ρ ώ ν ω, λέγομεν, ὅταν ξεχωρίζωμεν διὰ τοῦ πυρὸς ὑγρά τινα ἀπ' ἄλλα ςερεώτερα σώματα. οἱ ἄρτοι εἰς τὸν φοῦρνον, τὰ κρέατα καὶ ὅλα τὰ ἄλλα σώματα συγκεντρώνονται μὲ τὴν τέχνην. Concentrazione.

ζ'. Χ ω ν ε ύ ω, λέγομεν, ὁπόταν διὰ τοῦ πυρὸς ἀναλύωμεν ἓν ςερεὸν σῶμα, καὶ τὸ μεταβάλλωμεν εἰς ἄλλο ἀρεὸν καὶ ῥευςόν. Fusione. Φουζιόνε.

η'. Κ ρ υ ς τ α λ λ ώ ν ω, λέγομεν, ἓν φαινόμενον, τὸ ὁποῖον συμβαίνει νὰ μεταβάλλεται ἓν ῥευςὸν εἰς ςερεόν τι σῶμα, διαφόρως πως κρυςαλ-

λωμένον. Cristallizzazione

η'. Τ ε λ ώ ν ω, λέγομεν, τὴν μεταβολὴν ἑνὸς πυκνοῦ, ἢ ἡμιπυκνοῦ σώματος, εἰς ἄλλο πλέον πεπυκνωμένον τοῦ πρώτου. Vetrificazione

θ'. Ἀ ν α λ ύ ω, λέγομεν, ὅταν διὰ τοῦ πυρὸς ἀναλύωμεν ὕλας πηκτὰς, ἢ ἡμιπηκτάς: μέταλλα, βούτυρον, ῥητίνην κ. τ. λ. ἀναλύομεν τὰ τοιαῦτα διὰ μέσου τῶν χονευτηρίων, σχ: 7. 8. 10. Fusione

ι'. Δ ι α λ ύ ω, λέγομεν, ὅταν διαλύωμεν διὰ τοῦ πυρὸς, ἢ ἄλλου ὑγροῦ, σώματα τινά: ἅλατα, γαίας καὶ κάλια κ. τ. λ. Dissoluzione.

ια'. Ὀ ξ υ δ ώ ν ω, λέγομεν, ὅταν ἑνόνωμεν τὸ θερμοξυγόνον μέ τινα σώματα καυςέα: δηλ. ὁ φωσφόρος, τὸ θεῖον κ. τ λ. Ossigenazione.

ιβ'. Κ ο π α ν ί ζ ω, λέγομεν, ὅταν συντρίβωμεν σώματα ςερεὰ εἰς γουδίον, ἢ εἰς ἄλλο ςερεώτερον σῶμα, καὶ τὰ μεταβάλλωμεν εἰς λεπτὰ τεμμάχια, ἢ εἰς λεπτοτάτην σκόνην. Triturazione.

ιγ'. Κ ο ς κ ι ν ί ζ ω, λέγομεν ἐκείνην τὴν πρᾶξιν, μὲ τὴν ὁποίαν ξεχωρίζομεν διά τινος κοσκίνου τὰ λεπτότατα μερίδια τῆς ὕλης ἀπὸ τὰ μεγαλήτερα. Στατσιαμέντο. Stacciamento.

ιδ'. Μ ο υ ς κ ε ύ ω, λέγομεν, ὁπόταν μαλακόνωμεν φυτικὰς τινὰς ὕλας διὰ τοῦ νεροῦ, ἢ ἄλλου τινὸς ῥευςοῦ εἰς ἀγγεῖον μὲ ςόμιον κατὰ πολλὰ ἀνοικτόν. Ἰταλιςὶ Ματσιρατ'

σιόνε. Macerazione.

ιε΄. Η λ ύ ν ω, λέγομεν, ὅταν πλύνωμεν διά τινος ὑγροῦ νεροῦ, ἢ ἄλλου εἴδους, καὶ ἀποχωρίζωμεν τὰς διαλυτὰς οὐσίας ἀπὸ τὰς ἀδιαλύτους. Λαβατσιόνε. Lavazione.

ις΄. Κ α τ α ς α λ ά ζ ω, λέγομεν, ὅταν διαλύωμεν μίαν, ἢ πολλὰς διαλυτὰς ὕλας εἰς τὸ νερὸν, ἢ εἰς ἄλλο κἀνένα ῥευστόν. Πρετσιπιτατσιόνε. Precipitazione.

ιζ΄. Κ α θ α ρ ί ζ ω, λέγομεν, ὅταν καθαρίζωμεν πολλὰ ῥευστὰ καὶ διάφορα: θωλὰ καὶ ἄπασρα διά τινος λευκοῦ τῶν ὠῶν.

ιη΄. Θ λ ί β ω, λέγομεν ἐκείνην τὴν πρᾶξιν, μὲ τὴν ὁποίαν κρατοῦμεν τοὺς ξεχωρισμένους χυλοὺς ἀπὸ τὰ διάφορα πωρικά: σαφύλια, μῶρα καὶ διάφορα ἄλλα ἔλαια. Ἐσπρεσσιόνε. Espressione.

Ο΄ ρ γ α ν α τ ῆ ς Χ υ μ ι κ ῆ ς κ α ὶ Φ α ρ μ α κ ε υ τ ι κ ῆ ς.

1. Κ έ ρ α ς, ἤτοι Στόρτα. Τοῦτο εἶναι ἓν ἀγγεῖον ὑάλινον, ἢ καὶ πήλινον Αα, Ββ, Γγ, σχ: 1. 2. 3. μὲ μακρὺν καὶ κυρτὸν λαιμόν α, β, γ. τὸ ὁποῖον χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ λαμπικαρίζωμεν διαφόρους ὕλας, καὶ νὰ τὰς μεταβάλλωμεν εἰς ῥευστὰ πνεύματα, ἢ ἀερώδη. τὸ ὄργανον τοῦτο λέγεται Ἰταλ: Στόρτα, ἐπειδὴ καὶ εἶναι ὀλίγον κυρτόν: ἤτοι σραβὸν κατὰ τὸν λαιμόν. τριῶν εἰδῶν Στόρται εἶναι. ἡ μία εἶναι μόνον μὲ λαιμὸν σχ: 1. ἡ ἄλλη εἶναι μὲ λαιμὸν καὶ μὲ μίαν τρύπαν Γ σχ: 2. ἡ δὲ τρίτη εἶναι διηρημένη εἰς δύω, ὡς ἡ Δ Γγ

σχ: 3. Storta.

2. Ἄ μ π ι ξ, ἢ Λ α μ π ῖ κ ο ς. Τοῦτο εἶναι ἓν ὄργανον χάλκινον ΑΒ σχ: 4. διὰ τοῦ ὁποίου λαμπικαρίζομεν διαφόρους ὕλας, καὶ τὰς μεταβάλλομεν εἰς ῥοώδη ἢ ἀερώδη πνεύματα. διαφόρως κατασκευάζονται αὐτοὶ οἱ λαμπίκοι. ὅσοι λαμπίκοι ἔχουσι μακρὺν λαιμὸν, χρησιμεύουσιν εἰς τὸ νὰ λαμπικαρίζωμεν πλέον λεπτὰς ὕλας, καὶ νὰ τὰς μεταβάλλωμεν εἰς πλέον ὀξέα πνεύματα. Alambico.

3. Κ ά μ ι ν ο ς. Αὐτὸ εἶναι ἓν ὄργανον κεχωρισμένον ὁριζοντίως, εἰς δύω, ἢ τρία κατὰ τὴν γρεῖαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνάπτοντες κάρβουνα, ἐξατμίζομεν εἰς ἀνοικτὰ ἀγγεῖα διαφόρους ὕλας, πολλῶν εἰδῶν εἶναι αἱ κάμινοι: δηλ. ἁπλῆ, ὡς Αβ. σχ. 5. σύνθετος ὡς ἡ Γδ. σχ: 6. καὶ ἀνταναπλασικὴ ὡς ἡ ΗΖ ΛΞ. σχ: 7. Fornelo dirivepero.

4. Λ ο υ τ ρ ὸ ν, ἢ Μ π ά ν ι ο. Τοῦτο εἶναι ἓν ἀγγεῖον περιέχον νερὸν ζεσὸν, ἢ ἄμμον θερμὸν, ὡς Αβ. σχ: 8. ἐντὸς τοῦ ὁποίου θέττομεν τὴν σόρταν Σ, ἢ ἄλλας φιάλας διὰ νὰ λαμπικαρίζωμεν διαφόρους ὕλας, καὶ νὰ τὰς μεταβάλλωμεν εἰς ῥοώδη καὶ ἀερώδη πνεύματα. τὸ ὄργανον τοῦτο εἶναι πολλὰ ἀναγκαῖον εἰς τὸν Φαρμακοποιόν. bagnomaria.

5. Σ τ ρ α γ γ ι σ τ ή ρ ι ο ν. Τὰ ὄργανα ταῦτα εἶναι ἢ ἀπὸ πανία, ἢ ἀπὸ ποταπὸν χάρτην ὡς Αδ. σχ: 9. τὰ ὁποῖα θέττομεν εἴς τινα ἄλλα ὑπο-

στηρίγματα ΒΠ, ἢ ἐντὸς χωνίων τινῶν, κειμένων μὲ τὴν βάσιν πρὸς τὰ ἄνω. Feltro.

6. Γ ο υ δ ί ο ν. Τοῦτο εἶναι ἓν ὄργανον κοῖλον, πεποιημένον ἀπὸ διαφόρους ὕλας: δηλ. ἀπὸ ὕελον, ἢ μάρμαρον, ἢ χαλκὸν, ἢ καὶ ὀρείχαλκον κ. τ. λ. ὁμοίως καὶ τὸ γουδοχέριον αὐτοῦ. πολλῶν εἰδῶν γουδία εἶναι ὡς ΑΒ, ΓΔ, ΕΖ. σχ: 10. 11. 12. Mortajo.

7. Σ ύ φ ω ν, εἶναι ἓν ὄργανον τοῦτο κυλινδρικὸν διαφόρως πως ἐγκεκλιμένος καὶ πεποιημένος ἀπὸ ὕελον, ἢ μέταλλον ὡς Α,Β,Γ, σχ: 13. οὗτος εἶναι ἀνοικτὸς κατὰ τὰ ἄκρα Α. Β. Γ. καὶ χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ ἐκκενόσωμεν ῥευστὰ ἀπὸ ἓν ἄγγος εἰς ἄλλο, διὰ νὰ μὴν θολόνωνται καὶ ἀνακατόνωνται. Sifone.

8. Ε ἰ σ π ν ε υ σ τ ή ρ ι ο ν. Τοῦτο εἶναι ἓν ὄργανον Α,Β,Γ, ὡς σχ: 14. εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβάλλοντες κἀνένα ἀέρα, τὸν εἰσπνέουσι καὶ τὸν καταπίνουσιν, ὅσοι πάσχουσιν ἀπὸ σηθικὰ πάθη, καὶ ἀπὸ φθίσιν. ὁ ἀὴρ ἀφ' οὗ βαλθῇ μέσα, κλείεται μὲ τὴν βίδαν Γ. διὰ νὰ μὴν χάνεται ματαίως. Respiratorio.

9. Κ ο υ κ ο ύ ρ π ι τ α. Τοῦτο εἶναι ἓν ὄργανον ὑάλινον Α, σχ: 15. κατεσκευασμένον μὲ ἓν ὑάλινον σκέπασμα Β, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει διὰ νὰ ἐξατμίζωμεν διαφόρους ὕλας. Cucurbita.

10. Μ α τ ρ ά κ ι α. Καὶ αὐτὰ εἶναι ἄλλα ὄργανα ἀπὸ ὕελον κατεσκευασμένα μὲ μακρὺν λαιμὸν, ὡς ΑΒ σχ: 16. Matraccio.

11. Φ ι ά λ α ι. Αἱ φιάλαι εἶναι ἀγγεῖα ὑάλινα πολλὰ λεπτὰ κατεσκευασμένα, αἱ ὁποῖαι εἶναι χρειαζόμεναι εἰς τοὺς Φαρμακοποιοὺς ὡς ἡ Α, σχ: 17. Fiale.

12. Π α λ ό ν. Τοῦτο εἶναι ἓν ὄργανον σφαιρικὸν, ὅλον ἀπὸ ὕελον κατεσκευασμένον καὶ δυνατόν. τοῦτο ἔχει δύω τρύπας, ὡς τὸ Α, Β, Γ, σχ: 18. κἄποτε γίνεται καὶ μὲ μίαν κατὰ τὴν χρείαν, ὡς τὸ ΑΕ σχ: 19. αὐτὸ τὸ ὄργανον χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ δέχηται τοὺς ἀτμοὺς ἀμέσως ἐξερχομένους ἀπὸ τὴν σόρταν. Balon.

13. Σ κ ε ύ α σ μ α τ ο ῦ Β ο λ φ ί ο υ. Ὁ περίφημος Χυμικὸς Βόλφιος ὁ Ἄγγλος, θέλων διὰ νὰ μετριάσῃ τὴν ὁρμὴν τῶν ἀτμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξέρχονται μὲ βίαν ἀπὸ τὰς σόρτας, ἢ ἄλλ' ἀγγεῖα, ἐφεῦρε τοῦτο τὸ ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἔγινεν ὀνομαστὸν εἰς ὅλον σχεδὸν τὸν κόσμον. τοῦτο τὸ σκεύασμα, τὸ ὁποῖον φαίνεται εἰς τὸ 20 σχῆμα, σύγκειται ἀπὸ τὴν σόρταν Α, ἥτις περιέχει τὴν ἀναλυμένην ὕλην. ἀπὸ τὸ Παλὸν Β, τὸ ὁποῖον ἔχει δύω τρύπας Γ, καὶ Κ. καὶ ἀπὸ πολλὰς ἄλλας φιάλας Δ, Ε, Ζ, ἀναλόγως μὲ τὴν ἀπαιτουμένην χρείαν. αἱ φιάλαι αὗται, αἱ ὁποῖαι ἔχουσιν ἀπὸ τρία σόματα, ἢ τρύπας, συνέχονται ἀναμεταξύ των διά τινων κυρτῶν σωλήνων, ἢ συφώνων Η, Θ, Ι. ἡ μία ἄκρα τῶν ὁποίων ἐμβάπτεται μέσα εἰς τὸ νερὸν, τὸ ὁποῖον γεμίζει τὰ δύω τρίτα τοῦ κάθε ἄγγους. αὗται κλείονται ἀσφαλῶς, ἔπειτα διὰ νὰ μὴν σπάσωσι τὰ ἀγγεῖα

ταῦτα ἀπὸ τὴν βίαν τῶν ἀτμῶν, ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀέρος, προσαρμόζονται πρὸς ὀρθὰς τινὲς μικροὶ σωλῆνες Σ, Τ, ὥσε νὰ ἐξέρχωνται οἱ περισσότεροι ἀτμοὶ, μάλισα καὶ διὰ μεγαλητέραν ἀσφάλειαν εἰς τὴν ἄκραν τῆς τελευταίας φιάλης συνέχεται καὶ ἄλλος σωλὴν ἐλεύθερος, ἢ μία φύσκα κενὴ Φ, διὰ νὰ ἐξέρχωνται, ἢ νὰ συνάζωνται ἐκεῖνοι οἱ περιττοὶ ἀτμοί. τὴν φύσκαν ταύτην μετὰ τὴν πρᾶξιν τὴν θλίβουσι, καὶ οἱ περιεχόμενοι ἀτμοὶ ἐξερχόμενοι, περνῶσι διὰ τῶν ἀγγείων Ζ, Ε, Δ, καὶ γεμίζουσι τὸ εἰς αὐτὰ περιεχόμενον νερὸν ἀπὸ τὴν ἐξερχομένην ὕλην τῆς σόρτας. Apparecchio di Volfio.

14. Τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι κατὰ πολλὰ χρειαζόμενον, μάλισα καὶ ἀναγκαῖον εἰς τοὺς Χυμικοὺς καὶ Φαρμακοποιοὺς, ἐπειδὴ καὶ μὲ αὐτὸ κάμνουσι πολλὰς πράξεις, ἐκβάζουσι πολλὰ ῥοώδη καὶ ἀερώδη πνεύματα. μὲ αὐτὸ ἐκβάζομεν τὸ ἁλικὸν ὀξὺ, τὸ σηπτονικὸν ὀξὺ, καὶ τὸ ἀμμωνιακὸν πνεῦμα.

15. Σκεύασμα Ὑδροπνευματικόν. Τοῦτο τὸ σκεύασμα σύγκειται ἀπὸ πολλὰς δισόμους φιάλας ὡς Α, Β, Γ, Δ, ὅλας συνεχομένας ἀλλήλας διά τινων κυρτῶν σωλήνων Ε, Ζ, Η, καὶ ἀπὸ μίαν φύσκαν Φ σχ: 21. εἰς τὴν πρώτην φιάλην αὐτῶν Α, βάλλομεν νερὸν, τῶν λοιπῶν Β, Γ, Δ, γεμίζομεν τὰ δύω τρίτα ἀπὸ νερὸν καθαρόν. μὲ αὐτὸ τὸ σκεύασμα κατασκευάζομεν φυσικὰ νερὰ μὲ τὴν τέχνην, τὰ ὁποῖα

χρησιμεύουσιν εἰς τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων. Apparecchio idropneumatico.

16. Τοῦτο τὸ ὄργανον γίνεται καὶ ἁπλούσερον, μόνον μὲ δύω φιάλας Α, Β, καὶ μὲ ἕνα σωλῆνα Γ. σχ: 22. ἄλλοτε πάλιν, ἀντὶ φιάλης Β, προσαρμόζομεν μίαν κάδδην Κ μὲ νερὸν σχ: 23. εἰς τὴν ὁποίαν γουργουρίζοντες οἱ ἀτμοὶ, ἐξέρχονται διὰ τοῦ νεροῦ εἰς τὴν φύσκαν Φ.

17. Πνευματικὸν σκεύασμα. Τοῦτο τὸ ὄργανον σύγκειται ἀπὸ μίαν φιάλην Α, ἀπὸ τὸν σωλῆνα Β, ἀπὸ τὴν ἄλλην φιάλην Γ, ἄνω κάτω κειμένην, καὶ ἀπὸ τὸ ἄγγος Δ. τὸ ἀγγεῖον τοῦτο περιέχει νερὸν, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὁποίου κεῖται ὁριζοντίως ἓν σανίδιον πολύτρυπον, δι' οὗ ἐξέρχεται ὁ σωλὴν, καὶ οἱ ἀτμοὶ εἰς τὴν φιάλην Γ. Apparechio pneumatico.

18. Κόσκινον. Τὸ ὄργανον τοῦτο εἶναι πολλὰ χρειαζόμενον εἰς τὴν Φαρμακευτικήν. αὐτὸ σύγκειται ἀπὸ τρία κόμματα: δηλ. ἀπὸ τὸ ἄνω σκέπασμα Α, διὰ νὰ μὴν φύγῃ ἡ ὕλη ἔξω. ἀπὸ τὸ μεσαῖον κόσκινον Β, ἢ σίταν, καὶ ἀπὸ τὸ κατώτατον Γ, τὸ ὁποῖον δέχεται τὴν κοσκινισμένην καὶ λεπτὴν σκόνην. Staccio.

19. Ὄργανα διάφορα. Οἱ Φαρμακοποιοὶ πρέπει νὰ ἔχωσι πολλὰς φιάλας, σωλῆνας, ἀγγεῖα καὶ δοχεῖα διαφόρου εἴδους καὶ ὕλης.

Ἀνωνύμου Τινὸς Ἀρχιερέως.
Ἐπίγραμμα Ἰαμβικόν.

Θεσσαλίας χθὼν ἔσχεν ἵδρυνας πάλαι,
Ἀσκληπιόντ' Ἰάσονα καὶ Κινέα,
Οἵπερ ἀκεσορίας ἤραντο κλέος
Μαθήσεώς τε γὰρ καὶ σοφίας κόσμου.
Νυνὶ δ' ὁ αἰὼν ἤγεν ἐκ ταύτης σοφὸν,
Ἀκέσορα Διονύσιον τὸν Πύρρον,
Ὃς, οἷα τις μέλισσα συλλέξας μέλι,
Πολυμαθίας καὶ ποῶν τὰς δυνάμεις.
Ἄττ' ὡς ὀλκάς τε νῦν φέρων ὑπέρολβος,
Τεύχει καλῶς τε παρέθηκε τῷδ' ἑνί.

Ἕτερον τοῦ Αὐτοῦ.

Ὄρπηκ' ἐλαίας ὡς περισερὰ πάλαι,
Ἦγαγε κόσμῳ ἀμπλακημάτων λύσιν,
Ἥδ' ὠδὶ βίβλος θραύσει νοσημάτων,
Μέροψι σαφῶς προσφέρει σωτηρίαν.

Ν. τοῦ Λογάδου
Ἐπίγραμμα Ἡρωελεγεῖον.

Χρήσιας, ἠδὲ ἐνεργείας ποέων, ἰδ' ὀρυκτῶν
εἴτις δίζεσθαι βούλετ' ἐπισαμένως,
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχοι βίβλον αἰέν, φαρμακοτέχνην,
ἣν Πύρρος τεῦξεν, θώϋμα Θετταλίης.
Πᾶν μὲν ὁ Βρουνιατέλλον ἀγασὸν ἔχεν δοσίτεχνον,
αὐτὰρ ὁ εἰδυίης κόσμεε τημελίαις·
Ὅσσον δ' ἄρτις γνωτὰ μὲν ὄντ' ἔτιε, δνοφερὸν δ' οὔ,
τοσσῷδ' ἔς' ἄμμιν χάρρονι ἥδε λόγῳ.

Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων,
Ἰούς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἤπια φάρμακα πάσσειν.

Ὅμηρος Ἰλ: Λ. σίχ: 514.

Εὑρίσκεται τὸ Βιβλίον τοῦτο ἐν Κωνσαντινουπόλει εἰς τὸν ἴδιον Συγγραφέα.
Εἰς τὸν Κύριον Γεώργιον Τυπογράφον εἰς τὸ Φανάρι.
Καὶ εἰς τοὺς Βιβλιοπώλους: Κύριον Ἰωάννην Χαψοῦλαν εἰς τὸ Ζηντάνκαπησι.
Καὶ Κύριον Γρηγόριον εἰς τὸν Γαλατᾶ.

ΜΕΘΟΔΟΣ
ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΘΕΣΕΩΝ ΤΩΝ ΠΛΕΟΝ ΣΥΝΕΙΘΙΣΜΕΝΩΝ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΑΡΜΑΚΙΑΝ ΚΑΙ ΙΑΤΡΙΚΗΝ

Χάλυψ πορφυρωμένος.

Ἰταλιστὶ Acciaio porfirizzato.

δ. 1. Τρόπος τῆς κατασκευῆς. Ἔπαρε ῥινίσματα τοῦ χάλυκος, νεωστὶ κατεσκευασμένα, καὶ κοπάνισον αὐτὰ εἰς ἓν γουδίον σιδηροῦν καὶ παῤῥικόν.

Χαρακτήρ. Αὐτὰ εἶναι μία σκόνη λεπτοτάτη, χρώματος μελανοῦ, ἥτις ἕλκει τὸν μαγνίτην.

Τρόπος τῆς μεταχειρίσεως. Μέτινα ἀρώματα, καὶ μὲ ἄλλας ὕλας σερεάς. μὲ τὴν κανέλλαν, μὲ τὸν ἀνιθόσπορον, μὲ τὴν ζάκχαριν, μὲ τὴν μαγνησίαν γῆν, καὶ μὲ τὴν κίναν.

Δύναμις αὐτῆς. Τονικὴ, δυναμωτικὴ καὶ ἀνθελμιντικὴ.

Μεταχείρισις. Εἰς πάθη ἀσθενικὰ, μάλιστα εἰς τὴν ἀτονίαν τῶν στερεῶν, εἰς τὴν χλω-

χλώρωσιν, εἰς τὸν ραχίτην, εἰς τοὺς σκώληκας, εἰς τὴν κιτρινάδαν, εἰς τὸ ῥεῦμα καὶ δυσπεψίαν.

Δόσις. Εἰς τοὺς γέροντας, ἀπὸ εἴκοσι κόκκους, ἕως μισὸν δράμι. εἰς τὰ βρέφη ἀπὸ ἕξ, ἕως εἰκοσιτέσσαρας κόκκους. ἡ δόσις μεταβάλλεται κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ κατὰ τὴν κρᾶσιν, κατὰ τὴν δύναμιν τοῦ ἀῤῥώστου καὶ κατὰ τὴν διάθεσιν τῆς ἀῤῥωστίας. ἐδόθη ποτὲ ἕως τέσσαρα δρ': εἰς τὴν τενίαν.

Παρατηρήσεις.

Τὸ σίδηρον κατεσκευασμένον κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, εὑρίσκεται εἰς τὸν ἴδιον πρῶτον βαθμὸν τῆς ὀξυδώσεως ἀναλόγως ὡς ἔγγισα, μὲ τὸ μέλαν θερμοξυγενὲς τοῦ σιδήρου: κοινῶς αἰθίοπος τοῦ σιδήρου. αὐτὸ πρέπει νὰ φυλαχθῇ εἰς ἀγγεῖα ἀπὸ κρύσαλλον, καλῶς κεκλεισμένα, εἰς τόπον ξηρόν.

Κατασκευαί.

Ἐκ τούτου κατασκευάζονται ὁ σιδηρίτης οἶνος, τὸ ὀξυμηλικὸν τοῦ σιδήρου, ὕδωρ ἀπὸ ὀξυανθρακικὸν ὀξυδωμένον τοῦ σιδήρου, ὁ θειοῦχος σίδηρος, τὸ ὀξυταρταρικὸν τῆς ποτάσσης καὶ τοῦ σιδήρου.

Ἀ-

Ἀρωματικὸν ὕδωρ.
Acqua aromatica.

§. 2. Τὰ ἀρωματικὰ νερὰ κρατοῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖσον μὲ τὴν ἐξάτμισιν τοῦ νεροῦ εἰς τὰ ἀρωματικὰ χόρτα, καθὼς θέλομεν ἰδεῖ εἰς τὴν μέθοδον τῆς κατασκευῆς τῶν νερῶν τοῦ ἡδυόσμου, καὶ τῆς βάκχης τοῦ κέδρου κ. τ. λ. τοιαῦτα νερὰ δυνάμεθα νὰ τὰ κάμωμεν ἐν συντόμῳ, χύνοντες εἰς χλιαρὸν νερὸν τινὰ σάγματα τοῦ ἐλαίου τῶν ἄνω εἰρημένων ἀρωματικῶν χόρτων, τῶν ὁποίων θέλομεν διὰ νὰ ἔχωμεν τὸ ἀρωματικὸν νερὸν, κινοῦντες αὐτὸ δυνατὰ εἰς ἓν ὑάλινον ἄγγος. ἡ ποσότης τοῦ ἐλαίου, τὸ ὁποῖον διαλύεται εἰς τὸ νερὸν, πρέπει νὰ εἶναι ἀρκετὴ διὰ τὸ προκείμενόν μας, ὥστε μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἐμποροῦμεν νὰ ἔχωμεν ἓν ἀρωματικὸν νερὸν, παρομοίως καλὸν, ὡσὰν νὰ τὸ εἴχαμεν μὲ τὴν ἐξάτμισιν τοῦ ἰδίου χόρτου. ἡ ὀσμὴ, ἡ γεῦσις, καὶ ἡ ποιότης τῶν τοιούτων νερῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖσον κρέμανται ἀπὸ τὸ ἀρῶμα τοῦ χόρτου, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ τὸ ἀρῶμα εἶναι τὸ πλέον διαλυτὸν μέρος τοῦ χόρτου εἰς τὸ νερόν. τῷ ὄντι, ἡ ὕπαρξις τοῦ ἀρώματος εἰς τὸ χόρτον ἐβεβαιώθη πολλὰ καλὰ ἀπὸ ἕνα περίφημον Χυμικὸν, κύριον Φορκρουὰν, ἡ ὁποία εἶναι ὡς μία ξεχωριστὴ ἀρχὴ τοῦ χόρτου. αὐτὸς ὁ σοφὸς ἀνὴρ παρετήρησεν ὅλο ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἴπομεν περὶ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς: ὅτι τὰ με-

ρίδια τοῦ ἀρώματος τούτου εἶναι ἀερώδη καὶ λεπτὰ, τὰ ὁποῖα κινούμενα εἰς τὸν ἀέρα, πλήττουσι τὰ νεῦρα τῶν αἰσθήσεών μας: εἴτε τὸ ὄργανον τῆς ὀσφρήσεώς μας. κ. τ. λ.

Καμφορόνερον.
Acqua camforata.

§ 3. Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς ἓν ὑάλινον ἀγγεῖον κάμφοραν κόκκους εἰκοσιτέσσαρας, τὸ ὁποῖον νὰ περιέχῃ νερὸν καθαρὸν δρ: διακόσια. κίνησον καλῶς τὸ ἄγγος, ὥστε ἡ λύσις νὰ γένῃ τελεία, ἔπειτα σράγγισον αὐτὸ, καὶ φύλαξον εἰς ὑάλινον ἄγγος καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρακ: Τοῦτο εἶναι καθαρὸν, ὡς τὸ ἐξατμισμένον νερὸν, ἔχει μίαν ὀσμὴν τῆς κάμφορας, γεῦσιν πικρὰν καὶ κεντικὴν, ἡ ὁποία ἀφίνει εἰς τὸ στόμα ἕνα τι ψυχρὸν αἴσθημα, ὡσὰν ἡ ἰδία κάμφορα.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ μὲ νερὰ ἀρωματικὰ, μὲ ζαχχαρώδη καὶ ἄλλα ρευσά.

Δύν: τῆς Κάμφορας.

Μεταχ: Εἰς ὅλα τὰ πάθη, εἰς τὰ ὁποῖα χρησιμεύει ἡ κάμφορα.

Δόσ: Ἀπὸ πενῆντα δρ: ἕως διακόσια εἰς 12. ὥρας. ἡ δόσις αὐξάνει κατὰ τὴν χρείαν.

Νε-

Νερὸν ἀρωματικὸν τοῦ καυσικοῦ ἡδυόσμου.
Acqua aromatica di menta piperitide.

§. 4. Μέθ: τῆς κατασ. Βάλε εἰς ἓν λαμπῖκον ἑκατὸν δρ: ἀπὸ ἀνθισμένον χόρτον τοῦ καυσικοῦ ἡδυόσμου, ἔπειτα χύσον ἐπάνω εἰς αὐτὸ ἑξακόσια δρ: νερὸν καθαρόν. μετὰ ταῦτα λαμπικάρισον τὸ τρίτον μέρος ἀπὸ αὐτὸ τὸ νερὸν, καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰς φιάλην καλῶς κεκλεισμένην, εἰς ἕνα τόπον δροσερόν.

Χαρακ: Τοῦτο τὸ νερὸν εἶναι καθαρὸν, ἔχει μίαν ὀσμὴν καὶ γεῦσιν ὁμοίαν τοῦ καυσικοῦ ἡδυόσμου.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ ἑνωμένον μὲ ἄλλα ρευσά.

Δύν: Ὀλίγον δυναμωτικὸν, σκορπισικὸν καὶ ἀρωματικόν.

Μεταχ: Εἰς πάθη τοῦ σομάχου, μάλιστα εἰς τὸν δεινὸν ἐμετὸν, εἰς τὰς νευρικὰς θέρμας, καὶ εἰς τὴν ἀδυναμίαν τοῦ σώματος.

Δόσ: Μόνον ἀπὸ ἕνα δρ: ἕως τρία ἑνωμένον μὲ ἄλλα ρευσά. ἀπὸ τέσσαρα δρ: ἕως εἰκοσιτέσσαρα εἰς 12 ὥρας.

Παρατηρήσεις.

Ἄντις χύσῃ εἰς τὴν ἄνω εἰρημένην ὕλην ὀλίγον

γον πνεῦμα τοῦ οἴνου, τότε τὸ ἀρωματικὸν νερὸν τοῦ ἡδυόσμου, γίνεται πλέον δυναμωτικὸν καὶ ἐνεργητικὸν, τὸ ὁποῖον ἔχει μίαν γεῦσιν καὶ ὀσμὴν μικτὴν τοῦ ἡδυόσμου, καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου. ἡ δόσις του ὅμως εἶναι ὀλιγωτέρα.

Νερὸν ἀρωματικὸν τῆς βάχης τοῦ κέδρου.

Acgua aromatica di bache di ginepro.

§ 5. Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς ἕνα λαμπῖκον νερὸν καθαρὸν δρ': χίλια διακόσια. ἑκατὸν δρ': ἀπὸ σερεοὺς καρποὺς, ὡρίμους καὶ κοπανισμένους τοῦ κέδρου. καὶ οὕτω λαμπικάρισον ἀπ' αὐτὸ τὸ ἀρωματικὸν νερὸν ἕως τετρακόσια δρ':

Χαρακ: Τὸ νερὸν τοῦτο εἶναι καθαρὸν, ἔχει μίαν ὀσμὴν ὁμοίαν τοῦ κέδρου, καὶ γεῦσιν ἀρωματικὴν καὶ γλυκεῖαν.

Τρόπ: τῆς μεταχειρίσεως. Μοναχὸν, ἢ ἑνωμένον μὲ ἄλλα δυναμωτικὰ ῥευστά: δηλ. ὑδατώδη, οἰνώδη καὶ πνευματώδη.

Δύν: Εἶναι ὀλίγον δυναμωτικὸν, διασκορπισικὸν, καὶ διουρητικόν.

Μεταχ: Εἰς ἀσθενικὴν ὑδρωπικίαν, εἰς τὸ ἄσθμα, καὶ εἰς τὸν καταῤῥοῦν.

Δόσ: Ἀπὸ τέσσαρα δρ': ἕως εἰκοσιτέσσαρα.

Νερὸν ἀρωματικὸν τοῦ μαλάθρου
acqua aromaticadi finocchio.

§ 6. Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς ἕνα λαμπίκον σπόρους ὡρίμους καὶ νωποὺς τοῦ μαλάθρου δρ'. ὀκτὼ, νερὸν καθαρὸν δρ': ἑκατόν. ἔπειτα λαμπικάρισον ἀπὸ αὐτὸ νερὸν ἀρωματικὸν δρ'. ἑξηντατέσσαρα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ξεχωρίζεις τὸ ἀρωματικὸν αὐτοῦ ἔλαιον.

Χαρ. Αὐτὸ τὸ νερὸν ἔχει μίαν ὀσμὴν ἀρωματικὴν, καὶ μίαν γεῦσιν γλυκεῖαν.

Τρόπ. τῆς μεταχ. Μοναχὸν, ἢ ἑνωμένον μὲ ἄλλα ἰατρικά.

Δύν. Ὀλίγον δυναμωτικὸν, καὶ διασκορπισικόν.

Μεταχ. Εἰς τὴν ἀδυναμίαν τοῦ σώματος, εἰς τὴν ὑδρωπικίαν, καὶ εἰς τὸν κώλικα τῶν βρεφῶν.

Δόσ. Ἀπὸ ὀκτὼ δρ'. ἕως εἰκοσιτέσσαρα, ἢ καὶ πλέον τι εἰς 12 ὥρας.

Σημείωσις. Τὸ ἀρωματικὸν νερὸν τοῦ μαλάθρου, πρέπει νὰ γένῃ συνεχῶς, διότι μὲ τὴν παλαιότητα αὐτὸ μεταβάλλεται, καὶ χάνει ἄλλας του τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἐνεργείας.

Νερὸν ἀρωματικὸν τῶν ἀνθέων τῆς Νεραγγίας.
acqua aromatica di fior d'arancio.

§ 7. Μέθ. τῆς κατασ. Βάλε εἰς ἕνα

να λαμπίκον ἄνθη εὐώδη καὶ νωπὰ τῆς νεραγκίας δρ'. τριακόσια, νερὸν καθαρὸν ὀκ': τέσσαρας. ἔπειτα λαμπικάρισον ἀπὸ αὐτὸ νερὸν ἀρωματικὸν ὀκ': δύω, τὸ ὁποῖον φύλαξον εἰς ὑάλινον ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρακ: Αὐτὸ τὸ νερὸν εἶναι διαφανὲς, ἔχει μίαν ὀσμὴν νόςιμον, ὡς ἐκείνην τῶν ἀνθέων τῆς νεραγκίας, καὶ μίαν γεῦσιν ὀλίγον ἀρωματικήν.

Τρόπι τῆς μετα χ: Μοναχὸν, ἢ ἑνωμένον μ' ἄλλα ῥευςά.

Δύν: Δυναμωτικὸν, καὶ ἀντισπασμοτικόν.

Μετα χ': Εἰς πάθη ἀσθενικὰ, καὶ εἰς λειποθυμίας.

Δός: Ἀπὸ δεκαὲξ δρ': ἕως πενῆντα, καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ἀσβεσόνερον.
Acqua di Calce.

§ 8. Μέθ: τῆς κατασ: Χύσον εἰς μίαν ποσότητα ἑκατὸν δρ': ἀπὸ ἄσβεσον νερὸν καθαρὸν ὀκ': ὀκτώ. ἀνακάτωσον καλῶς, διὰ νὰ γένῃ ἕνατι ὡς γάλα τῆς ἀσβέςου, τὸ ὁποῖον ἄφησον νὰ κατασαλάξῃ, ἔπειτα ςράγγισον διὰ ποταπεῦ χάρτου, καὶ μετὰ ταῦτα φύλαξον αὐτὸ εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα γεμάτα, καλῶς κεκλεισμένα, καὶ ἄνω κάτω βαλμένα.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μοναχὸν, ἢ ἑνωμένον μὲ μίαν ποσότητα νεροῦ τοῦ ἰδίου βάρους.

Δύν: Ἀντοξυτικὸν, τὸ ὁποῖον ῥουφᾷ τὸ ὀξυφωσφορικὸν, καὶ ὀξυανθρακικὸν ἀπὸ τὰ ζῶα.

Μετα χ': (ἔσωθεν) Εἰς τὸν ἀναγουλιασμὸν, εἰς τοὺς σπασμοὺς, εἰς τὴν καρδιαλγίαν, εἰς τὰς διαῤῥοίας, εἰς τὸν λόξυγκαν, εἰς τὸν ἐμετὸν τῶν βρεφῶν παντὸς εἴδους, προερχόμενον ἀπὸ τὸ πολὺ ὀξὺ τοῦ ςομάχου, εἰς τὴν λιθίασιν (πέτραν), εἰς τὴν ἄμμον, εἰς τὰς ἐσωτερικὰς πληγὰς τοῦ σώματος, εἰς τοὺς φαρμακευμένους ἀπὸ τὸ ἀρσενικόν. (ἔξωθεν) εἰς τὰς δυσώδεις καὶ ἀνιάτους πληγὰς τῶν μελῶν, ἑνωμένον μὲ τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ, μὲ τὸ ἔλαιον, καὶ γενόμενον ὡς ἀλειφὴ, θέττεται εἰς τὰ κεκαυμένα μέρη τοῦ σώματος. γίνεται καὶ γλυςήρια εἰς τοὺς φύςολας τοῦ σώματος, καὶ εἰς τὰς πληγὰς τῆς κύςης.

Δός: Ἀπὸ πενῆντα ἕως διακόσια δρ': καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, ἢ καὶ πλέον τι.

Νερὸν λαμπικαρισμένον.
Acqua distilata.

§ 9. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς ἕνα λαμπίκον μίαν ποσότητα ἀρκετὴν κοινοῦ ὕδατος, καὶ λαμπικάρισον, ἔπειτα χύσον ἓν ὀλίγον

γον μέρος του πρώτου νεροῦ, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐπιλοίπου, τὸ ὁποῖον κατὰ συνέχειαν λαμπικαρίζεται, φύλαξον εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Αὐτὸ τὸ νερὸν εἶναι διαφανές καὶ ἄοσμον, δὲν ἔχει καμμίαν γεῦσιν, δὲν θολόνεται, ἐνωθὲν μὲ τὸ ἀσβεσόνερον.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μοναχὸν, ἢ μὲ ἄλλας ρευσὰς ὕλας, εἰς ἀτμοὺς μοναχὸν, ἢ ἑνωμένον μὲ ἀρωματικὰς ὕλας.

Δύν: Ψυχρὸν ὂν, εἶναι δροσιστικὸν, δυναμωτικὸν καὶ σκορπιστικόν. χλυαρὸν ἕως 30 βαθμοὺς, ἐπάνω τοῦ μηδενὸς τοῦ θερμομέτρου τοῦ ρεομυὺρ, εἶναι χαυνωτικὸν, καὶ ἄνοσον, καὶ ἐπιτήδειον νὰ κινῇ εὐκόλως τὸν ἐμετόν.

Μεταχ: (ἔσωθεν μὲν) Πινόμενον ἀποκαθίσταται δυναμωτικὸν, καὶ ὑδρωτικὸν, (ἔξωθεν δὲ), ψυχρὸν ὂν τίθεται εἰς τοὺς πόνους, καὶ σκοτοῦραν τῆς κεφαλῆς. εἰς εἶδος ἀτμῶν δίδεται εἰς τὸν ἀρεθισμὸν τῶν νεύρων, εἰσπνεόμενον θεραπεύει τὰ ἐλαφρὰ ἀσθενικὰ πάθη τοῦ πνεύμονος, θερμὸν ὂν, δηλ: ἕως εἰς 60 βαθμοὺς τοῦ θερμομέτρου τοῦ ρεομυὺρ (α).

Νε-

(α) Οἱ περίεργοι τῆς φύσεως, οἱ ὁποῖοι πάντοτε ἠδύνοντα ἐις τὴν ἐφεύρεσιν νέων ὀργάνων, καὶ εἰς τὴν ἀπόκτησιν νέων ἰδεῶν, ἐφεῦρον πολλὰ ὄργανα, διὰ νὰ εὕρωσι τὴν βαρύτητα, ἢ ἐλαφρότητα τῶν ἐπιγείων ὑδάτων. τὰ ὄργανα, μὲ τὰ ὁποῖα αὐτοὶ ζυγιάζουσι τὰ νερὰ, λέγονται ρευσόμετρα. αὐτὰ κατασκευάζονται δι-

Νερὸν Φαγεδενικόν.
Acqua fagedenica.

§ 10. Μέθ: τῆς κατασ: Λύσον θερμοξυγενὲς τοῦ ὑδραργύρου: ἤτοι κορασίβο, δρ': ἑξῆντα, εἰς νερὸν καθαρὸν ὀκ': πέντε, καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰς ὑάλινον ἄγγος καλῶς κεκλεισμένον.

Χα-

διαφόρως, καὶ ἀπὸ διάφορον ὕλην.

Τὸ ΑΒ. ρευσόμετρον σχ. 29. γίνεται ἀπὸ ξύλον, ἢ ὀρείχαλκον, τὸ μῆκός του ἕως ὀκτὼ δακτύλων ὅλον κενὸν ἔσωθεν καὶ ἐλαφρόν. ἐντὸς τούτου, εἰς τὸ μέρος ΒΓ εὑρίσκεται ὑδράργυρος κεκλεισμένες ὄχι τόσον καθαρὸς, ἢ μόλυβδος, ἢ καὶ ἄμμος λεπτὸς καὶ βαρύς. τοῦτο βαλθὲν εἰς λαμπικαρισμένον, ἢ καθαρὸν βρόχινον νερὸν νὰ βυθίζεται ἕως εἰς τὸ σημεῖον Ο, τὸ ὁποῖον μᾶς παρασαίνει τὴν λεγομένην ἐλαφρότητα αὐτοῦ τοῦ νεροῦ. πρὸς ἓν καὶ ἄλλο μέρος τοῦ μηδενὸς εἰς τὸ ὄργανον ἔναι σημειωμένα χαράγματά τινα, ἀνάλογα κατὰ τὸ βάρος μ' ἕνα κόκκον τοῦ σίτου, ὥσε βυθιζόμενον τὸ ρευσόμετρον εἰς ὁποιονδήποτε ρευσὸν, νὰ δεικνύῃ τὸν βαθμὸν αὐτοῦ εὐθύς. ᾧ ἂν αὐτὸ ἤθελεν ἔναι πυκνότον, ἤτοι βαρὺ, τὸ ὄργανον ἤθελεν ἀνέρχεται εἰς τὰ ἄνω, εἰ δὲ ᾖ ἔναι λεπτὸν ᾖ ἐλαφρὸν, νὰ κατέρχεται ᾖ νὰ βυθίζεται περισσότερον εἰς τὸ νερόν. διὰ νὰ καταλάβωμεν ὅμως ἂν τὸ ρευσὸν ἔναι βαρὺ, ἢ ἐλαφρὸν, βλέπομεν ἀμέσως τὰ χαράγματα τοῦ ὀργάνου, ἐκ τῶν ὁποίων γνωρίζομεν, ἂν τὸ νερὸν, ἢ καὶ ἄλο ρευσὸν ἔναι βαρὺ ἢ ἐλαφρὸν, ἢ προσθέτομεν εἰς τὸν πινακίσκον Α. κόκκους τινὰς τοῦ σίτου τοσούτους, ἕως ὅ τὸ σημεῖον μηδὲν Ο, ν' ἅπτεται τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος. ἐκ τῶν ὁποίων γνωρίζομεν κατὰ πόσους κόκκους ἔναι αὐτὸ τὸ ρευσὸν βαρύτερον ἀπὸ τὸ ἕτερον ᾧ διϋλισμένον νερόν.

Τοῦτο τὸ ὄργανον ἔναι κατὰ πολλὰ χρειαζόμενον εἰς τοὺς ἰατροὺς ᾖ Φαρμακοποιούς, μάλιστα εἰς τοὺς περιεργητὰς, οἵτινες ἀναπαντῶνες πολλὰ νερὰ, θέλων νὰ ἐξεύρωσι τὴν βαρύτητα ᾖ ἐλαφρότητα αὐτῶν.

Χ α ρ: Αὐτὸ τὸ νερὸν ἔχει ἓν χρῶμα ὠχρῶδες, καὶ θολόνεται, ὅταν ταράττεται.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μοναχὸν, ἢ ἑνωμένον μὲ ἄλλα ρευσὰ, γίνεται καὶ κλυσήρια εἰς τοὺς φύσολας καὶ πληγάς.

Δ ύ ν: Δυναμωτικὸν καὶ ἀντιγαλλικόν.

Μ ε τ α χ΄: Ἔξωθεν, εἰς τὰς Γαλλικὰς πληγάς: τοῦ δέρματος καὶ τῆς μήτρας.

Ν ε ρ ὸ ν κ ο ι ν ὸ ν τ ο ῦ ὑ δ ρ α ρ γ ύ ρ ο υ.
Acqua mercuriale semplice.

§ 11. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Βάλε εἰς μίαν σόρταν ὑδράργυρον καθαρὸν δρ΄: διακόσια, καὶ νερὸν κοινὸν δρ΄: τετρακόσια. ἔπειτα λαμπικάρισον ἀπὸ αὐτὸ δρ΄: τετρακόσια, καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα.

Χ α ρ: Αὐτὸ τὸ νερὸν εἶναι καθαρὸν καὶ ἄοσμον, ἔχει ὅμως μίαν γεῦσιν ὀλίγον μεταλλικήν.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μοναχὸν, ἢ ἑνωμένον μὲ ζάκχαριν.

Δ ύ ν: Ἀνθελμιντικόν.

Μ ε τ α χ΄: Ἔσωθεν εἰς τὰς ἀσκάριδας (σκώληκας.) καὶ εἰς τοὺς ἕλμινθας.

Δ ό σ: Ἀπὸ τέσσαρα δρ΄: ἕως δώδεκα εἰς τὰ βρέφη ἑνὸς χρόνου. ἀπὸ ἓξ δρ΄: ἕως εἰκοσιτέσσαρα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τοὺς ἄνδρας.

Ν ε ρ ὸ ν ὀ ξ υ σ η π τ ο ν ι κ ὸ ν τ ο ῦ ὑ δ ρ α ρ γ ύ ρ ο υ.
Acqua ossidula di ossicarbonico.

§ 12. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Ἀνάλυσον μίαν ποσότητα καθαροῦ ὑδραργύρου εἰς τὸ ὀξὺ σηπτονικὸν (ἀσημόνερον), ἄφες νὰ κρυσαλλώσῃ, καὶ νὰ γένῃ ὡς ἄλας τὸ μίγμα. ἔπειτα ἀνάλυσον ἀπ' αὐτὸ τὸ κρυσταλλωμένον ἅλας δρ΄: ὀκτὼ εἰς νερὸν λαμπικαρισμένον δρ΄: τριακόσια, τὸ ὁποῖον σράγγισον, καὶ φύλαξον εἰς ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα.

Χ α ρ: Αὐτὸ τὸ νερὸν εἶναι καθαρὸν, καὶ ἄοσμον, ἔχει καὶ μίαν γεῦσιν μεταλλικήν.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μοναχὸν, ἢ ἑνωμένον μὲ ἄλλα ρευσά.

Δ ύ ν: Καθαρτικὸν καὶ ἀντιγαλλικόν.

Μ ε τ α χ΄: Ἔξωθεν εἰς τὰς πληγὰς καὶ γαλλικὰς φύσολας.

Δ ό σ: Ὅσον ἀρκεῖ.

Π α ρ α τ ή ρ η σ ι ς. Οἱ Ἰατροὶ καὶ οἱ Φαρμακοποιοὶ πρέπει νὰ ἔχωσι προσοχὴν εἰς αὐτὰ τὰ δύω εἴδη τῶν νερῶν. τὸ κοινὸν νερὸν τοῦ ὑδραργύρου δὲν εἶναι τοσοῦτον δεινὸν, διὰ τοῦτο καὶ ἔσωθεν μεταχειρίζεται. τὸ δὲ λοιπὸν εἶναι τοσοῦτον φαρμακερὸν, ὥσε ἔσωθεν παντελῶς δὲν μεταχειρίζεται, εἰμὴ μόνον ἔξωθεν εἰς τὰς πληγὰς, καὶ αὐτὰς γαλλικὰς καὶ δεινάς.

Νερὰ μεταλλικὰ τεχνικὰ τεκαὶ ἀερώδη.

Νερὸν ὀξανθρακικόν.

Acqua ossidula d' ossicarbonico.

§ 13. Μέθ: τῆς κατασ: Διαθέττομεν τὸ ὑδροπνευματικὸν ὄργανον σχ: 21. τὸ συνθεμένον ἀπὸ τρία ὑάλινα ἀγγεῖα δίστομα, Α. Γ. Δ. καὶ ἀπὸ ἕνα κύλινδρον Β. κεκλεισμένον μὲ φελλὸν, καὶ ἔχοντα δύω τρύπας, ἑνώνομεν ὁμοῦ ὅλα αὐτὰ τὰ ἀγγεῖα διὰ μέσου τῶν σωλήνων ε, ζ, η, γεμίζομεν τὸν κύλινδρον Β, ἕως εἰς τὴν μέσην ἀπὸ ἓν μίγμα τῆς ποτάσσης, καὶ νεροῦ: τὰ λοιπὰ ἀγγεῖα Γ, Δ, τὰ γεμίζομεν ἕως δύω τρίτα ἀπὸ νερὸν καθαρόν. εἰς τὸ ἄγγος Α, ἐμβάλλομεν ὀξανθρακικὸν τῆς ἀσβέστου: ἤτοι ἀσβεστομάρμαρον κοπανισμένον, καὶ ἀπὸ τὴν τρύπαν Γ ὀλίγον θειϊκὸν ὀξὺ, ἑνωμένον μὲ ἑξαπλάσιον κατὰ τὸ βάρος αὐτοῦ ἀπὸ νερὸν καθαρὸν, καὶ οὕτω κλείομεν ἀσφαλῶς τὴν τρύπαν. τὸ ὀξανθρακικὸν τοῦ ἀέρος, τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται εἰς πλῆθος, ἀπερνᾷ διὰ τῶν σωλήνων ε, ζ, η, κογχλάζον μέσα εἰς τὰ νερὰ τοῦ κυλίνδρου Β, καὶ τῶν λοιπῶν ἀγγείων Γ, Δ. τὸ νερὸν, τῶν δύω ἀγγείων γεμίζει ἐν συντόμῳ ἀπ' ἀνθρακικὸν ὀξὺ, καὶ ἀποκαθίσαται ἀρκετὰ ὀξύ.

Διὰ νὰ μὴ χάσωμεν τὸ ὀξανθρακικὸν, τὸ ὁ-

ποῖ-

ποῖον εὐγαίνει ἀπὸ τὸ ἄγγος Δ, ἐμποροῦμεν νὰ προσαρμόσωμεν εἰς τὸν λαιμόν του μίαν φύσκαν Φ, κενὴν, διὰ νὰ γεμίζεται ὅλη, ἢ εἰς μέρος ἀπὸ τὸ ὀξανθρακικὸν τοῦ ἀέρος, τὸ ὁποῖον ξαναπέμπομεν διὰ νὰ κάμῃ τὸ νερὸν εἰς τὰ ἀγγεῖα Γ, Δ, πλέον δυνατὸν, σφίγγοντες μὲ τὰς χεῖράς μας τὴν φύσκαν Φ. τὸ μίγμα τῆς ποτάσσης εἰς τὸν κύλινδρον Β: τὸ νοερίζομεν, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον διὰ νὰ ῥουφίξῃ ἐκεῖνο τὸ ὀλίγον μέρος τοῦ θειϊκοῦ ὀξέος, τὸ ὁποῖον διαβαίνει ἀνεπαισθήτως ἐν τῷ κογχλάζειν εἰς τὰ ἀγγεῖα, ὁμοῦ μὲ τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ. ἡ εἴδησις αὕτη εἶναι ἀναγκαία διὰ τὰ ὀξέα νερὰ, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται διὰ πιοτόν.

Χαρ: Αὐτὸ τὸ νερὸν εἶναι καθαρὸν, ἔχει μίαν γεῦσιν ὀξεῖαν, καὶ κεντικὴν, κοκκινίζει τὰς κυανὰς βαφὰς, καταλαθίζει τὴν ἄσβεστον ἀπὸ τὸ νερὸν τῆς ἀσβέσου.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μοναχὸν, ἢ ἑνωμένον μὲ καθαρὸν νερὸν, ἢ μὲ νερὸν ὀλίγον ἀρωματικόν.

Δύν: Εἰς ὀλίγην δόσιν εἶναι δροσιστικὸν, παύει καὶ τὴν δίψαν, εἰς μεγάλην δόσιν εἶναι καθαρτικὸν καὶ διουρητικόν.

Μεταχ: Ἔσωθεν εἰς τοὺς πόνους τοῦ στομάχου, εἰς τὸν ἐμετὸν, εἰς τὴν διάῤῥοιαν, εἰς τὸν κώλικα τὸν ἀερώδη, εἰς τὴν ἄμμον, καὶ λιθίασιν, εἴς τινα πάθη τοῦ δέρματος, εἰς τὴν φθίσιν τὴν καταῤῥώδη καὶ μυξώδη, εἰς τὴν δυσουρίαν,

καὶ

καὶ εἰς τὸν μαρασμόν.

Δόσ: Ἀπὸ πενῆντα δρ': ἕως δύω ὀκ': εἰς 24: ὥρας.

Ἔξωθεν. Εἰς εἶδος ἐπιθεμάτων, εἰς τὰς πληγὰς, εἰς τοὺς φύσολας, εἰς τὴν φαγοῦραν τῆς μήτρας. γίνεται καὶ κολλύριον διὰ τὴν ὀφθαλμίαν.

Νερὸν ὀξὺ τῆς ἀσβέσου.

Acqua d' ossicarbonato ossidulo di calce.

§ 14. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε ἓν μέτρον ἀπὸ ἀσβεστόνερον, καὶ δύω μέτρα ἀπὸ καθαρὸν νερὸν, ἕνωσον ὁμοῦ αὐτὰ, ἔπειτα βάλε τὸ μίγμα εἰς τὰ ὑάλινα ἀγγεῖα Γ, Δ, σχ: 21: διωρισμένα διὰ νὰ δέχωνται τὸν ὀξανθρακικὸν ἀέρα, ὁ ὁποῖος ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ ἄγγος Α. γέμισον τὸ ὑδατῶδες ὑγρὸν μὲ τὸ ἀνθρακικὸν ὀξὺ ἀπὸ γαλακτῶδες, ὁποῦ ἦτον, ἕως οὗ νὰ ἀποκαταστάθῃ καθαρὸν καὶ διαφανές. μετὰ ταῦτα φύλαξον αὐτὸ εἰς ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Αὐτὸ τὸ νερὸν εἶναι καθαρὸν, δὲν ἔχει καμμίαν ὀσμὴν, ἔχει ὅμως μίαν γεῦσιν ὀλίγον ὀξεῖαν, καὶ γλυκεῖαν.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μοναχὸν, ἢ ἑνωμένον μὲ νερὸν καθαρόν. ἓν τρίτον τοῦ αὐτοῦ βάρους, ἢ μὲ τὸ γάλα, ἢ μὲ τὸ τυρόγαλον, ἢ καὶ μὲ ἀρωματικὰ νερά.

Δύν: Εἶναι δροσιστικόν.

Με-

Μετα χ': Εἰς τὴν σραγγουρίαν, εἰς τὴν δυσουρίαν, ἥτις προέρχεται ἀπὸ τὴν λιθίασιν καὶ ἄμμον.

Παρατήρ: Αὐτὰ τὰ νερὰ ἐμποροῦν νὰ φέρωνται καὶ εἰς μακρινοὺς δρόμους. πρέπει ὅμως τὰ γεμάτα ἀγγεῖα νὰ φυλάττωνται ἄνω κάτω καλῶς κεκλεισμένα εἰς ἄλλα ἀγγεῖα μὲ νερὸν, καὶ τοῦτο γίνεται, διὰ νὰ μὴν ἔμβῃ ὁ ἀὴρ μέσα των, καὶ τὰ χαλάσῃ. τὸ σημεῖον τοῦ χαλάσματος αὐτῶν εἶναι ἡ θόλωσις αὐτῶν τῶν ὀξέων νερῶν.

Νερὸν ἀπ' ὀξανθρακικὸν ὀξὺ τοῦ σιδήρου.

Acqua d'ossicarbonato ossidulo di ferro

§ 15. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς ἓν ὑάλινον ἀγγεῖον ἀπὸ τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος δρ': ἑκατὸν, καὶ ρινίσματα τοῦ χάλυβος δρ': ὀκτώ. γέμισον καλῶς τὸ ἀγγεῖον, ἔπειτα κλεῖσον αὐτὸ, καὶ βάλετο εἰς ἕνα τόπον δροσερὸν, ὅπου θέλεις τὸ ἀφήσειν ἕως 24. ὥρας.

Τὸ καθαρὸν νερὸν, τὸ ὁποῖον ἐπιπλέει εἰς τὸν χάλυβα εἶναι ἓν μίγμα τοῦ θερμοξυγενοῦς τοῦ σιδήρου, καὶ τοῦ ὀξανθρακικοῦ νεροῦ.

Χαρ: Αὐτὸ τὸ νερὸν εἶναι καθαρὸν, ἔχει καὶ μίαν γεῦσιν ὀξεῖαν, συπτικὴν, καὶ μεταλλικήν.

Τρόπ:

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μοναχὸν, ἢ ἑνωμένον μὲ ἓν τρίτον κατὰ τὸ βάρος αὐτοῦ ἀπὸ καθαρὸν νερόν.

Δύν: Δυναμωτικὸν, καθαρτικὸν, κεντικὸν εἰς τὸ σύστημα τῶν ἀρτηρίων, τῶν μυόνων, καὶ τῶν νεύρων, ὠφελεῖ εἰς τὴν ὑδρωπικίαν, εἰς τὴν δυσπεψίαν, εἰς τὸν ὑστερισμὸν, εἰς τοὺς ἀσθενικοὺς ρευματισμοὺς, εἰς τὸν ἀθρίτην, εἰς τὴν αἱμορραγίαν, εἰς τὴν λευκορροίαν, εἰς τὴν χλώρωσιν, εἰς τὴν ἀμηνορροίαν καὶ εἰς τὴν χρονικὴν διάρροιαν.

Δόσ: Ἀπὸ πενῆντα δρ': ἕως ἑξακόσια εἰς 24. ὥρας.

Παρατ: Τὸ ὀξανθρακικὸν νερὸν τοῦ σιδήρου πρέπει νὰ κατασκευάζηται, ὅταν εἶναι χρεία, ἐπειδὴ ἀλλέως μὲ τὸν καιρὸν χάνει τὸ ἀνθρακικὸν ὀξὺ, καὶ εὐθὺς τὸ θερμοξυγενὲς τοῦ σιδήρου καταχάθηται εἰς τὸν πάτον τοῦ ἄγγους. τὸ νερὸν τοῦτο δύναται νὰ φυλαχθῇ εἰς καλὴν σάσιν διάτινας ἡμέρας εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα, καὶ διατεθειμένα εἰς ἕνα τόπον δροσερὸν καὶ ψυχρόν. διὰ νὰ βεβαιωθῇς, ὅτι τὸ νερὸν τοῦτο εἶναι εἰς καλὴν σάσιν, τὸ δοκιμάζεις μὲ τὸ βουρουσικὸν ὀξὺ τῆς ποτάσσης, μὲ τὸ ὁποῖον σχηματίζει εὐθὺς μίαν ὡραίαν κυανὴν βαφὴν, καθὼς ἀκολούθως θέλομεν ἰδεῖν.

Ὀξανθρακικὸν νερὸν ὀξὺ τῆς Ποτάσσης.

Acqua d' ossicarbonato ossidulo di Potassa .

§ 16. Μέθ: τῆς κατασ: Ἀνάλυσον εἰς ἑκατὸν δρ'. καθαροῦ νεροῦ ἓν δρ'. ὀξανθρακικὸν τῆς ποτάσσης. γέμισον αὐτὸ τὸ νερὸν ἀπ' ὀξανθρακικὸν, κατὰ τὴν μέθοδον τὴν εἰρημένην, ἕως οὗ τὸ νερὸν νὰ κοκκινίσῃ τὴν βαφὴν τοῦ Ἡλιοτροπίου.

Τρόπ: τῆς μετάχ. Μοναχὸν, ἢ ἑνωμένον μὲ μίαν ποσότητα διϋλημένου ὕδατος.

Δύν: Ἐναντίον εἰς τὴν λιθίασιν, καὶ εἰς τὴν ἄμμον.

Μεταχ': Εἰς τὴν λιθίασιν καὶ εἰς τὴν ἄμμον.

Δόσ: Ἀπὸ ἑκατὸν δρ': ἕως ἑξακόσια εἰς μίαν ὥραν.

Νερὸν μικτὸν μὲ φλογογόνον ἀέρα.

Acqua gas flogoso forata .

§ 17. Μέθ: τῆς κατάσ: Ἔκβαλε τὸν φλογογόνον ἀέρα ἀπὸ τὸ μίγμα τῆς θειούχου ποτάσσης καὶ νεροῦ, ἢ τῆς ἀσβέστου, ἢ τοῦ κοινοῦ ἅλατος, καὶ κάμε νὰ διαπεράσῃ αὐτὸς ὁ ἀὴρ μέσα εἰς τὸ νερὸν, τὸ περιεχόμενον εἰς ἓν ἀγγεῖον,

καθὼς εἰς τὸ σχῆμα 22. ἔπειτα φύλαξον αὐτὸ τὸ νερὸν εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Αὐτὸ τὸ νερὸν εἶναι καθαρὸν, ἢ ὀλίγον σκιαρόν. ἔχει μίαν γεῦσιν γλυκεῖαν, καὶ μίαν ὀσμὴν βρωμερὰν, ὁμοίαν τῶν χαλασμένων ὠῶν.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Διὰ ποτὸν μοναχὸν, ἢ ἑνωμένον μὲ νερὸν, διὰ πλύσιμον, ἢ διὰ κλυσήρια, ἢ διὰ λουτρά.

Δύν: Καθαρτικόν.

Μετα χ': Ἔσωθεν, εἰς τὴν καταῤῥώδη φθίσιν, εἰς τὴν ψώραν, εἴς τινα πάθη τοῦ δέρματος, εἰς τοὺς φαρμακευομένους ἀπὸ τὸ ἀρσενικὸν, καὶ ἀπὸ τὰ ἄλατα τοῦ ὑδραργύρου. ἔξωθεν εἰς τὴν ψώραν, εἰς τὴν λέπραν, καὶ εἰς τὴν παραλυσίαν.

Δόσ: Ἔσωθεν, ἀπὸ τριάντα δύω δρ': ἕως πενῆντα εἰς 24. ὥρας.

Παρατ: Ταῦτα τὰ μεταλλικὰ νερὰ γίνονται καὶ μὲ τὴν τέχνην μεμιγμένα ἀπὸ τὸν φλογογόνον καὶ ἀνθρακικὸν ἀέρα, μιμούμενα τὰ φυσικὰ νερὰ, τῆς Ἀσίας, καὶ Εὐρώπης, καὶ παντὸς ἄλλου τόπου.

Νερὸν θερμοξυγενές.
Acqua termossigenata.

§ 18. Μέθ: τῆς κατασ: Μὲ μίαν μη-

μηχανὴν τῆς πιέσεως γεμίζομεν, ὅσον ἐμποροῦμεν μίαν ποσότητα νεροῦ ἀπὸ θερμοξυγόνον ἀέρα.

Χαρ: Αὐτὸ τὸ νερὸν εἶναι καθαρώτατον, δὲν ἔχει καμμίαν ὀσμὴν, μήτε αἰσθητὴν γεῦσιν, κινούμενον ὅμως ἀφρίζει.

Δύν: Δυναμωτικὸν καὶ ἀντισπασμοτικόν.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μόνον, ἢ ἑνωμένον μὲ νερόν.

Μετα χ': Εἰς τὰ ἀσθενικὰ πάθη, εἰς τὴν ἀνορεξίαν, εἰς τὴν ἀμηνορρόιαν, εἰς τὰς ἀσθενικὰς ὑδρωπικίας.

Δόσ: Ἀπὸ μίαν ὀκᾶν, ἕως δύω εἰς 24. ὥρας.

Παρ: Δὲν εἶναι γνωστὴ ἀκόμη εἰς τοῦτα τὰ μέρη ἡ μηχανὴ τῆς πιέσεως, τὴν ὁποίαν ἐμεταχειρίζετο ὁ κύριος Παῦλος εἰς τὰ ἐργαστήρια τῶν περιφήμων τεχνητῶν νερῶν, τῆς Γενέβρας καὶ τοῦ Παρισίου. τὸ θερμοξυγενὲς νερὸν, τὸ ὁποῖον αὐτὸς κατεσκεύαζεν εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, περιεῖχεν, ὡς ἔγγισα, τὸ ἥμισυ τοῦ ὄγκου τοῦ θερμοξυγενοῦς ἀέρος. ἡμεῖς ἀνεφέραμεν ἐνταῦθα τὴν μηχαγὴν ταύτην μὲ ἐλπίδα, ὅτι ἐμπορεῖτις νὰ τὸ ἐκτελέσῃ μὲ ἓν μέσον ἀνάλογον.

Πνεῦμα τοῦ Οἴνου.
Alcoole.

§ 19. Μέθ: τῆς κατασ: Βάνομεν εἰς ἕν'

ἕνα λαμπίκον μίαν ποσότητα ῥακῆς καθαρᾶς, καὶ τὴν λαμπικάρομεν μὲ μίαν φωτίαν ἥσυχον, ἕως οὗ τὸ ἀρεόμετρον ἐυθισθὲν εἰς αὐτὸ, νὰ δεικνύῃ τοὺς 30 βαθμοὺς αὐτοῦ. ὅταν θέλῃ τις νὰ τὸ ἔχῃ πλέον δυνατὸν, ἐπαναλαμβάνει τὴν πρᾶξιν, προσθέττων πρῶτον ὀλίγην σκόνην ξηρῆς ποτάσσης.

Χ ἀ ρ: Αὐτὸ τὸ ὑγρὸν εἶναι καθαρώτατον, ἔχει μίαν ὀσμὴν ξεχωριστὴν, ἀρωματικὴν, κεντικὴν, νόστιμον καὶ διασκορπισικήν. ἔχει μίαν γεῦσιν κεντικὴν, θερμὴν, καὶ πολλὰ ἀερώδη καιόμενον, καίεται, χωρὶς ν' ἀφήσῃ λείψανον.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μόνον, ἢ ἑνωμένον μὲ νερὸν ἁπλοῦν, ἢ ζαχχαρωμένον, ἢ ἀρωματικὸν, ἢ μεμιγμένον μὲ ἄλλα ἰατρικά.

Δ ύ ν: Δυναμωτικὸν, σκορπιστικὸν, καὶ ἀντικαυσικόν.

Μεταχ: Ἔσωθεν, μὲ νερὸν ἁπλοῦν, ζαχχαρωμένον, ἢ ἀρωματικὸν, διὰ πιστὸν εἶναι δυναμωτικὸν, ὠφελεῖ εἰς τὰς νευρικὰς θέρμας. ἔξωθεν, εἰς τὰς παραλυσίας, γαγγραίνας, πρήσματα, ἀδυναμίαν τῶν μελῶν, χαυσίματα, κτυπήματα, καὶ πληγὰς τῶν ὀστέων, ἑνωμένον μὲ ἕνα τέταρτον τοῦ ὄξους, καὶ ἓξ μέρη νεροῦ, ὠφελεῖ εἰς τὴν αἱμορραγίαν τῆς μύτης.

Δ ό σ: Διὰ πιστὸν ἑνωμένον μὲ ἓξ μέρη νεροῦ καθαροῦ, ἀπὸ πενῆντα δρ: ἕως ἑκατὸν πενῆντα.

Κ α τ α σ κ ε υ α ί. Χρησιμεύει τοῦτο τὸ ὑγρὸν εἰς τὸ νὰ κατασκευάζῃ τις τὰ αἰθερώδη πνεύματα, τὴν διάλυσιν διαφόρων ὑλῶν, χόρτων τε καὶ ζώων, καί τινων ἁλάτων.

Π ν ε ῦ μ α τ ο ῦ ο ἰ ν ο υ μ ὲ ὀ ξ υ σ η π τ ο ν ι κ ό ν.

Alcool eteneo d' ossiptonato.

§ 20. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Ἑνώνομεν εἰς μίαν σόρταν κατ' ὀλίγον ὀλίγον δεκαέξ δρ: ὀξυσηπτονικὸν (1), πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ: πενῆντα, καὶ τὸ λαμπικαρίζομεν ἡσύχως, ἕως οὗ νὰ περάσουν τέσσαρα μέρη τοῦ ὑγροῦ.

Χ α ρ: Τὸ ὑγρὸν τοῦτο εἶναι καθαρὸν, ὡς τὸ διϋλημένον ὕδωρ. ἔχει μίαν ὀσμὴν νόστιμον, εἶναι ὀλίγον αἰθερῶδες, διασκορπισικὸν, ἀντικαυσικὸν καὶ διαλυτὸν εἰς τὸ ὕδωρ.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μόνον, ἢ ἑνωμένον μὲ τὸ ὕδωρ, ἢ μὲ ψυχρὰ, ἢ χλυαρὰ ὑγρὰ ἰατρικά.

Δ ύ ν: Ἡ ἰδία τοῦ αἰθέρος, ἢ ὀλίγον τι κατωτέρα.

Μ ε τ α χ: Καθὼς ὁ αἰθήρ.

Δ ό σ: Ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρα σάγματα, ἕως δύω δρ: μὲ ὑγρὰ ἰατρικὰ ἀπὸ ἓξ, ἕως δώδεκα

(1) Ἀσημένιον.

φάγματα εἰς ἓν κοχλιάριον νεροῦ, ἢ μὲ ὀλίγην ζάκχαριν.

Παρατ: Αὕτη ἡ κατασκευὴ δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ μία ἕνωσις τοῦ ὀξυσηπτονικοῦ αἰθέρος μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου. ἐμποροῦμεν ἀκόμη νὰ τὸ κατασκευάσωμεν ἐκ τοῦ προχείρου: μιγνύοντες ὁμοῦ ἓν μέρος τοῦ ὀξυσηπτονικοῦ αἰθέρος μὲ δύω μέρη τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου.

Ῥευσὸν ἀνώδυνον τοῦ Ὀφμάνου.

Liquòr anodino minerale.

§ 21. Μέθ: τῆς κατασ: Χύνομεν κατ' ὀλίγον ὀλίγον θειϊκὸν ὀξὺ καθαρὸν δρ': διακόσια, εἰς δυνατὸν πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': πεντακόσια, περιεχόμενον εἰς μίαν ςόρταν Α. σχ: 7: διατιθεμένην εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου ΗΛ, ἡ ὁποία πρέπει νὰ εἶναι γέμουσα, ἕως εἰς τὴν μέσην αὐτῆς ἀπὸ τὸ ὑγρόν, προσαρμόζομεν εἰς τὸν λαιμὸν τῆς ςόρτας Γ, ἓν παλόνι Β, ἢ ἓν ἀγγεῖον εὐρύχωρον Γ, σχ: 8. καὶ ἕνα σωλῆνα ε, διὰ νὰ ἐξέρχωνται οἱ περιττοὶ ἀτμοί. περιτυλίττομεν τὰς συναρμογὰς αὐτῶν μὲ χονδρὰ χαρτία, ἢ μὲ ἄλλην ὕλην, καὶ οὕτως ἀφίνομεν αὐτὸ νὰ μείνῃ διὰ 24: ὥρας. ἔπειτα θερμαίνοντες βαθμηδὸν τὴν ςόρταν Α, διὰ μικρᾶς θερμότητος, λαμπικαρίζομεν ἓν ὑγρὸν καθαρὸν ἕως τετρακόσια

σια δρ': κατὰ τὸ βάρος.

Ἐν ᾧ γίνεται ἡ πρᾶξις αὕτη, θίττομεν περὶ τὸ εἰρημένον παλόνι, ἢ ἀγγεῖον πανία τινὰ βρεγμένα εἰς ψυχρὸν νερόν, καὶ τοῦτο γίνεται, διὰ νὰ μεταβάλλωνται οἱ ἀτμοὶ εἰς ὑγρὸν πλέον εὐκόλως, μάλιςα δὲ διὰ νὰ μὴ σπάσῃ καὶ τὸ ἀγγεῖον ἀπὸ τὴν βίαν τῶν ἀτμῶν. σβύνομεν τὴν φωτίαν, ἀφίνομεν τὸ ὑγρὸν καὶ κρυόνει, τὸ συνάζομεν, καὶ τὸ φυλάττομεν εἰς κρυςάλλινα ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα διὰ τὴν χρείαν.

Χαρ: Τὸ ὑγρὸν τοῦτο εἶναι διαφανέςατον, καθὼς εἶναι ὁ θειϊκὸς αἰθὴρ, ἔχει μίαν ὀσμὴν τοῦ αἰθέρος: ἡδονικὴν καὶ ἀρωματικὴν, ἥτις ἀπόλλυται μὲ τὸν καιρὸν, μεταβάλλει τὰς ἐαφὰς τῶν φυτῶν. ἐνωμένον μὲ τὸ νερὸν διαλύεται, διαλύει τὰ ἀρωματικὰ ἔλαια, καὶ τὰς ῥητίνας. εἶναι ἀερῶδες καὶ ἀντικαυσικόν.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μόνον, ἢ ἑνωμένον μὲ ψυχρὰ, ἢ χλυαρὰ ὑγρὰ ἰατρικά.

Δύν. Ἀνώδυνον, τονικὸν, ἀντισπασμοτικὸν, ἀντυστερικὸν, διουρητικὸν, ἱδρωτικὸν, καὶ διασκορπισικόν.

Μετα χ': Εἰς ὑσερικὰ πάθη, εἰς τὸν τύφον, εἰς τὴν καρδιαλγίαν, καὶ ὑποχονδρίαν, εἰς λειποθυμίαν, ἀποπληξίαν, ἀνορεξίαν, καὶ εἰς ὅλα τὰ πάθη, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀσθενικῆς διαθέσεως. συνεθίζεται εἰς ἀτμοὺς εἰς τὰ ἀσθενικὰ πάθη τοῦ σήθους.

Δόσ: Ἀπὸ πέντε ἕως ἓξ σάγματα τὴν φοράν, ἕως ἕν, ἢ δύω δρ': κατὰ τὴν χρείαν, δὶς ἢ τρὶς ἢ καὶ πολλάκις τὴν ἡμέραν.

Σή μ': Τοῦτο τὸ εὐλογημένον ἀνώδυνον ὑγρὸν, φαίνεται ὅτι ὁ Θεὸς τὸ ἐφύλαττε διὰ νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὸν κόσμον ὡς δῶρον ἐκεῖνος ὁ περίφημος χημικὸς Ὀφμάνος, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἔγινεν ἀκουσὸν σχεδὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Συνθέσεις τῶν φυτικῶν ὑλῶν μετὰ τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου.

Παρατηρήσεις: Osservazioni.

§ 22. Ἡμεῖς διὰ τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου ἐξάγομεν ἀπὸ πολλὰς καὶ διαφόρους ὕλας, ἀρχὰς μᾶλλον, ἢ ἧττον ἐνεργητικὰς καὶ θεραπευτικάς. μὲ τὸ ψυχρὸν μούσκευμα τῶν φυτῶν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου ἐκβάζομεν ἀρχάς: ῥητινώδεις, πικρὰς, κεχρωματισμένας, ζαχαρώδεις, ἀρωματικὰς, ἀερώδεις, ἔλαιον, καί τινα εἴδη ἁλάτων. ἀνίσως ὅμως ἐξατμίζωμεν διὰ τοῦ πυρὸς τὰς ἄνω εἰρημένας φυτικὰς ὕλας, τότε δὲν ἐκβάζομεν ἄλλο, εἰμὴ τὰ ἀερώδη μέρη: δηλ: τὸ ἀερῶδες ἔλαιον, τὸ φυτικὸν ἄρωμά κ. τ. λ. ὁπόταν λοιπὸν θέλωμεν διὰ νὰ ἐκβάλλωμεν ἀπὸ τὰ φυτὰ ὅλας τὰς ἐνεργητικὰς ὕλας, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ἐκκεχυμέναι ὡς τὸ ἄρωμα, ἢ τὸ ἀερῶδες αὐ-

τῶν ἔλαιον, ἐμποροῦμεν νὰ βάλωμεν τὰ φυτὰ ταῦτα εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, τὸ περιεχόμενον εἰς ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα νὰ μένουν εἰς μίαν θερμότητα 25. ἕως 30. βαθμῶν τοῦ θερμομέτρου τοῦ ῥεωμούρ. πρέπει ὅμως νὰ θερμαίνωμεν τὸ μίγμα τόσον, ὅσον νὰ ἀρχίζῃ διὰ νὰ βράζῃ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου. διὰ νὰ κάμωμεν τοῦτο, φθάνει νὰ βάλλωμεν τὴν ὕλην εἰς ἓν ὑάλινον μετράκιον, σκεπασμένον μὲ τὸ σκέπασμά του, καὶ μὲ ῥοῦχα βρεγμένα εἰς ψυχρὸν νερόν. ἔπειτα βάλλοντες τὸ μετράκιον τοῦτο εἰς ἕνα λουτρὸν θερμοῦ νεροῦ, ἢ τῆς ἄμμου, τὸ θερμαίνομεν βαθμηδὸν, καὶ τὸ πνεῦμα ὑψούμενον εἰς εἶδος ἀτμῶν ψυχραίνεται, καὶ πηγνύει, καὶ οὕτω καταζαλάζει ἔξω διὰ τοῦ σωλῆνος αὐτοῦ.

Αἱ φυτικαὶ ὕλαι, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλομεν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ξηραί. ἀλλέως τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου ἐνούμενον μὲ τὸ ὑδατῶδες αὐτῶν φυτικὸν ὑγρὸν, καὶ μὲ κάθε ἄλλην ἄχρηστον ὕλην, φθείρεται, καὶ χιβδηλεύεται. πρέπει ἀκόμη αἱ ὕλαι αὐταὶ νὰ κοπῶσιν εἰς μικρὰ τεμμάχια, ἢ νὰ γίνωσι σκόνη κατὰ τὴν χρείαν. Εἶναι χρεία ἀκόμη νὰ ἐξεύρωμεν, ἂν αἱ διὰ τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου ἑνώσεις τῶν φυτικῶν ὑλῶν ἐμποροῦν νὰ ἑνωθοῦν μὲ ὑδατώδη μίγματα, ἢ ὄχι. ἂν τὸ πνεῦμα περιέχῃ ἀναλυμένην τινὰ ὕλην, καὶ ἂν ἡ ἀνάλυσις ἔγινεν ἐντελὴς ὡς ἔπρεπεν,

πεν, ἢ ὄχι. καὶ τότε ἐμποροῦμεν νὰ γνωρίσωμεν αὐτὴν, ἂν μετεβλήθη ἀπὸ τὸ νερὸν, ἢ ὄχι, ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀνάλυσις δὲν γίνεται κατὰ μέρος, διὰ νὰ φανῇ ἐναργῶς τὸ ζητούμενον. λοιπὸν ὅταν αἱ πνευματώδεις ἀναλύσεις εἶναι κατὰ πολλὰ λεπταὶ, τότε αὐταὶ δὲν μεταβάλλονται, οὔτε ἀπὸ τὸ νερὸν, οὔτε ἀπὸ τὰ ὑδατώδη μίγματα. ὅθεν μένουσιν οὕτω κατὰ πολλὰ ἀδιάλυται. ἐκ τούτου καταλαμβάνομεν πῶς ἡ ἐντελὴς πνευματικὴ ἀνάλυσις τῶν φυτικῶν ὑλῶν δὲν μεταβάλλεται ἀπὸ τὸ νερὸν, εἰμὴ ὀλίγον τι κατὰ μέρος, καὶ αὐτὴ ἀτελής.

Εἶναι τινὲς ὕλαι ἀναλυταὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, αἱ ὁποῖαι εἶναι παρομοίως καὶ εἰς τὸ ὕδωρ, καθὼς συμβαίνει εἰς μερικὰς φυτικὰς συνθέτους ὕλας „ παραδείγματος χάριν „ εἰς τὴν πικρὰν ρητίνην, εἰς τὴν κεχρωματισμένην ρητίνην, εἰς τὴν ζαχαρώδη ρητίνην, εἰς τὴν ἀρωματικὴν ρητίνην, εἰς τὴν ἐκρατικὴν ρητίνην κ. τ. λ. ὁ χυμικὸς πρέπει νὰ προσδιορίσῃ, ὁποῖαι ἀπὸ αὐτὰς τὰς ὕλας εἶναι ἀναλυταὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν εἶναι πάντοτε εὔκολον. ὁ Ἰατρὸς πρέπει ὅσον τὸ δυνατὸν αὐτὸς νὰ γνωρίσῃ εἰς ποίας ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἀρχὰς κεῖται ἡ ἐνεργητικὴ ἀρχὴ τῶν ἰατρικῶν βοτάνων. ἓν φαινόμενον ξεχωριστὸν καὶ σταθερὸν μᾶς παραστήνουσιν αἱ ἄνω εἰρημέναι ἀναλυταὶ ὑλαι εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, ὁμοίως καὶ

εἰς

εἰς τὸ νερόν. διότι, ὅταν αὐταὶ εὑρίσκωνται ἀναλυταὶ εἰς μίαν ἀρκετὴν ποσότητα πνεύματος τοῦ οἴνου, ξεχωρίζονται ἀπὸ αὐτὸ, ἀφ' οὗ προσεθῇ ὀλίγον νερὸν, καὶ οὕτω πάλιν συνενώνεται ἐντελέστατα μὲ τὴν πρόσθεσιν ἄλλου νεροῦ, τὸ ὁποῖον πρᾶγμα κατ' ἐμὲ παρασταίνει τὸν βαθμὸν τῶν συνθέσεων τούτων τῶν σωμάτων: δηλ: ὅτι ἔχουσι μίαν ἀρχὴν κατὰ πολλὰ ἀναλυτὴν εἰς τὸ ὑδατῶδες πνεῦμα τοῦ οἴνου, προσθέττοντες νερὸν ὅσον φθάνει εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου, διὰ νὰ τὸ ξεχωρίσωμεν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, τὸ νερὸν παρασταῖνον τὴν συγγένειάν του ἐπάνω εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, χωρὶς νὰ ἐγγίξῃ αἰσθητῶς τὴν ὕλην, ξεχωρίζεται, καὶ θολόνει τὸ μίγμα, καὶ οὕτω μᾶς παρασταίνει ἓν φαινόμενον κατὰ πολλὰ περίεργον.

Θέλων ἐγὼ νὰ ἀκολουθήσω τὴν συνήθη ὀνομασίαν τῆς Χυμικῆς, καὶ νὰ κάμω εἰς τρόπον, ὥστε τὰ ὀνόματα νὰ δεικνύωσι τὴν τεχνητὴν ἕνωσιν τῶν ὑλῶν, ἐκράτησα τὴν παλαιὰν ὀνομασίαν τῶν πνευμάτων, καθὼς ἀκολούθως βλέπομεν.

Ἡμεῖς εἰς τὴν παροῦσαν Φαρμακοποιΐαν εἰς τὸ ἑξῆς διὰ πνεῦμα δὲν θέλομεν ἐννοήσειν ἄλλο, παρὰ τὴν ἕνωσιν τῶν ἀτόμων: ἤτοι τῶν σμικροτάτων μεριδίων μιᾶς ὕλης εἰς τὸ λεγόμενον πνεῦμα τοῦ οἴνου, ἢ ἄλλου τινὸς ῥευστοῦ. κρατοῦμεν τὰ ὑλικὰ ταῦτα πνεύματα τῶν οὐσιῶν, ἢ ἀ-

μέ-

μέσως μιγνύοντες μίαν, ἢ καὶ πολλὰς ὕλας εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, ἢ λαμπικαρίζοντες καὶ διϋλίζοντες αὐτὰς διὰ τοῦ πυρὸς καὶ θερμότητος, καθὼς ἀκολούθως θέλομεν ἰδεῖν.

Πνεῦμα τῆς Κάμφορας.

Alcoole Canforato.

§ 23. Μέθ: τῆς κατασ: Ἀνάλυσον λεπτὴν κάμφορανδρ': ὀκτὼ εἰς πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': πενῆντα, καὶ φύλαξον αὐτὸ τὸ ὑγρὸν εἰς ἀγγεῖον ὑάλινον καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τὸ πνεῦμα τοῦτο εἶναι καθαρὸν, ἔχει μίαν ὀσμὴν τῆς κάμφορας, καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μόνον, ἢ ἐνωμένον μὲ ἄλλα ἰατρικά.

Δύν: Ἡ ἰδία τῆς κάμφορας: τονικὴ, νευρικὴ, καὶ ἀνθελμινtικὴ.

Μεταχ': Ἔξωθεν εἰς τὴν παραλυσίαν, εἰς τοὺς πόνους, εἰς τὰ ρευματικὰ, εἰς τοὺς τύλους τῶν ποδῶν, εἰς τὰ ψυχρὰ πρήσματα, καὶ εἰς τὴν γαγγραῖναν. ἔσωθεν εἰς ὅλα τὰ πάθη, εἰς τὰ ὁποῖα χρησιμεύει ἡ κάμφορα.

Δόσ: Ἐσωτερικῶς ἀπὸ δώδεκα ςάγματα ἕως ἓν δρ':

Πνεῦμα τῆς Ῥεοβαρβαραλοῆς ἤτοι, Ἱερὸν ἀλεξιτήριον.

Elissir sacro.

§ 24. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε ῥευβάρβαρον εἰς λεπτὸν κεκομμένον δρ': δέκα, ἀ-

άλοὴν καλὴν εἰς σκόνην δρ': ἓξ, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': διακόσια, μούσκευσον αὐτὰ διὰ 6. ἡμέρας εἰς τὸν ἥλιον, καὶ ςράγγισον διὰ ποταποῦ χάρτου.

Χαρ: Τοῦτο τὸ ὑγρὸν εἶναι πικρὸν, ἔχει καὶ ἓν χρῶμα βαθυκίτρινον.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μεμιγμένον μὲ ἄλλα μίγματα καὶ μὲ τὸν οἶνον.

Δύν: Ἡ ἰδία τῆς ἀλοῆς καὶ τοῦ ῥεοβαρβάρου: ἤτοι καθαρτική.

Μεταχ': Εἰς στυπτικότητα τῶν ἐντέρων, εἰς τὴν διάῤῥοιαν, καὶ εἰς τοὺς ἕλμινθας.

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα ςάγματα, ἕως ἓν δρ':

Πνεῦμα Πολυαρωματικόν.

Alcoole poliaromato o acqua vulneraria.

§ 25. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε ἀπὸ τὰς κορυφὰς τῶν ἀκολούθων χόρτων χλωρῶν: δηλ: ἀψινθέας, λελισφάκου, τῆς λαβάντας, μεγιοράνας, δενδρολιβάνου, ὑσσώπου, ἀπηγάνου, μελισσοχόρτου, θύμου, βασιλικοῦ, ὀριγάνου, καὶ ἱπερικοῦ εἰς λεπτὰ κεκομμένας ἀνὰ δρ': ὀκτὼ, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': τετρακόσια, ὕδωρ καθαρὸν δρ': ἑκατὸν, ἄφες αὐτὰ εἰς ἀνάλυσιν διὰ 24: ὥρας. ἔπειτα λαμπικάρισον διὰ θερμοῦ λουτροῦ τοῦ ὕδατος (α), ἕως οὗ νὰ ἐξέλθουν τρι-

(α) Τὸ λουτρὸν τοῦτο Ἰταλιςὶ λέγεται μπάνιο Μαρία, πολλὰ συ-

τριακόσια δρ': τοῦ πνευματώδους τούτου ὑγροῦ.

Χ α ρ: Τὸ ὑγρὸν τοῦτο εἶναι διαφανές, ἔχει ὀσμὴν τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου, ἀρωματικὴν, καὶ μίαν γεῦσιν θερμὴν, πικρὰν καὶ ἀρωματικήν.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μόνον, ἢ ἑνωμένον μὲ ἄλλας ὕλας. παρ: χάριν, μὲ τὸ κόγχλασμα τῆς κίνας, τῆς κάσσιας, καὶ τοῦ τριφυλλίου.

Δ ύ ν: Δυναμωτικὸν, διαλυτικὸν, ἱδρωτικὸν, καὶ τονικὸν τῶν νεύρων.

Μεταχ': Ἔξωθεν, εἰς τὰ κτυπήματα, ψυχρὰ πρήσματα, εἰς πόνους τῶν μελῶν, καὶ εἰς τὴν κεφαλαλγίαν.

Ἔσωθεν, εἰς ἀχωνευσίαν, ἀδυναμίαν, ἀνορεξίαν, παραλυσίαν, καὶ ἀτονίαν τῶν μελῶν.

Δ ό σ: Ἔσωθεν, ἀπὸ δώδεκα σάγματα ἕως ἓν δρ': καὶ ποτε καὶ πλέον τι μέ τινα ὑγρά.

Π ν ε ῦ μ α τ ῆ ς μ υ ῤ ῥ α λ ο ῆ ς, ἀ λ ε ξ ι τ ή ρ ι ο ν τ ῆ ς π ρ ο ε π ι ε τ ά τ η ς.

Elessire di propietà.

§ 26. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Ἑπαρεσκόνην μύῤῥας δρ': δεκαεξ, καὶ καλῆς ἀλοῆς δρ': δώδεκα, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': διακόσια, μούσκευ-

---

σνειθισμένον εἰς τὴν Φαρμακευτικὴν καὶ Χυμικήν.

σκευσον τὴν μύῤῥαν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου διὰ ἡμέρας δύω, ἔπειτα πρόσθες τὴν ἀλοὴν, καὶ ἄφισον τὸ μίγμα εἰς τὸν ἥλιον διὰ δύω ἡμέρας, μετὰ ταῦτα σράγγισον, καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰς ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα.

Χ α ρ: Τοῦτο τὸ ὑγρὸν ἔχει ἓν χρῶμα ἐρυθροκίτρινον, εἶναι καὶ διαφανές.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μεμιγμένον μὲ ἄλλα ὑγρά.

Δ ύ ν: Δυναμωτικὸν, κεντικὸν, σομαχικὸν, καὶ διαλυτικόν.

Μ ε τ α χ': Εἰς τὰς καχεξίας, εἰς τὰς ἐμφράξεις τῆς μήτρας, εἰς τὴν χλώρωσιν, εἰς τὴν ὑδρωπικίαν, εἰς τὴν κιτρινάδαν, καὶ εἰς τὴν ἀμηνορρόιαν τῶν γυναικῶν.

Δ ό σ: Ἀπὸ 24: σάγματα, ἕως ἓν δρ': δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

Π α ρ α τ': Εἰς τὸ ἀλεξιτήριον τοῦτο τῆς προπιετάτης προσθέττεται πάντοτε ὁ κρόκος, πλὴν ἡμεῖς παρατηρήσαντες, ὅτι αὕτη ἡ πρόσθεσις εἶναι διόλου ἄχρησος, τὴν καταλιμπάνομεν. ἐπειδὴ ἡ δύναμις τῆς ἰατρικῆς ϛέκεται εἰς τὴν ἀλοὴν, καὶ εἰς τὴν μύῤῥαν, καὶ ὄχι εἰς τὸν κρόκον. εἶναι τινὲς ὅμως, οἱ ὁποῖοι δι' ἄγνοιαν ἀφίνοντες τὸν κρόκον, νομίζουν ὅτι ἔσφαλαν εἰς τὸ ὁμοούσιον.

Πνεῦμα τοῦ Βρωμοκομμίου.
Alcoole assatetidato.

℥ 27. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε βρωμόκομμι δρ': τριάντα δύω, καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': διακόσια, μούσκευσον αὐτὰ εἰς μίαν θερμότητα μετρίαν διὰ τέσσαρας ἡμέρας, ἔπειτα σράγγισον.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μὲ ἄλλα μίγματα δυναμωτικά.

Δύν: Ἡ ἰδία τοῦ βρωμοκομμίου, καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου.

Μετα χ': Εἰς ὅλα τὰ ὑσερικὰ πάθη, εἰς τὰς νευρικὰς θέρμας, εἰς τοὺς ἕλμινθας, εἰς τοὺς ἀερώδεις κώλικας, εἰς τὴν ἀδυναμίαν τοῦ νευρικοῦ συσήματος, εἰς τὸν τυμπανίτην, καὶ ὑδρωπικίαν.

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα σάγματα, ἕως ἓν δρ': καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Πνεῦμα τοῦ οἴνου μὲ βάλσαμον τοῦ Περοῦ.
Alcoole con balsamo di Perù.

℥ 28. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε βάλσαμον τοῦ Περοῦ δρ': ὀκτὼ, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': ἑκατόν. βάλε τὸ μίγμα τοῦτο εἰς μετρίαν θερμότητα, καὶ μετὰ τέσσαρας ἡμέρας σράγγισον τὸ πνεῦμα, καὶ φύλαξον διὰ τὴν χρείαν σου.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Ἐνωμένον μὲ διάφορα ὑγρὰ, καὶ μὲ ὑδατώδη μίγματα.

Δύν: Δυναμωτικὸν, καὶ τονικὸν τῶν νεύρων.

Μετα χ': Ἔσωθεν; εἰς ἀσθενείας, περὶ τὸ τέλος τῆς Γονορραίας.

Ἔξωθεν, Εἰς τὰς βρωμερὰς πληγὰς, εἰς τὰς γαγγραίνας.

Δόσ: Ἔσωθεν, ἀπὸ δώδεκα σάγ: ἕως ἓν δρ':

Πνεῦμα τῆς ἀψινθέας.
Alcoole assensato.

℥ 29. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε ἄνθη ξηρὰ τῆς ἀψινθέας δρ': πενῆντα εἰς διακόσια δρ': πνεῦμα τοῦ οἴνου; διὰ νὰ μουσκεύσωσιν εἰς δύω ἡμέρας. ἔπειτα πίεσον τὸ πνεῦμα τοῦτο καλῶς, καὶ χύσον αὐτὸ ἐπάνω εἰς δεκαἓξ δρ': χόρτου τῆς ἀψινθέας; καὶ ἐπαναλάμβανε τὴν ἀνάλυσιν. μετὰ ταῦτα σράγγισον τὸ ὑγρὸν αὐτὸ ἀπὸ ψιλὸν πανίον, καὶ ὕσερον πάλιν ἀπὸ χάρτην ἁπλοῦν, καὶ οὕτω φύλαξον διὰ τὴν χρείαν σου.

Χάρ: Ἔχει μίαν ὀσμὴν τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου, καὶ γεῦσιν πικρὰν καὶ πνευματώδη.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Ἐνωμένον μὲ ἄλλα μίγματα.

Δύν: Δυναμωτικὸν καὶ ἀντιπυρετικόν.

Με-

Μ ε τ α χ': Εἰς ταραχτικὰς θέρμας, εἰς ἀδυναμίαν τοῦ ϛομάχου.

Δ ό σ: Ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρα ϛάγ: ἕως ἓν ἢ δύω δρ': καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Π ν ε ῦ μ α τ ο ῦ μ ο σ χ ο θ υ μ ι ά μ α τ ο ς.
Alcoole benzoato.

ϕ 30. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Ἔπαρε σκόνην τοῦ μοσχοθυμιάματος δρ': εἰκοσιτέσσαρα, καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': ἑκατόν. ἄφες τὸ μίγμα τοῦτο εἰς μίαν θερμότητα διὰ δύω ἡμέρας. ἔπειτα ϛράγγισον τὸ ὑγρὸν, καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰς ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα.

Χ α ρ: Τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα ὑπέρυθρον, μίαν ὀσμὴν τῆς βανίλιας, καὶ μίαν γεῦσιν θερμὴν, καὶ ἀρωματικὴν τῆς βανίλιας.

Μ ε τ α χ': Τὸ πνεῦμα τοῦ μοσχοθυμιάματος χρησιμεύει διὰ νὰ κάμωμεν τὸ λεγόμενον γάλα τῶν παρθένων, καὶ εἰς τὸ νὰ εὐγάλωμεν τὴν ῥητίνην τοῦ μοσχοθυμιάματος.

Π ν ε ῦ μ α τ ο ῦ ἀ ρ ω μ α τ ι κ ο ῦ Κ α λ ά μ ο υ.
Alcoole Calamaromaaticato.

ϕ 31. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Ἔπαρε ῥίζας τοῦ ἀρωματικοῦ καλάμου δρ': ἑκατὸν, καὶ βά-

βάλε αὐτὰ εἰς μίαν μετρίαν θερμότητα, ἢ εἰς τὸν ἥλιον διὰ τέσσαρας ἡμέρας. ἔπειτα ϛράγγισον, καὶ φύλαξον αὐτὸ τὸ ϛραγγισμένον ὑγρὸν εἰς ἁρμόδιον ἀγγεῖον.

Χ α ρ: Αὐτὸ ἔχει ἓν χρῶμα ὑποκίτρινον, καὶ μίαν ὀσμὴν μεμιγμένην μὲ κάλαμον ἀρωματικὸν, καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου, εἶναι καὶ διαφανές.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Ἑνωμένον μὲ ὑδατώδη ὑγρὰ μίγματα.

Δ ύ ν: Δυναμωτικὸν, καὶ τονικὸν τῶν νεύρων.

Μ ε τ α χ': Εἰς ἀερώδεις κώλικας καὶ εἰς πάθη τοῦ ϛομάχου.

Δ ό σ: Ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρα ϛάγ:, ἕως τρία δρ':

Π ν ε ῦ μ α τ ῶ ν Κ α ν θ α ρ ί δ ω ν.
Tintura di cantaride.

ϕ 32. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Βάλε εἰς ἓν ἀγγεῖον καν θαρίδας εἰς σκόνην δρ': ὀκτὼ, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': διακόσια, κάμε νὰ ϛαθῶσιν εἰς τὸν ἥλιον, ἢ εἰς μετρίαν θερμότητα ἡμέρας τέσσαρας, ἔπειτα ϛράγγισον, καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰς ὑάλινον ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμένον.

Χ α ρ: Τὸ ὑγρὸν τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα πρασινοκίτρινον. μίαν ὀσμὴν τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου, εἶναι καὶ διαφανές.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Ἐξωθεν, μόνον ἢ ἑνωμένον μὲ ἄλλα ὑγρὰ μίγματα.

Ἐ-

Ἔ σ ω θ ε ν, μεμιγμένον μὲ τὸ πνεῦμα τῆς Κάμφορας.

Δ ύ ν: Δυναμωτικὸν, κεντικὸν, πυρωτικὸν, σκορπισικὸν, ἀφροδισιακὸν, καὶ μηναγωγόν.

Μ ε τ α χ': Ἔξωθεν, ὡς ξυζικατόριον, διὰ νὰ δυναμόνῃ, καὶ νὰ διαλύῃ τὰ ψυχρὰ πρήσματα: ὠφελεῖ εἰς τὴν ἰσχίασιν, καὶ εἰς μερικὰς παραλυσίας, καὶ ἡμιπληγίας.

Ἔ σ ω θ ε ν. Εἰς ὑδρωπικίαν, ἄσθμα, ὑδρωφοβίαν, ἀμηνορρόιαν, καὶ αὐλοπληγίαν κ. τ. λ.

Δ ό σ: Ἐσωτερικῶς, ἀπὸ δέκα σάγματα δὶς τὴν ἡμέραν.

Π α ρ: Ὅταν θέλωμεν διὰ νὰ ἔχωμεν τὸ πνεῦμα τῶν καυθαρίδων κεχρωματισμένον μὲ καθαρὸν κόκκινον χρῶμα, πρέπει νὰ προσθέσωμεν εἰς τὴν κατασκευὴν μισὸν δρ': τῆς κοκκινιλίας.

Π ν ε ῦ μ α τ ο ῦ Κ α σ ο ρ χ ί ο υ.
Alcoole Castorato:

§ 33. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Βάλε σκόνην ἀπὸ καζόρχιον δρ': ὀκτὼ, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': ἑκατὸν, καὶ ἀνάλυσον τὸ μίγμα τοῦτο εἰς μετρίαν θερμότητα διὰ ἓξ ἡμέρας, ἔπειτα σράγγισον τὸ ὑγρὸν, καὶ φύλαξον.

Χ α ρ: Τὸ πνεῦμα τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα ἐρυθροκίτρινον, μίαν ὀσμὴν ἑνωμένην τοῦ καζορχίου

χίου, καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου, εἶναι καὶ διαφανές.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μεμιγμένον μὲ ἀρωματικὰ ὕδατα.

Δ ύ ν: Ἀντισπασμοτικὸν, δυναμωτικὸν, νευρικὸν, καὶ μηναγωγόν.

Μ ε τ α χ': Εἰς πάθη ὑστερικὰ καὶ ἀσθενικὰ, εἰς τὸν ἐμετὸν, καὶ ἀσθενικὸν κώλικα, καὶ εἰς τὴν ἐπιληψίαν.

Δ ό σ: Ἀπὸ δώδεκα σάγ: ἕως πενῆντα, ἢ καὶ πλέον τι κατὰ τὴν χρείαν.

Π ν ε ῦ μ α τ ῆ ς Κ ί ν α ς
Alcoole chinato.

§ 34. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Ἐπαρεσκόνην τῶν φλοιῶν τῆς καλῆς κίνας δρ': εἰκοσιτέσσαρα, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': ἑκατὸν, καὶ βάλε τὸ μίγμα αὐτὸ εἰς τὸν ἥλιον, ἢ εἰς μετρίαν θερμότητα, ἔπειτα σράγγισον τὸ ὑγρὸν, καὶ φύλαξον.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μόνον, ἢ ἑνωμένον μὲ τὸ πνεῦμα τῆς γεντιάνης, ἢ μέ τινα μίγματα ὑδατώδη καὶ δυναμωτικά.

Δ ύ ν: Ἡ ἰδία τῆς κίνας.

Μ ε τ α χ': Εἰς θέρμας ταρακτικὰς καὶ νευρικὰς, καὶ εἰς ὅλα τὰ πάθη, εἰς τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεται ἡ κίνα.

Δ ό σ:

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα σάγ: ἕως δύω δρ.ε

Πνεῦμα τῆς Κανέλλας.
Alcoole Cinamomizzato.

§ 35. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε σκόνην λεπτὴν τῶν φλοιῶν τῆς κανέλλας δρ': εἰκοσιτέσσαρα, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': διακόσια πενῆντα, καὶ ἂς σαθῶσι διὰ 8. ἡμέρας εἰς τὸν ἥλιον, ἔπειτα σράγγισον αὐτὸ, καὶ φύλαξον.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα ὕπωχρον, μίαν ὀσμὴν τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου μεμιγμένην μὲ τὴν κανέλλαν, καὶ μίαν γεῦσιν θερμήν.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μεμιγμένον μὲ τὰ κογχλάσματα καὶ ἀποβράσματα, ἢ μὲ ὑγρὰ καὶ ἀρωματικὰ ἰατρικά.

Δύν: Δυναμωτικὸν, νόστιμον, καὶ ἡδονικόν.

Μετα χ': ἔσωθεν. Εἰς τὰς αἱμορραγίας τῆς μήτρας (ἀσθενικῆς διαθέσεως) εἰς πάθη τῆς ἀγωνευσίας, εἰς τὴν καρδιαλγίαν καὶ λειποθυμίαν.

Δόσ: Ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρα σάγ: ἕως ἓν δρ':

Πνεῦ-

Πνεῦμα τῆς πορφυρᾶς Διγιτάλης.
Tintura di Digitale purpurea.

§ 36 Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε σκόνην λεπτὴν τῶν φύλλων τῆς πορφυρᾶς διγιτάλης δρ': τέσσαρα, καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': διακόσια, καὶ μετὰ 24. ὥρας σράγγισον διὰ ποταποῦ χάρτου, καὶ φύλαξον εἰς ἄγγειον καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τὸ ὑγρὸν τοῦτο εἶναι διαφανὲς; ὀσμὴν καὶ γεῦσιν ἔχει τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου.

Δύν: Ἐρεθισικὸν, διαλυτικὸν, καὶ διουρητικόν.

Μετα χ': Εἰς διάφορα εἴδη τῆς ὑδρωπικίας, ἀσθενικῆς διαθέσεως, εἰς τὸν ἀσκίτην, ἀνασάρκαν, ὑδρωκέφαλον, ὑδρωθώρακα, εἰς τὸ ἄσθμα, καὶ εἰς τὴν μανίαν, καὶ εἰς τὰς χοιράδας, τὰς λεγομένας χελώνια.

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα σάγ: ἕως μισὸν δρ': εἰς 24. ὥρας.

Πνεῦμα τοῦ Ἑλλεβόρου.
Alcoole Elleborato.

§ 37. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε σκόνην τῶν ῥιζῶν τοῦ μέλανος ἑλλεβόρου δρ': δεκαέξ, κοκκινίλιαν κόκ: εἰκοσιτέσσαρας, πνεῦμα τοῦ οἴ-

οἴνου δρ': ἑκατόν. μούσκευσον διὰ ἓξ ἡμέρας εἰς τὸν ἥλιον, ἔπειτα σράγγισον αὐτὸ ἀπὸ ποταπὸν χάρτην, καὶ φύλαξον.

Χ α ρ: Τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα κόκκινον, μίαν ὀσμὴν ἰδίαν τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου, καὶ μίαν γεῦσιν πικράν.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μεμιγμένον μὲ ἄλλα ὑγρὰ μίγματα, καὶ μὲ τὸ θερμὸν ὕδωρ.

Δ ύ ν: Δυναμωτικὸν, τονικὸν, καὶ νευρικόν.

Μ ε τ α χ': Εἰς τὰς ἐμφράξεις τῆς μήτρας, καὶ χλώρωσιν, καὶ εἰς τὴν μανίαν.

Δ ό σ: Ἀπὸ μισὸν δρ': ἕως δύω δρ': δὶς τῆς ἡμέρας.

Φ ω σ φ ο ρ ι κ ὸ ν ὀ ξ ύ.
Alcoole Fosforato.

§ 38. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Βάλε εἰς ἓν γουδὶν πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': ὀκτὼ, καὶ φωσφόρον καθαρὸν κόκ: δώδεκα. τρῖψον καλῶς τὸν φωσφόρον εἰς τὸ γουδὶν, ἕως οὗ νὰ ἀναλυσῃ, καὶ ἕως οὗ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου νὰ χάσῃ τὴν νόστιμόν του γεῦσιν, (ἀγκαλὰ ἓν μέρος τοῦ φωσφόρου μένῃ ἀνάλυτον) βάλε τὸ ὅλον εἰς ἓν ἀγγεῖον κρυσάλλινον καλῶς κεκλεισμένον.

Χ α ρ: Τὸ φωσφορικὸν πνεῦμα ἔχει μίαν ὀσμὴν τοῦ φωσφόρου, εἶναι διαφανὲς, ὡς τὸ πνεῦμα

μα τοῦ οἴνου, ἀπὸ αὐτὸ τὸ πνεῦμα χύνοντες μερικὰ σταλάγματα εἰς τὸ ὕδωρ τὸ περιεχόμενον εἰς ἓν ἀγγεῖον κρυσάλλινον μὲ θερμότητα 24. βαθ: τοῦ θερμομέτρου τοῦ ρεομὺρ, βλέπομεν εἰς τὸ σκότος λάμποντα τὸν φωσφόρον, ὁσάκις ταράττεται τὸ ὕδωρ. τὸ ἄγγος ὅμως πρέπει νὰ περιέχῃ καὶ ὀλίγον ἀέρα τῆς Ἀτμοσφαίρας, καὶ οὕτω νὰ γένῃ τὸ πείραμα, καθὼς πρέπει.

Ἄ λ λ η μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: τ οῦ Ἰ α τ ρ ο ῦ Μ α ρ τ ι ν έ λ α.

§ 39. Βάλε εἰς μίαν σόρταν ὑάλινον πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': πενῆντα, φωσφόρον καλὸν κόκ: ἑπτὰ, θὲς τὴν σόρταν εἰς τὸ λουτρὸν τῆς ἄμμου, προσάρμοσον εἰς τὸν λαιμὸν τῆς σόρτας ἓν ἀγγεῖον διὰ νὰ συνάξῃς τὸ φωσφορικὸν ὀξύ. λαμπικάρισον κατὰ τὴν τέχνην αὐτὸ, ἕως οὗ νὰ διαλυθῇ ὁ φωσφόρος, τὸ ὁποῖον συμβαίνει εἰς μισὴν ὥραν, καὶ φύλαξον διὰ τὴν χρείαν σου.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μὲ τὸ καθαρὸν νερόν.

Δ ύ ν: Δυναμωτικὸν, τονικὸν τῶν νεύρων καὶ τῶν μυόνων.

Μ ε τ α χ': Εἰς τὴν παραλυσίαν, καὶ ἡμιπληγίαν τῶν ἀνθρωπίνων μελῶν.

Δ ό σ: Ἔσωθεν, ἀπὸ εἴκοσι σάγ: τὴν ἡμέραν, ἕως ἑβδομήντα καὶ ἐπέκεινα.

Ἔ ξ ω-

Ἔξωθεν. Τρίβονται τὰ μέλη μὲ αὐτὸ δὶς τὴν ἡμέραν.

Παρατ: Αὐτὴ ἡ κατασκευὴ δὲν ἐμβῆκεν ἀκόμη εἰς πρᾶξιν ἀπ' ὅλους τοὺς ἰατροὺς, μ' ὅλον ὅτι εἶναι ἡ πλέον ὠφέλιμος ἀπ' ὅλας τὰς κατασκευὰς τοῦ φωσφόρου (α).

Πνεῦμα τῆς Γεντιάνας.
Alcoole Genzianato.

§ 40. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε ῥίζας τῆς γεντιάνης δρ': δεκαεξ, φλούδας ξηρὰς τῶν νεραγκίων δρ': ὀκτὼ, κανέλλαν δρ': τέσσαρα, κοκκινίλιαν δρ': μισὸν, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': διακόσια, καὶ ἂς σαθῶσιν εἰς τὸν ἥλιον διὰ τέσσαρας ἡμέρας. ἀνακάτωσον τὸ ἄγγος συνεχῶς, ἔπειτα σράγγισον ἀπὸ ποταπὸν χάρτην, καὶ φύλαξον διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα κόκκινον τῆς κοκκινιλίας, καὶ γεῦσιν πικράν.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μεμιγμένον μὲ ἄλλα μίγματα.

Δύν: Δυναμωτικὸν, τονικὸν, καὶ ἀντιπυ-

(α) Περὶ χρόνων τινῶν ἐγὼ εἶδον τὸν ἀνωθεν ἰατρὸν Μαρτινέζιν εἰς τὸ νοσοκομεῖα τῶν Μεδιολάνων νὰ κάμνῃ σχεδὸν θαύματα μὲ τὸ φωσφορικὸν αὐτὸ πνεῦμα. αὐτὸς ἐθεράπευσε πολλοὺς κακῶς τάσσοντας ἀπὸ παραλυσίαν καὶ ἡμιπληγίαν χρονικὴν ἀσθενείας διαθέσεως.

πυρετικόν.

Μετα χ': Εἰς ἀσθενικὰ πάθη.

Δόσ: Ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρα σάγματα, ἕως δύω δρ': καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Πνεῦμα τοῦ Γουαϊάκου.
Alcoole Guaiachino.

§ 41. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς τὸν ἥλιον ῥητίνην πρασίνην τοῦ Γουαϊάκου, καὶ μίαν ἀρκετὴν ποσότητα πνεύματος τοῦ οἴνου. σράγγισον τὸ μίγμα τοῦτο, καὶ φύλαξον εἰς ὑάλινον ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Ἔχει ἓν χρῶμα τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐρυθροκίτρινον, καὶ ὀσμὴν τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου. ἕνας χάρτης βρεγμένος εἰς αὐτὸ τὸ πνεῦμα, καὶ τεθεὶς εἰς τοὺς ἀτμοὺς τοὺς ὀξυσεπτονικοῦ ῥευσοῦ γίνεται βαθυκυανός.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μεμιγμένον μὲ ἄλλα ὑγρὰ ἰατρικά.

Δύν: Δυναμωτικὸν καὶ τονικὸν τῶν χυλιφέρων ἀγγείων.

Μετα χ': Εἰς τὰ χρονικὰ ῥευματικὰ, καὶ εἰς τὴν γονορροίαν.

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα σάγ: ἕως πενῆντα εἰς εἰς 24: ὥρας.

Πνεῦ-

βαθυκόκκινον, βάφει τὰ δάκτυλα καὶ τοὺς ὄνυχας εἰς βαθυκίτρινον χρῶμα, ἔχει καὶ μίαν γεῦσιν πικροτάτην.

Ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐνέργειά του δὲν εἶναι καλῶς ἐγνωσμέναι.

Πνεῦμα τῆς πορφυρᾶς Ἀλθαίας.
Alcoole porporino d' Altea.

℞ 45. Μέθ: τῆς κατασ: Λάβε ἓν δρ: τῶν ξηρῶν ἀνθέων τῆς πορφυρᾶς ἀλθαίας. κόψον τὸ πλέον κεχρωματισμένον μέρος αὐτῶν, καὶ βάλετο εἰς ἀγγεῖον ὑάλινον. ἔπειτα βάλε εἰς αὐτὸ καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ: ἑξῆντα, καὶ ἂς ϛαθῇ τὸ μίγμα εἰς τὸν ἥλιον διὰ δύω ἡμέρας. ἀνακάτωσον αὐτὸ συνεχῶς, ϛράγγισον ἀπὸ χάρτην ἁπλοῦν, καὶ φύλαξον εἰς ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα πορφυροῦν, μίαν ὀσμὴν καὶ γεῦσιν τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου, εἶναι καὶ διαφανές.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Τοῦτο εἰς τὴν Ἰατρικὴν δὲν χρησιμεύει, εἰμὴ μόνον διαλύεται κατὰ τὴν περίστασιν μὲ τόσον καθαρὸν ὕδωρ, ἕως οὗ τὸ χρῶμα τοῦ πνεύματος αὐτοῦ παντελῶς ἀποβάλλεται, καὶ οὕτω γίνεται χρήσιμον διὰ μεταχείρισιν.

Με-

Πνεῦμα τῆς Μύρρας.
Alcoole Mirato, o tintura di Mirra.

℞ 42. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε μύρραν εἰς σκόνην, δρ: εἰκοσιτέσσαρα, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ: διακόσια, καὶ ἂς ϛαθῇ τὸ μίγμα εἰς τὸν ἥλιον διὰ ἡμέρας ἓξ. ἔπειτα ϛράγγισον αὐτὸ, καὶ φύλαξον.

Χαρ: Τοῦτο τὸ πνεῦμα ἔχει ὀσμὴν καὶ γεῦσιν τῆς μύρρας ἑνωμένην μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἔξωθεν μέν, μόνον, ἔσωθεν δὲ ἑνωμένον μὲ ἄλλα μίγματα.

Δύν: Ἡ ἰδία τῆς μύρρας.

Μεταχ: Ἔσωθεν, εἰς πάθη τῆς ἀδυναμίας, εἰς τὴν λευκορροίαν, καὶ εἰς τὴν αἱμορραγίαν. ἔξωθεν εἰς τὰς πληγὰς τῶν κοκκάλων.

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα ϛάγ:, ἕως ἓν δρ:

Πνεῦμα τοῦ Ἰνδικοφέρου.
Alcoole Indicoferato.

℞ 44. Μέθ. τῆς κατασ. Βάλε ῥητίνην τοῦ Ἰνδικοφέρου δρ: ἕν. καὶ μίαν ἀρκετὴν ποσότητα πνεύματος τοῦ οἴνου, καὶ οὕτω ϛράγγισον τοῦτο, καὶ φύλαξον εἰς ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Ἔχει ἓν χρῶμα ὠχρὸν, ὡραῖον, καὶ ἐα-

Μετα χ': Τοῦτο τὸ πνεῦμα εἶναι χρησιμώτατον, διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τις τὰ ὀξέα, καὶ τὰ κάλια, τὸ ὁποῖον κοκκινίζεται μὲ τὰ πρῶτα, καὶ πρασινίζεται μὲ τὰ δεύτερα.

Πνεῦμα τοῦ Ῥεοβαρβάρου.

Alcoole Rabarbarizato.

§ 46. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε ῥεοβάρβαρον καλῶς κοπανισμένον δρ': ὀκτὼ, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': ἑκατὸν, καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν τῆς ἀναλύσεως, σράγγισον, καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰς ὑάλινον ἀγγεῖον.

Χαρ: Τὸ πνεῦμα τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα κίτρινον τοῦ νεραγκίου, καὶ ὀσμὴν τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Ἐνόνεται μὲ τόσον καθαρὸν νερὸν, ἕως οὗ νὰ διαλυθῇ, καὶ τὸ νερὸν τοῦτο πέρνει εὐθὺς ἓν χρῶμα κίτρινον.

Τὸ πνεῦμα τοῦτο εἶναι χρήσιμον, διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τις τὰ κάλια, μὲ τὰ ὁποῖα κοκκινίζεται.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Εἰς τὴν Ἰατρικὴν, μεμιγμένον μὲ ἄλλα ὑγρὰ ἰατρικά.

Δύν: Δυναμωτικὸν καὶ κινητικόν.

Μετα χ': Εἰς ἀχωνευσίαν, ἀδυναμίαν τῶν ἐντέρων, εἰς κώλικα, διάῤῥοιαν, καὶ εἰς μερικὰ εἴδη τῶν ἐμφράξεων.

Παρ: Τὸ πνεῦμα τοῦ ῥεοβαρβάρου, τὸ ὁποῖον τὸ πάλαι ἐλέγετο ϐαφὴ τοῦ ῥεοβαρβάρου, ἐφαίνετο πολλάκις ἀρωματισμένον μὲ διάφορα χόρτα, ἀπὸ τοὺς καρποὺς τοῦ μικροῦ καρδαμώμου, τῆς πυπερόῤῥιζας, τοῦ χρόκου, ἀπὸ τοὺς σπόρους τοῦ ἀνίθου κ. τ. λ. πλὴν ὅλαι αὐταὶ αἱ προσθέσεις νομίζονται ὡς ἀνωφελεῖς. Ὅθεν μένει εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ Ἰατροῦ, νὰ τὸ διορίσῃ κατὰ τὴν χρείαν, ὅπου τὸ ἕν, ἢ τὸ ἄλλο προσθεττόμενον ἐμπορεῖ νὰ ὠφελήσῃ.

Πνεῦμα τῆς Ἠλέκτρου.

Alcoole Sucinato.

§ 47. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε σκόνην τῆς καθαρᾶς ἠλέκτρου δρ': δώδεκα, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': ἑκατὸν, καὶ ἂς σαθῇ εἰς τὸν ἥλιον διὰ ὀκτὼ ἡμέρας. ἔπειτα σράγγισον, καὶ φύλαξον αὐτὸ τὸ ὑγρόν.

Χαρ: Ἔχει μίαν ὀσμὴν ἡδονικὴν, καὶ γεῦσιν νόστιμον.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Ἑνωμένον μὲ ἄλλα μίγματα, μὲ τὸ κρασὶ τῆς Ἱσπανίας, ἢ τῆς Κύπρου, καὶ μὲ τὸ ζαχαρῶδες νερόν.

Δύν: Τῆς ἠλέκτρου.

Μετα χ': Εἰς ἀσθενείας, εἰς ἀμηνορῥοίαν, εἰς ἑλμινθας, εἰς λευκορῥοίαν, καὶ εἰς μερικὰ εἴδη

δη τῆς ἐπιληψίας.

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα ςάγ: ἕως ἓν δρ:

Πνεῦμα τῆς Βαλεριάνας.
Alcoole con Valeriana.

℥ 48. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε βαλεριάναν ἥμερην καὶ καλῶς κοπανισμένην δρ: τριάντα δύω, πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ: ἑκατόν. μετὰ 24. ὥρας τῆς ἀναλύσεως ςράγγισον τὸ ὑγρὸν, καὶ φύλαξον εἰς ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα βαθυπράσινον, καὶ μίαν ὀσμὴν τῆς Βαλεριάνας.

Δύν: Δυναμωτικὸν, ὡς ἡ ἰδίκ τῆς βαλεριάνας, πλὴν εἰς κατώτερον βαθμόν.

Μετα χ': Εἰς νευρικὰ πάθη, εἰς ἐπιληψίαν, εἰς τοὺς ἕλμινθας, καὶ εἰς τὸν πονοκέφαλον.

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα ςάγ: ἕως δύω δρ:

Πνεῦμα τοῦ Ὄξους μὲ θειϊκὸν ὀξύ.
Alcoole Ossico d' ossiacetoso, e ossisolforico, Acqua tediana.

℥ 49. Μέθ: τῆς κατασ: Ἕνωσον ὁμοῦ μίαν ἀρκετὴν ποσότητα τοῦ καθαροῦ ὄξους, καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου, πρόσθεσον ζάκχαρ-

γιν δρ': πενῆντα, καὶ ὀξυθειϊκὸν δρ': τεσσαράκοντα, καὶ ἀναλατώσας φύλαξον εἰς ὑάλινον ἀγγεῖον.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μόνον, ἢ ἐνωμένον μὲ ἀρωματικὰ νερὰ, ἢ μὲ κόγχλασμα τῆς κίνας.

Δύν: Ἀντικαυςικὸν καὶ ςυπτικόν.

Μετα χ': Ἔξωθεν: Εἰς αἱμορραγίας, εἰς τὰς σεσηπωμένας πληγὰς, καὶ εἰς τὰ πρήσματα τῶν χυλοφόρων ἀγγείων.

Ἀμμωνιακὸν πνεῦμα τοῦ Γουαϊάκου.
Ammoniuro di Guaiaco.

℥ 50. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε ῥητίνην τοῦ Γουαϊάκου δρ': εἴκοσι, ἀμμωνιακὸν πνεῦμα δρ': ἑκατόν. βάλε τὸ μίγμα τοῦτο εἰς ἀγγεῖον ὑάλινον καλῶς κεκλεισμένον, τὸ ὁποῖον ἄς μείνῃ εἰς ἕνα τόπον δροσερὸν διὰ τρεῖς ἡμέρας. ἔπειτα ςράγγισον, καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τὸ πνεῦμα τοῦτο ἔχει μίαν ὀσμὴν τοῦ ἀμμωνιακοῦ πνεύματος, ἓν χρῶμα ἐρυθροκίτρινον, τὸ ὁποῖον πρασινίζεται λεπτυνόμενον μὲ τὸ διϋλημένον ὕδωρ, βάφει εἰς κίτρινον τὸν χάρτην, καὶ αὐτὸς λαμβάνει ἓν χρῶμα κυανὸν, τεθεὶς εἰς τοὺς ἀτμοὺς τοῦ ὀξυσηπτονικοῦ ῥευςοῦ.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μὲ τὸ καθαρὸν ὕδωρ, ἢ μὲ τὰ εὐώδη ἀρωματικὰ νερὰ, παραδ: χάριν, τῶν ἀνθέων, τῆς κουφοξυλέας, καὶ τῶν χαμομήλων.

Δ ύ ν: Δυναμωτικὸν, καὶ διαλυτικόν.

Μ ε τ α χ': Εἰς ἀρθρίτην, καὶ χρονικὸν ρευματισμόν.

Δ ό σ: Ἀπὸ δώδεκα ϛάγ: ἕως δύω δρ':

Ἀ μ μ ω ν ι α κ ὸ ς Ὑ δ ρ ά ρ γ υ ρ ο ς.

Ammoniura di Mercurio.

§ 51. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Βάλε εἴς τινα ἀγγεῖα ὀλίγον λευκὸν ἅλας τοῦ ὑδραργύρου, ἀπὸ τὸ ἑνωμένον μὲ ὀξυθειϊκὸν ὀξυδωμένον τοῦ ὑδραργύρου μὲ ἀμμωνιακὸν ἅλας. πρόσθες καὶ ἀμμωνιακὸν πνεῦμα, ὅσον φθάνει, διὰ νὰ ἀναλύσῃ καλὰ, καὶ φύλαξον αὐτό.

Χ α ρ: Εἶναι καθαρὸν, διαφανὲς, ὥσπερ τὸ καθαρὸν νερὸν, ἔχει μίαν ὀσμὴν τοῦ ἀμμωνιακοῦ πνεύματος, ϛάξον ἓν ϛάγμα ἐπάνω εἰς ἓν κόμμα καθαροῦ χαλκοῦ, σχηματίζει εὐθὺς ἓν ϛίγμα ἀπὸ ὑδράργυρον, ἐν ᾧ τὸ ἀμμωνιακὸν ἅλας, μεταβάλλεται εἰς ἀμμωνιακὸν χαλκόν.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μόνον, ἢ ἑνωμένον μὲ τὰ ἔλαια εἰς εἶδος ἀλειφῆς.

Μ ε τ α χ': ἔ ξ ω θ: Εἰς τὰς ἑξοντώσεις, καὶ Γαλλικοὺς τύλους, καὶ εἰς τὴν ἰσχίασιν.

Κ α-

Κ α τ α σ: Γίνεται ἐκ τούτου σαπώνιον τοῦ ἀμμωνιακοῦ ὑδραργύρου.

Ἀ μ μ ω ν ι α κ ὸ ν ὑ γ ρ ὸ ν τ ο ῦ χ α λ κ ο ῦ.

Ammoniuro di Rame liquido.

§ 52. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ. Ἔπαρε καθαρὸν πράσινον ἰὸν τοῦ χαλκοῦ (α) δρ'. ὀκτὼ, χύσον ἐπάνω αὐτοῦ τόσον ἀμμωνιακὸν πνεῦμα, ὅσον φθάνει, διὰ νὰ ἀναλύσῃ αὐτὸν τὸν χαλκὸν, καὶ οὕτω φύλαξον τὸ ὑγρὸν τοῦτο εἰς ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμένον.

Χ α ρ. Τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα βαθυγάλαζον, ὡραῖον, καὶ μίαν ὀσμὴν δυνατὴν τοῦ ἀμμωνιακοῦ, εἶναι καὶ διαφανές.

Τ ρ ό π. τ ῆ ς μ ε τ α χ. Μὲ τὰ ἀρωματικὰ ὕδατα, καὶ μὲ διάφορα ρευσά.

Δ ύ ν. Δυναμωτικὸν, ἐμετικὸν, φαρμακερὸν, εἰς μικρὰν δόσιν εἶναι ἀντισπασμοτικὸν, ἀντιπυρετικὸν, ἀντικαυστικὸν, καὶ διουρητικόν.

Μ ε τ α χ'. Εἰς διάφορα εἴδη τῆς ὑδρωπικίας, εἰς ἐπιληψίαν, καὶ πάθη σπασμοτικά.

Δ ό σ. Ἀπὸ ἓν ϛάγ. ἕως τέσσαρα εἰς 24. ὥρας.

Ἀ μ-

(α) Verderame.

Ἀμμωνιακὸς χαλκός.
Cupro Ammoniacale.

§ 53: Μέθ: τῆς κατασ: Βράσον δυνατὰ καθαρὸν θειοῦχον (α) χαλκὸν δρ': δεκαεξ, καὶ ἀρ' οὗ ψυχρανθῇ τὸ μίγμα, πρόσθες τόσον ἀμμωνιακὸν πνεῦμα, ὅσον φθάνει, διὰ νὰ ἀναλύσῃ ὁ πράσινος χαλκὸς, ὁ ὁποῖος καταπάθεται εὐθὺς μὲ τὰς πρώτας δόσεις τοῦ ἀμμωνιακοῦ πνεύματος. ἐξάτμισον ἡσύχως τρία τέταρτα τούτου. τράβιξε τὸ ἄγγος, καὶ ἄφες αὐτὸ νὰ κρυώσῃ. τὸ ἀμμωνιακὸν τοῦτο ὑγρὸν μεταβάλλεται εἰς μίαν ζώμην, καὶ κρυσάλλωσιν σφεράν. σύναξον καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον κρυσάλλινον καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα βαθυκυανὸν (ἂν εἶναι πράσινον, εἶναι διεφθαρμένον.)

Τρόπ: τῆς μεταχ: Εἰς σκόνην μὲ τὴν ζάκχαριν, εἰς εἴδος τροχίσκων μὲ τὴν ψύχαν τοῦ ἄρτου.

Δύν: καὶ μεταχ': Ὡς τὸ ἄνω εἰρημένον.

Δόσ: Ἀπὸ ἕνα κόκ:, ἕως τέσσαρας μετὰ τέσσαρας ὥρας εἰς διάστημα 24. ὡρῶν.

Κάμ-

(α) Βιτριόλο τοῦ χαλκοῦ.

Κάμφορα Καθαρά.
Canfora Retificata. magistero di Canfora.

§ 54. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε ὀλίγην ἀναλυμένην κάμφοραν ἐκ τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου, χύσον εἰς αὐτὴν νερὸν καθαρὸν, ἕως οὗ νὰ καθήσῃ, σύναξον εἴς τινα χάρτην τὴν κατασαλαγμένην ταύτην κάμφοραν, ἄφες νὰ ξηρανθῇ ἐπάνω εἰς ποταπὸν χάρτην, καὶ συνάξας φύλαξον αὐτὴν ψυχρὰν εἰς ἀγγεῖον ὑάλινον καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Ἡ κάμφορα τοιουτοτρόπως εἶναι λευκὴ, κοκκοειδὴς, ἔχει καὶ μίαν ὀσμὴν δυνατὴν τῆς κάμφορας. φαίνεται λιπαρὰ εἰς τὴν ἁφὴν, ἔχει μίαν γεῦσιν θερμὴν, δριμεῖαν, πικράν, ἀρωματικὴν, ἥτις ἀφίνει ἓν αἴσθημα δροσερὸν εἰς τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ αἰθήρ. ἀερώνεται εἰς τὸν ἀέρα. περιπατεῖ εἰς τὸ ὕδωρ. (α) καίεται, καὶ εὐκόλως μεταβάλλεται εἰς ὀξυκαμφορικόν. ἀναλύεται εἰς τὸ ἴδιον τοῦτο ὀξὺ, εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὴ πλέει. ἀναλύεται εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, μὲ μεγάλην εὐκολίαν. (ὅρ: πνεῦμα καμφορῶδες, ὕδωρ καμφορῶδες, καὶ διάφορα ἀερώδη ἀρωματικὰ ἔλαια.)

Τρόπ: τῆς μεταχ: Εἰς σκόνην μὲ τὸ

(α) Διὰ νὰ ἰδῇ τις τοῦτο τὸ φαινόμενον, εἶναι χρεία, ὥστε νὰ εἶναι καθαρὸν τὸ νερὸν, καὶ ἡ κάμφορα λεπτή.

τὸ ἀραβικὸν κόμμι, καὶ μὲ τὴν ζάχχαριν ἀναλυμένην εἰς τὸ ὕδωρ, εἰς τὸ ἁπλοῦν πνεῦμα τοῦ οἴνου, εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ὀξυθειϊκοῦ αἰθέρος, εἰς τὸ ὀξυσηπτονικὸν, ἢ εἰς τὸν ἴδιον αἰθέρα. δίδεται ἑνωμένη μὲ τοὺς φυτικοὺς χυλοὺς εἰς εἶδος τροχίσκων, ἢ ἑνωμένη μὲ τὸ ἀμμωνιακὸν σαπώνιον, ἢ μὲ τὸ ἔλαιον τῶν ἀμυγδάλων, ἢ τῶν ἐλαιῶν, κ. τ. λ. ὁπόταν εἶναι χρεία νὰ μεταχειρισθῇ ἔξωθεν.

Δύν: Δυναμωτικὴ, τονικὴ τῶν νεύρων.

Μετ α χ': ἔσωθεν. Εἰς τὰς νευρικὰς θέρμας, εἰς τὴν τρεμούλλαν, εἰς τὸν φρενίτην, καὶ καραβαρίαν, εἰς τὴν κυνάγχην, πληγὴν γαγγραινομένην, εἰς τὴν ἀσθενικὴν μελαγχολίαν, εἰς τὸν τέτανον, εἰς τὸ ἆσθμα, καὶ εἰς τὴν ἀσθενικὴν φλόγωσιν.

Ἔξωθεν. Εἰς γαγγραίναν, εἰς ῥευματικοὺς πόνους, κυνάγχην, ὀφθαλμίαν ἀσθενικὴν, εἰς ἰσχίασιν νευρικὴν, καὶ εἰς τὰ ψυχρὰ πρήσματα.

Δόσ: Ἀπὸ δύω κόκ: ἕως τέσσαρα δρ': ὅπως τὸ ζητεῖ ἡ χρεία, εἰς 24. ὥρας.

Κατασκευαί. Καμφορῶδες νερὸν, πνεῦμα καμφορῶδες, σαπώνιον ἀμμωνιακὸν τῆς κάμφορας.

Κα-

Καθαρὰ σβεστος.
Calce pura.

§ 55. Μέθ: τῆς κατασ: Καίομεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ὀξανθρακικὸν τῆς ἀσβέστου (ἀσβεστόλιθον) ἕως οὗ τὸ ὀξανθρακικὸν ὀξὺ νὰ ἐξαλείφηται. ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μένει, εἶναι ἡ καθαρὰ ἄσβεστος. αὐτὴ εὑρίσκεται εὐκόλως εἰς τὴν ἀγοράν.

Χαρ: Εἶναι ἄχρηστος εἰς τὴν Ἰατρικήν.

Κατασκευαί. Αὐτὴ χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ κάμωμεν τὸ ἀσβεστόνερον, νὰ μεταβάλλωμεν τὸ ὀξαλικὸν τοῦ ἀμμωνιακοῦ, καὶ νὰ κρυστήσωμεν τὸ ἀμμωνιακὸν ἅλας, εἰς τὸ νὰ μεταβάλλωμεν τὴν κινάβαρίν, εἰς τὸ νὰ κάμωμεν τὴν θειοῦχον ἄσβεστον, τὴν καυστικὴν πετάσσαν, τὸν δυνατὸν πηλὸν, κ. τ. λ. εἰς τὴν οἰκονομίαν χρησιμεύει τὰ μέγιστα, μάλιστα εἰς τὰς οἰκοδομὰς καὶ κτίρια.

Κηρία ἀπὸ ψιμμύθιον.
Cantelette di ossiacetito di piompo.

§ 56. Μέθ: τῆς κατασ: Ἀνάλυσον κηρίον κίτρινον δρ': διακόσια, βάλε καὶ ψιμμύθιον καθαρὸν δρ': ὀκτώ. εἰς τὸ μίγμα τοῦτο βάφε μικρὰ πανάκια, ἢ κλωστὰς βαμβακερὰς, καὶ ἔχε διὰ τὴν χρείαν σου.

Τρόπ.

Τρόπ. τῆς μεταχ: Μόνα, ἢ βεβρεγμένα εἰς διάφορα ἰατρικά.

Μεταχ: Εἰς τὸ νὰ ἀνοίξωμεν τὴν οὐρήθραν, εἰς τὸ νὰ ἀναλαλέσωμεν τὴν γονορρόιαν, διὰ νὰ ἐξαλείψωμεν τὰς πληγὰς τῆς οὐρήθρας, ἢ τῆς κύσεως, νὰ πιέσωμεν καὶ νὰ ἐξαλείψωμεν τὴν τροχιλαίαν τῆς οὐρήθρας, νὰ ἀνοίξωμεν τοὺς φύσολας τῆς κύσεως, καὶ τῆς ἰδίας οὐρήθρας.

Παρατ: Ὅταν θέλωμεν αὐτὰ τὰ κηρία πλέον τρυφερά, βάνομεν μέσα κηρὶ κίτρινον δρ: ἑκατὸν, ἐλαιόλαδον δρ: ἑξῆντα, καὶ οὕτως ἀκολουθοῦμεν τὸ ἐπίλοιπον, καθὼς εἴπομεν ἀνωτέρω.

Κατάπλασμα τῆς Ἀλθαίας καὶ Μολόχης.
Cataplasma d' Altea e Mulsa.

ϕ 57. Μέθ: τῆς κατασ: Ἕνωσον ἐξίσου σκόνην τῶν ῥιζῶν τῆς ἀλθαίας, τῶν φύλλων τῆς μολόχης, καὶ τῶν σπόρων τοῦ λίνου. Βράσον ταῦτα μὲ ἀρκετὸν νερὸν, ὥστε νὰ ἐλθοῦν εἰς ἀπαλὴν πῆξιν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ χλιαρόν.

Δύν: Μαλακτικὸν, ὡριμαντικόν.

Μεταχ': Εἰς πονεμένα καὶ σκληρὰ, ἢ καὶ φλογισμένα πρήσματα, καὶ εἰς ὡριμασμένα.

Κατάπλασμα ἀρωματικόν.
Cataplasma aromatico.

ϕ 58. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε χόρτον μελίσσης δρ': πενῆντα, ἄνθη τῶν χαμομήλων δρ': εἰκοσιτέσσαρα. βάκχας τοῦ κέδρου δρ': τριάντα δύω. κάμε τα σκόνην, καὶ βράσαι τα μὲ νερὸν, ἕως οὗ νὰ ἔλθωσιν εἰς ἀπαλὴν πῆξιν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνον ἁπλωμένον εἰς λεπτὸν πανίον.

Δύν: Δυναμωτικὸν, καὶ μαλακτικόν.

Μεταχ': Εἰς πρήσματα τῶν χοιράδων, τῶν βυζίων κ. τ. λ.

Κατάπλασμα τοῦ Σινάπεως.
Cataplasma di Senape.

ϕ 59. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε σκόνην τοῦ σινάπεως, καὶ ἄλευρον τῆς σικάλης μέρη ὅμοια. πρόσθες ὄξος κοινὸν, ὅσον φθάνει, διὰ νὰ γένῃ ἡ πῆξις ἁπαλή. εἰς τόπον τοῦ ἀλεύρου τῆς σικάλης, ἐμπορεῖς νὰ μεταχειρισθῇς τὸ προζύμιον τοῦ κοινοῦ ἄρτου.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνον καὶ χλιαρὸν ἁπλωμένον ἐπάνω εἰς ἕν πανίον.

Δύν. Ἐρεθιστικὸν καὶ βυζικατόριον.

Με-

Μ ε τ α χ': Ἔξωθεν εἰς τὰς πατοῦνας τῶν ποδῶν, εἰς τὰς νευρικὰς θέρμας, εἰς τὴν παραλυσίαν, ἀποπληξίαν μελαγχολικὴν, καὶ εἰς τὴν σμικρότητα τοῦ σφυγμοῦ.

Ἔ μ π λ α σ ρ ο ν ἀ π ὸ Κ η ρ έ λ α ι ο ν
Cerotto d' Olio, o Semplice.

§ 60. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Ἀνάλυσον δεκαέξ δρ': κηρίον ἄσπρον εἰς ἐλαιόλαδον δρ': τριάντα δύω, ἄφες νὰ κρυώσῃ, καὶ φύλαξον αὐτὸ διὰ τὴν χρείαν σου.

Χ α ρ: Εἶναι ὑπόλευκον, μαλακὸν, εὐκόλως ἀναλυτὸν εἰς τὴν θερμότητα.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Ἁπλώνεται εἰς πανία, διὰ νὰ σκεπάζῃ τὰ μέρη.

Μ ε τ α χ': Διὰ νὰ σκεπάζωμεν τὰς τομὰς, τὰς πληγὰς, νὰ τὰς διαυθεντεύῃ ἀπὸ τὸν ἀέρα, καὶ εἰς τὸ νὰ φυλάττῃ τὰ ἰατρικὰ τὰ βαλλόμενα ἐπί τινων μερῶν.

Ἔ μ π λ α σ ρ ο ν τ ο ῦ λ ι θ α ρ γ υ ρ ί ο υ.
Cerotto di litargirio.

§ 61. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Βάλε λιθαργύριον δρ': πενῆντα, χύσον ἐπάνω εἰς αὐτὸ ἐλαιόλαδον δρ': ἑκατόν, μὲ ἀρκετὴν ποσότητα νεροῦ. βρᾶσον τὸ μίγμα, ἀνακατόνων αὐτὸ συ-

νεχῶς, καὶ προσθέττων ἐκ νέου νερὸν, εἰς τρόπον, ὥστε μὲ τὴν ἐξάτμισιν νὰ χάνεται. ὅταν τὸ μίγμα λάβῃ τινὰ πῆξιν, τράβιξαί το ἀπὸ τὴν φωτίαν, καὶ φύλαξαί το.

Χ α ρ: Στερεὸν καὶ κοκκινωπόν.

Μ ε τ α χ': Ἔ ξ ω θ ε ν. Εἰς τὰς ἐξαρθρώσεις, πληγὰς, καυσίματα, διὰ νὰ ξηραίνῃ τὰς πληγάς.

Ἔ μ π λ α σ ρ ο ν μ ὲ ὐ δ ρ ά ρ γ υ ρ ο ν.
Cerotto mercuriale.

§ 62. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Βάλε καταςαλακτὸν κόκκινον τοῦ ὑδραργύρου λεπτομερῶς κεκκονιασμένον δρ': τέσσαρα. κηρίον λευκὸν δρ': δώδεκα. ἔλαιον κοινὸν δρ': τριάντα δύω. ἀνάλυσον τὸ ὅλον εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἀνακάτωσον συνεχῶς, ἔπειτα χύσον τὴν μάζαν ζεστὴν εἰς χάρτινα κιβώτια, καὶ ἄφες νὰ κρυώσῃ.

Χ α ρ: Εἶναι χρωματισμένον καὶ εὐκόλως ἀναλυτόν.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Ἁπλώνεται ἐπάνω εἰς σανίδια, καὶ ἐπιθέττεται εἰς τὸ μέρος.

Μ ε τ α χ': Ἔ ξ ω θ ε ν. Εἰς πληγὰς γαλλικὰς, καὶ πάθη τοῦ δέρματος.

Π α ρ α τ: Ἡ ἰαματικὴ ἐνέργεια τούτου τοῦ ἐμπλάςρου εἶναι ἡ κατασκευὴ τοῦ ὑδραργύρου. ὅθεν εἶναι περιττὰ τ' ἄλλα, ὅσα προσθέττου-

τοῦτον οἱ λοιποὶ Φαρμακοποιοὶ εἰς τοῦτο τὸ ἔμπλαστρον.

Ἔμπλαστρον μὲ καν θαρίδας
Cerotto di cantaride .

§ 63. Μέθ· τῆς κατασ: Ἀνάλυσον διὰ τοῦ πυρὸς κηρίον κίτρινον δρ': ἑκατὸν εἰς ἐλαιόλαδον δρ': τεσσαράκοντα, καὶ τρεμεντῖναν δρ': τεσσαράκοντα. ὅταν ἀρχίζῃ νὰ κρυώνῃ τὸ μίγμα, πρόσθες σκόνην τῶν καν θαρίδων δρ': ἑξήντα, καὶ ἀνακάτωσον καλῶς.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Ἕν μέρος τούτου ἁπλώνεται ἐπάνω εἰς τεμμάχια πανίου, ἢ χάρτου, καὶ ἐπιθέττεται εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματος, πρέπει νὰ ἐπιπάσσηται ὅμως νεωστὶ πάλιν ἐπάνω νέα σκόνη τῶν καν θαρίδων, διὰ νὰ τραβίξῃ περισσότερον.

Δύν: Πυρωτικὸν βυζικατόριον.

Δόσ: Ἀπὸ μισὸν δρ': ἕως τέσσαρα.

Παρατ: Αὐτὸ τὸ ἔμπλαστρον πρέπει νὰ κατασκευάζηται συνεχῶς, διότι ἀλλέως χάνει τὴν δύναμίν του. χρέεται εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ Ἰατροῦ νὰ διορίσῃ τὴν κάμφοραν, ἥτις μεταχειρίζεται ἀπό τινας Ἰατροὺς, διὰ νὰ προλάβῃ μερικὰ κακὰ, τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν καν θαρίδων.

Κολ-

Κολλύριον τοῦ ψιμυθίου.
Collirio d' ossiacetito .

§ 64. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε ψιμμύθιον κόκ: εἰκοσιτέσσαρας, καὶ ἀνάλυσον αὐτὸ εἰς νερὸν τῶν ῥόδων, ἢ τῶν ἀνθέων τῆς κουφοξυλέας δρ': πενῆντα. πρόσθες πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': ἓν, καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον ὑάλινον.

Χαρ: Τοῦτο τὸ κολλύριον εἶναι καθαρὸν καὶ διαφανές, ἔχει ὀσμὴν τῆς ῥακῆς.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μόνον, βρέχονται πανία, ἢ σπόγγος, καὶ ἐπιθέττονται εἰς τὰ πάσχοντα μέρη.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸν, καὶ ψυπτικόν.

Μετα χ': Εἰς ἀσθενικὰς ὀφθαλμίας, καὶ εἰς ἄλλας πληγάς.

Κόγχλασμα τῆς Κίνας. (α)
Decotto di china .

§ 65. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε κίναν καλὴν χονδροκοπανισμένην δρ'. δέκα. βράσον αὐτὴν εἰς νερὸν δρ': διακόσια, ἕως οὗ τὰ πενῆντα δρ': τοῦ νεροῦ νὰ διαλυθοῦν, ἔπειτα στράγγισον τὸ κόγχλασμα, καὶ φύλαξον διὰ τὴν χρείαν σου.

Τρόπ:

(α) δεκότον Ἰταλιστί.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μόνον, ἢ ἑνωμένον μὲ ἄλλα ἰατρικά.

Δ ύ ν: Τῆς κίνας ὅμως ὀλιγωτέρα.

Μ ε τ α χ΄: Εἰς νευρικὰς θέρμας καὶ ἀσθενικὰς, καὶ εἰς ὅλας τὰς περισάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὠφελεῖ ἡ κίνα.

Δ ό σ: Ἀπὸ πενῆντα δρ΄: ἕως ἑκατὸν εἰς 24. ὥρας.

Π α ρ α τ: Μὲ τὴν ἰδίαν πρᾶξιν, μὲ τὴν ὁποίαν κατασκευάζεται τὸ κόγχλασμα τῆς κίνας, κατασκευάζεται τῆς βεργενιάνης πολυγάλλης, καὶ ἄλλων πολλῶν φυτῶν. ὅταν ὅμως εἶναι ἀρωματικαὶ ὕλαι, καὶ πολλὰ ἐνεργητικαὶ, τότε βάνομεν ὀλιγωτέραν ὕλην εἰς τὴν ἰδίαν ποσότητα τοῦ νεροῦ, καὶ τὴν βράζομεν ὀλιγώτερον. τοιαυτοτρόπως, λόγου χάριν: εἰς τὸ κόγχλασμα τῶν μοσκοκαρυδίων φθάνουν δύω δρ΄: εἰς ἑκατὸν δρ΄: νερὸν, νὰ βράσῃ ὀλιγώτερον καιρόν. τὸ ἴδιον λέγω καὶ διὰ τὸ κόγχλασμα τῆς ρίζης τοῦ μετσερέου, καὶ διὰ τὴν φλοιὰν τῆς δρυός.

Ἐ λ α ι ο ζ ά κ χ α ρ ι ς τ ο ῦ ἡ δ υ ό σ μ ο υ.
Eleozuccaro di menta piperitide.

§ 66. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Ἔπαρε ἀπὸ τὸ ἔλαιον τοῦ ἡδυόσμου κόκ. εἰκοσιτέσσαρας, ζάκχαριν καλὴν ξηρὰν δρ΄. ὀκτὼ, ἕνωσον ὁμοῦ, καὶ τρίψον εἰς γουδίον ὑάλινον, μὲ γουδοχέρι ὑάλι-

λινον.

Χ α ρ: Λευκὸν, ἔχει μίαν γεῦσιν γλυκεῖαν, ἔγκαιρον τοῦ ἡδυόσμου, καὶ ὀσμὴν τοῦ ἡδυόσμου.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Εἰς σκόνην, ἢ ἑνωμένον μὲ ἄλλα ῥευστά.

Δ ύ ν: Τοῦ ἡδυόσμου.

Μ ε τ α χ΄: Εἰς τὰ πάθη, εἰς τὰ ὁποῖα χρησιμεύει ὁ ἡδύοσμος.

Π α ρ α τ: Ὅλα τὰ εἴδη τῶν ἐλαιοζακχάρων, γίνονται μὲ τὸν ἴδιον τοῦτον τρόπαν.

Γ λ υ κ ύ σ μ α τ α.
Elettuari.

§ 67. Ἡ κατασκευὴ τῶν γλυκυσμάτων εἶναι τὸ νὰ μιγνύωμεν σκόνας διαφόρων ἰατρικῶν μὲ τὸ μέλι, ἢ μὲ τὰ ἐκχυλίσματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα σχηματίζομεν μίαν μάζαν ὀλίγον σφιχτὴν, καὶ νόστιμον εἰς τὴν γεῦσιν. γενικῶς ἐμβαίνουν εἰς τὰ γλυκύσματα οἱ χυλοὶ, τὰ κόμμια, αἱ ῥητίναι, τὰ παραγγύματα τῶν καρπῶν, οἱ πηκτοὶ χυλοὶ τῶν ὀπωρικῶν, αἱ ἀρωματικαὶ σκόναι κ. τ. λ. τὰ ἅλατα, αἱ γέαι, καὶ τὰ μεταλλικὰ ἰατρικὰ δὲν ἐμποροῦν νὰ τὰ μεταχειρισθοῦν εἰς αὐτὴν τὴν κατασκευήν.

Γ λ ύ-

Γλύκυσμα ἀρωματικὸν μὲ ὄπιον.

Elettuario aromm-opiato.

§ 68. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε μακροπίπερον δρ': ὀκτὼ, καὶ φλοιὰς τῆς κανέλλας δρ': τέσσαρα, κάμε τα σκόνην, καὶ ἕνωσον ὁμοῦ αὐτά. τώρα τρίψον ὄπιον καθαρὸν εἰς σκόνην δρ': τέσσαρα, καὶ ἀνάλυσον αὐτὸ εἰς οἶνον τῆς Κύπρου, ἢ τῆς Σαντορίνης δρ': δέκα, μίξον τὸν ὀπιώδη οἶνον μὲ τὴν σκόνην, καὶ κάμε τὸ ὅλον μίαν μάζαν σερεὰν μὲ ἐκχύλισμα, ἢ μέλι δρ': ἑκατὸν πενῆντα, καὶ φύλαξον διὰ τὴν χρείαν σου εἰς ἕν ἀγγεῖον βερνικωμένον, ἢ εἰς ἀγγεῖον ὑάλινον. ἂν ἀπὸ τὴν πολυκαιρίαν αὐτὸ γένῃ πολλὰ πηκτὸν, εὐθὺς τὸ διαλύεις μὲ ὀλίγον καλὸν οἶνον.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ὀσμὴν ἀρωματικὴν τοῦ ὀπίου, καὶ ἕν χρῶμα μελαχρινὸν, εἶναι καὶ ὀλίγον μαλακόν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ ἀναλυμένον μὲ τὸν οἶνον, ἢ ἁπλοῦν ὕδωρ, ἢ ἀρωματικὸν, ἢ ἑνωμένον μὲ ἄλλα ὑγρὰ ἰατρικά.

Δύν: Δυναμωτικὸν, σαματικὸν, καὶ συπτικόν.

Μεταχ': ἔσωθεν. Εἰς χρονικὴν διάῤῥοιαν, δυσεντερίαν, ἀνορεξίαν, καὶ ἐμετὸν ἀσθενικόν.

Ἔξωθεν. Εἰς τὰ ἕδια πάθη, καὶ μάλιστα εἰς

εἰς τὰ τῶν βρεφῶν.

Δόσ: Ἀπὸ μισὸν δρ': ἕως δύω τὴν ἡμέραν.

Πάρατ: Αὕτη ἡ κατασκευὴ τοῦ ὀπίου εἶναι ἡ πλέον πρόχειρος καὶ ὠφέλιμος, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ὁμοιάζει κατὰ πολλὰ μὲ τὸ γνωστότατον γλύκυσμα: τὸ, διακόρδιον, καλούμενον, τοῦ ὁποίου αἱ κατασκευαὶ εὑρίσκονται διάφοροι εἰς τὰ φαρμακοπωλεῖα, εἰς τὰς ὁποίας, ὁ μὲν προσθέττει τὴν Λημνίαν γῆν, ὁ δὲ τὸν Ἀρμενικὸν βῶλον, καὶ ἄλλος ἄλλο τι αὐξάνει τὴν δόσιν μιᾶς αὐτῶν τῶν γεῶν, ἢ προσθέττουν ἄλλα ἰατρικὰ, χωρὶς νὰ σοχασθοῦν, ὅτι τοιαῦται ὕλαι εἶναι ἄχρηστοι εἰς κάθε περίσασιν. τὸ αὐτὸ ἀκολουθεῖ καὶ εἰς τὴν πρόσθεσιν, ἢ ἀφαίρεσιν τῶν ἀρωμάτων. πρέπει νὰ ἐξεύρωμεν ὅμως, ὅτι ἡ πλέον ἁπλῆ κατασκευὴ τοῦ γλυκύσματος τοῦ διασκορδίου εὑρίσκεται εἰς τὴν Φαρμακοποιΐαν τοῦ Ἡδεμβούργου, ὅπου τὰ εἴδη τοῦ σκορδίου, ἢ τοῦ ὀπίου προσθέττονται εἰς τὸ ἐκχύλισμα. διὰ νὰ κάμουν τινες πλέον χρήσιμον καὶ ἐπωφελὲς εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἓν ὀπιῶδες, ἢ συπτικὸν ἰατρικὸν, βάνουν τὸ μέλι, καὶ βεβαιότατα τότε γίνεται τοῦτο ἓν ἰατρικὸν ἀπυρωτικόν. Ἡμεῖς εἰς τὴν ἄνω εἰρημένην κατασκευὴν ἐπροσθέσαμεν εὐώδη καὶ νόσιμα βότανα, τὰ ὁποῖα ἡ πρακτικὴ Ἰατρικὴ ἀπέδειξεν, ὅτι εἶναι κατὰ πολλὰ ὠφέλιμα εἴς τινα συμβεβηκότα, εἰς τὰ ὁποῖα καὶ χρησιμεύει τὰ μέγιστα. ἕκαστον δρ': τούτων τοῦ γλυκύσμα-

σματος περιέχει ἕνα κόκ: ἀπὸ ὄπιον. ὅθεν πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ ὀπίου εἰς αὐτὴν τὴν κατασκευὴν εἶναι πολλὰ σμικρά.

Χυλὸς τῶν ἀμυγδάλων.
Emulsione di mandole.

§ 69. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς ἓν γουδίον πέτρινον ἀμύγδαλα γλυκὰ δρ': ὀκτὼ, καὶ κατ' ὀλίγον τρίβων αὐτὰ χύσον ἐπάνω των νερὸν καθαρὸν δρ': ἑκατὸν, καὶ οὕτω σράγγισον ἀπὸ ἓν λεπτὸν πανίον, θλίβων δυνατὰ τὸ ἐπίλοιπον αὐτῶν.

Χαρ: Εἶναι λεπτὸς ὡς τὸ γάλα, ἔχει μίαν γεῦσιν νόστιμον, καὶ γλυκεῖαν.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μόνος, ἢ ἑνωμένος μὲ ἄλλα ἐκχυλίσματα, ἢ μὲ τὴν ζάκχαριν.

Δύν: Θρεπτικὸς, δροσιστικὸς, γλυκαντικὸς, καὶ ἐνδυναμωτικός.

Μετα χ': Εἰς θέρμην, δυσουρίαν, καὶ ἐμφράξεις τῆς κάτω κοιλίας.

Δόσ: Ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρα δρ': ἕως ἑκατὸν, ἢ καὶ πλέον τι εἰς 24. ὥρας.

Παρατ: Ὅταν εἰς αὐτὸν τὸν χυλὸν προσεθῶσιν ἰατρικὰ πολλὰ ἐνεργητικὰ, τότε νικᾷ ἡ ἐνέργεια τοῦ προσεθειμένου χόρτου. καθὼς ἀκολουθεῖ ὅταν προσθέττεται ἡ κάμφορα, ἢ τὸ ὄ-

πιον, κ. τ. λ. τότε ὁ χυλὸς οὗτος λαμβάνει ὄνομα, καὶ λέγεται χυλὸς καμφορώδης, ἢ τοῦ ὀπίου.

Χυλὸς τοῦ Κόμμιος ἐλαιώδης
Emulsione gommo - oleosa.

§ 70. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε χυλὸν τοῦ ἀραβικοῦ κόμμιος δρ': ὀκτὼ, καὶ ἄλλην τόσην ποσότητα ἐλαίου τῶν ἀμυγδάλων; ἕνωσον καλῶς ταῦτα εἰς ἓν γουδίον ὑάλινον, ἢ μαρμαρένιον μὲ ἑκατὸν δρ': καθαρὸν νερὸν, ἢ μὲ χυλὸν τῶν ἀμυγδάλων; καὶ φύλαξον.

Χαρ: Εἶναι λευκὸς καὶ πηκτὸς ὡς τὸ γάλα, ἔχει καὶ μίαν γεῦσιν γλυκεῖαν.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μόνος, ἢ ἑνωμένος μὲ κάποια ἄλλα νόστιμα ἐκχυλίσματα.

Δύν. Θρεπτικός.

Μετα χ': Εἰς διάῤῥοιαν, καὶ δυσεντερίαν, εἰς ἐξανθήματα καὶ εὐλογίαν.

Παρατ: Ὁ χυλὸς τοῦ ἀραβικοῦ κόμμιος εἶναι ὠφέλιμος εἰς τὸ νὰ ἀναλύσῃ τις εἰς αὐτὸν ἄλλας ὕλας, αἱ ὁποῖαι ἀλλέως, δὲν ἑνώνονται μόναι των. παραδ': χάριν, μ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔχομεν μεμιγμένον τὸ ἀραβικὸν κόμμι μὲ τὸ νερόν.

Χυ-

Χυλὸς τῶν καρπῶν τοῦ Κίτρου.

Emulssione di semi di Cedro.

§ 71. Μέθ: τῆς κατασ. Ἔπαρε σπόρους τοῦ κίτρου δρ': τέσσαρα. κοπάνισον αὐτοὺς καλὰ εἰς γουδίον. ἔπειτα πρόσθεσον εἰς αὐτοὺς κατ' ὀλίγον νερὸν καθαρὸν δρ': πενῆντα, καὶ σραγγίσας, δὸς κατὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Εἶναι γαλακτώδης, πικρὸς, ἔχει ὀσμὴν τῶν καρπῶν τοῦ κίτρου.

Δύν: Δυναμωτικός.

Μεταχ': ἔσωθεν. Εἰς σπασμοὺς, ἀηδίαν, καὶ ἐμετόν.

Ἐκπυρέλαιον τοῦ Ἠλέκτρου.

Epireleo di Succino.

§ 72. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε ἤλεκτρον καθαρὸν εἰς κόμματα, μὲ ἕν ἴσον μέρος ἄμμου εἰς μίαν σόρταν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θέλεις γεμίσειν τὴν σόρταν ἕως εἰς τὴν μέσην. προσάρμοσον κάτωθεν εἰς τὴν σόρταν ἕν ἁρμόδιον ἀγγεῖον, καὶ ἐξάτμισον μὲ λουτρὸν τῆς ἄμμου. τὸ ἔλαιον, τὸ ὁποῖον θέλει εὔγει εἰς αὐτὴν τὴν ἐξάτμισιν, τὸ ξεχωρίζεις ἀπὸ τὸ ὀξυηλεκτρικὸν, καὶ τὸ καθαρίζεις, ἐξατμίζων αὐτὸ ἐκ νέου ἐπάνω εἰς ὀλίγην ἄμμον.

Χα-

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἕν χρῶμα κιτρινωπὸν τῶν νεραγγίων, μίαν ὀσμὴν τοῦ ἐκπυρελαίου, πῆξιν ἐλαιώδη καὶ σερεὰν, εἶναι καὶ ἐλαφρώτερον τοῦ ὕδατος.

Τρπ: τῆς μεταχ: Ἐνωμένον μὲ διάφορα ρευσὰ, καὶ μὲ τὸ ἀμμωνιακὸν πνεῦμα.

Δύν: Θερμὸν, δυναμωτικὸν, διαλυτικὸν, καὶ τονικὸν τῶν νεύρων.

Μεταχ': ἔσωθεν. Εἰς τὸν ἀρθρίτην, εἰς πάθη νευρικὰ, ὑσερικὰ, καὶ ῥῆχα σπασμοτικόν. Ἔξωθεν, εἰς ῥήσματα ψυχρὰ, παραλυσίαν, ἀποπληξίαν, καὶ ἐπιληψίαν.

Δόσ: Ἐσωτερικὴ ἀπὸ ἕν σάγ: ἕως τριάντα εἰς ἁρμόδιον ρευσόν.

Παρατ: Τὸ Ἐκπυρέλαιον τοῦ ἠλέκτρου, ἐξάλη ἕως τώρα γνωρισμένον ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἐλαίου τῆς ἠλέκτρου. Πρέπει νὰ ἐξεύρωμεν ὅμως, ὅτι γενικῶς τὸ ἤλεκτρον δὲν ἔχει κα'νένα ἔλαιον ἰδιαίτερον. λοιπὸν αὐτὸ εἶναι ἕνα ἔλαιον νέας συνθέσεως, τὸ ὁποῖον γεννᾶται διὰ μέσου τοῦ πυρὸς εἰς καιρὸν τῆς ἐξατμίσεώς του.

Τοιουτοτρόπως τὰ ξύλα, καὶ τὰ κέρατα τῆς ἐλάφου, καὶ διάφοροι φυτικαὶ ὕλαι καὶ ζωτικαὶ, χωρὶς νὰ περιέχωσι κἀνένα ἔλαιον ἰδιαίτερον σχηματίζουν, ὁπόταν αὗται αἱ ὕλαι ἐξατμίζωνται μὲ δυνατὴν φωτίαν. αὐτὰ τὰ ἔλαια λέγονται ἐκπυρέλαια: τουτέσιν ἔλαια, τὰ ὁποῖα γίνονται ἀπὸ τὰς ὕλας διὰ μέσου τοῦ πυρός. ἡ ὀνο-

γομασία λοιπὸν ἐπυρέλαιον φανερόνει τὸ μέσον, μὲ τὸ ὁποῖον αὐτὰ τὰ ἔλαια κρατοῦνται.

Ἀπόβρασμα.
Estratto.

§ 73. Δι' ἀποβράσματα εἰς τὴν παροῦσαν Φαρμακοποιΐαν δὲν ἐννοοῦμεν ἄλλο, παρὰ ἕνα χυλὸν ὁποιασδήποτε ὕλης κατὰ πολλὰ βρασμένον, καὶ ἀποβρασμένον, καὶ εἰς μετρίαν πῆξιν φερμένον, ὁ ὁποῖος ἀναλυόμενος μετὰ ταῦτα εἰς διάφορα ὑγρὰ δίδεται εἰς τοὺς πάσχοντας ἀναλόγως μὲ τὰς χρείας αὐτῶν. Αἱ ὕλαι, αἱ ὁποῖαι μεταχειρίζονται πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀποβρασμάτων εἶναι διάφοροι: δηλ: ζῶα, φυτὰ, καὶ ὀρυκτὰ, ἐκ τῶν ὁποίων ἕνας Φαρμακοποιὸς πρέπει νὰ ἔχῃ μίαν ἀρκετὴν ποσότητα.

Ἀπόβρασμα τοῦ Ἀκονίτου Ναπέλλου.
Estratto d' Aconito Napello.

§ 74. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε μίαν ἀρκετὴν ποσότητα τῶν τρυφερῶν φύλλων τοῦ Ἀκονίτου Ναπέλλου. βρέξον τὰ φύλλα ταῦτα μὲ ὀλίγον νερὸν καθαρὸν, καὶ κοπάνισον αὐτὰ εἰς ἓν μαρμαρένιον γουδίον. τώρα βάλε τὸ ὅλον εἰς ἓν πανίον, καὶ στράγγισον καλῶς. ἔπαρε τὸν χυλὸν

λὸν τοῦτον, καὶ βάλε τον νὰ βράσῃ εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου, ἕως οὗ νὰ πήξῃ.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι μελαχρινὸν, ὀξυδριμὺ, τὸ ὁποῖον ἀφίνει ἓν αἴσθημα πικρόν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἐνώνεται εἰς ἁρμόδια ρευστὰ, ἢ ἐνώνεται μὲ ἄλλας ὕλας εἰς εἶδος τροχίσκων.

Δύν: καὶ μεταχ': Τοῦ Ἀκονίτου Ναπέλλου.

Παρατ: Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον κατασκευάζονται τὰ ἀποβράσματα τῶν μαρουλλίων, τῶν ῥόδων, καὶ τῶν ὑδατωδῶν χαρδαμώμων.

Ἀπόβρασμα τῆς Ἀψινθέας.
Estratto d' assenzio.

§ 75. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς ἓν ἀγγεῖον ἀψινθέαν ξηρὰν δρ': ἑκατόν. χύσον καὶ νερὸν ψυχρὸν δρ': ἑξακόσια, ζέσανε τὸ ὅλον, ἕως οὗ νὰ βράσῃ διὰ δύω ὥρας. Ἔπειτα στράγγισον τοῦτο ἀπὸ ἓν στραγγιστήριον, καὶ πάλιν ξαναστράγγισον, καὶ τὸ λείψανον βρεμμένον μὲ νέον νερὸν στράγγισον εἰς ἓν ἀγγεῖον. Μετὰ ταῦτα ἕνωσον τὰ νερὰ, καὶ βράσον αὐτὰ, ἕως οὗ νὰ πήξωσι.

Χαρ: Ὀσμὴν ἔχει τῆς Ἀψινθέας, γεῦσιν πικρὰν καὶ νόσιμον.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ ἑνωμέ-

μένον μὲ τὸ νερὸν τῶν χαμομήλων, ἢ ἀναλυμένον εἰς ἄλλα ῥευσά.

Δύν: καὶ μετα χ': Τῆς Ἀψινθέας.

Δόσ: Ἀπὸ ἓν δρ': ἕως δύω.

Παρατ: Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον κρατοῦνται τὰ ἀποβράσματα τῶν ῥαδικίων, τῆς ἰτέας, τῆς φλοιᾶς τῆς δάφνης, καὶ τῶν χλόνων τῆς γενπιανῆς, τῶν πικραλίδων, καὶ τῶν ῥιζῶν αὐτῶν, τοῦ γλυκοῦ σρύχνου, καὶ τῶν χλόνων αὐτοῦ, καὶ ὅλων τῶν λοιπῶν χόρτων.

Ἀποβρασμα τῆς Κίνας.
Estratto di China.

§ 76. Μέθ: τῆς κατασ: Βράσον ἕως δύω ὥρας εἰς τρεῖς ὀχ': νερὸν ἑκατὸν δρ': καλῆς κίνας. τὸ κόγχλασμα τοῦτο θερμὸν ὂν σράγγισον, καὶ ἐξάτμισον πολὺ, ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ εἰς πῆξιν ἀποβράσματος πολλὰ, ἢ ὀλίγον σερεὰν, κατὰ τὴν θέλησίν σου. Ἐπάνω εἰς τὸ ἐπίλοιπον τῆς κίνας ἐμπορεῖς νὰ ἐπαναλάβῃς τὴν πρᾶξιν μὲ νέαν ποσότητα ὕδατος.

Χαρ: Εἶναι κοκκινωπὸν, πικρὸν, ἔχει ὀσμὴν ἡδονικὴν τῆς κίνας.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μόνον, ἢ ἐνωμένον εἰς ἁρμόδια ὑγρά. ἀναλυτὸν εἰς ἄλλας ὕλας, εἰς σκόνην, εἰς τροχίσκους, εἰς γλύκυσμα, καὶ εἰς κλυσήρια.

Δύν:

Δύν: καὶ μετα χ': τῆς κίνας.

Ἀποβρασμα ῥητινῶδες τῆς κίνας.
Estratto resinoso di china.

§ 75. Μέθ: τῆς κατασ: Εἰς ἐναγγεῖον ὑάλινον βάλε σκόνην τῆς κίνας δρ': ἑκατὸν, καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': τετρακόσια, ἄφες τὸ μίγμα διὰ ἓξ ἡμέρας. Ἔπειτα σράγγισον τὸ ὑγρὸν, καὶ χῦσον νέον πνεῦμα τοῦ οἴνου ἐπάνω εἰς τὸ λείψανον τῆς κίνας, ἐπαναλαμβάνων πάλιν τὴν πρᾶξιν. Μετὰ ταῦτα σύναψον τὰ πνευματώδη ὑγρὰ ταῦτα, γεμάτα ἀπὸ τὴν εὐγαλμένην ὕλην τῆς κίνας, καὶ λαμπικάρισον διὰ τινος ὑαλίνης σόρτας, ἐνωμένης μὲ χαμηλὸν ἀγγεῖον ἁρμόδιον, διὰ νὰ δέχεται ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος μὲν τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, ἀπὸ τὸ ἄλλο δὲ τὸ ῥητινῶδες ἀπόβρασμα τῆς κίνας, μετρίας πήξεως. τελειώνεις τὴν πρᾶξιν ταύτην εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι κοκκινωπὸν, θερμὸν, ἀρωματικὸν, καὶ πικρόν.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Ἐνωμένον μὲ ἄλλα ἰατρικὰ, εἰς τροχίστους, εἰς γλύκυσμα, κ. τ. λ.

Δύν: καὶ μετα χ': Τῆς κίνας.

Δόσ: Ἀπὸ ἕνα κόχ: ἕως εἰκοσιτέσσαρας:

Ἀπόβρασμα τῆς Σκύλλας.
Estratto di Scuille.

§ 78. Μέθ: τῆς κατασ: Εἰς ἓν γουδίον κοπάνισον μερικὰς χλωρὰς φλοιὰς τῆς σκύλλας. βρέξον τὴν ὕλην ταύτην εἰς ἀρκετὴν ποσότητα νεροῦ καθαροῦ. τώρα βάλε το ὅλον εἰς ἓν δυνατὸν πανίον, καὶ σράγγισον δυνατὰ, ἔπειτα βράσον τὸ λείψανον μὲ νέαν ποσότητα ὕδατος, ὥσε νὰ μείνῃ ὀλίγον πικρὸν, καὶ μετὰ ταῦτα ἕνωσον τὸ κόγχλασμα μὲ τὸ πρῶτον σραγγισμένον νερὸν, καὶ ἐξάτμισον, ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ εἰς πῆξιν ἀποβράσματος.

Χαρ: Ὑπόλευκον.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἀναλυμένον εἰς τὸ νερὸν, ἢ μεμιγμένον μὲ ἄλλα ἰατρικὰ εἰς εἶδος τροχίσκων, γλυκύσματος κ. τ. λ.

Δύν: καὶ μεταχ: Τῆς σκύλλας.

Δόσ: Ἀπὸ ἓξ κόκ: ἕως εἰκοσιτέσσαρας πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Αἰθὴρ τοῦ Ὄξους,
Etere d' ossiacetoso termosigenato.

§ 79. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς μίαν σόρταν διατιθεμένην εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου, ἴσα μέρη ἀπὸ τὸ ὀξὺ τοῦ ὄξους, κρατημένον ἀπὸ πράσινον τοῦ χαλκοῦ, καὶ ἀπὸ τὸ πνεῦμα

μα τοῦ οἴνου. προσάρμοσον εἰς τὴν σόρταν ἓν ἀγγεῖον κεκλεισμένον μὲ πανία βρεγμένα εἰς ψυχρὸν νερὸν, καὶ ἐξάτμισον μὲ ἥσυχον πῦρ. ὁ Αἰθὴρ, ὅσις ἐξέρχεται, ὢν ὀξὺς, καθαρίζεται ἐξατμιζόμενος πάλιν ἐπάνω εἰς ὀλίγην ποτάσαν.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ὀσμὴν ἡδονικὴν τοῦ αἰθέρος καὶ ὄξους, εἶναι ἀερῶδες, φλογιστικὸν, καὶ διαφανέστατον, ἔχει καὶ μίαν γεῦσιν κεντικὴν, καὶ θερμὴν τοῦ αἰθέρος.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μὲ τὴν ζάκχαριν, ἢ μὲ ἀνάλογα ἰατρικά.

Δύν: Δυναμωτικὸν, καὶ σαματικόν.

Μεταχ: Εἰς νευρικὴν θέρμην, δυσεντερίαν, εὐλογίαν, βῆχα σπασμοτικὸν, καὶ πόνους.

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα σάγ: ἕως δύω δρ:

Αἰθὴρ Ὀξαλικός.
Etere d' Ossimuriatico.

§ 80. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς ἓν ὑάλινον ἀγγεῖον πνεῦμα τοῦ οἴνου ὅσον θέλεις, κάμε νὰ κογχλάσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου ὁ θερμοξυγονικὸς ἀὴρ τοῦ ὀξαλικοῦ, τὸν ὁποῖον εὐγάζεις μὲ τὴν γνωστήν σοι μέθοδον. (ἰδὲ ἀέρα θερμοξαλικόν.) τὸ πνεῦμα τοῦτο τοῦ οἴνου εὐθὺς μεταβάλλεται εἰς αἰθέρα, τὸ ὁποῖον γνωρίζεις ἀπὸ τοὺς χαρακτῆρας αὐτοῦ. τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐμπορεῖς καὶ αὖθις νὰ τὸ λαμπικαρίσῃς

μὲ

μὲ μίαν μετρίαν θερμότητα, διὰ νὰ ἐνωθῇ καλλίτερα τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου μὲ τὸν ὀξαλικὸν ἀέρα.

Ὁ Βανμὸς ἐχόρταινε τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου μὲ ἁπλοῦν ὀξαλικὸν ἀέρα, καὶ ἔπειτα ἐξάτμιζεν αὐτὸ τὸ μίγμα ἐπάνω εἰς μίαν λεπτὴν σκόνην θερμοξυδωμένου μαγγανεσίου.

Ἄλλη κατασκευή.

§ 81. Βάλε εἰς ἓν ἀγγεῖον ὑάλινον ὀξαλικὸν τῆς ποτάσσης δρ': πενῆντα, καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': εἰκοσιτέσσαρα. ἔπειτα χῦνε ἐπάνω κατ' ὀλίγον ὀλίγον ὀξυθειϊκὸν δρ': εἰκοσιτέσσαρα. τώρα αὐτὸ τὸ ὀξὺ μεταβάλλει τὸ ἅλας, καὶ ἑνόνεται μὲ τὴν ποτάσσαν. Τελειόνων τὴν πρᾶξιν κλείεις τὸ ἀγγεῖον, καὶ κρατεῖς τὸ ὑγρὸν αὐτὸ εἰς ἡσυχίαν δι' ὀλίγον διάστημα καιροῦ. στράγγισον ἔπειτα ὅλον τὸ ρευστὸν μέρος, καὶ βάλε το εἰς μίαν σόρταν ὑάλινον, καὶ μὲ μίαν μετρίαν θερμότητα λαμπικάρισον. τὸ ἐξερχόμενον ὑγρὸν εἶναι καθαρὸς ὀξαλικὸς αἰθήρ.

Χαρ: Οὗτος ἔχει μίαν ὀσμὴν νόστιμον, χρῶμα τῶν ἀχύρων, εἶναι διαφανὴς, ἀερώδης, καὶ φλογιστικός. ἑνόνεται μὲ τὸ νερὸν, δὲν κοκκινίζει τὰς βαφὰς τὰς κυανὰς τῶν χόρτων.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μὲ τὴν ζάκχαριν, ἢ ἐνωμένος μὲ κοινὸν ὕδωρ, ἢ μὲ ἀρωματικὸν, ἢ μὲ μίγματα.

Δύν: Δυναμωτικὸς, ἀντισπασμοτικὸς καὶ νευρικός.

Μετα χ': Εἰς ἀσθενικὰ πάθη, εἰς ἀτάκτους κινήσεις τοῦ νευρικοῦ συσήματος κ. τ. λ.

Δόσ: Ἀπὸ ἓξ σάγ: ἕως δύω δρ': πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Αἰθὴρ ὀξυσηπτονικός.

Etere di ossisseptonico.

§ 82. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς μίαν σόρταν δίσομον ζάκχαριν λεπτὴν δρ': ὀκτὼ, καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου καθαρώτατον δρ': εἰκοσιτέσσαρα. Εἰς τὸν λαιμὸν τῆς σόρτας προσάρμοσον ἕνα παλόνι, ἢ ἕν μεγάλον ἄγγος κεκλεισμένον, καὶ μὲ πανία βρεγμένα εἰς ψυχρὸν νερὸν, κλεῖσον τὸ μέρος τῆς προσαρμόσεως μὲ ἁπλοῦν χαρτὶ, βάλε καὶ ἕνα σωλῆνα ἀπὸ πτερὸν εἰς τὴν ὕπερθεν τρύπαν τῆς σόρτας, διὰ τοῦ ὁποίου χύσον εἰς τὴν σόρταν ὀξυσηπτονικὸν καλὸν, δρ': εἰκοσιτέσσαρα. κλείεται ἐντελέσατα καὶ ὁ σωλὴν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀσφάλισον τοῦτο, καὶ εὐθὺς θέλεις ἰδεῖν τὸ μίγμα νὰ κοχλάσῃ, καὶ ἡ μάζα νὰ θερμαίνεται, καὶ ἡ ζάκχαρις νὰ ἀναλύεται. Τότε τὸ μίγμα τοῦτο βράζει, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου μεταβάλλεται εἰς αἰθέρα, διαπερνῶν ὅλον ἀπὸ τὸν λαιμὸν τῆς σόρτας εἰς τὸ εἰρημένον ἀγγεῖ-

γεῖον, πρέπει νὰ ἐξεύρωμεν ὅμως, ὅτι ὁπόταν ἀρχίζουν νὰ ὑψόνωνται μέσα εἰς τὴν στόρταν ἀτμοὶ κόκκινοι, τότε εἶναι χρεία νὰ ἀλλαχθῇ τὸ ἀγγεῖον αὐτό.

Χ α ρ: Εἶναι ὀλίγον κίτρινος καὶ φλογιστικὸς, ὕστερον ἀπὸ τὴν φλόγα ἀφίνει ἓν ὀλίγον λείψανον ἀνθρακῶδες, ἐπιπλέει εἰς τὸ νερὸν, γεῦσιν ἔχει θερμὴν, ἀρωματικὴν, καὶ ὑπόπικραν.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μὲ τὴν ζάκχαριν, μὲ τὰ ἀρωματικὰ ὕδατα, ἢ μὲ ἀνάλογα μίγματα.

Μ ε τ α χ': Εἰς θέρμας νευρικὰς, εἰς κατήφειαν καὶ ἀποπληξίαν.

Δ ό σ: Ἀπὸ δώδεκα σάγ: ἕως δύω δρ': κατ' ὀλίγον ὀλίγον.

Π α ρ α τ: Μὲ τὸν ἄνω εἰρημένον τρόπον ἐμποροῦμεν νὰ λαμπικαρίσωμεν χωρὶς φωτίαν καὶ πῦρ, ἀπὸ τὸ ἐν τῇ στόρτα ἐναπολειφθὲν μέρος τῆς ζακχάρεως. ἐμπορεῦμεν νὰ κρατήσωμεν τὸ ζακχαρικὸν διϋλημένον μὲ νέαν ὀξυσηπτονικόν.

Ἀ ί θ ή ρ τ ο ῦ ὀ ξ υ θ ε ι ϊ κ ο ῦ.

Etere d' ossisolforico.

§ 82. Μ έ θ. τ ῆ ς κ α τ α σ. Χύνομεν κατ' ὀλίγον ὀλίγον ὀξυθειϊκὸν δρ': ἑκατὸν εἰς πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': ἑκατὸν, περιεχόμεναν εἰς μίαν στόρ

ταν

ταν βαλμένην εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου. προσαρμόζομεν τὸ παλόγι, ἢ ἄλλο ἀγγεῖον εἰς τὴν στόρταν, καὶ τὸ ἀφίνομεν νὰ ςαθῇ διὰ 24. ὥρας. θερμαίνομεν ἔπειτα τὴν στόρταν βαθμηδὸν, καὶ λαμπικαρίζομεν κατ' ἀρχὰς ἓν πνεῦμα, μὲ ὀσμὴν νόςιμον, καὶ ἀκολούθως τὸν ὀξυθειϊκὸν αἰθέρα, τὸν ὁποῖον γνωρίζομεν ἀπὸ μερικὰς χλωςὰς, σχηματιζομένας μέσα εἰς τὸν λαιμὸν τῆς στόρτας. πρὸς τὸ τέλος τῆς πράξεως ὑψόνονται λευκοὶ τινὲς ἀτμοί. τοῦτο βλέποντες πρέπει εὐθὺς νὰ ἀλλάξωμεν τὸ ἀγγεῖον, καὶ νὰ μετριάσωμεν τὴν φωτίαν, ἐπειδὴ αὐτοὶ οἱ ἀτμοὶ δεικνύουσι τὴν κατασκευὴν τοῦ θειϊκοῦ ὀξέος. Παραςαίνεται ἀκόμη ἓν εἶδος ἐλαίου ἐλαφροῦ καὶ κιτρινωποῦ γνωρισμένου ὑπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ "ἔ λ α ι ο ν γ λ υ κ ὺ τ ο ῦ ο ἴ ν ο υ.„ τελειώνοντες τὴν κατασκευὴν, χύνομεν τὸν αἰθέρα εἰς μίαν στόρταν ὑάλινον, καὶ προσθέτοντες ὀλίγην ποτάσσαν, ἢ μαγνησίαν γῆν, προσαρμόζομεν τὸ ἀγγεῖον B: σχ: 7: καὶ οὕτω λαμπικαρίζομεν μὲ μετρίαν φωτίαν. ὁ αἰθὴρ οὗτος συνάζεται εἰς τὸ ἄγγος P, ὅπου καὶ διαφυλάττεται καλῶς κεκλεισμένος.

Χ α ρ: Οὗτος ἔχει μίαν ὀσμὴν δριμεῖαν, ἀρωματικὴν, καὶ κεντικήν. ἔχει μίαν γεῦσιν θερμὴν, εἶναι εὐφλόγιςος, καθαρὸς, καὶ διαφανέςατος, ἐλαφρὸς, καὶ πολλὰ ἀερώδης· γυμνόνει τὰ σώματα ἀπὸ τὸ θερμογόνον, μὲ τὸ ὁποῖον

αὐ-

αὐτὰ εὑρίσκονται ἐνωμένα, ἐπιπλέει εἰς τὸ νερὸν, καὶ δὲν κοκκινίζει τὰς βαφὰς τὰς κυανὰς τῶν φυτῶν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνος, ἢ ἐνωμένος μὲ τὴν ζάκχαριν, μὲ τὸν οἶνον, ἢ μὲ ἄλλα ἁρμόδια ἰατρικά.

Δύν: Δυναμωτικὸς, διασκορπιστικὸς, καὶ ἀντισπασμωτικὸς κ. τ. λ.

Μεταχ: ἔσωθεν. Εἰς θέρμας νευρικὰς, εἰς πάθη τοῦ στομάχου, ὑστερισμοὺς, σπασμοὺς ἀσθενικοὺς, κιτρινάδαν, εἰς πέτρας τῆς χολῆς, κώλικας ἀερώδεις, εἰς τὸν λόξιγκα καὶ βῆχα σπασμοτικὸν, εἰς εἴδος ἀτμῶν εἰσπνέεται (ῥοφᾶται) μὲ καλὴν ἔκβασιν, εἰς τὰ πάθη τοῦ στήθους. εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν βάνεται ὁ αἰθὴρ εἰς τὸ ἀγγεῖον P, σημειωμένον εἰς σχ: 7. Ὅπου εὑρίσκεται ὀλίγον θερμὸν νερὸν, ὁ αἰθὴρ ἐπιπλέων εἰς τὸ νερὸν διαλύεται, ὁ ὁποῖος εἰσπνέεται ἐν εὐκολίᾳ ἀπὸ τὸν ἄῤῥωστον διὰ μέσου τοῦ σωλῆνος ρ.

Ἔξωθεν. Βαλμένος εἰς τοὺς μίλιγγας, εἰς τοὺς νευρικοὺς καὶ χρονικοὺς πόνους τῆς κεφαλῆς. βάλλεται ἀκόμη εἰς τὰς σιαγόνας, καὶ εἰς πόνους ὀδόντων, τῶν ὠτίων κ. τ. λ.

Δόσ: Ἀπὸ τέσσαρα σάγ: ἕως ἓξ μάνος μὲ τὴν ζάκχαριν. ἀπὸ δώδεκα σάγ: ἕως δύω δρ: μὲ ἄλλα ἰατρικὰ, πολλάκις τὴν ἡμέραν.

Παρατ: Ἡ ἐνέργεια τοῦ ὀξυθειϊκοῦ αἰθέρος,

ρος, καὶ τῶν ἄλλων αἰθέρων, δεδομένων ἐσωτερικῶς, εἶναι ὀγλίγωρος, καὶ νὰ εἰποῦμεν οὕτω πρόσκαιρος, διὰ τοῦτο εἶναι ὠφελιμώτατος αὐτὸς ὁ αἰθὴρ νὰ ἑνώνεται μὲ ἄλλας ὕλας δυναμωτικὰς, μάλιστα μὲ στερεὰς καὶ διαμενούσας. καὶ τότε βέβαια ἡ ἰαματικὴ δύναμις αὐτοῦ ἀρχίζουσα παρευθὺς ἀπὸ τὸν αἰθέρα, συντροφεύεται ἀκολούθως ἀπὸ ἄλλα ἰατρικὰ, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ αἰθὴρ εἶναι ἑνωμένος. εἰς τὰ φαρμακώματα τῶν μανιταρίων ὁ αἰθὴρ οὗτος συντροφευμένος μὲ τὸ ἀμμωνιακὸν πνεῦμα εἰς δόσιν μεγάλην ἐφάνη ὠφελιμώτατος.

Ἀχνὸς ψυχρὸς τοῦ Ἀμμωνιακοῦ Ἅλατος καὶ τοῦ Νίτρου.

Fomento fredo d' ossimuriato d' ammoniaca.

§ 84. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς νερὸν φρεάτινον δρ: τριακόσια, Ἀμμωνιακὸν ἅλας δρ: δεκαπέντε, καὶ νίτρον καθαρὸν δρ: δεκαπέντε (ὀξυσηπτονικὸν τῆς ποτάσσης) ὅλον κοπανισμένον, ἕνωσον τὸ μίγμα καὶ φύλαξον.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἐξωτερικῶς βρέχομεν σπόγγους, ἢ πανία, καὶ τὰ ἐπιθέττομεν ψυχρὰ ὄντα εἰς τὰ φλογισμένα μέρη τοῦ σώματος. τὸ ῥευστὸν τοῦτο ἐμβαίνει καὶ εἰς τὰ κλυστήρια.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸς, δροσιστικὸς καὶ καθαρ-

θαρτικός.

Μετα χ': Εἰς παλμούς: ἤτοι κτυπήματα τῆς καρδίας, φρενίτην, μανίαν, πληγὰς καὶ ἐξαρθρώσεις τῆς κεφαλῆς, εἰς γαγραινωμένα σπασήματα, εἰς τυμπανίτην, εἰς πρήσματα τῶν μελῶν, καὶ ὀρχιδίων, εἰς τὴν κεφαλαλγίαν, εἰς τὰς ὑδρωκέλλας, εἰς τὰ πρήσματα τῶν ἀδένων καὶ μαζῶν τοῦ γάλακτος, εἰς πληγὰς τοῦ ἀφεδρῶνος, καὶ εἰς κάθε εἶδος γαλλικῶν πληγῶν.

Φωσφόρος.
Fosforo.

§ 85. Μέθ: τῆς κατασ: Καῦσον τὰ κόκκαλα τὰ πλέον σερεὰ τῶν ζώων ἐν μέσῳ τῶν ἀνθράκων, ἕως οὗ νὰ μὴ δίδωσι πλέον κανένα καπνὸν, κοπάνισαί τα καλὰ, καὶ διαπέρασαί τα ἀπὸ σίταν τρίχινον, πλύνε τὴν σκόνην ταύτην, καὶ βάλε την εἰς μεγάλον ἀγγεῖον πήλινον. Ἔπειτα χύσον ἐπάνω εἰς αὐτὸ ἓν μίγμα ἀπὸ τέσσαρα μέρη νεροῦ, καὶ μισὸν μέρος ὀξυθειϊκὸν, τὸ ὁποῖον νὰ ἀναλογῇ μὲ τὸ ἥμισυ μέρος τοῦ βάρους τῆς σκόνης τῶν κοκκάλων. Μετὰ δύω ἡμέρας πρόσθες καὶ ἄλλο νερὸν, καὶ κάμε νὰ βράσῃ ὀλίγον τὸ μίγμα, τὸ ὁποῖον λεπτύνεις μὲ ἄλλο νερὸν, ἕως ὅτου εἰς τὸ νερὸν αὐτὸ νὰ μὴ μείνῃ πλέον κἀμμία γεῦσις ὀξεῖα, καὶ οὕτω σράγγισον, ὅλον τὸ σραγγισμένον νερὸν, τὸ ὁποῖον ἔχει μίαν γεῦ-

σιν δυνατὴν καὶ ὀξεῖαν. Ἐξάτμισον αὐτὸ, ἕως οὗ νὰ μείνῃ τὸ ἥμισυ, ἔπειτα εἰς αὐτὸ τὸ ἐξατμισμένον νερὸν, πρόσθεσον ὀξυθειϊκὸν, καὶ θέλεις ἰδεῖν τὴν ἄσβεσον νὰ καταζαλάζῃ εἰς εἶδος θειούχου ἀσβέσου. Ἀφ' οὗ ξεχωρισθῇ ἡ ἄσβεστος βράσον τὸ μίγμα εἰς ἀγγεῖον χάλκινον, ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ εἰς πῆξιν μέλιτος. Μετὰ ταῦτα βάλε αὐτὴν τὴν ὕλην εἰς ἓν χωνευτήριον, τὸ ὁποῖον καίεις μὲ δυνατὴν φωτίαν, ἕως οὗ νὰ γένῃ ὡς ὕελος. ἀφ' οὗ ψυχρανθῇ ὁ φωσφορώδης οὗτος ὕελος, κοπάνισον καὶ ἕνωσον αὐτὸν μὲ ἴσα μέρη ἄνθρακος κοπανισμένου, καὶ βάλε τὸ μίγμα αὐτὸ εἰς μίαν σόρταν πήλινον, ὁ σωλήν: ἤτοι ὁ λαιμὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ πλέῃ μέσα εἰς κανένα ἀγγεῖον μικρότερον, γεμάτον νερόν. ἡ σόρτα πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα λαιμὸν πλατὺν, νὰ εἶναι καὶ καλὰ ἐγκεκλιμένη. τὸ νερὸν τοῦ ἀγγείου πρέπει νὰ εἶναι θερμόν. Ὅταν ἡ σόρτα ζεσαθῇ, εὐγαίνει πρῶτον μία ποσότης ἀέρος, ὅς τις κάμνει γαλακτῶδες τὸ νερὸν τοῦ ἀγγείου, ἀκολούθως ἐκβαίνει πολὺς φλογοφωσφορικὸς ἀὴρ, ὅς τις ἀνάπτει καὶ κροτεῖ εἰς τὴν ἀφὴν τῆς ἀτμοσφαίρας. ὁ φωσφόρος κατακάθεται εἰς τὸ νερὸν τοῦ ἄγγους, ὅς τις εὑρίσκεται πρὸς τὸ τέλος τῆς κατασκευῆς εἰς εἶδος ὑγροῦ τινος ἄλατος, ὡσὰν ἔλαιόν τι βαρύ. ψυχραινομένου τοῦ νεροῦ, ὁ φωσφόρος συνάζεται εἰς σχῆμα σερεόν. Σύναξον τὸν φωσφόρον τοῦτον, καὶ ἀνάλυσον αὐτὸν πάλιν

λιν εἰς θερμὸν νερὸν, καὶ οὕτω χύνεται εἰς ὑαλίνους σωλῆνας, ὅπου σχηματίζονται ὡς τόσοι ἄλλοι κύλινδροι τοῦ Φωσφόρου, τοὺς ὁποίους βάνεις εἰς ὑάλινον ἀγγεῖον γεμάτον ψυχρὸν νερόν. Ὅταν ἰδῇς, ὅτι ὁ Φωσφόρος εἶναι μελανὸς, καὶ ἄπαχρος, τὸν ξαναβράζεις εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, ἢ εἰς τὸ νερὸν, πρὶν νὰ γένῃ κύλινδρος, καὶ τὸν διαπερνᾷς διά τινος δέρματος, ἢ λεπτοῦ πανίου, καὶ οὕτω τὸν κάμνεις κυλίνδρους ξερεοὺς, ὡς τὸ κηρί. Ἔχει ἓν χρῶμα κοκκινωπὸν, μάλιστα ὅταν εἶναι νεοκατεσκευασμένος, ἢ κεκομμένος. Εἶναι ἡμιδιαφανὴς, λαμπυρὸς εἰς τὸ κόψιμον, ἔχει μίαν γεῦσιν δριμεῖαν, μίαν ὀσμὴν ἀηδῆ, ἥτις ὁμοιάζει ἐκείνην τοῦ σκόρδου. εὐκόλως κρυσταλλώνεται, ἰσάμενος εἰς τὸ ὕδωρ ἀσπρίζει ἔξωθεν, καὶ λαμβάνει ἓν χρῶμα ὑποκίτρινον, κἄποτε βαλθεὶς εἰς θερμὸν νερὸν ἕως 32 βαθμοὺς, ἐπάνω εἰς τὸ μηδὲν τοῦ Ῥεομορικοῦ θερμομέτρου, διαλύεται, μεταβάλλει τὸ θερμοξυγενὲς, τόσον τὸ ἀερῶδες, ὅσον καὶ τὸ ξερεόν, ἐκβάζει πολλὴν θερμότητα, ἔπειτα μεταβάλλεται εἰς ὀξυφωσφορικόν.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Ἔσωθεν, μὲ τὸ ἀπόβρασμα τῆς κίνας, μὲ τὸν ἐλαιώδη χυλὸν τοῦ ἀραβικοῦ κόμμιος, μὲ τὴν ψίχαν τοῦ ἄρτου, μὲ μερικὰ ἐκχυλίσματα, μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου. Ἔξωθεν μὲ τὸν γαστρικὸν χυλὸν, μὲ τὸν αἰθέρα, μὲ τὸ ἔλαιον τῶν ἀμυγδάλων, ἢ τῆς τρε-

μιν

μιντίνας, ἢ μὲ ἐκεῖνο τῶν γαρυφάλων.

Δ ύ ν: Δυναμωτικὸς, διασκορπιστικὸς, νευρικὸς, ἐναντίον εἰς τὸ ὀξυγενὲς, καὶ ἀντοξυγενές.

Μ ε τ α χ: Ἔσωθεν. Εἰς ἡμιπληγίαν, παραλυσίαν, μελαγχολίαν, καὶ ἀποπληξίαν.

Δ ό σ: Ἀπὸ μισὸν κόκκον, ἕως δέκα εἰς 24 ὥρας.

Κ α τ α σ: Πνεῦμα φωσφορικὸν, ὀξυφωσφορικὸν, ἔλαιον φωσφορικόν.

Π α ρ α τ: Οἱ Ἰατροὶ πρέπει νὰ μεταχειρισθῶσι μὲ μεγάλην προσοχὴν τὸν φωσφόρον εἰς δόσιν ἐσωτερικὴν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς πολλάκις ἐνεργεῖ ὡς φαρμάκι. Ἀπ' ὅλας τὰς φωσφορικὰς κατασκευὰς, ἡ πλέον ὠφέλιμος εἰς τὸ νὰ μεταχειρισθῇ τις ἐσωτερικῶς εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, ἢ ὁ αἰθὴρ ὁ φωσφορικός. (ἰδὲ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ φωσφορικόν.) Ἡ ποσότης τοῦ φωσφόρου, τὴν ὁποίαν τὰ εἰρημένα ὑγρὰ ἐμποροῦν νὰ κρατήσουν εἰς ἀνάλυσιν εἶναι ὀλιγωτάτη, μ' ὅλον τοῦτο εὑρισκόμενος ὁ φωσφόρος ἐντελῶς διαλυμένος κοινωνεῖ τὰς ἐνεργείας του πολλὰ ὀγλήγορα.

Ἀ ὴ ρ Φ λ ο γ ο γ ό ν ο ς.
Gas Flogogene.

§ 88. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ. Εἰς τὸ καθωπλισμένον ἀγγεῖον Α, σχ: 24. βάλε ῥινίσμα-

τα

τα τοῦ σιδήρου, ἢ ψευδαργύρου, καὶ ὀξυθειϊκὸν μεμιγμένον μὲ τέσσαρα μέρη τοῦ αὐτοῦ βάρους τοῦ κοινοῦ ὕδατος. προσάρμοσον τὸν κυρτὸν σωλῆνα Β, καὶ δέξου τὸν ἐξερχόμενον φλογογόνον ἀέρα εἰς τὸ ὑάλινον ἄγγος Γ, τὸ γεμάτον ἀπὸ καθαρὸν νερὸν, καὶ κείμενον ἄνω κάτω εἰς τὴν κάδδην Δ, τὴν περιέχουσαν μίαν μεγάλην ποσότητα νεροῦ, καὶ ἓν πανίδιον μὲ πολλὰς τρύπας, καὶ οὕτω φύλαξον αὐτὸ κεκλεισμένον.

Χ α ρ: Οὗτος εἶναι διαφανὴς, ὡς ὁ ἀὴρ τῆς Ἀτμοσφαίρας.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Ἑνωμένος μὲ τὸν Ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα, εἰς διαφόρους κατασκευάς. Γεμίζεται ἀπὸ αὐτὸ ἡ φύσκα Α, τοῦ 14. σχήματος, καὶ εἰσπνέεται ἀπὸ τὸ στόμιον Β. τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κλείηται πάλιν. Τοῦτο κοινωνεῖ μὲ τὴν φύσκαν, καὶ ἀνοιγοκλείει μὲ τὴν βίδαν Γ, κατὰ τὴν χρείαν τοῦ πάσχοντος.

Π α ρ α τ: Αἱ παρατηρήσεις, αἵτινες ἔγειναν διὰ τὴν εἰσπνοὴν τοῦ παρόντος ἀέρος εἰς τὰ πάθη τοῦ σήθους, εἶναι τόσον ὀλίγαι τὸν ἀριθμὸν, ὥστε ἀκόμη δὲν ἐδιωρίσθη ἀπὸ τοὺς Ἰατροὺς ἐντελῶς ἡ δύναμίς του ἡ καθαυτή. Δὲν ἐμποροῦμεν νὰ ἀποφασίσωμεν, ὅτι αὐτὸ εἶναι ἐναντίον εἰς τὸ ὀξυγενὲς, ἐπειδὴ καὶ ὁ φλογογόνος ἀὴρ δὲν εὐγάζει τὸ ὀξυγόνον ἀπὸ τὰ σώματα, οὔτε πρέπει νὰ πιστεύωμεν, ὅτι αὐτὸς ἀπογυμνώνει αὐτὰ ἀπὸ τὸ θερμοξυγενὲς, ὅταν φθάση

εἰς 40. θετικοὺς βαθμοὺς τοῦ Ῥεομυρικοῦ θερμομέτρου.

Φ λ ο γ α ν θ ρ α κ ι κ ὸ ς Ἀ ή ρ.
Gàs Flogogeno -- Carbonaco.

§ 89 Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Βάλε εἰς τὸ ἀγγεῖον Α, σχ: 24. σκόνην ἀπὸ ἀσβεστομάρμαρον, ἐνωμένην μὲ ὀλίγον ὕδωρ, ὥστε νὰ σκεπάζη σχεδὸν τὸ ἥμισυ τοῦ ἄγγους, ἔπειτα χύσον ἐπάνω ὀξυθειϊκὸν, ἐνωμένον μὲ τέσσαρα μέρη ὕδατος τοῦ αὐτοῦ βάρους. Κλεῖσον καλῶς τὸ στόμιόν του μὲ τὸν κυρτὸν σωλῆνα Β, καὶ ἄφες νὰ ἐξέλθωσιν οἱ πρῶτοι ἀτμοὶ τοῦ ἀέρος. δέχθητι τὸν ἀκόλουθον ἀέρα, καὶ σύναξον αὐτὸν εἰς τὸ ἀγγεῖον Γ. μετὰ ταῦτα κλεῖσον καλῶς τὸ ἄγγος, τὸ γεμάτον ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἀέρα διά τινος ὑαλίνου βουλώματος, ἢ φελλοῦ, καὶ φύλαξον ἄνω κάτω τὸ ἀγγεῖον τοῦτο εἰς μέρος δροσερὸν καὶ ψυχρόν.

Χ α ρ: Τοῦτο ἔχει μίαν ὀσμὴν κεντικήν. εἶναι διαφανὴς, ὡς ὁ ἀὴρ τῆς Ἀτμοσφαίρας, καὶ κατ' ἐξοχὴν εἶναι βαρύτερος ἀπὸ ὅλους τοὺς λοιποὺς ἀέρας. Εἶναι πηκτὸς καὶ ἀναλυτὸς εἰς τὸ ὕδωρ, δὲν ἀναπνέεται. Εἶναι ἄχρηστος εἰς τὴν καῦσιν, καταςαλάζει τὴν ἄσβεστον ἀπὸ τὸ νερὸν τῆς ἀσβέστου, καὶ οὕτω πάλιν ἀναλύει τὸ ἴδιον κατασάλαγμα τῆς ἀσβέστου.

Τ ρ ό π:

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μιγνύεται μὲ δύω, τέσσαρα, ἢ ἓξ μέρη ἀέρος τῆς Ἀτμοσφαίρας, καὶ οὕτως εἰσπνέεται μὲ τὸ εἰσπνευστήριον σχ: 14.

Δύν: Δυναμωτικὸς, καὶ μαλακτικός.

Μεταχ': Εἰς μερικὰ εἴδη τῆς φθίσεως, εἰς βῆχας ξηρὸν καὶ χρονικόν.

Κατασ: Γίνονται ἐκ τούτου πολλὰ νερὰ ὀξέα: τοῦ ἀσβεσομαρμάρου, τῆς ἀσβέστου, ἢ τῆς ποτάσσας, ἢ τοῦ σιδήρου κ. τ. λ.

Παρατ: Βεβαιωνόμεθα ἀπὸ τὰς συνεχεῖς παρατηρήσεις τῶν διαφόρων προκομμένων καὶ σοφῶν Χυμικῶν: Ἄγγλων, Γερμανῶν καὶ Ἰταλῶν, ὅτι γενικῶς αὐτὸς ὁ ἀὴρ ὠφελεῖ τὰ μέγιστα εἰσπνεόμενος εἰς μερικὰ πάθη τοῦ ςήθους. Εἶναι ἄξιον ἀπορίας πῶς τινὲς Ἰατροὶ εἶπον, ὅτι αὐτὸς ὁ ἀὴρ ἐκρουφᾷ τὸ ὀξυγόνον ἀπὸ τὰ σώματα εἰσπνεόμενος. Τὸ ὀξανθρακικὸν, τὸ ὁποῖον σχηματίζει αὐτὸν τὸν ἀέρα εἶναι καθαρὸν ἀνθρακικὸν, χορτασμένον ἀπὸ ὀξυγενές. τώρα πῶς εἶναι δυνατὸν ὕςερον ἀπὸ τοσαύτας χυμικὰς ἀρχὰς, νὰ εἰπῶμεν, ὅτι ὁ ὀξανθρακικὸς ἀὴρ θέλει εἶναι ἐναντίος εἰς τὸ ὀξυγόνον, ἐν ᾧ ἡ βάσις του εἶναι γεμάτη ὀξυγόνου.

Σηπτογονικὸς Ἀήρ.
ἤτοι ἄζωτος.
Gàs Settono.

§ 90. Μέθ· τῆς κατασ: Βάλε εἰς ἓν ματράκιον ἴνας καθαρὰς καὶ νωπὰς τοῦ αἵματος δρ': ὀκτὼ, καὶ ὀξυσηπτονικὸν ἀδύνατον δρ'. δεκαέξ. προσάρμοσον εἰς τὸ ματράκιον ἕνα σωλῆνα κυρτὸν, θέρμανον αὐτὸ, καὶ δέχθητι τὸν ἀέρα εἰς τὸ ὑδρωπνευματικὸν ἄγγος τοῦ 24. σχήμ:

Χαρ: Οὗτος ὁ ἀὴρ εἶναι διαφανὴς, ἀνενέργητος εἰς τὴν εἰσπνοὴν καὶ φλόγωσιν, ἔχει ὅμως μίαν καποιαν ὀσμήν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἑνωμένος μὲ τὸν Ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα εἰς ἀναλογίαν ἑνὸς πρὸς δύω μέρη.

Παρατ: Οἱ Ἰατροὶ, οἵτινες ἔκαμαν πλῆθος πρακτικῶν παρατηρήσεων διὰ τὴν εἰσπνοὴν διαφόρων ἀέρων εἰς διάφορα πάθη τοῦ ςήθους, καὶ κατ' ἐξοχὴν οἱ Ἄγγλοι Ἰατροὶ εἶπον, ὅτι αἱ ἐνέργειαι, τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ὀξανθρακικοῦ φλογογόνου, καὶ ἁπλοῦ ἀνθρακικοῦ, ἢ θειϊκοῦ ἀέρος, εἶναι ὡς ἔγγισα, ὡς αἱ αὐταὶ τῶν ὅλων, μ' ὅλον ὅτι αἰσθητῶς φαίνονται διαφορετικαί. ἡ κυρίως αὐτῶν δύναμις ςέκεται εἰς τὸ νὰ ἀποβάλλη τὸ ὀξυγόνον ἀπὸ τὸ ζωτικὸν σύςημα. Αὐτὴ ἡ ἰδιότης ὅμως, διὰ νὰ εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν ἐπρο-

προσδιωρίσθη διὰ χάριν, χωρὶς νὰ ἀποδειχθῇ ἡ παραμικρὰ αὐτῶν παρατήρησις.

Εἶναι τινὲς Χυμικοὶ, μάλιστα καὶ Διδάσκαλοι, οἱ ὁποῖοι ὠνόμασαν τοῦτον τὸν Σηπτογονικὸν ἀέρα Ἄ ζ ω τ ο ν, καὶ Π α υ σ ί ζ ω ο ν, δηλ: ἀὴρ, ὅς τις δὲν δίδει ζωὴν εἰς τὰ ζῶα, καὶ ὅτι παύει εὐθὺς τὴν ζωὴν αὐτῶν, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἀληθές. Πρέπει νὰ ἐξεύρωμεν, ὅτι κατὰ τὴν παρατήρησιν τῶν ἀρίστων Χυμικῶν εἰς ἑκατὸν μέρη Ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος εἰσπνεομένου εἴκοσιν ἓν εἶναι θερμοξυγόνον: εἴτε ζωτικὸν, καὶ ἑβδομήκοντα ἐννέα μέρη εἶναι Σηπτογόνον, εἴτε ἄζωτον: ὅ ἐστι ἓν μέρος ζωτικοῦ ἀέρος, καὶ τέσσαρα μέρη ἀζώτου, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, ὅτι οἱ ἄνθρωποι εἰσπνέοντες αὐτοὺς τοὺς ἀέρας ἔπρεπεν ἀφεύκτως νὰ ἀποθάνωσι, καὶ νὰ παύσωσιν ἀπὸ τὸ ζῆν αὐτῶν, τὸ ὁποῖον πρακτικῶς δὲν συμβαίνει εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Θ ε ρ μ ο ξ υ γ ο ν ι κ ὸ ς Ἀ ή ρ.
ἢ Ζ ω τ ι κ ό ς.
Gàs Termossigeno.

§ 91. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Ἕως εἰς τὴν μέσην ἑνὸς ὑαλίνου ματρακίου Α, σχ: 24. ἀλειμένου ἔξωθεν μὲ πηλὸν, βάλε νίτρον καθαρὸν καὶ ξηρὸν, λεπτομερῶς κοπανισμένον, ὅσον θέλεις, προσάρμοσον εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ματρακίου

κίου τὸν κυρτὸν σωλῆνα Β, ὁ ὁποῖος διαπερνῶν διὰ τοῦ ὑδροπνευματικοῦ ἄγγους ἐμβαίνει εἰς τὸ ἀγγεῖον Γ, τὸ ἄνω κάτω κείμενον εἰς τὸν ἀέρα. περικύκλωσον μὲ ἀναμμένους ἄνθρακας τὸ Ματράκιον αὐτὸ, αὐγάτισον τὴν φωτίαν, ἕως οὗ ὁ πάτος τοῦ Ματρακίου νὰ κοκκινίσῃ. Ἄφες νὰ διαπεράσωσιν εἰς τὰ ἀγγεῖα τὰ πρῶτα μερίδια τοῦ ἀέρος, ἔπειτα σύναξον τὸν ἀέρα αὐτὸν, καὶ φύλαξαίτον εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα διὰ τὴν χρείαν σου.

Χ α ρ: Ὁ Ζωτικὸς οὗτος ἀὴρ εἶναι διαφανέσατος, ἀρεὸς, ἐλαφικὸς, ἀδιάλυτος εἰς τὸ νερὸν καὶ ὠφέλιμος εἰς τοὺς πάσχοντας.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μόνος, ἢ ἑνωμένος μὲ ἓν μέρος τοῦ Ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος. Εἰσπνέεται ἀπὸ τοὺς ἀῤῥώστους μὲ τὸ συνηθισμένον εἰσπνευστήριον σχ: 14. ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν διὰ τοὺς ἄλλους ἀέρας.

Δ ύ ν: Δυναμοτικὸς, ἀγαθοποιὸς, καυτικὸς καὶ θερμοξυγονικός.

Μ ε τ α χ΄: Εἰς πάθη χρονικὰ ἀσθενικῆς διαθέσεως, εἴς τινα εἴδη τῆς φθίσεως καὶ τοῦ ἀσθματος. εἰς τὴν χλώρωσιν, σκορπούτον καὶ βῆχα χρονικόν.

Δ ό σ: Ἀπὸ ἓξ δακτύλους ἕως τριάκοντα πολλάκις τῆς ἡμέρας εἰς 24. ὥρας.

Π α ρ α τ΄: Εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ θερμοξυγονικοῦ τούτου ἀέρος ἐμποροῦμεν νὰ μεταχειρι-

ρισθῶμεν ἀντὶ νίτρου, τὸ μέλαν θερμόσιδον τοῦ Μαγγανεσίου, ἢ τὸ ἐρυθρὸν θερμόσιδον τοῦ ὑδραργύρου, τὰ ὁποῖα βαλθέντα εἰς τὸ πῦρ δίδουσιν εἰς πλῆθος τὸν θερμοζυγονικὸν ἀέρα. Πρέπει ὅμως νὰ προσέχωμεν διὰ νὰ καθαρίσωμεν τὸν ἀέρα αὐτὸν, τὸν κρατημένον ἀπὸ τὰ μέταλλα ταῦτα, ἀπὸ τὸν ἀνθρακικὸν ἀέρα, ἀναχατώνοντές το πρότερον μὲ τὸ ἀσβεστόνερον. τὸν κρατημένον ἀέρα τοῦτον ἀπὸ τὸ Νίτρον, τὸν ἀναχατώνομεν μόνον μὲ τὸ ἁπλοῦν νερὸν, καὶ οὕτω τὸν μεταχειριζόμεθα μὲ καλὴν ἔκβασιν.

Πηκτὴ τοῦ Ἐλαφοκέρατος.
Gelatina di Corno di Ceruo.

§ 92. Μέθ: τῆς κατασ: Βρᾶσαι εἰς τρεῖς ὀκάδες νερὸν τῆς βρύσης ἐλαφοκέρατον καλῶς ξημένον, καὶ κοπανισμένον δρ: ἑκατὸν, ἕως οὗ ψυχρανθὲν ἓν μέρος αὐτοῦ νὰ πήξῃ. σράγγισον τὸ ὑγρὸν αὐτὸ, πρόσθες καὶ ζάχχαριν καλὴν δρ: ἑκατὸν, καὶ οὕτως ἄφες νὰ ψυχρανθῇ, καὶ νὰ πήξῃ.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνη, ἢ διαλυμένη εἰς καλὸν οἶνον, ἢ εἰς ἀρωματικὰ νερά.

Δύν: Θρεπτικὴ καὶ τονική.

Μεταχ: Εἰς τὸν Διαβίτην, εἰς τὴν ὑδρωπικίαν, εἰς τὴν βώμικαν, εἰς πληγὰς καὶ εἰς συντριμμένα κόκκαλα.

Δόσ:

Δόσ: Ἀπὸ τέσσαρα δρ: ἕως ἓν πολλάκις τὴν ἡμέραν.

Μαγνησία Γῆ.
Manesia Pura.

§ 93. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε ὀξανθρακικὸν τῆς Μαγνησίας γῆς, κάψε το εἰς ἓν χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων διὰ μίαν ὥραν, ἄφες το νὰ ψυχρανθῇ, καὶ οὕτω φύλαξαί τα εἰς ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Εἶναι λευκὴ, ἐλαφρὰ καὶ ἄποιος, δὲν κάμνει κόγχλασμα μὲ τὰ ὀξέα.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Εἰς σκόνην, μόνη, ἢ ἑνωμένη μὲ κἀνὲν νόστιμον ἄρωμα, μὲ τὴν ζάκχαριν, ἢ μὲ τινὰς πικρὰς ὕλας.

Δύν: Ἀντοξυτικὴ, καὶ ὀλίγον καθαρτική.

Μεταχ: Εἰς τὴν ὄξυσιν τοῦ στομάχου, εἰς τὴν καρδιαλγίαν, εἰς σπασμοὺς προερχομένους ἀπὸ ὀξέας ὕλας, καὶ εἰς κώλικας ἀερώδεις.

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα κόκκους ἕως τριάκοντα.

Μέ-

Μέλι Καθαρόν.
Mele Depurato.

§ 93. Μέθ: τῆς κατασ: Ζεμάτισον ἓν μίγμα ἀπὸ ἑκατὸν πενῆντα δρ: μέλι, καὶ ἑκατὸν δρ: νερόν. πρόσθες εἰς αὐτὸ, ἐν ᾧ βράζει ἓν λευκὸν τοῦ ὠοῦ, καλῶς κτυπημένον. Ὁπότανἡ ὕλη αὕτη ψηθῆ καὶ πήξη, σράγγισαί την ἀπὸ ἓν πανίον, καὶ βράσαι την ἡσύχως, ἕως οὗ νὰ ἔλθη εἰς πῆξιν ρευσοῦ ἐκχυλίσματος. Ἂν βράσῃ τοῦτο περισσότερον, ἐμπορεῖ νὰ χαλάσῃ, καὶ νὰ χάσῃ τὰς ἐνεργείας του.

Ἄλλη μέθοδος.

§ 94. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε ἐξαφρισμένον μέλι μὲ τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ, ζέσανον αὐτὸ ἡσύχως. πρόσθες σκόνην ἀπὸ κογχίλια μὲ ἓν τρίτον τοῦ βάρους αὐτῆς ἀπὸ ἄνθρακας κοπανισμένους, ἕως οὗ νὰ προξενηθῆ μία κάποια βράσις. Ἔκβαλε τὸ ἀγγεῖον ἀπὸ τὴν φωτίαν, ξάφρισαι τὸ μέλι, σράγγισον αὐτὸ, καὶ ἐξάτμισον ἡσύχως, ἕως οὗ νὰ ἔλθη εἰς πῆξιν ἐκχυλίσματος.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μόνον, ἢ διαλυμένον εἰς ἁπλοῦν νερὸν, ἢ εἰς μίγματα.

Δύν: Δυναμωτικὸν, καὶ καθαρτικόν.

Μετα χ: ἔξωθεν. Εἰς ἄρθας, εἰς πλη-

πληγὰς, εἰς σπυρία, εἰς κυνάγχην (εἰς εἶδος γαργάρας). ἐνθέττεται καὶ εἰς τὰ κλυσήρια τὰ καθαρτικά.

Δόσ: Ἀπὸ ὀκτὼ δρ: ἕως εἰκοσιτέσσαρα.

Παρατ: Μὲ τὸν εἰρημένον τρόπον, ὄχι μόνον καθαρίζομεν τὸ μέλι ἀπὸ τὴν μυξώδη ὕλην, ἢ κηρώδη, ἥτις προέρχεται ἀπὸ τὴν κηρίθραν, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἓν ἐλεύθερον ὀξὺ, τὸ ὁποῖον εὐκόλως εὑρίσκεται εἰς αὐτό. Τὸ μέλι τοιουτοτρόπως κατεσκευασμένον πλησιάζει διὰ τοὺς χαρακτῆράς του, μὲ τὸ ἐκχύλισμα τῆς ζαχχάρεως. Αὐτὸ ἐμπορεῖ νὰ δοθῆ κἄποτε ἐσωτερικῶς εἰς πάθη, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδιωρίσθη τὸ μέλι, μάλισα καὶ μὲ ὄφελος: ὡσὰν λόγου χάριν, εἰς δυσκοιλιότητα, εἰς τὸ ἆσθμα, εἰς σκώλικας κ. τ. λ.

Τὸ ἀκάθαρτον μέλι πολλάκις ἐπροξένησεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους καρδιαλγίαν, καὶ πόνους εἰς τὴν κάτω κοιλίαν.

Ὑδράργυρος καθαρός.
Mercurio depurato.

§ 95. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε φυσικὸν ὑδράργυρον, ὅσον θέλεις, λαμπικάρισον αὐτὸ μὲ μίαν σόρταν ὑαλίνην, καὶ δέξου τὸν ὑδράργυρον εἰς ἀγγεῖαν γεμάτον νερόν. τελειωθὲν τὸ λαμπικάρισμα, κένωσον τὸ νερὸν, ξήρανον

τὸν

τὸν ὑδράργυρον, καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰς ἀγγεῖα χρυσάλλινα καλῶς κεκλεισμένα.

Μεταχ: καὶ Κατασ: Ὁ λαμπικαρισμένος ὑδράργυρος, ὄχι μόνον χρησιμεύει εἰς πολλὰ πειράματα, ἀλλ' ἀκόμη καὶ εἰς τὸ νὰ γένωσιν ὅλαι αἱ κατασκευαὶ τοῦ ὑδραργύρου.

Ῥοδόμελον.
Mele Rosato.

§ 96. Μέθ: τῆς κατασ: Βρᾶσαι πολλάκις πέταλλα τῶν ἐρυθρῶν ῥόδων δρ: ὀκτὼ εἰς νερὸν κοινὸν, δρ: ἑξῆντα πέντε. ἔνωσον τὰ κογχλάσματα ταῦτα, πρόσθεσον καὶ μέλι καθαρὸν, καὶ οὕτως ἐξάτμισον κατὰ τὴν τέχνην, ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ εἰς πῆξιν ἐκχυλίσματος.

Χαρ: Πῆξιν ἔχει τοῦ ἐκχυλίσματος (σιρόπι.) καὶ ὀσμὴν τῶν ῥόδων.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ διαλυμένον εἰς τὸ ἁπλοῦν νερὸν, ἢ ἀρωματικόν. εἴς τινα συμβεβηκότα ἑνώνεται καὶ μὲ τὸ θειϊκὸν ὀξὺ, ἢ μὲ τὸ ἁλικὸν ὀξύ.

Δύν: Καθαριστικὸν, καὶ στυπτικόν.

Μεταχ: ἔσωθεν. Διὰ νὰ καθαρίσῃ τις τὰς πληγὰς τοῦ στόματος, καὶ τῶν ἀμυγδαλοειδῶν ἀδένων τοῦ λαιμοῦ, εἰς εἶδος γαργάρας.

Δόσ: Ὅσον φθάνει κατὰ τὴν χρείαν σου.

Πηκ-

Πηκτὴ τοῦ Ἀραβικοῦ Κόμμιος.
Mucilagine da gomma Arabica.

§ 97. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε Ἀραβικὸν κάμμι ὅσον θέλεις, βάλε καὶ νερὸν θερμὸν, ὅσον φθάνει διὰ νὰ μεταβληθῇ εἰς εἶδος πηκτῆς ὅλη ἡ μάζα.

Χαρ: Εἶναι πηκτὴ καὶ γλίσχρος εἰς τὰ δάκτυλα, ἄποιος, καὶ ἡμιδαφανής.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἑνωμένη μὲ τὰ μίγματα, μὲ τὰ ἐκχυλίσματα, ἢ διαλυμένη εἰς τὸ νερόν.

Δύν: Θρεπτικὴ καὶ μαλακτική.

Μεταχ: Εἰς πληγὰς τῶν βλεφάρων, τῶν τιτθῶν, τῶν γυναικείων μαζῶν, εἰς καυσίματα κ. τ. λ.

Δόσ: Ὅση φθάνει.

Παρατ: Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον κατασκευάζονται αἱ πηκταὶ τῶν ῥιζῶν τῆς Ἀλθαίας, τῶν σπόρων τῶν κυδωνίων, τοῦ τραγακανθίου κόμμιος, αἱ ὁποῖαι χρησιμεύουσιν εἰς τὰ ἴδια πάθη.

Ἔλαι-

Ἔλαια Ἀρωματικά.
Olj Aromatici.

§ 98. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖσον τὰ ἀρωματικὰ ἔλαια κρατοῦνται μὲ τὸ λαμπικάρισμα τῶν εὐώδων ὑλῶν, τῶν κειμένων ὁμοῦ μὲ τὸ νερὸν εἰς λαμπίκον μὲ καλὸν σκέπασμα. Τὸ ἀρωματικὸν εὐώδες ἔλαιον παραδαίνεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ νεροῦ. Ὅλαι αἱ εὐώδεις ὕλαι δὲν δίδουσι τὴν αὐτὴν ποσότητα τοῦ ἐλαίου, ἐπειδὴ καὶ εἶναι τινὲς ὕλαι εὐωδέστεραι, μάλιστα καθὼς εἶναι τὰ ῥόδα, τὸ ἰασιμίνον, τὰ ἴα κ. τ. λ. αἱ ὁποῖαι μᾶς δίδουσιν ὀλίγον ἀρωματικὸν ἔλαιον. Αἱ φυτικαὶ ὕλαι, αἱ ὁποῖαι μᾶς δίδουσι τὸ ἀρωματικὸν ἔλαιον πρέπει νὰ εἶναι ὀλίγον ξηραί, ἐπειδὴ καὶ τότε μᾶς δίδουσι περισσότερον ἔλαιον. ἡ ξήρανσις αὐτῶν πρέπει νὰ γένῃ χωρὶς πῦρ καὶ φωτίαν, ἐπειδὴ καὶ ἀλλέως τὸ ἔλαιον αὐτῶν μεταβάλλεται καὶ χαλνᾶ. Εἶναι πάλιν τινὲς ὕλαι, αἱ ὁποῖαι ὅταν εἶναι χλωραί, δίδουσι περισσότερον ἔλαιον: καθὼς εἶναι αἱ φλοιαὶ τῶν κίτρων, τῶν λεμονίων κ. τ. λ. τὸ ὁποῖον ἐκβάζομεν διὰ μέσου τινὸς πιεζηρίου.

Ἡ ποσότης τοῦ νεροῦ, ἡ ὁποία πρέπει νὰ προσεθῇ εἰς τὰς ὕλας, αἱ ὁποῖαι χρειάζονται νὰ λαμπικαρισθῶσι διὰ νὰ μᾶς δώσωσι τὸ ἔλαιον κίτρων, μεταβάλλεται βαθμηδόν. Ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι παραδαίνουσι μεγάλον ὄγκον, καθὼς εἶναι

ναι τὰ ἀρωματικὰ χόρτα τοῦ ἡδυόσμου τῆς μελίσσης, τοῦ θύμου, τῆς λαβάνδας κ. τ. λ. χρειάζονται περισσότερον νερὸν, παρὰ οἱ καρποὶ τοῦ ἀνίθου, τοῦ μαλάθρου κ. τ. λ. Ὁ σκοπὸς τοῦ νεροῦ εἰς αὐτὰ εἶναι ὁποῦ νὰ μὴν τύχῃ καὶ αἱ ὕλαι αὗται νὰ καῶσιν, ἐν ᾧ λαμπικαρίζονται.

Αἱ λεπταὶ ὕλαι πρέπει νὰ εἶναι καλὰ κοπανισμέναι, καὶ βρεμέναι, πρὸ τοῦ λαμπικαρισμοῦ. Τὰ ξύλα κόπτονται λεπτομερῶς, οἱ σπόροι κοπανίζονται, καὶ αἱ φλοιαὶ γίνονται σκόναι.

Ὅλα τὰ ἀρωματικὰ ἔλαια δὲν ἔχουσι τὸν αὐτὸν βαθμὸν τῆς ἀεροτητος. Ὅθεν, οἱ λαμπίκοι, εἰς τοὺς ὁποίους λαμπικαρίζονται αὐταὶ αἱ ὕλαι, πρέπει νὰ διαφέρωσι καὶ κατὰ τὸ ὕψος τοῦ λαμπίκου, καὶ κατὰ τὸν λαιμὸν αὐτοῦ. Τὰ ἔλαια τοῦ πεπυρώδους ἡδυόσμου, τοῦ θύμου, τῆς μελίσσης, τῆς χαμομήλας κ. τ. λ. εἶναι κατὰ πολλὰ ἀερώδη. ἐξ ἐναντίας εἶναι ὀλίγον ἀερώδη τοῦ μαλάθρου, τοῦ κυμίνου κ. τ. λ.

Αὐτὰ τὰ ἔλαια χρειάζονται λαμπίκους χαμηλοὺς διὰ νὰ ταχύνητις τὸ λαμπικάρισμα τῶν ὑλῶν. Οἱ λαμπίκοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἐλαμπικαρίσθησαν ὕλαι εὐώδεις, πρέπει νὰ πλύνωνται καλὰ, καὶ οὕτω νὰ λαμπικαρίσῃ τις ἄλλα ἔλαια, διότι ἀλλέως αὐτὰ μεταβάλλονται καὶ χαλῶσιν. Ἂν τις μὲ τὸ νερὸν δὲν ἐμπορῇ νὰ πλύνῃ τὸν λαμπίκον, ἂς τὸν πλύνῃ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου.

Εἶναι τινὰ ἄνθη εὐωδέσατα μὲ πολὺ ἄρωμα, ἔλαιον ὅμως ἔχουσι πολλὰ ὀλίγον. δύναται τότε νὰ ἀρωματίσῃ μὲ αὐτὰ κἀνὲν σερεὸν ἔλαιον, γλυκὺ, ἄοσμον, καὶ νὰ τὸ καταστήσῃ εὐῶδες καὶ ἡδονικόν.

Τὰ ἀρωματικὰ παλαιὰ καὶ ἀερώδη ἔλαια ὑπόκεινται εἰς δύω μεταβολάς: δηλ: γίνονται πυκνὰ, καὶ σερεὰ, ἀκόμη καὶ ἄοσμα κ. τ. λ. Ἡ πῆξις τῶν ἐλαίων ἄρχεται, ὅταν ἑνώνεται τὸ ῥητινῶδες αὐτῶν μὲ τὸ θερμοξυγενὲς τοῦ ἀέρος, καὶ ἀποκαθίσανται ἄοσμα μὲ τὴν ἀποβολὴν τοῦ αὐτοῦ ἀρώματος. Διὰ νὰ διορθώσῃ τις ταῦτα τὰ ἔλαια πρέπει νὰ τὰ ξαναλαμπικαρίσῃ ἐκ νέου, προσθέττων εἰς αὐτὰ πρῶτον τὸ τριπλοῦν τοῦ αὐτῶν βάρους ἅλας ἑνωμένον μὲ μίαν ποσότητα νεροῦ κοινοῦ. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον αὐτὰ τὰ ἔλαια δὲν μαλακώνονται, ἀλλὰ ξεχωρίζει μόνον ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ ἐλαίου, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἀκόμη θερμοξυδωμένον.

Τὰ ἀερώδη ἀρωματικὰ ἔλαια χιβδηλεύονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖσον, μὲ τὸ ἔλαιον τῆς τρεμιντίνης, μὲ τὰ σερεὰ ἔλαια, ἢ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου. Γνωρίζομεν τὸ ἔλαιον τῆς τρεμιντίνης, τρίβοντες ὀλίγον νοθευμένον ἔλαιον μεταξὺ τῶν χειρῶν μας, ἡ ὀσμὴ τοῦ ὁποίου δὲν ἀργεῖ νὰ παρασαθῇ εἰς τὴν ὄσφρησίν μας. Τὰ σερεὰ ἔλαια τὰ γνωρίζομεν ἀλείφοντες ἕνα χαρτὶ μὲ αὐτὸ τὸ νοθευμένον ἔλαιον, καὶ ἐξατμίζοντές το εἰς τὴν

τὴν φωτίαν, εἰς τὸ ὁποῖον μένει ἓν σίγμα, ἂν αὐτὸ εἶχε σερεὸν ἔλαιον. Ἂν πάλιν κἀνὲν ἔλαιον ἤθελε περιέχῃ πνεῦμα τοῦ οἴνου, αὐτὸ τὸ γνωρίζομεν, ἑνώνοντές το μὲ τὸ νερὸν, καὶ διαλύοντές το εἰς αὐτὸ, τὸ ὁποῖον εὐθὺς ἀποκαθίσταται γαλακτῶδες καὶ θολόν.

Ἔλαια Ἀερώδη καὶ Ἀρωματικὰ πλέον συνειθισμένα.

Olj Volatili aromatici più usitati.

§ 99. Μέθ: τῆς κατασ: Αὐτὰ τὰ ἀρωματικὰ ἔλαια εἶναι τὸ ἔλαιον τῶν κίτρων, τῶν νεραγγίων, τῶν περγαμότων καὶ λεμονίων, τὰ ὁποῖα κρατοῦμεν μὲ τὴν κατάθλιψιν τῶν αὐτῶν μερῶν.

Τὸ ἔλαιον τοῦ ἀνίθου, τῆς λαβάντας, τοῦ θύμου, τοῦ καυσικοῦ ἡδυόσμου, τῆς κανέλλας, τῶν καρυοφύλλων, τῶν χαμομήλων, καὶ τῶν βάκχεων τοῦ κέδρου, τὸ κρατοῦμεν μὲ τὸ λαμπικάρισμα.

Χαρ: Ἡ ἀρωματικὴ ὀσμὴ τούτων τῶν ἐλαίων εἶναι διάφορος, ἀνάλογος μὲ τὰ χόρτα. Ἡ γεῦσις των ὅμως εἶναι κεντιστικὴ καὶ θερμοαρωματική. τὰ ἔλαια τῶν κίτρων, τῶν λεμονίων, τῶν νεραγγίων, τῶν περγαμότων, καὶ τῆς λαβάντας εἶναι ῥευστά. τὰ ἔλαια τοῦ ἡδυόσμου, τῆς κανέλλας, τῶν χαμομήλων εἶναι ὀλιγώτερον

ρον ρευστὰ, καὶ ἡμίπηκτον εἰς ψυχρὰν κρᾶσιν εἶναι τὸ ἔλαιον τοῦ ἀνίθου κ. τ. λ.

Τὸ χρῶμα τούτων εἶναι διάφορον: κυανὸν εἶναι τοῦ ἐλαίου τῶν χαμομήλων, τῶν δὲ λοιπῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖσον εἶναι τὸ ἐρυθροκίτρινον: πολλὰ, ἢ ὀλίγον βαθύ. Ἡ ἰδικὴ βαρύτης αὐτῶν εἶναι μικροτέρα τοῦ διϋλισμένου ὕδατος. Εἶναι καί τινα ἔλαια ἀρωματικὰ βαρύτερα τοῦ νεροῦ: ὡς τὸ ἔλαιον τῶν γαροφάλλων, τῆς κανέλλας κ. τ. λ.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Οὐδέποτε δίδονται μόνα αὐτὰ τὰ ἔλαια ἐσωτερικῶς, ἐπειδὴ καὶ εἶναι ὀξυκεντισικώτατα καὶ δριμῆ. πολλάκις ἓν σάγμα τούτων τῶν ἐλαίων βαλθὲν εἰς τὴν γλῶσσαν ἐφάνη νὰ ἐπροξένησε μίαν πληγὴν, καὶ αὐτὴν γαγραινωμένην. Πολλάκις αὐτὰ ἑνώνονται μὲ τὴν ζάκχαριν, μὲ τὰς μυξώδεις ὕλας, καὶ οὕτω πέρνονται ἐσωτερικῶς διαλυμένα εἰς τὸ ἁπλοῦν νερόν.

Ἀντιςένωσή τὰ ἀρωματικὰ ἔλαια μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, καὶ αὐτὸ πάλιν τὸ ἑνώση μὲ ζαχαρῶδες νερὸν, θέλει ἔχειν τὰ νοσιμώτατα ροσόλια, τὰ ὁποῖα ἐμποροῦν νὰ παραλλάξωσι βαθμηδὸν κατὰ τὴν χρείαν τοῦ κάθενός. Αὐτὰ τὰ ἴδια ἀρωματικὰ ἔλαια ἑνώνονται πολλάκις μὲ τὸ νερὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ προχείρου ὁ Ἰατρὸς καὶ ὁ Φαρμακοποιὸς ἔχει ἕνα νερὸν ἀρωματικὸν, παρομοίως, ὡσὰν νὰ τὸ εἶχεν ἀπὸ τὰ εὐώδη αὐτῶν

τῶν χόρτα. Αὐτὰ τὰ ἔλαια μεταχειρίζονται καὶ ἐξωτερικῶς μόνα, ἢ ἑνωμένα μὲ λιπαρὰς καὶ παχέας ὕλας γενομένας εἰς εἶδος ἀλειφῆς.

Δύν: Δυναμωτικὰ, νευρικὰ, ἐρεθιζικὰ, καὶ ἀγαθοποιά.

Μεταχ: ἔσωθεν. Εἰς θέρμας ἀσθενικὰς, εἰς σκώλικας ἀερώδεις, εἰς ἀδυναμίαν τοῦ στομάχου, καὶ εἰς λειποθυμίας ἀσθενικάς.

Ἔξωθεν. Εἰς τὴν παράλυσίαν, εἰς πρήσματα ψυχρὰ, εἰς χαλασμένους ὀδόντας, καὶ κόκκαλα, εἰς πόνους τοῦ στομάχου, καὶ τῶν ἐντέρων.

Δόσ: ἐσωτερικῶς. Μὲ τὴν ζάκχαριν, ἢ μὲ τὰς μυξώδεις ὕλας ἀπὸ δύω στάγ: ἕως δέκα. εἰς εἶδος ἀρωματικοῦ ἐλαίου ἀπὸ τέσσαρα δρ' ἕως τριάκοντα δύω. εἰς εἶδος ροζολίων ἀπὸ ὀκτὼ δρ': ἕως δεκαὲξ ὁμοῦ μὲ ἑκατὸν δρ': νερὸν κοινὸν πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Ἔλαιον τῶν Ἀμυγδάλων.
Olio di Mandole.

§ 100. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε μίαν ποσότητα γλυκῶν καὶ νωπῶν ἀμυγδάλων, τρίψον αὐτὰ μὲ κανὲν ροῦχον, ἕως οὗ νὰ καθαρισθῶσι πολλὰ καλά. κοπάνισαν αὐτὰ εἰς γουδὶ ον πέτρινον μὲ γουδοχέρι ξύλινον, κάμετα μίαν μάζαν καλὴν, καὶ ἀφ' οὗ τὰ βάλῃς ψυχρὰ εἰς

μί-

μίαν σακοῦλαν τριχίνην σφίξαι τα μὲ τὸ πιεσήριον δυνατὰ, ἕως οὗ νὰ εὔγῃ τὸ ἔλαιον αὐτῶν. ὅλον τὸ ἔλαιον αὐτῶν τὸ σραγγίζεις διά τινος πο-ταπoῦ χάρτου, καὶ τὸ φυλάττεις εἰς ἀγγεῖον βερνικωμένον πήλινον, ἢ καὶ ὑάλινον καλῶς κεκλεισμένον εἰς τόπον ψυχρὸν καὶ δροσερόν.

Χ α ρ: Τὸ χρῶμα τούτου τοῦ ἐλαίου εἶναι τὸ ὠχροκίτρινον, ὀσμὴν ἔχει ὀλίγην, γεῦσιν γλυκεράν, εἶναι καὶ ἐλαφρότερον τοῦ νεροῦ.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μόνον, ἢ ἑνωμένον μὲ τὴν μύξαν τοῦ ἀραβικοῦ κόμμιος, ἢ μὲ ἄλλα μίγματα.

Δ ύ ν: Καθαρτικὸν, μαλακτικὸν, καὶ θρεπτικόν.

Μ ε τ α χ': ἔ σ ω θ ε ν. Εἰς πόνους τῆς μήτρας, εἰς σπασμοτικὸν κώλικα, εἰς βῆχαν ξηρὸν, εἰς δυσκοιλιότητα, εἰς τὴν καῦσιν τοῦ οὔρους, εἰς τὴν ὑδρωπικίαν, καὶ εἴς τινα εἴδη τῶν φαρμάκων.

Ἐ ξ ω τ ε ρ ι κ ῶ ς. Διὰ τρίψιμον, εἰς τραχύτητα τῶν δεσμῶν, εἰς τὰ στίγματα τοῦ κερατοειδοῦς χιτόνος, κἀποτε βάνεται καὶ εἰς τὰ κλυστήρια τὰ μαλακτικά.

Δ ό σ: Ἐσωτερικῶς, ἀπὸ τέσσαρα δρ': ἕως δεκαέξ. εἰς τὰ βρέφη ἀπὸ ἓν δρ': ἕως δύω τὴν φοράν.

Π α ρ α τ': Μὲ αὐτὸν τὸν ἄνω εἰρημένον τρόπων κατασκευάζομεν τὰ στερεὰ ἔλαια τοῦ κίκ-

κίκκιος, (α) τοῦ λινοσπέρματος, τῶν καρυδίων κ. τ. λ. Ἂν εἰς αὐτὸ τὸ λάδι προσεθῇ ὀλίγη κάμφορα, τότε ἔχομεν τὸ καμφορῶδες ἔλαιον τῶν ἀμυγδάλων.

Ἐ λ α ι ό λ α δ ο ν.
Olio d' olivo.

101. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Ἄλεσον τὰς ὡρίμους ἐλαίας εἴς τινα μύλον πρὸς ἐρθὰς κείμενον εἰς ἄλλην πέτραν ὁριζόντιον. Βάλε τὴν μάζαν αὐτὴν εἴς τινα σάκκον, καὶ θλίψας αὐτὸν διά τινος δυνατοῦ πιεσηρίου, σύναξον τὸ ἐξερχόμενον ἔλαιον εἰς ἀγγεῖα ἁρμόδια.

Χ α ρ: Τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα ὑποκίτρινον, εἶναι ἄοσμον, ἄποιον, καὶ εἰδικῶς ἐλαφρότερον τοῦ νεροῦ, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν ψύχραν πηγνύει.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μόνον, ἢ ἑνωμένον μὲ ἄλλα μίγματα, καὶ μὲ τὸ ὄξος, γίνεται καὶ σαλάτα ἐξαίρετος.

Δ ύ ν: Θρεπτικὸν, καὶ σηπτογονικόν.

Μ ε τ α χ': ἔ σ ω θ ε ν. Εἰς δυσκοιλιότητα, εἰς πόνους ρευματικοὺς, εἰς σκώλικας, εἰς τὸν τέτανον, εἰς τρισμὸν, καὶ φλόγωσιν τῶν νεφρῶν, καὶ εἰς τοὺς φαρμακευομένους.

Ἐ -

(α) βίτσινο, Ἰταλιστί

Ἔ ξ ω θ ε ν . Εἰς τὰ δαγκάγματα τῶν σκορπίων , τῶν κηφήνων , τῶν φαρμακερῶν ἀδδέλων , εἰς τὰ καυσίματα , καὶ εἰς τὰ μαλακτικὰ κλυσήρια .

Δ ό σ : Ἀπὸ τέσσαρα δρ': ἕως δεκαέξ .

Π α ρ α τ : Τὸ ἐλαιόλαδον ἐδιωρίσθη κάποτε καὶ εἰς τὴν πανώλην. Ὁ Βαλδοξὶν , ὅς τις ἦτον Κόνσολος τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν Αἴγυπτον εὗρεν αὐτὸ τὸ ἔλαιον πολλὰ ὠφέλιμον εἰς αὐτὸ τὸ πάθος . Ὁμοίως καὶ ἕνας Μοναχὸς τῆς Παυΐας, ὁ ὁποῖος συνανεφρέφετο πάντοτε μὲ τοὺς μολυσμένους ἐκεῖ εὗρεν αὐτὸ τὸ ἔλαιον πολλὰ ὠφέλιμον .

Ὄ ξ ο ς Δ υ ν α τ ό ν .

Ossiacetoso Concentrato .

§ 102. Μ έ θ : τ ῆ ς κ α τ α σ : Ἐπαρεμίαν ἀρκετὴν ποσότητα κοινοῦ ὄξους καὶ λευκοῦ, ἄφες την νὰ μείνῃ διά τινα καιρὸν εἰς ψυχρότατον τόπον , ἕως οὗ νὰ παγώσῃ , σύναξον τοὺς σχηματιζομένους κρυσάλλους , καὶ τὸ ἐπίλοιπον ὂν ὄξος καθαρὸν, φύλαξον εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα .

Χ α ρ : Τοῦτο ἔχει μίαν ὀσμὴν δυνατὴν τοῦ ὄξους , καὶ μίαν γεῦσιν ὀξεῖαν καὶ δριμεῖαν .

Τ ρ ό π : τ ῆ ς μ ε τ α χ : Μόνον , ἢ ἑνωμένον μὲ ἄλλα μίγματα: μὲ τὸ ζακχαρῶδες νερὸν.

ρὸν , εἰς εἶδος ἀχνίσματος , καὶ λουτροῦ .

Δ ύ ν : Ἀδυναμωτικὸν , δροσιστικὸν , ἀντίδοτον τοῦ ὀπίου , καὶ ἄλλων ὁμοίων ὑλῶν .

Μ ε τ α χ : ἔ σ ω θ ε ν . Διαλυμένον εἰς τὸ ζακχαρῶδες νερὸν , εἰς τὰς θέρμας , καὶ πάθη σθενικῆς διαθέσεως , εἰς προερχόμενα πάθη ἀπὸ τὸ ὄπιον , ἢ ἀπ' ἄλλας ὕλας ναρκωτικάς .

Ἔ ξ ω θ ε ν . Διὰ νὰ ὁσφραίνεται εἰς τὰς λειποθυμίας , συγκοπὴν καὶ πολυϋπνίαν , εἰς εἶδος ἀχνίσματος , εἰς μερικοὺς σθενικοὺς μετεωρισμοὺς , εἰς τὰ πρήσματα , κτυπήματα , διαλυμένον εἰς τὸ νερὸν γίνεται κλυσήρια διὰ τὰς μήτρας τῶν γυναικῶν εἰς τὴν λευκορροίαν , καὶ μηνορραγίαν. εἰς εἶδος κλυσῆρος, εἰς τὰς αἱμορραγίας , καὶ εἰς τὸ χαμήλωμα τοῦ ὀρθεντέρου , καὶ εἰς ἄλλα πάθη σθενικά . εἰς εἶδος ἀχνίσματος εἰσπνέεται μὲ τὸ εἰσπνευσήριον A B, σχ: 14. εἰς τὰς περιπνευμονίας, εἰς τὸν βῆχαν τὸν καταρακτώδη, εἰς τὴν κυνάγχην , καὶ εἰς τὴν μανίαν κ. τ. λ.

Δ ό σ : ἔ σ ω θ ε ν . Ἀπὸ ὀκτὼ δρ': ἕως πενῆντα ἑνωμένον μὲ τετραπλοῦν τοῦ αὐτοῦ βάρους ἀπὸ νερὸν ζακχαρῶδες , ἢ μελῶδες εἰς 12. ὥρας .

Π α ρ α τ : Ἂν τις ἤθελε νὰ ἔχῃ ἓν ὄξος καθαρὸν καὶ δριμὺ , ἐμπορεῖ ἀμέσως νὰ τὸ λαμπικαρίσῃ μὲ κάμμίαν σόρταν ὑάλινον , ἢ ματράκιον , ἐκ τοῦ ὁποίου ἐμπορεῖ νὰ ἔχῃ τὰ δύω τρίτα

τα τοῦ πρώτου ὄξους .

Οἱ παλαιοὶ Ῥωμαῖοι ἐσυνήθιζον καὶ ἔπινον τὸ ὄξος ἑνωμένον μὲ πολὺ νερὸν , μάλιστα οἱ στρατιῶται αὐτῶν , οἱ ὁποῖοι ἐφυλάττοντο ὑγιεῖς καὶ δυνατοί . Εἰς τὴν Γαλλίαν πρὸ χρόνων τινῶν ἐδιωρίσθη τὸ ὄξος εἰς τὰ νὰ λεπτύνῃ τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων , ἐκ τοῦ ὁποίου παλλαὶ παχεῖαι γυναῖκες αὐτῶν πένουσαι ἐλεπτύνθησαν καὶ εὐμόρφηναν , ἐκυρισύθησαν ὅμως εἰς τὸ ὕστερον ἀπὸ φθίσιν δεινὴν καὶ ἀπέθανον .

Ὄξος Θερμοξυδωμένον.
Ossiacetoso Termossigenato .

§ 103. Μέθ: τῆς κατασ: Λαμπικάρισον καλὰ μὲ κάμμιαν σόρταν ὑάλινον καὶ καλὴν , κειμένην εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου , δυνατὸν ὄξος τοῦ χαλκοῦ , ξαναλαμπικάρισον αὐτὸ , καὶ φύλαξαί το εἰς ἀγγεῖα κρυσάλλινα καλῶς κεκλεισμένα .

Χαρ: Ἔχει μίαν ὀσμὴν δυνατωτάτην τοῦ ὄξους , γεῦσιν ὀξεῖαν , κεντιστικὴν καὶ θερμήν . εἶναι καθαρὸν καὶ διαφανὲς , ὡς τὸ διϋλιμένον ὕδωρ .

Τρόπ: τῆς μετα χ: Ἑνωμένον μὲ τὸ νερὸν , ἢ μὲ τὴν θειοῦχον ποτάσσαν (ἅλας ἀερῶδες τοῦ ὄξους) .

Δύν: Δυναμωτικὸν , καὶ κεντιστικόν .

Με-

Μετα χ: Ἔξωθεν . Διὰ ὄσφρησιν , εἰς λειποθυμίας , εἰς τὴν συγκοπὴν , εἰς τὴν μέθην , εἰς τὴν μελαγχολίαν . ὡς ἀχνὸς , εἰς τὰ κτυπήματα , συντρίμματα , γαγγραίναν καὶ πληγὰς τῶν ὀφίων .

Ἔσωθεν . Εἰς νευρικὰς θέρμας καὶ εἰς τὴν κιτρινάδαν .

Δόσ: Ἐσωτερικῶς , ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρα σόγ: ἕως ἕνα δρ: διαλυμένον εἰς πενῆντα δρ: κοινοῦ νεροῦ , ἢ ἀρωματικοῦ .

Ὄξος τοῦ Ἀμμωνιακοῦ ἅλατος.
Ossiacetoso d' ammoniaca .

§ 104. Μέθ: τῆς κατασ: Εἰς μίαν ἀρκετὴν ποσότητα καθαροῦ ὄξους βάλε τόσην ἀμμωνιακὸν ἅλας , ἢ ὀλιγώτερον , ὅσον φθάνει νὰ χορτασθῇ καὶ νὰ διαλυθῇ ἐντελέστατα . καὶ οὕτω βάλε αὐτὸ εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα .

Χαρ: Εἶναι ἄοσμον , διαλυόμενον εἰς τὸ νερὸν ἔχει μίαν ἐλαφρὰν γεῦσιν , καὶ δυνατὴν ὅταν εἶναι καθαρὸν , διὰ τοῦ πυρὸς ἐξατμίζεται ὁλοτελῶς καὶ φεύγει .

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μόνον , ἢ ἑνωμένον μὲ ἄλλα μίγματα .

Δύν: Ὁπόταν ἑνώνεται μὲ μίγματα θερμὰ

μὰ, εἶναι δυναμωτικὸν, διαφορετικὸν, καὶ διουρητικὸν, ὅταν ἑνώνεται μὲ ψυχρὰ ἰατρικὰ, εἶναι δροσιστικὸν καὶ ἀδυναμωτικόν.

Μεταχ: ἔσωθεν. Εἰς θέρμας ρευματικὰς, εἰς πάθη καταῤῥακτώδη, καὶ φλεγματώδη, σθενικῆς διαθέσεως, εἰς τὴν ὑδρωπικίαν καὶ κιτρινάδαν.

Ἔξωθεν. Εἰς πρήσματα ψυχρὰ, καὶ κυστωειδῆ.

Δόσ: Ἀπὸ τέσσαρα δρ: ἕως τριάντα δύω, μεμιγμένον μὲ ἁρμόδια μίγματα εἰς 24. ὥρας.

Ὄξος τῆς βαρύτητος.
Ossiacetito di Barite.

§ 105. Μέθ: τῆς κατασ: Ἀνάλυσον τὴν βαρύτιν γῆν εἰς τὸ δυνατὸν ὄξος, ἕως οὗ τὸ μίγμα νὰ χορτασθῇ, καὶ οὕτω φύλαξον εἰς ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Εἶναι καθαρώτατον καὶ διαφανές. μὲ τὸ θειϊκὸν ὄξὺ, καὶ μὲ τὰ λοιπὰ μεταβάλλεται καὶ χαλνᾶ.

Τὸ ὄξος τοῦτο εἰς τὴν Ἰατρικὴν δὲν ἔχει καμμίαν μεταχείρισιν, εἰμὴ μόνον εἰς τὴν Χυμικήν.

Ὄ-

Ὄξος τοῦ Μολύβδου.
Ossiacetito di Piombo.

§ 106. Μέθ: τῆς κατασ: Βράσατ εἰς διακόσια δρ: δυνατοῦ ὄξους ψιμμύθιον καθαρὸν δρ: δεκαεξ, ἕως οὗ νὰ μιχθῇ καλὰ, ἔπειτα ψράγγισον καὶ φύλαξον αὐτὸ εἰς ὑάλινον ἄγγος καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι διαφανὲς καὶ καθαρὸν, ὀσμὴν ἔχει τοῦ ὄξους, καὶ γεῦσιν γλυκεράν, καὶ μεταλλικήν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ ἐνωμένον μὲ ἁρμοδίας ὕλας.

Δύν: Εἶναι ἀδυναμωτικὸν, στυπτικὸν, καὶ καθαρτικόν.

Μεταχ: ἔσωθεν. Εἰς πάθη τοῦ δέρματος, εἰς καυσίματα, φλογώσεις τῶν ὀμμάτων, καὶ ἄλλων μελῶν, εἰς καρκῖνον τῶν χειλέων, εἰς πληγὰς, εἰς φύσολας, καὶ λέπρα τῶν ἀνθρώπων.

Ἔξωθεν. Εἰς δεινὰς αἱμορραγίας, εἰς λευκορρέαν, διάῤῥοιαν κ. τ. λ.

Δόσ: ἔσωθεν. Ἀπὸ ἓξ κόκκους, ἕως εἰκοσιτέσσαρας μὲ ἁρμόδια μίγματα.

Παρατ: Ἀνίσως τοῦτο τὸ ὄξος βράσῃ περισσότερον, καὶ γίνῃ ὡς μέλι, τότε αὐτὸ ὀνομάζεται Ἀπόβρασμα τοῦ μολύβδου. Ἂν πάλιν ἐξατμισθῇ καὶ κρυσταλλωθῇ, τότε γί-

νε-

νεται τὸ ταθαρὸν ψιμμύθιον τῆς ἀγορᾶς.

Ὄξος τοῦ μολύβδου μὲ πνεῦμα τοῦ οἴνου.

Ossiacetito di Piombo alcoolico .

℥ 107. Μέθ: τῆς κατασ: Διάλυσον ἀπόβρασμα τοῦ μολύβδου δρ': τέσσαρα εἰς νερὸν καθαρὸν δρ': διακόσια. σράγγισον τὸ μίγμα, πρόσθες ἔπειτα καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': ὀκτὼ, καὶ ἀνακατώσας αὐτὸ καλῶς φύλαξαί το εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα .

Χαρ: Τὸ ὑγρὸν τοῦτο εἶναι καθαρὸν, διαφανὲς , καὶ ἐλαφρὸν μὲ μίαν ὀσμὴν ταῦ πνεύματος τοῦ οἴνου .

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μόνον , εἰς εἶδος θερμοῦ ἀχνίσματος , εἰς κολλύριον, ἢ εἰς ἔμπλαστρον μὲ τὴν ψίχαν τοῦ ἄρτου .

Δύν: Δροσιστικὸν , στυπτικὸν, ξηραντικὸν, καὶ καταπραῦντικόν .

Μετα χ': ἔξωθεν . Εἰς φλογισμένα πρήσματα , εἰς πονεμένας καὶ τυφλὰς ἐσωχάδας, καὶ βρωμερὰς . εἰς ἀντεροκοίλας κατα πλακωμένας, καὶ καυσίματα . εἰς εἶδος κλυσῆρος , εἰς πληγὰς φυσυλώδεις , εἰς τὴν φαγοῦραν, εἰς πληγὰς τῆς μήτρας καὶ τοῦ ἀφεδρῶνος.

Ὄ-

Ὄξος τῆς Ποτάσσης.

Ossiacetito di Potassa .

℥ 108 Μέθ: τῆς κατ: Ἔμπλησον ἕν μίγμα τῆς ποτάσσης μὲ καθαρὸν ὄξος, ἐξάτμισον τόσον ἕως οὗ νὰ πήξῃ, καὶ φύλαξαί το εἰς ἀγγεῖον ὑάλινον καλῶς κεκλεισμένον .

Χαρ: Τοῦτο εἶναι σερεὸν, καὶ λευκὸν, εὐκόλως διαλύεται εἰς τὸν ἀέρα , εἰς τὸ νερὸν , καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου .

Τρόπ: τῆς μετα χ: Διαλυμένον εἰς τὸ νερὸν, ἢ εἰς ὑγρὰ μίγματα.

Δύν : Δυναμωτικὸν , καὶ διουρητικόν .

Μετα χ': Ἔσωθεν εἰς τὴν ὑδρωπικίαν μελαγχολίαν , μανίαν , εἰς πάθη φλεγματώδη καὶ ρευματισμοὺς, εἰς τὴν κιτρινάδαν καὶ αἱμορρογίαν. ἔξωθεν, εἰς λευκὰ πρήσματα , καὶ εἰς πρήσματα τῶν ὀρχιδίων

Δόσ: ἐσωτερικῶς ἀπὸ τεσσαράκοντα κόκκους, ἕως τρία δρ': εἰς 24 ὥρας

Ὀξυπενζωϊκόν .

Ossibeczoico .

℥ 109. Μέθ: τῆς κατα Βάλε πένζωϊ (μοσχοθυμίαμα) δρ': τριάντα δύω εἰς ἕν πήλινον ἄγγεῖον μὲ πάτον πλατὺν , τὸ ὁποῖον σκεπάζεις μὲ ἕνα κῶνον χάρτινον. θὲς τὸ ἀγγεῖον αὐτὸ ἐπάνω

νω εἰς ἄμμον λεπτὸν καὶ θέρμανέτο . ὁπότὰν καταλάβῃς, ὅτι ὑψώθη ἓν ἀρκετὸν μέρος τῆς ὕλης ἔκβαλε τὸν κῶνον καὶ σύναξον τὰ ἄνθη τοῦ μοσχοθυμιάματος , τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς εἶδος βελόνων, καὶ φύλαξον διὰ τὴν χρείανσου .

Χ α ρ: Εἰς εἴδος λαμπυρῶν βελόνων, τὰ ἄνθη αὐτὰ ὅταν εἶναι κρύα ἔχουν μίαν ὀσμὴν πολλὰ ἡδονικὴν, καὶ ὀξεῖαν ὁπόταν εἶναι θερμά . αὐτὰ ἐρεθίζουν κατὰ πολλὰ τὸν λαιμὸν, ἔχουν μίαν γεῦσιν κεντισικὴν , δριμεῖαν καὶ ὀξεῖαν, διαλύοντα εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, κοκκινίζουν καὶ τὴν βαφὴν τῆς ἀλθαίας .

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Ἐνωμένον μὲ ζαχχαρώδη νερὰ , ἢ μὲ ἄλλα ἁρμόδια ὑγρὰ ἢ καὶ σερεὰ μίγματα .

Δ ύ ν: κ α ὶ μ ε τ α χ΄:

Ὀ ξ υ β ω ρ α κ ι κ ό ν .
Ossiboracico .

§ 110. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Διάλυσον βώρακα καθαρὸν (α) εἰς βρασμένον νερὸν ὅσον θέλεις, σράγγισον τὸ θερμὸν αὐτὸ μίγμα, εἰς τὸ ὁ-

(α) Τοῦτο εἶναι ἐνδυκτὸν παρόμοιον μὲ τὰ γαιῶδες ἅλας, βῶρακα Ἰταλιστὶ λεγόμενον, τὸ ὁποῖον τὸ πάλαι χρυσεκάλλας ἐνόμαζον.

ὁποῖον χύνεις πολλάκις ἀπὸ ὀλίγον θειϊκὸν ὀξὺ, ἕως οὗ τὸ ἅλας αὐτὸ νὰ χορτάσῃ .

Ψυχρανθὲν τὸ μίγμα τοῦτο , κατακάθονται ἀμέσως τινὰ λευκὰ καὶ λεπτὰ πεταλλήδια αὐτοῦ , τὰ ὁποῖα ἄλλο δὲν εἶναι , παρὰ καθαρὸν ὀξυβωρακικόν . Πλύνε τὸ ὀξὺ τοῦτο μὲ ψυχρὸν νερὸν , καὶ ξήρανον αὐτὸ ἐπί τινος ποταποῦ χάρτου, καὶ ἔχε διὰ τὴν χρείαν σου .

Χ α ρ: Τοῦτο εἶναι ἄοσμον , γεῦσιν ἔχει ὀξεῖαν, εἶναι ὀλίγον διαλυτὸν εἰς τὸ νερὸν, καὶ πολὺ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου , εἰς τὴν φλόγα τοῦ ὁποίου κοινωνεῖ καὶ δίδει ἓν χρῶμα , καὶ αὐτὸ πράσινον .

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Ἐνωμένον μὲ ἄλλα ἰατρικά .

Δ ύ ν: Ἀδυναμωτικὸν , καὶ ναρκωτικόν .

Μ ε τ α χ΄: Εἰς πάθη σπασμοτικὰ , ὑσερικὰ , ὑποχονδριακὰ καὶ ἐπιληψίαν .

Δ ό σ: Ἀπὸ ἓξ κόκκους, ἕως τριάκοντα .

Π ν ε ῦ μ α τ ο ῦ Ἀ μ μ ω ν ι α κ ο ῦ Ἅ λ α τ ο ς .
Ossicarbonato al calinulo d' Ammoniaca .
Spirto di lal ammoniaco .

§ 111. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Ἔπαρε ἀμμωνιακὸν ἅλας εἰς σκόνην δρ΄: ἑκατὸν , ποτάσσαν εἰς σκόνην δρ΄: ἑκατὸν πενῆντα . ἔνωσον εὐθὺς

θὺς τὰς δύω σκόνας, καὶ ἐάλαιτας εἰς μίαν σόρταν ὑάλινον, πρόσθεσον καὶ νερὸν κοινὸν δρ: ἑκατόν. θὲς τὴν σόρταν εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου, σκέπασαί τὴν καλὰ, καὶ προσαρμόσας εἰς τὴν σόρταν τὸ σκύαφια τοῦ Βολφίου, λαμπικάρισον κατὰ τὴν τέχνην. Ἐκεῖνο δὲ, τὸ ὁποῖον συνάζεται εἰς τὰ ἀγγεῖα εἶναι τὸ Ἀμμωνιακὸν Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον φυλάττεις εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Τὸ ἀμμωνιακὸν τοῦτο πνεῦμα εἶναι ἓν ὑγρὸν καθαρώτατον καὶ διαφανὲς, ὡς τὸ διϋλιμένον ὕδωρ. Αὐτὸ ἔχει μίαν ὀσμὴν ὀξυτάτην, καὶ μίαν γεῦσιν δριμεῖαν καὶ κεντιστικήν, πρασινίζει τὸ πνεῦμα τῆς πορφυρᾶς ἀλθαίας, κάμνει καὶ κόγχλατμα μὲ τὰ ὄξεα.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Διαλύεται εἰς τὸ νερὸν, ἢ εἰς ἁρμόδια μίγματα. Ἔξωθεν, μόνον, ἢ ἑνωμένον μὲ τὸ ἔλαιον εἰς εἶδος σαπωνίου.

Δύν: Δυναμωτικὸν, σκορπιστικὸν πρόχειρον, ἱδρωτικὸν καὶ νευρικόν. ἔξωθεν εἶναι καυστικὸν καὶ ἐπισπαστικόν.

Μεταχ: ἔσωθεν· Εἰς ἀταξίαν, ἀσθένειαν τοῦ νευρικοῦ συστήματος, καὶ ἀρτηριακοῦ, εἰς τὴν συγκοπὴν, ἀσφυξίαν καὶ παραλυσίαν, εἰς τοὺς φαρμακευομένους ἀπὸ τοὺς μάνιτας, εἰς τοὺς ἀρθριτικοὺς, εἰς τὸν τύφον, εἰς πάθη γαλλικὰ μαζὶ μὲ τὰ ὑδραργυρικὰ ἰατρικά.

Ἔ-

Ἔξωθεν. Εἰς πρήσματα γαλακτώδη, εἰς πόνους ῥευματικοὺς, καὶ ἰσχιακούς. ὄσφραίνεται ἀπὸ τοὺς πνιγμένους ἀπὸ τὸ νερὸν, καὶ ἄλλα πράγματα, εἰς λειποθυμίαν, καὶ εἰς σιερώδη ἀποπληξίαν.

Δόσ: (ἐσωτερικῶς). Ἀπὸ δώδεκα σάγ: ἕως εἰκοσιτέσσαρα, διαλυμένον εἰς τεσσαράκοντα δρ: κοινὸν νερόν.

Τὸ Ἀμμωνιακὸν τοῦτο Πνεῦμα, διὰ νὰ μένῃ πλέον σερεὰ ἡ αὐτοῦ ἐνέργεια, ἑνώνεται μὲ διάφορα ἔλαια ἀερώδη, ἢ καὶ σερεά: ὡς λόγου χάριν, μὲ τὸ ἐκπυρέλαιον τοῦ ἐλαφοκέρατος, ἢ τοῦ ἠλέκτρου, τὰ ὁποῖα τὸ πάλαι ὠνομάζοντο Νερὰ τοῦ Φωτός.

Ὀξανθρακικὸν τῆς Ποτάσσης.

Ossicarbonato. Alcalinulo di Potassa.

§ 112. Μέθ: τῆς κατασ: Ἐπαρε τρυγίαν λευκὴν, ἢ κοκκίνην τοῦ οἴνου, κάψαι την ἐντελῶς ἐν μέσῳ τῶν ἀναμμένων ἀνθράκων. Βάλε τὴν ὕλην ταύτην εἰς πολὺ νερὸν ἀνακάτωσον καὶ ἄφες την νὰ κατακαθίσῃ, ἔπειτα σραγίσας διά τινος σραγιστηρίου ἐξάτμισον διὰ τοῦ πυρὸς, ἕως οὗ νὰ πήξῃ. Μετὰ ταῦτα σύναξον τὸ ἅλας αὐτὸ, καὶ βάλετο εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ:

Χαρ: Τοῦτο δὲν διαφέρει πολὺ ἀπὸ τὰ ἄνθη τῆς τρυγίας (κρεμόριον τοῦ ταρτάρου) εἶναι λευκὸν καὶ σερεὸν, ἔχει μίαν γεῦσιν ὀξεῖαν, καὶ ἁλατώδη, διαλύεται εἰς τὸν ἀέρα καὶ εἰς τὸ νερὸν, κάμνει καὶ κόγχλασμα μὲ τὰ ὀξέα.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνον, διαλυόμενον εἰς τὸ νερὸν, ἢ ἑνωμένον μὲ ἄλλας ὕλας.

Δύν: Καθαρτικόν.

Μεταχ: Εἰς τὴν δυσκοιλιότητα, εἰς τοὺς φαρμακευομένους ἀπὸ τὰ ὀξέα, εἴς τινα εἴδη τῶν πετρῶν: τῆς κύσεως καὶ τῶν νεφρῶν.

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα κόκ: ἕως τριάκοντα τὴν φοράν, ἑσπέρας καὶ πρωὶ διαλυμένον εἰς τὸ νερόν.

Ὀξυκιτρικόν.

Ossicitrico.

§ 113. Μέθ: τῆς κατασ: Στράγγισον τὸν ζωμὸν πενῆντα λεμονίων ἀπὸ ἓν λεπτὸν πανίον, πρόσθες καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ: εἰκοσιτέσσαρα. Βάλε τὸ μίγμα τοῦτο εἰς ἓν ἀγγεῖον ὑάλινον, καὶ μετὰ δύω ἡμέρας στράγγισον αὐτὸ διὰ νὰ ξεχωρίσῃς τὴν μυξώδη ὕλην του. Ἔπειτα ἐξάτμισον αὐτὸ ἡσύχως, διὰ νὰ ξεχωρίσῃς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, καὶ οὕτω φύλαξαί το

εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Γεῦσιν ἔχει τοῦτο ὀξεῖαν καὶ νόστιμον, χρῶμα ὑποκίτρινον, εἶναι καὶ διαφανές.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἑνωμένον μὲ τὸ ἁπλοῦν νερὸν, μὲ τὸ ἀρωματικὸν, μελῶδες, καὶ ζαχαρῶδες, καὶ εἰς εἶδος ἐλαίου.

Δύν: Δροσιστικὸν, ἀδυναμωτικὸν, καὶ ἀντιπυρετικόν.

Μεταχ: ἔσωθεν. Εἰς θέρμας σθενικὰς, καὶ φλογιστικὰς, εἰς δίψαν, εἰς πάθη σκορπουτικὰ, εἰς τὰ ὁποῖα ἐνεργεῖ μὲ μίαν δύναμιν ξεχωριστήν. Εἰς τοὺς φαρμακευομένους ἐκ τοῦ ὀπίου, καὶ τῶν λοιπῶν παρομοίων φυτικῶν ὑλῶν, εἰς τὴν χολὴν, καὶ εἰς τὰς θέρμας τῶν βρεφῶν, ἑνωμένον μὲ τὸν καφφέ.

Ἔξωθεν. Διὰ νὰ καθαρίσῃ τις τὰς βρωμερὰς πληγὰς, μάλισα τὰς σκορπουτικὰς τῶν οὐλῶν, εἴς τινα σίγματα τοῦ δέρματος κ. τ. λ.

Δόσ: Εἰς εἶδος λεϊμονάδας ἀπὸ ἑκατὸν δρ: ἕως τετρακόσια εἰς 24. ὥρας.

Παρατ: Τὸ νωπὸν ὀξυκιτρικὸν τῶν λεϊμονίων καθ' εἰς ἐξεύρει, ὅτι εἶναι ὠφέλιμον καὶ χρειαζόμενον εἰς κάθε μεταχείρισιν οἰκιακὴν, ἀλλὰ θέλων τις νὰ τὸ φυλάξῃ διὰ πολὺν καιρὸν, πρέπει νὰ τὸ κατασκευάσῃ μὲ τὴν εἰρημένην μέθοδον, ἐπειδὴ καὶ τότε αὐτὸς δύναται νὰ μεταχομίσῃ αὐτὸ ἀπὸ τόπον εἰς τόπον εἰς μακρυνὰ μέρη, μάλισα καὶ εἰς τὴν θάλασσαν, χωρὶς

νὰ χαλάσῃ, καὶ χάσῃ τὰς ἐνεργείας του. Ἂν αὐτὸς ἑνώσῃ μὲ αὐτὸ καὶ ὀλίγον πνεῦμα τοῦ οἴνου ἀρωματισμένον μὲ κἀνὲν ἄρωμα, τότε θέλει τὸ διαφυλάξει διὰ περισσότερον καιρὸν, καὶ καλλιώτερον.

Ὀξυκιτρικὸν τῆς Ποτάσσης.
Ossicitrato di Potassa.

§ 114. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς μίαν δυνατὴν καταστάλακτὴν τῆς ποτάσσης μίαν ἀρκετὴν ποσότητα ἀπὸ ζωμὸν τῶν λεμονίων, ἢ τῶν κίτρων, νεωστὶ κατασραγγισμένον, ἕως οὗ ἡ ποτάσσα νὰ χορτασθῇ ἐντελέστατα. Τελειωθέντος τοῦ κοχλάσματος, τὸ μίγμα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φαίνεται ὡς θολερὸν, ἐξ αἰτίας μιᾶς ὀλίγης μυξώδους ὕλης, ἥτις ξεχωρίζεται μὲ τὴν κατασάλαξιν. Στράγγισον τὸ ὑγρὸν αὐτὸ, καὶ φύλαξαί το εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει μίαν γεῦσιν γλυκερὰν, καὶ νόσιμον, δυσκόλως κρυσαλλώνεται, ἀπὸ τὴν ἄσβεσον καὶ βαρύτιν γῆν εὐκόλως μεταβάλλεται.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Ἐνωμένον μὲ δίωτρίτα τοῦ αὐτοῦ βάρους μὲ νερόν.

Δύν: Ἀντιεμετικὸν, ἀδυναμωτικὸν καὶ ἀν-

ἀντιπυρετικόν.

Μετα χ: Εἰς χρονικὸν ἔμετον, καὶ εἰς θέρμας ταρακτικάς.

Ὀξυφωσφορικόν.
Ossifosforico.

§ 115. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε φωσφόρον εἰς τὸν θερμοξυγονικὸν ἀέρα, κρατημένον εἰς κἀνένα κώδωνα, κείμενον ἐπάνω τοῦ ὑδραργύρου, διά τινος δὲ κυρτοῦ καὶ πεπυρωμένου σιδηρικοῦ νήματος ἄναψον τὸν φωσφόρον. Διάλυσον τὸν κατεσκευασμένον αὐτὸν φωσφόρον εἰς τὸ διϋλιμένον ὕδωρ, καὶ φύλαξαι τὸ ὑγρὸν εἰς ἀγγεῖα ὑαλίνα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Εἶναι διαφανὲς, ἄοσμον, ἔχει καὶ μίαν γεῦσιν ὀξεῖαν, εἶναι ὅμως σερεὸς εἰς τὸ πῦρ, κρυσαλλώνεται καὶ ἐν εὐκολίᾳ.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Διαλυμένον εἰς τὸ νερόν.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸν, δροσιστικὸν, καὶ διαλυτικόν.

Μετα χ: Ἔσωθεν. Εἰς σθενικὰς θέρμας.

Ἔξωθεν. Εἰς πρήσματα λευκὰ, καὶ ἐξωσώσεις.

Φωσφορώδης Σόδα.
ἢ ἅλας τῶν κοκκάλων.
Ossifosfato Alcalinulo di Soda.

§ 116 Μέθ: τῆς κατασ: Χόρτασον καλὰ μίαν καταξαλλακτὴν τῶν κεκαυμένων κοκκάλων μὲ τὴν σόδαν, σράγγισον τὸ ὑγρὸν, σύναξον τὴν φωσφορώδη ἄσβεσον, καὶ ἐξάτμισον, ἕως οὗ νὰ κρυσαλλωθῇ ἐντελῶς.

Χαρ: Αὕτη ἔχει μίαν κρυσάλλωσιν πρησματικὴν, ἢ ρομβοειδῆ, γεῦσιν ἔχει ὀλίγον ἁλατώδη, πρασινίζει καὶ τὴν βαφὴν τῆς πορφυρᾶς ἀλθαίας.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Διαλυμένον εἰς τὸ νερὸν, ἢ εἰς τὸν ζωμὸν κ. τ. λ.

Δύν: Καθαρτικὴ, καὶ ἀδυναμωτική.

Μεταχ: Εἰς τὴν δυσκοιλιότητα.

Δόσ: Ἀπὸ δύω δρ: ἕως δέκα.

Παρατ: Πρὸ χρόνων τινῶν τὸ Φωσφορῶδες τοῦτο ἅλας εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἦτον εἰς μεγάλην ὑπόληψιν, τὴν σήμερον ὅμως δὲν ἔχει τοσαύτην τιμήν.

Ὀξαλικόν.
Ossimuriatico.

§ 117. Μέθ: τῆς κατασ: Εἰς τὴν μεγάλην σόρταν Α, σχ: 20. μὲ τὸν κυρτὸν σωλῆνα κ. βάλε ἅλας κοινὸν καὶ ξηρὸν, καλῶς κοπανισμένον δρ: ἑκατόν. Προσάρμοσον εἰς τὴν σόρταν τὸ Παλόνι Β, καὶ τὸ σκεύασμα τοῦ Βολφίου, εἰς τὰς φιάλας τοῦ ὁποίου ἂς εἶναι ἀπ' ὀλίγον νερὸν καθαρόν. Ἀσφάλισον καλῶς τὰς συναρμογὰς αὐτῶν μὲ ζύμην, καὶ χαρτία. Ἔπειτα ἀπὸ τὸν σωλῆνα Ψ, χύσον θειϊκὸν ὀξὺ δρ: ἑξῆντα, διαλυμένον εἰς ἄλλο τόσον νερὸν καθαρόν. Κλεῖσον τὸν σωλῆνα, καὶ ἄφες νὰ μείνῃ εἰς ψυχρὸν τόπον διά τινα καιρόν. Ἀναψον τὴν φωτίαν, καὶ λαμπικάρισον ἡσύχως κατὰ τὴν τέχνην.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι καθαρὸν, διαφανὲς, ὀξὺ, καὶ φθοροποιὸν, εἰς ὑγρὸν ἀέρα ἐκπέμπει ἀτμοὺς λευκοὺς, τὸ ὁποῖον ἐν εὐκολίᾳ μεταβάλλεται εἰς θερμοξυγόνον ἀέρα.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Διαλυμένον εἰς τὸ νερὸν, ἢ ἑνωμένον μὲ τὸν οἶνον, ἢ μὲ τὸ μέλι κ. τ. λ.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸν, καθαριστικὸν καὶ ὀξυγονικόν.

Μεταχ: ἔσωθεν. Ἑνωμένον μὲ τὸν οἶνον εἰς τὰς ἐντεροκοίλας τῶν ἀνθρώπων.

Ἔ ξ ω θ ε ν. Εἰς πληγὰς σκορπουτικὰς, καὶ εἰς τὰς ἄφθας. ὡς κάπνισμα. Οἱ ἀτμοὶ τοῦ ἁλικοῦ ὄξέος ἐσκορπισμένοι εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν εἶναι πολλὰ ὠφέλιμοι εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ καθαρίζουσιν αὐτὴν ἀπὸ κάθε μολυσμόν. Διὰ αὐτὸ τὸ τέλος, ἔπαρε ἅλας κοινὸν δρ': τριάντα δύω, κοπάνισαίτο, καὶ βάλε το εἰς ἓν ἀγγεῖον πήλινον, πρόσθες θειϊκὸν ὄξὺ δρ': εἰκοσιτέσσαρα, θέρμανον τὸ ἀγγεῖον, τὸ ὁποῖον ἔχεις εἰς τὴν μέσην τῆς οἰκίας σου, καὶ οὕτως οἱ ἀτμοὶ τοῦ ἁλικοῦ ὄξέος, θέλουν διασκορπισθῆ εἰς ὅλον τὸν οἶκον. Ἡ εἰρημένη δόσις ἐμπορεῖ νὰ αὐξήσῃ, ἢ νὰ πολλαπλασιάσῃς τὰ ἀγγεῖα, ἀναλόγως μὲ τὴν χρείαν σου.

Θ ε ρ μ ο ξ α λ ι κ ό ν.
Ossimuriato. Termossigenato.

§ 118. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ α σ: Βάλε εἰς τὸ Ματράκιον Α, σχ: 24 θερμόσιδον μέλαν τοῦ Μαγγανησίου εἰς σκόνην δρ': ὀκτὼ, χύσον ἐπάνω αὐτοῦ ἁλικὸν ὄξὺ καθαρὸν δρ': εἰκοσιτέσσαρα, προσάρμοσον τὸν κυρτὸν σωλῆνα Β, ὁ ὁποῖος κλίνων ἀπερνᾷ διὰ τοῦ νεροῦ τῆς σκάφης Δ, εἰς τὴν φιάλην Γ, ἥτις περιέχει ψυχρὸν νερὸν δρ': ἕως τριάκοντα δύω, καὶ κεῖται ἄνω κάτω εἰς τὸ σανίδι τοῦ ἄγγους. Ἄφες τὸ μίγμα νὰ ἐνεργήσῃ οὕτω διὰ ἡμίσυ ὥραν, ἔπειτα θέρμα-

μανον ἡσύχως τὸ ματράκιον μὲ ὀλίγους ἀναμμένους ἄνθρακας. Ὁ θερμοξαλικὸς ἀὴρ, ὅς τις ἐξέρχεται βαθμηδὸν ἀπὸ τὴν ὕλην, ἑνώνεται μὲ τὸ νερὸν, καὶ τὸ χορταίνει ἐντελέσατα. ἢ κάμνεις τὴν κατασκευὴν ταύτην κατὰ τὴν ἑπομένην μέθοδον.

Χ α ρ: Τὸ θερμοξαλικὸν τοῦτο ἔχει μίαν ὀσμὴν δυνατὴν, διαπερασικὴν, καὶ πνικτικὴν, γεῦσιν ἔχει τραχεῖαν, χρῶμα κιτρινωπὸν, φθείρει τὸ πλεῖσον μέρος τῶν φυτικῶν χρωμάτων, παγώνει εἰς τὴν ψύχραν, μὲ τὴν ζέσην ἐκπέμπει νερὸν εἰς εἶδος ἀτμῶν, εἰς τὸ φῶς διαλύεται.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Διαλυμένον εἰς τὸ νερὸν, ἢ ἑνωμένον μὲ ἄλλας ἁρμοδίας ὕλας.

Δ ύ ν: Θερμοξυγενὲς, τονιτὸν, δυναμωτικὸν, ἀντιγαλλικὸν, καὶ καθαρτικὸν διαφόρων μολυσμάτων.

Μ ε τ α χ': ἔ σ ω θ ε ν. Εἰς τὴν ἀδυναμίαν τοῦ νευρικοῦ συσήματος, εἰς πάθη γαλλικὰ, εἰς τοὺς φαρμακευθμένους ἀπὸ τὸ κώνειον, καὶ ἀπὸ τὸ ὄπιον.

Ἔ ξ ω θ ε ν. Διὰ νὰ ἀποδιώξῃ τις τὴν κακὴν ὀσμὴν τῶν βρωμισμένων πληγῶν τοῦ δεινοῦ καρκινώματος.

Ὡ ς κ ά π ν ι σ μ α. Διὰ νὰ καθαρίσῃ τις τὰ νοσοκομεῖα, τὰς φυλακὰς καὶ τὰς λοιπὰς

οἰ

οἰκίας ἀπὸ τὸ φθοροποιὸν μίασμα αὐτῶν, εἰς τὰ ὁποῖα τοῦτο ἐνήργησε πολλὰ καλά.

Ἄλλη Μέθοδος.

Ἕνωσον καθαρὸν μαγγανέζιον δρ: ὀκτὼ μὲ ἅλας κοινὸν δρ: τριάκοντα δύω εἰς ἄγγος πήλινον. Χύσον ἐπάνω αὐτοῦ τοῦ μίγματος φυσικὸν θειϊκὸν ὀξὺ δρ: δεκαὲξ, ἄφες νὰ ἐνεργήσῃ εἰς μετρίαν θερμότητα τὸ μίγμα, τὸ θερμοξυλικὸν ἐκβαίνει βαλμηδὸν, καὶ σκορπᾷ εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν τῶν οἰκιῶν, αἱ θύραι τῶν ὁποίων καὶ τὰ παράθυρα πρέπει νὰ εἶναι καλῶς κεκλεισμένα. τὰ ἀγγεῖα ἐμποροῦν νὰ πολλαπλασιάζωνται εἰς αὐτὰς τὰς οἰκίας.

Σημείωσις. Τὸ περισσότερον μέρος τῶν νεωτέρων Ἰατρῶν συγχέουσιν ὁμοῦ μὲ τινὰς Χυμικοὺς τὸ ὀξυγενὲς, ἢ ὀξυγόνον, μὲ τὸ θερμοξυγόνον, οἱ ὁποῖοι σχάζονται πάντοτε εἰς κάθε σύνθεσιν νὰ μείνῃ ἰδιότης αὐτοῦ πάντοτε ἡ αὐτή: δηλ: δυναμωτικὴ, διὰ τοῦτο καὶ κατέταξαν αὐτοὶ ὅλα τὰ ὀξέα, εἰς τὰ δυναμωτικὰ, πλὴν ἀπατῶνται, ἐπειδὴ καὶ αἱ προσεκτικαὶ παρατηρήσεις τῶν λοιπῶν ἀπέδειξαν τὸ ἐναντίον: δηλ: ὅτι τὸ ἁπλοῦν ὀξυγόνον εἶναι ἀδυναμωτικὸν, καὶ ἐκεῖνα τὰ σώματα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι χυμικῶς ἑνωμένον τὸ ὀξυγόνον μὲ τὸ θερμόν: ἤτοι τὸ θερμοξυγόνον, εἶναι δυναμωτικά. Καὶ τῷ

τῷ ὄντι τὰ ἁπλᾶ ὀξέα παρθέντα ἐσωτερικῶς ἑνωμένα μὲ τὸ νερὸν ἀδυνατίζουσι τὰ σώματα τῶν ζώων κατὰ πολλά.

Κακῶς κάμνουσιν λοιπὸν ἐκεῖνοι οἱ Ἰατροὶ οἱ ὁποῖοι διορίζουσι τὰ ὀξέα καὶ ἄλλας φυτικὰς ὀξέας ὕλας, εἰς τὰ πάθη τὰ ἀσθενικῆς διαθέσεως, μάλιστα εἰς τὰς νευρικὰς θέρμας, ὑποθέττοντες αὐτὰ δυναμωτικὰ καὶ θερμαντικὰ, ὅπου αὐτὰ πραγματικῶς δροσίζουσι καὶ ἀδυνατίζουσι τοὺς πάσχοντας. ἡ συνεχὴς μεταχείρισις τῶν ὀξέων, ἡ ὁποία γίνεται εἰς τοὺς ἀῤῥώστους διὰ δίαιταν, καὶ τῶν λοιπῶν φυτικῶν ὀξέων ὑλῶν, ἔφερον τόσον κακὸν εἰς τὸν κόσμον, λέγει ἕνας, ὅσον δὲν ἔφερεν ἡ πυρίτις κόνις τῶν κανονίων, μάλιστα εἰς τὰ μεγάλα νοσοκομεῖα, καὶ εἰς τὰ στρατόπεδα τῶν βασιλείων, ὅπου πολλάκις χρειάζεται νὰ αὐξήσῃ τις τὰς δυνάμεις τῶν τοιούτων ἀδυνάτων ἀῤῥώστων, καὶ ὄχι νὰ τὰς ὀλιγοστεύσῃ.

Τὰ ὀξέα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὸ θερμοξυγόνον εἰς πλῆθος, ἐμποροῦν νὰ φέρωσιν ἓν καποιον ὑγιὲς ἀποτέλεσμα εἰς τὰ ἀδύνατα ζωτικὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τὰ ἄλλα ὅμως ὁ Ἰατρὸς ἂς μὴν προσμένῃ νὰ ἰδῇ ἕνα τι παρόμοιον. Εἶναι θερμοξυγόνα σώματα, τὸ ἁλικὸν ὀξὺ λαμπικαρισμένον μὲ τὸ θερμόσιδον τοῦ μαγγανησίου, ἢ ἄλλων μετάλλων, καὶ τὸ νιτρικὸν ὀξὺ, τὸ σηπτογόνον, τοῦ ὁποίου ἑνώνεται φανερὰ μὲ τὸν καθαρὸν ἀέρα, καὶ γίνεται ὡς μία σφερὰ

ἑά

βάσις αὐτοῦ, καὶ τοῦτο γίνεται, ὁπόταν αὐτὸ μεταβάλλεται εἰς ὀξυσηπτογονικόν.

Αὐτὰ τὰ ὀξέα ἔχουσι μίαν ἰδιότητα κατὰ πολλὰ διαφορετικὴν ἀπὸ τὰ ἄλλα εἴδη τῶν ὀξέων. Αὐτὰ μόνον ἐμποροῦν νὰ ὀνομάζωνται δυναμωτικὰ, καὶ τονικὰ, καὶ συστατικὰ τῆς βάσεως τοῦ καθαροῦ ἀέρος. Τὸ θερμοξαλικὸν ὀξὺ, ἀφ' οὗ χάσῃ τὸ θερμογόνον του, τὸ ὁποῖον δυναμώνει, ἐνεργεῖ ὕστερον ὡς ἀδυναμωτικόν.

Εἶναι καὶ ἄλλαι πολλαὶ ὕλαι, αἱ ὁποῖαι ἕως ὁπου εἶναι νωπαὶ (ταζέτικαι) ἔχουσι πολὺ θερμοξυγόνον, τὸ ὁποῖον τρέφει καὶ ζωογονεῖ τὰ ζῶα, καθὼς ὁσημέραι φανερὰ τὸ βλέπομεν: τὰ πνεύματα, καί τινα ὀξέα, τὸ νερὸν καὶ ἄλλα σώματα, τὰ ὁποῖα μὴ ὄντα τοιαῦτα νωπὰ, (ἤτοι ὄντα μπαϊάτικα) προξενοῦσιν ἀδυναμίαν, καὶ κακὴν ζωογονίαν, ἐξ αἰτίας τῆς ἐλλείψεως τοῦ θερμοξυγονικοῦ ἀέρος.

Ἀμμωνιακὸν ἅλας Καθαρόν.

Ossimuriato d' ammoniaca depurato.

§ 119. Μέθ: τῆς κατασ: Διάλυσον εἰς τὸ νερὸν μίαν ἀρκετὴν ποσότητα φυσικοῦ ἀμμωνιακοῦ ἅλατος, σφάγγισον τὸ ὑγρὸν, καὶ ἐξάτμισον αὐτὸ, ἕως οὗ νὰ κρυσαλλωθῇ, καὶ οὕτω φύλαξαί το κρυσταλλωμένον εἰς ἀγγεῖα καλῶς

λῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Τοῦτο τὸ ἅλας εἶναι λευκὸν, ἁλμυρὸν καὶ κεντιστικὸν, εἶναι καὶ διαλυτὸν εἰς τὸ νερόν.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Διαλυμένον εἰς τὸ νερὸν, ἢ εἰς ὑδατώδη μίγματα, ἢ μεμιγμένον μὲ στερεὰς ὕλας, ἢ μὲ σκόνας.

Δύν: Ἐρεθιστικὸν, διαλυτικὸν, ἀδυναμωτικὸν καὶ ἀντιπυρετικόν.

Μετα χ': ἔσωθεν Εἰς θέρμας ταραχτικὰς ὁμοῦ μὲ τὴν κίναν, εἰς τοὺς σκώληκας, εἰς πάθη καταραχτώδη, σθενικῆς διαθέσεως, εἰς τὰς διαῤῥοίας, εἰς τὰς ἐμφράξεις τῆς μήτρας, εἰς τὴν χλώρωσιν, καὶ εἰς τὰς σθενικὰς μηνοῤῥαγίας.

Ἔξωθεν. Διαλυμένον εἰς τὸ νερὸν εἰς εἶδος γαργάρας.

Δόσ: ἐσωτερικῶς. Ἀπὸ δέκα κόκκους ἕως τριάκοντα. μία μεγαλητέρα δόσις τούτου ἐμπορεῖ νὰ ἐνεργήσῃ ὡς ἐμετικὸν καὶ καθαρτικὸν, ἢ καὶ ὡς δυναμωτικόν.

Ἄνθη τοῦ Ἀμμωνιακοῦ ἅλατος μὲ Σίδηρον.

Fior di Sal ammoniaco Marziale.

§ 120. Μέθ: τῆς κατασ: Εἰς μίαν κουκούρπιτα Α σχ:15 ἐνωμένην μὲ τὸ σκέπασμά της Β, βάλε ἀμμωνιακὸν ἅλας δρ: ἑκατὸν, ἑνωμένον μὲ ὀκτὼ δρ: ῥινίσματος τοῦ σιδήρου. Θέρμανον τὸ ἄγγος εἰς ἓν λουτρὸν τῆς ἄμμου, ἐκ τοῦ ὁποίου θέλεις ἔχειν ἓν ἅλας ὑψωμένον, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ ἀμμωνιακὸν ἅλας ἑνωμένον μὲ τὸ ἁλικὸν ὀξὺ τοῦ σιδήρου.

Χαρ: Τοῦτο τὸ ἅλας ἔχει ἓν χρῶμα βαθυκίτρινον, μίαν γεῦσιν ἀλμυρὰν, καὶ στυπτικὴν, εἶναι διαλυτὸν εἰς τὸ νερὸν, μὲ τὸ ὁποῖον σχηματίζει ἓν ὡραῖον κυανὸν χρῶμα, μιχθὲν μὲ τὸ ὀξυβουρουσικὸν τῆς ποτάσσης.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἑνωμένον μὲ τὴν κίναν, ἢ μὲ ἄλλας στερεὰς ὕλας, ἢ διαλυμένον εἰς τὸ νερόν.

Δύν: Τονικὸν καὶ ἀνθελμιντικόν.

Μεταχ: Εἰς τὰς ἐμφράξεις τῆς κάτω κοιλίας, εἰς δεινὰς ταραχτικὰς θέρμας, εἰς τὰς καχεξίας, εἰς ἀσθενικὴν κιτρινάδαν εἰς τὴν χλώρωσιν καὶ εἰς τοὺς ἕλμινθας.

Δόσ: Ἀπὸ δέκα ἕως δεκαπέντε κόκκους μὲ τὴν κίναν, ἢ μὲ κανὲν ἐγχύλισμα, ἢ διαλυμένον εἰς τὸ νερόν.

Ὀξαλικὸν τοῦ Ἀντιμωνίου.

Ossimuriato d' antimonio.

§ 121 Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε ὑελον τοῦ Ἀντιμωνίου λαμπυρὸν καὶ ἡμιδιαφανὲς, κοπάνισαί το λεπτομερῶς, χύσον ἐπάνω αὐτοῦ δυνατὸν ἁλυκὸν ὀξὺ δρ: ὀγδοήκοντα. Ἀνακάτωσον τὸ μίγμα, καὶ ἄφες νὰ ἐνεργήσῃ εἰς ψυχρὸν τόπον, ἕως οὗ νὰ ἐξέλθῃ ὀλίγος τις ἀὴρ φλογογονικὸς καὶ θειαῦχος. Ἔπειτα βάλε τὸ ὅλον εἰς μίαν ςόρταν εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου καὶ λαμπικάρισον κατὰ τὴν τέχνην σου. Μετὰ ταῦτα σύναξον τὸ ἁλικὸν ὀξὺ τοῦ Ἀντιμωνίου καὶ φύλαξαί τοεἰς ὑάλινον ἄγγος καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τὸ ὀξὺ τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα λευκοκίτρινον, εἶναι ὀλίγον στερεὸν διαλυτὸν εἰς τὸ νερὸν, τὸ ὁποῖον δίδει ἓν ἀρκετὸν λευκὸν κατασαλακτόν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μοναχόν.

Δύν: Φθοροποιὸν καὶ καυστικόν.

Μεταχ: Ἔσωθεν διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὶς τὰς πληγὰς τῶν ὀσέων, εἰς τόπον τοῦ καυστηρίου, εἰς τοὺς τύλους τῶν πληγῶν, εἰς τὸ σαφύλωμα τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ εἰς τὰς μυξώδεις πληγάς.

Ὀξαλικὸν τῆς βαρύτιδος γῆς.

Ossimuriato di barite.

§ 122 Μέθ: τῆς κατ: Ἔμπλησον μὲ ἀρκετὴν ποσότητα ἁλικοῦ ὀξέος μὲ τὴν βαρύτην γῆν, ἐξάτμισον αὐτὸ καὶ χρυσάλλωσον, καὶ οὕτω φύλαξαί το διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Τοῦτο χρυσαλλώνει εἰς μικροὺς καὶ ἀτάκτους ὀκταγώνους χρυσάλλους, ἔχει καὶ μίαν γεῦσιν ἁλμυρὰν καὶ πικράν, τραχεῖαν καὶ κεντιστικήν, εἶναι διαλυτὸν εἰς τὸ νερὸν καὶ ἀμετάβλητον εἰς τὸν ἀέρα.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἓν μέρος τούτου τοῦ ἅλατος διαλυμένον εἰς τριάκοντα δύω μέρη καθαροῦ ὕδατος.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸν καὶ διαλυτικόν.

Μεταχ: Εἰς τὰς χοιράδας (χελώνια), εἰς τὸν σκίρρον, εἰς τὸ καρκίνωμα καὶ εἰς τινα πάθη τοῦ δέρματος.

Δόσ: Ἀπὸ τὸ ὑδατῶδες ὑγρὸν ἀπὸ ἓξ σάγματα ἕως εἰκοσιτέσσαρα εἰς 12 ὥρας.

Ὀξαλικὸν τῆς Ἀσβέστου.

Ossimuriato di Calce.

§ 123 Μέθ: τῆς κατ: Ἐπάνω εἰς μίαν ἀρκετὴν ποσότητα ἁλικοῦ ὀξέος πρόσθες σκόνην τοῦ ἀσβεστομαρμάρου ὅση φθάνει νὰ τὸ χορτάσῃ, διάλυσον τὸ ἅλας αὐτὸ, σράγγισον καὶ ἐξάτμισον, ἕως οὗ νὰ μεταβληθῇ εἰς χρυσάλλους, τοὺς ὁποίους φυλάττεις εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Ἔχει τοῦτο γεῦσιν κεντιστικὴν τραχεῖαν καὶ πικράν, εἶναι διαλυτὸν εἰς τὸν ἀέρα. Ὁπόταν αὐτὸ εἶναι ξηρὸν προξενεῖ μίαν ψύχραν τόσην ὑπερβολικὴν, ἐνωθὲν μὲ τὴν χιόνα ἢ ἄλλο πάγος, ὥσε ἐμπορεῖ εὐκόλως νὰ παγώσῃ τὸν ὑδράργυρον.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μοναχὸν διαλυμένον εἰς τὸ διϋλιμένον νερὸν, τοῦτο δὲν πρέπει νὰ δοθῇ ὁμοῦ μὲ ἄλλας ἁλατώδης ὕλας.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸν, δροσιστικὸν, διαλυτικὸν καὶ ἀνθελμιντικόν.

Μεταχ: Ἔσωθεν, εἰς πάθη τῶν ἀδένων εἰς τὰς χοιράδας, εἰς τὰς ἐμφράξεις τῆς κάτω κοιλίας, εἰς πρήσματα τοῦ γάλακτος, εἰς τὴν ὑδρωπικίαν, εἰς ὑγρὸν ἄσθμα, εἰς τὴν παραλυσίαν, καὶ εἰς τοὺς ἕλμινθας.

Δόσ: Ἀπὸ ἓξ κόκκους ἕως εἰκοσιτέσσαρας

ρους εἰς τοὺς προβεβηκότας ἀπὸ δέκα κόκκους ἕως ἓν δρ. εἰς ἀρκετὴν ποσότητα νεροῦ

Κατασαλακτὸν Λευκὸν τοῦ Ὑδραργύρου.
Pricipitato bianco.

§ 124 Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς μίαν ἀρκετὴν ποσότητα ὑδραργύρου σηπτονικὸν ὀξὺ (ἀσημόνερον) ὅσον φθάνει νὰ μεταβληθῇ εἰς ἅλας, τοῦτο τὸ ἅλας τὸ διαλύεις εἰς τὲ νερὸν, εἰς τὸ ὁποῖον προσθέττεις ἓν ὑγρὸν μίγμα ἀπὸ σόδαν, ἢ ἀμμωνιακὸν ἅλας, ἕως οὗ νὰ σχηματισθῇ τὸ κατασαλακτὸν τοῦ ὑδραργύρου. σύναξον τοῦτο τὸ ἅλας, πλύνετο μὲ διϋλιμένον ὕδωρ, καὶ φύλαξαί το εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι λευκὸν, ἔχει μίαν γεῦσιν ἐλαφρὰν μεταλλικὴν, εἶναι ὀλίγον διαλυτὸν εἰς τὸ νερὸν, ἀμετάβλητον εἰς τὸν ἀέρα, τὸ ὁποῖον σκοτίζεται βαλθὲν εἰς το νερὸν τῆς ἀσβέστου.

Τρόπ: τῆς μετα χ': Ἑνωμένον μὲ τὰ πάχη εἰς εἶδος ἀλειφῆς, ἢ εἰς σκόνην.

Δύν: Καθαρισικὸν καὶ ἀντιγαλλικόν.

Μετα χ': Ἔσωθεν εἰς ὅλα τὰ γαλλικὰ πάθη, καὶ εἰς τὴν ψώραν, ἡ σκόνη ὠφελεῖ εἰς τὰ σίγματα τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Φθο-

Φθοροποιὸς Ὑδράργυρος.
Mercurio Corosivo.

§ 125 Μέθ: τῆς κατ: Ἕνωσον τὸν ὑδράργυρον μὲ τὸ ἀσημόνερον ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, ἔπειτα ἔπαρε μέρη τούτου τοῦ μεταλλικοῦ ἅλατος, τοῦ χαλκάνθου καὶ τοῦ κοινοῦ ἅλατος ἴσα κατὰ τὸ βάρος. Βάλε τὸ μίγμα τούτων εἰς ἓν ματράκιον, τοῦ ὁποίου τὸ ἓν τρίτον γεμίζεις ἀπὸ τὴν ὕλην. Θὲς τὸ ματρόκιον εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου, καὶ θέρμανον αὐτὸ βαθμηδὸν, ἕως οὗ ὁ πάτος αὐτοῦ νὰ κοκκινίσῃ. τὸ ὀξυθειϊκὸν, τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν χάλκανθον ἑνώνεται μὲ τὴν σόδαν τοῦ ἅλατος. Τὸ ἁλικὸν ὀξὺ μένον ἐλεύθερον καὶ ἑνωθὲν μὲ τὸ ἀερῶδες σηπτονικὸν ὀξὺ, θερμοξυδώνεται καὶ οὕτως ἑνοῦται μὲ τὸ θερμόσιδον τοῦ ὑδραργύρου, τὸ ὁποῖον σχηματίζει τὸ θερμοξαλικὸν ὀξὺ τοῦ ὑδραργύρου: ἤτοι τὸν φθοροποιὸν ὑδράργυρον, ὁ ὁποῖος ὑψωθεὶς ἑνώνεται εἰς τὰ ἀνώτατα μέρη τοῦ ματρακίου.

Χαρ: Οὗτος φαίνεται κρυσαλλωμένος εἰς ἐμπεπληγμένους πρησματισμοὺς κρυσάλλους ἔχει ἓν χρῶμα λευκὸν, καὶ μίαν γεῦσιν κατὰ πολλὰ καυσικὴν, καὶ φαρμακεράν. Ἀερώνεται μὲ τὴν ζέσην, εἶναι ἀμετάβλητος ἀπὸ τὸν ἀέρα διαλυτὸς εἰς τὸ νερὸν, εἰς τὰ ὀξέα καὶ εἰς τὰς γαίας. Ἰδὲ φαγεδενικὸν ὕδωρ.

Τρόπ:

Τ ρ ό π : τ ῆ ς μ ε τ α χ : Διαλυμένον εἰς τὸ διϋλιμένον ὕδωρ, ἢ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, καὶ πάλιν εἰς τὸ ὕδωρ. δὲν πρέπει νὰ δίδεται ὁ φθοροποιὸς ὑδράργυρος μήτε εἰς εἶδος τροχίσκων, μήτε εἰς γλυκυσμάτων, μήτε εἰς ἄλλο σερεὸν σχῆμα, εἰ μὴ μόνον εἰς εἶδος ἀλειφῆς ὁμοῦ μὲ τὰ πάχη.

Δ ύ ν : Ἀντιγαλλικὸς, φθοροποιὸς καὶ θερμοξυγονικός.

Μ ε τ α χ′: Ἔσωθεν εἰς δεινὰ γαλλικὰ πάθη, καὶ εἰς τοὺς ἕλμινθας. ἔξωθεν εἰς εἶδος ὑγροῦ τινος, διὰ νὰ καθαρίσῃ τις τὰς γαλλικὰς πληγὰς νὰ διαλύσῃ τοὺς τύλους, καὶ ἄλλας γαλλικὰς ἐξοχὰς τοῦ σώματος. εἶναι ὠφέλιμος εἰς τὴν γαλλικὴν ψώραν καὶ ὀφθαλμίαν, καὶ εἰς ἄλλας δεινὰς ὀφθαλμίας, εἰς τινα σίγματα τῶν ὀφθαλμῶν, εἰς τὴν φαγοῦραν καὶ καῦσιν τῶν βλεφάρων, καὶ εἰς τὰς πληγὰς τῆς μήτρας τῶν γυναικῶν.

Δ ό σ : Ἐσωτερικῶς. ἀπὸ ἓν τέταρτον τοῦ κόκκου ἕως δύω κόκκους εἰς ἑκατὸν δρ′: νερὸν λαμπικαρισμένον εἰς 24 ὥρας. ἀπὸ τέσσαρας κόκκους ἕως ἓξ διαλυμένον εἰς καθαρὸν πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ′: διακόσια διὰ νὰ πάρῃ ὁ πάσχων ἀπὸ δύω κογχλιάρια ἀπὸ αὐτὸ καθόλην τὴν ἡμέραν.

Ἐ ξ ω τ ε ρ ι κ ῶ ς. Ἀπὸ ἕνα κόκκον ἕως δύω εἰς τριάκοντα δύω δρ′: νερὸν καθαρόν.

Εἰς.

Εἰς εἶδος ἀλειφῆς, ἓν δράμι τούτου τοῦ ὑδραργύρου μὲ ὀκτὼ δρ′: πάχος τοῦ χοίρου, ἐνωθὲν βάλλεται εἰς τὰς πατούνας τῶν ὑποδῶν διὰ τὴν λῶβαν τὴν γαλλικήν.

Θ ε ρ μ ο ξ α λ ι κ ὸ ν τ ῆ ς Π ο τ ά σ σ η ς.

Ossimuriato di Potassa termosigenato.

¶ 126 Μ έ θ : τ ῆ ς κ α τ : Κάμε νὰ διαπεράσῃ ὁ θερμοξάλικος ἀὴρ, καθὼς εἴπομεν διὰ μέσου ἑνὸς κυρτοῦ σωλῆνος Γ σχ: 22. εἰς τὸ ἀγγεῖον Β ἕως τὸ νερὸν τῆς φιάλης Β νὰ γεμίσῃ, ἐξάτμισον τὸ μίγμα αὐτὸ καὶ κρυσάλλωσον.

Χ α ρ : Τοῦτο τὸ ἅλας κρυσαλλώνει εἰς παραλληλεπιπέδους κρυσάλλους, ἢ ῥομβοειδεῖς. ἔχει μίαν γεῦσιν κεντισικὴν, εἶναι καὶ διαλυτὸν εἰς τὸ νερὸν. Κεραυνοκροτεῖ δυνατὰ κτυπηθὲν ὁμοῦ μὲ τὸν φωσφόρον εἰς τὸν ἄκμονα, ἀερώνεται βαλθὲν εἰς μίαν δυνατὴν φωτίαν, ἐκπέμπει καὶ λάμψιν τριφθὲν εἰς τὸ σκότος, εἶναι μεταβλητὸν ἀπὸ τὸ θεϊκὸν ὀξὺ καὶ ἀμετάβλητον ἀπὸ τὸν ἀέρα.

Τ ρ ό π : τ ῆ ς μ ε τ α χ : Εἰς σκόνην διαλυμένον εἰς τὸ νερόν.

Δ ύ ν : Δυναμωτικὸν καὶ θερμοξυγονικόν.

Μ ε τ α χ′: Εἰς θέρμας νευρικὰς καὶ πάθη γαλ-

γαλλικά.

Δόσ: ἀπὸ ἓξ κόκκους, ἕως ἓν δρ': δὶς ἢ τρὶς τὴν ἡμέραν.

Γλυκὺς Ὑδράργυρος.
Mercurio Dolce.

§ 127 Μέθ: τῆς κατ: Κάμε ἓν μίγμα ἀπὸ ἴσα μέρη τοῦ ἀλικοῦ ὑδραργύρου καὶ θειούχου ὑδραργύρου, ἀνακάτωσον αὐτὸ καλῶς μέσα εἰς ἓν ὑάλινον γουδίον μὲ γουδοχέρι ὑάλινον, ἀφ' οὗ πρότερον τὸ βρέξεις ὀλίγον μὲ καθαρὸν νερὸν. ξήρανον αὐτὸ ἐπί τινος ποταποῦ χάρτου. Τοῦτο τὸ μίγμα εἶναι ἓν θερμοξαλικὸν ὀξὺ τοῦ ὑδραργύρου, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν ἀγορὰν ὑδράργυρος γλυκὺς λέγεται (μερκούριο δόλτσε). αὐτὸς κρυσταλλώνει κάποτε μέσα εἰς φιάλας ὑαλίνους, ἀφ' οὗ τεθῇ εἰς τὸ πῦρ.

Ἄλλη Μέθοδος.

Κάμε ἓν μίγμα ἀπὸ ἑκατὸν δρ: φθοροποιοῦ ὑδραργύρου μὲ φυσικὸν ὑδράργυρον δρ: ὀγδοήκοντα, τρίψον αὐτὸ μὲ ὀλίγον νερὸν καθαρὸν εἰς ἓν γουδίον ὑάλινον μὲ γουδοχέρι ὑάλινον, ἕως οὗ τὰ σφαιρίδιά του νὰ μὴν φαίνωνται. Ἡ ὕλη εὐθὺς πέρνει ἓν χρῶμα μελαχρινὸν, τὴν ὁ-

ὁποίαν βάνεις εἰς ὑαλίνους φιάλας, καὶ τὴν ἐξατμίζεις διὰ τοῦ λουτροῦ τῆς ἄμμου. Τὸν ὑψωθέντα τοῦτον ὑδράργυρον εἰς τὰς φιάλας, τὸν πλύνεις μὲ θερμὸν διϋλισμένον νερὸν καὶ τὸν φυλάττεις.

Χαρ: Οὗτος εἶναι λευκὸς, μαυρίζεται ὅμως μὲ τὸ ἀσβεστόνερον βαλθεὶς, καὶ εἰς τὸ φῶς κρυσταλλώνεται εἰς πρησματικοὺς κρυστάλλους.

Τρόπ τῆς Μετ. Μόνος μὲ τὴν ζάκχαριν μὲ τὸ μέλι, μὲ τὰ ἐκχυλίσματα εἰς εἶδος τροχίσκων, καὶ μὲ καθαρτικὰς ὕλας.

Δύν: Ἀντιγαλλικὸς, δυνατοκαθαρτικὸς, διουρητικὸς, ρουφισικὸς καὶ ἀνθελμιντικὸς.

Μετ: Ἔσωθεν, εἰς πάθη γαλλικὰ, εἰς ἐμφράξεις, εἰς χοιράδας, εἰς ἕλμινθας, εἰς ὑδροπικίαν, κιτρινάδαν, καὶ θέρμας ταραχτικάς.

Ἔξωθεν εἰς πληγὰς γαλλικὰς καὶ σίγματα τῶν ὀφθαλμῶν.

Δόσ: Ἐσωτερικῶς ἀπὸ ἕνα κόκκον ἕως τέσσαρας εἰς 12 ὥρας, ἐνωμένος μὲ καθαρτικὰς ὕλας.

Ὀξυμηλικὸν τοῦ σιδήρου.
Ossipomiato di Ferro.

§ 128. Μέθ: τῆς κατ: Ἐπάνω εἰς ὀκτὼ δρ: ῥινίσματα τοῦ σιδήρου χύσον κυδωνόζωμον δρ: εἰκοσιτέσσαρα, ἄφες νὰ μίνουν αὕτω διάτινας ἡμέρας, καὶ οὕτω ῥάγγισον τὸ ὑγρόν. Πρόσθες εἰς αὐτὰ τὰ ῥινίσματα καὶ ἄλλον ζωμὸν τῶν λεμονίων, καὶ ἄλλον, ἕως οὗ τὰ ῥινίσματα νὰ διαλυθῶσιν. Ἕνωσον τὰ ὑγρὰ αὐτὰ ῥάγγισαίτα καὶ βράσαι τα ἕως οὗ νὰ ἔλθωσιν εἰς πῆξιν ἐκχυλίσματος. Μετὰ ταῦτα πρόσθες καὶ πνεῦμα τοῦ οἴνου ἕως ἓν ἕκτον μέρος αὐτοῦ, καὶ φύλαξαί το εἰς ἀγγεῖον ὑάλινον καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει χρῶμα μελαγχρινὸν, γεῦσιν δριμεῖαν καὶ στυπτικήν.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Διαλυμένον εἰς τὸ νερὸν, ἢ εἰς ἄλλα μίγματα.

Δύν: Δυναμωτικὸν, καὶ τονικόν.

Μετα χ: Εἰς τὴν ἀδυναμίαν τοῦ στομάχου, εἰς ὑδρωπικίαν: ἀσθενικῆς διαθέσεως, εἰς χλώρωσιν, εἰς ὑποχονδρίαν, εἰς ἕλμινθας καὶ εἰς καχεξίας.

Δόσ: Ἀπὸ δώδεκα στάγματα ἕως δύω δρ: εἰς 24. ὥρας.

Ὀξὺ Προυσικὸν τῆς Ποτάσσης.
Ossiprusiato di potassa,

§ 129. Μέθ: τῆς κατασ: Κάμε ἓν μίγμα ἀπὸ κυανὸν τῆς Προυσίας δρ: εἰκοσιτέσσαρα εἰς σκόνην, καὶ ὀκτὼ δρ: ποτάσσαν ξηράν. Βάλε τὸ μίγμα εἰς ἓν ἀγγεῖον πήλινον καὶ βερνικωμένον, χύσον ἐπάνω τούτου νερὸν καθαρὸν δρ: ἑκατὸν πενῆντα, καὶ βράσον αὐτὸ ἕως οὗ τὸ κυανὸν τῆς Προυσίας νὰ λάβῃ ἓν χρῶμα τοῦ αἵματος τοῦ βοὸς, ῥάγγισον τὸ ὑγρὸν, καὶ φύλαξαί το διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα κιτρινωπὸν, ὀσμὴν τῶν ἀνθέων τῆς βοδοκηνέας, γεῦσιν ἔχει ὑπόπικραν, δὲν μεταβάλλει τὰς κυανὰς βαφὰς τῶν φυτικῶν ὑλῶν.

Ὀξυζαχχαρικόν.
Ossizacarico.

§ 130. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς μίαν σόρταν ὑάλινον ἄμυλαν (α) νεζεσὲ δρ: δεκαὲξ, καὶ ὀξυσηπτονικὸν δυνατὸν δρ: πεν-

νῆν-

(α) Ἄμυλος λέγεται τὸ ἄλευρον τοῦτο, διότι γίνεται χωρὶς μύλαν.

νῆντα, ἄφες τὸ μίγμα νὰ μείνῃ ἕως εἰκοσιτέσσαρας ὥρας, ἔπειτα θέρμανον ἡσύχως τὴν σόρταν βαλμένην εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου, ἕως οὗ νὰ μείνῃ εἰς τὴν σόρταν μία ὕλη σερεὰ, ἔκβαλε τὴν σόρταν, καὶ ἄφες την νὰ ψυχρανθῇ εἰς τόπον ψυχρόν. Αὐτοῦ θέλουσι σχηματισθῇ πολλοὶ κρύσαλλοι τοῦ ὀξυζαχαρικοῦ, τοὺς ὁποίους συνάζεις καὶ ξηραίνεις εἰς τὸν ἀέρα, ἐπί τινος παταποῦ χάρτου, φύλαξον αὐτοὺς τοὺς κρυσάλλους εἰς ἓν ἀγγεῖον ὑάλινον καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Τοῦτο σχηματίζεται εἰς τετραγώνους πρησματικοὺς κρυσάλλους, ἢ εἰς λεπτὰς βελόνας, γεῦσιν ἔχει ὀξεῖαν, κοκκινίζει τὴν βαφὴν τῆς πορφυρᾶς ἀλθαίας, εἶναι διαλυτὸν εἰς τὸ νερὸν μὲ ἕνα κρότον τοῦ κρίκ.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἀνάλυσον μίαν ἀρκετὴν ποσότητα τῶν κρυσάλλων τούτων εἰς νερὸν λαμπικαρισμένον, ἕως οὗ τὸ ὑγρὸν αὐτὸ νὰ ἀποκτήσῃ μίαν γεῦσιν δυνατὴν ὀξεῖαν, χύσον ἐκ τοῦ μίγματος τούτου μερικὰ σάγματα εἴς τι ὑγρὸν, εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἄσβεσος διαλυμένη μόνη, ἢ ἑνωμένη μὲ κανὲν ὀξύ, καὶ θέλεις ἰδεῖν νὰ σχηματισθῇ εὐθὺς ἓν καταστάλακτὸν λευκόν.

Μεταχ: Ὡς καθαυτὸ, μέσον, διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τις τὴν ἄσβεσον, διαλυμένην εἰς τὸ νερὸν μόνον, ἢ ἑνωμένην μὲ τὰ ὀξέα, νὰ προσδιορίσῃ ἀκόμη καὶ τὴν ποσότητα αὐτῆς.

Ἅλας τῆς Ὀξαλίδος.

Sal d' acetosella.

§ 131. Μέθ: τῆς κατασ: Ἔπαρε τὰ χλωρὰ φύλλα τῆς ὀξαλίδος χόρτου, κοπάνισον αὐτὰ εἰς γουδίον πέτρινον μὲ γουδοχέρι ξύλινον. Ἔκβαλε τὸν ζωμὸν αὐτῶν διά τινος πιεσηρίου, καὶ θέρμανον αὐτὸν εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου, προσθέττων λευκὸν τοῦ ὠοῦ καὶ ἐξάφρισον. ἐξάτμισον τὸν ἐπίλοιπον χυλὸν εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου, ἕως οὗ νὰ πήξῃ, καὶ ἄφες τον νὰ ψυχρανθῇ εἰς τόπον δροσερόν. Σύναξον τὸ ἅλας αὐτὸ, διάλυσαί το εἰς τὸ νερὸν, καὶ ἐξάτμισαί το πάλιν, ἔπειτα κρυσάλλωσον ὡς καὶ πρότερον, ἕως οὗ νὰ ἀποκατασταθῇ λευκὸν καὶ καθαρόν.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι σερεὸν εἰς κρυστάλλους λευκοὺς, μικροὺς, ἀνωμάλους καὶ θραυσοὺς, γεῦσιν ἔχει ὀξεῖαν καὶ δριμεῖαν, κοκκινίζει τὰς βαφὰς τῶν ἰῶν καὶ τῆς ἀλθαίας, εἶναι διαλυτὸν εἰς τὸ νερὸν, καὶ ἀμετάβλητον εἰς τὸν ἀέρα.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνον, ἢ μὲ τὰ ἐλαιοζάκχαρα, διαλυμένον εἰς ἁπλοῦν νερὸν, ἢ ζαχαρώδες.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸν, δροσιστικὸν, κεντικὸν

τὸν, διουρητικὸν, παύει καὶ τὴν δίψαν ὀγλήγορα.

Μετα χ': Εἰς θέρμας σθενικὰς, εἰς ἐλαφρὰς ἐμφράξεις κ. τ. λ.

Δόσ: Ἀπὸ ἓν δρ': ἕως ἓξ εἰς 24. ὥρας.

Ηαρατ': Θέλων τις νὰ ἔχῃ ἑκ τοῦ προχείρου ἅλας τῆς ὀξαλίδος, ἂς χύσῃ ὀλίγην διάλυσιν τῆς ποτάσσης, εἰς τὸ ὀξυζακχαρικὸν, καὶ ἂς συνάξῃ τοὺς κρυσάλλους, οἵτινες σχηματίζονται ἀμέσως.

Ὀξυσηπτονικόν. (α.)

Ossiseptonico.

§ 132. Μέθ: τῆς κατασ: Βάλε εἰς τὴν μεγάλην σόρταν Α, σχ: 20. Νίτρον καθαρὸν εἰς σκόνην δρ': ἑκατόν. Θέρμανον τὴν σόρταν εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου, προσάρμοσον τὸ δίσομον παλόνι Β, ἀκολούθως καὶ τὰς αὐτοῦ φιάλας Δ, Ε, Ζ, εἰς τὰς ὁποίας ἂς εἶναι ἀπ' ὀλίγον νερὸν λαμπικαρισμένον. Ἀπὸ τὸν σωλῆνα

(α) Ἀσημόνερον.

να Ψ, τῆς σόρτας Α, χύσον θειϊκὸν ὀξὺ δρ': πενῆντα, ἀρεωμένον μὲ εἰκοσιτέσσαρα δρ': νεροῦ, καὶ ἀσφάλισον ἐντελῶς τὸν σωλῆνα. Ἄφες νὰ ἐνεργήσῃ τὸ θειϊκὸν ὀξὺ διά τινας ὥρας εἰς τὴν ψύχραν, ἔπειτα θέρμανον τὴν χάμινον βαθμηδὸν καὶ λαμπικάρισον κατὰ τὴν τέχνην.

Ἂν τὸ σηπτονικὸν τοῦτο ὀξὺ ἤθελεν ἔχῃ καὶ ἄλλας ὕλας, τότε τὸ ξαναλαμπικαρίζεις ὁμοῦ μὲ ὀλίγον νίτρον καθαρόν.

Χαρ: Τοῦτο τὸ Νιτρικὸν ὀξὺ εἶναι καθαρὸν καὶ διαφανὲς, ὀσμὴν ἔχει δυνατὴν καὶ εἰσδυτικὴν, δριμεῖαν, καὶ ἄνοστον, γεῦσιν ἔχει καυστικὴν, καὶ ὀξεῖαν, πέμπει λευκοὺς ἀτμούς. Ἀνίσως δὲ ἑνωθῇ μὲ τὸν σηπτογονικὸν ἀέρα, αὐτὸ πέρνει ἓν χρῶμα κιτρινωπὸν, καὶ τότε πέμπει ἀτμοὺς ἐρυθρούς. Εἰς τὸ νερὸν διαλύεται. Μὲ ἓν μέρος τούτου, καὶ δύω νεροῦ καθαροῦ κάμνει τις τὸ Ἀσημόνερον τῆς ἀγορᾶς. (ἄκουα φόρτε.).

Τρόπ: τῆς μετα χ: Διαλυμένον εἰς τὸ ἁπλοῦν νερὸν, ἢ ζακχαρῶδες, ἢ εἰς ἀρωματικὰ νερά.

Δύν: Ὀλίγον δυναμωτικὸν καὶ στυπτικὸν, ἀντιγαλλικὸν, πήζει τὴν μύξαν, καὶ τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ, τοῦτο διαλυθὲν γίνεται θερμοξυγενές.

Με-

Μεταχ': Εἰς αἱμορραγίας τῆς μήτρας, εἰς αἱμορθισίαν, εἰς τὴν δυσεντερίαν, εἰς νευρικὰς θέρμας, καὶ λῶβαν γαλλικήν.

Δόσ: Ἐσωτερικῶς, ἀπὸ τριάκοντα σάγματα, ἕως δύω δρ': εἰς ἑκατὸν δρ': νερὸν κοινὸν ἢ ζαχχαρῶδες, νὰ παρθῇ εἰς 24. ὥρας.

Ὡς κάπνισμα. Μερικοὶ περίφημοι Χυμικοὶ τῆς Εὐρώπης ἐπαρατήρησαν, ὅτι τὸ κάπνισμα τοῦ σηπτογονιτοῦ ὀξέος εἶναι ἓν μέσον πολλὰ ἁρμόδιον, διὰ νὰ καθαρίσῃ τὰ νοσοκομεῖα καὶ τὰς οἰκίας ἀπὸ τὸν μολυσμένον ἀέρα, καὶ ἀπὸ τὰς βρώμας, τὰς προσερχομένας ἀπὸ τὰς νευρικὰς καὶ λοιμικὰς θέρμας εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Μέθοδος καθαρτικὴ τῶν οἰκιῶν.

§ 133. Βάλε εἰς ἓν ἀγγεῖον ὑάλινον, ἢ πήλινον δυνατὸν θειϊκὸν ὀξὺ δρ': τέσσαρα. θέρμανον αὐτὸ εἰς λουτρὸν τῆς θερμῆς ἄμμου, καὶ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν πρόσθες ἀπ' ὀλίγον νίτρον καθαρὸν εἰς σκόνην, ὄντων τῶν θυρῶν καὶ παραθυρίδων κεκλεισμένων. τὰ ἀγγεῖα αὐτὰ πρέπει νὰ κεῖνται μακρὰν τὸ ἓν ἐκ τοῦ ἄλλου, ἕως εἴκοσι πόδας, ἀναλόγως κατὰ τὸ ὕψος τῆς οἰκίας, καὶ κατὰ τὴν ὁρμὴν τῆς ἐπιδημίας.

Πα-

Πάρ: Τὸ σηπτονιτὸν ὀξύ, μ' ὅλον ὅτι πλουτεῖ ἀπὸ θερμοξυγόνον περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο ὀξὺ συνειθισμένον εἰς τὴν Ἰατρικήν, ἡ ξεχωριστὴ αὐτοῦ ἰδιότης ὅμως εἰς τὸ νὰ ἑνώνηται ἐν εὐκολίᾳ μὲ τὰ σώματα, καὶ νὰ ἐξηγῇ τοὺς ἑαυτοῦ χαρακτῆρας εἰς αὐτὰ δὲν ἐγνωρίσθη ἀκόμη ἐντελῶς. Τὸ ὀξὺ τοῦ σηπτονικου ὀξέος, ὃν βάσις τοῦ σηπτονικοῦ ὀξέος, εὑρεθὲν ἐλεύθερον, ἐνεργεῖ εἰς τὸ ζωτικὸν σύστημα μὲ ἕνα τρόπον ἀκόμη καὶ αὐτὸν ἀγνώριστον εἰς ἡμᾶς. Λοιπὸν οἱ Ἰατροὶ πρέπει νὰ σοχάζωνται εἰς τὰ ὀξέα, τὰ θερμοξυγενῆ, πολλὰς οὐσίας ἐνεργητικὰς, αἱ ὁποῖαι μ' ὅλον ὁποῦ δὲν συμπίπτουσιν ὅλαι μαζὶ, ἡ αὐτῶν ἐνέργεια ὅμως εἶναι ἡ αὐτὴ εἰς κάθε μίαν ἀπὸ αὐτάς.

Τὸ σηπτονικὸν ὀξὺ ἐνεργεῖ εἰς τὴν ζαχχαρώδη ὕλην, εἰς τὸ ὑρικὸν ὀξὺ, τὸ ὁποῖον μεταβάλλει εἰς ὀξυζαχχαρικὸν, εἰς τὴν μιξώδη ὕλην καὶ φλεγματώδη, εἰς τὴν ἰνώδη, καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας ζωτικὰς ὕλας, αἱ ὁποῖαι ὅλαι ὑποφέρουσι πολλὰς μεταβολὰς, καὶ αὐτὰς αἰσθητάς. μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἐπροσδιωρίσθησαν ἀκόμη ἐντελῶς αἱ αὐτοῦ διάφοροι χυμικοὶ τρόποι, οἱ ὁποῖοι ἐνεργοῦσι τόσον δυνατὰ, εἰς τὰς ζωτικὰς ὕλας καὶ φυτικάς.

Θερ-

Θερμοξυγενόμετρον.

§ 134. Οἱ περίφημοι Χυμικοὶ καὶ οἱ Φυσικοὶ τῆς Εὐρώπης δηλ: ὁ Μορβὸς, ὁ Λαβοαζὲς, ὁ Φουρκροὰς, ὁ Βαυκουϊλὴν, ὁ Ἀχὰρδ, ὁ Βόλτας καὶ ὁ Βρουνιατέλης, καταγινόμενοι εἰς τὴν ἐπιστήμην τῆς φύσεως καὶ εἰς τὴν χυμικὴν διὰ νὰ εὕρωσιν τὰ συνθετικὰ μέρη τῶν συνθέτων σωμάτων, ἐφεῦρον πολλὰ ὄργανα καὶ μηχανὰς, καὶ αὐτὰ ὠφέλιμα εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν ἀνθρώπων. ὁ ὀνομαστὸς ἐκεῖνος Γιοβὲρτ ἰδεάσθη νὰ κατασκευάσῃ ἓν Εὐδιόμετρον: ἤτοι ἓν θερμοξυγενόμετρον, κατὰ πολλὰ διαφορετικὸν τῶν λοιπῶν σοφῶν, τὸ ὁποῖον συνίσταται εἰς ἓν μακρὺν σωλῆνα, καὶ αὐτὸν κυρτόν.

Κατασκευή.

Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε ἕνα σωλῆνα ὑάλινον καθαρὸν καὶ διαφανῆ ΑΒ σχ. 28. τὸ μῆκος τοῦ ὁποίου νὰ εἶναι ἕως δέκα ὀκτὼ δακτύλων. ἡ διάμετρος τούτου νὰ εἶναι ὡς δέκα ὀκτὼ γραμμῶν τὸ πλάτος, καὶ ἰσοπλατὺς ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. Κλίνων τὸν σωλῆνα τοῦτον κατὰ τὸ Ε, εἰς τρόπον ὅτι τὸ μέρος ΑΕ νὰ εἶναι πρὸς ὀρθὰς, καὶ τὸ ἐπίλοιπον ΕΒ νὰ κεῖται ὁριζοντίως. τὸ πρῶτον ὅμως ΑΕ νὰ εἶναι 12 δακτύλων, καὶ τὸ ΕΒ νὰ εἶναι 6. τὸ ἄκρον αὐ-

τοῦ Α πρέπει νὰ εἶναι ἀνοικτὸν εἰς εἶδος χωνίου, καὶ τὸ ΕΒ νὰ εἶναι ἐντελέσατα διὰ τοῦ πυρὸς κεκλεισμένον. Ἐπάνω τῆς ἄκρης Α τριῶν, ἢ τεσσάρων δακτύλων διάστημα, συμάδευσον ἓν σημεῖον Ο, τὸ ὁποῖον νὰ φανερώνῃ τὴν ἀρχὴν μιᾶς σκάλας ΟΒ ἑκατὸν ἴσων μερῶν εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ διαιρέσῃς τὸν ΟΕΒ Σωλῆνα. Ἡ σκάλα αὕτη ἠμπορεῖ νὰ σημαδευθῇ εἰς τὸ ἴδιον θερμοξυγενόμετρον.

Τώρα θέλων νὰ εὕρῃς πόσον θερμοξυγόνον: ἤτοι ζωτικὸς ἀὴρ εὑρίσκεται εἰς τὴν οἰκίανσου ἢ ἄλλοῦ, ὅπου θέλεις καὶ πόσον σηπτογόνον: ἤτοι ἄζωτος ἀὴρ, βάλε ἔσωθεν εἰς τὸ ἄκρον Β ὀλίγον φωσφόρον λεπτομερῶς κεκομμένον, ἔπειτα θὲς τὴν ἄκρην Α εἰς ἄγγος πλατὺν γεμάτον νερὸν καθαρὸν, σύκωσον τὸν σωλῆνα ὀλίγον, ἕως οὗ νὰ γεμίσῃ ὅλος ἀπὸ ἀέρα, κατέβασαί τον πάλιν ἕως εἰς τὸ σημεῖον Ο, ἂν κατὰ τύχην ἤθελεν ἔμβῃ περισσότερος ἀὴρ μέσα τοῦ εὐδιομέτρου ρούφιξον τὸ περισσότερον αὐτοῦ κάτωθεν μὲ κανένα κυρτὸν σωλῆνα ΑΔ. Μετὰ ταῦτα ἄναψον ὀλίγον χαρτίον, καὶ θέρμανον τὴν ἄκραν Β ἕως οὗ ὁ φωσφόρος νὰ ἀνάψῃ, καὶ νὰ κάψῃ τὸν θερμοξυγονικὸν ἀέρα, ἤτοι τὸν ζωτικόν. τούτου γενομένου ἰδὲ τὴν σκάλαν, ΟΒ καὶ θέλεις ἰδεῖ τὸ νερὸν ἀνερχόμενον ἕως εἰς τὸν 21 βαθμὸν, ὁ ὁποῖος βαθμὸς σοὶ παρασαίνει τὸν ζωτικὸν ἀέρα, ὅς τις εὑρίσκεται

ται εἰς τὴν ἀτμοσφαίραν τῆς οἰκίας σου, ἢ τοῦ τόπου ἐκείνου, ὅπου κάμνεις τὸ πείραμά σου.

Διὰ νὰ βεβαιωθῇς καλλιώτερον ἂν ὁ ζωτικὸς οὗτος ἀὴρ εὑρίσκεται εἰς τὸν ἴδιον αὐτὸν βαθμὸν, πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνῃς τὸ πείραμά σου πολλάκις, προσθέττων φωσφόρον περισσότερον, διὰ νὰ κάψῃ ὅλον τὸ θερμοξυγόνον τοῦ ἐκεῖ ἀέρος.

Ὁ ἀὴρ τῆς ἀτμοσφαίρας τὸν ὁποῖον ἀναπνέομεν καθ' ἑκάστην σύγκειται ἀπὸ τέσσαρας ἀέρας: δηλ: ἀπὸ θερμοξυγονικὸν: ἤτοι ζωτικὸν, ἀπὸ σηπτογονικόν: ἢ ἄζωτον, ἀπανθρακικὸν καὶ φλογογονικὸν, ἤτοι ὑδρογονικὸν τῶν παλαιῶν. Εἰς ἑκατὸν μέρη κοινοῦ ἀέρος εὑρίσκονται ἑβδομήκοντα ἐννέα σηπτογόνου καὶ εἴκοσι ἕν μέρος θερμοξυγονικοῦ, ἕν χιλιοστὸν σχεδὸν ἀνθρακικοῦ ἀέρος, καὶ ἄλλο τόσον φλογογονικοῦ. ἡ φυσικὴ μίξις τούτων τῶν ἀέρων κάμνει, ὁποῦ οἱ ἄνθρωποι ζῶσιν εἰς τοῦτον τὸν κόσμον. ἄντις τόπος ἤθελεν ἔχῃ περισσότερον ζωτικὸν ἀέρα, ἐκεῖ οἱ ἄνθρωποι θέλωσι ζήσειν περισσότερον καὶ μὲ ὑγείαν, καὶ ἐξ ἐναντίας ὅπου εὑρίσκεται ἄζωτος πολὺς, ἐκεῖ οἱ ἄνθρωποι ζῶσιν ἀθλίως. εἰς τὰ ὑψηλὰ βουνὰ εὑρίσκεται θερμοξυγόνον περισσότερον, καὶ εἰς τοὺς χαμηλοὺς τόπους εὑρίσκεται σηπτογόνον εἰς πλῆθος, ὁ ὁποῖος σήπει καὶ φθείρει ὅλα

λα τὰ πράγματα τοῦ κόσμου. οἱ βαθμοὶ τῶν ἀέρων τούτων μεταβάλλονται ἀναλόγως κατὰ τὰς περιςάσεις, καὶ κατὰ τὸν καιρὸν, καὶ κατὰ τὴν θέλησιν σχεδὸν τοῦ καθ' ἑνός.

Πέτρα τῆς Κολάσεως.
pietra infernale.

§ 135. Μέθ: τῆς κατ: Κοπάνισον ἄργυρον (α) καθαρὸν, ὅσον θέλεις, κόψον αὐτὸν εἰς λεπτὰ τεμμάχια τὰ ὁποῖα βάλλεις εἰς ἓν μικρὸν ὑάλινον ἀγγεῖον μὲ ἑπταπλοῦν τοῦ αὐτῶν βάρους σηπτονικὸν δυνατὸν ὀξὺ (ἀσημόνερον) καὶ θέρμανον ἡσύχως διὰ λουτροῦ τῆς ἄμμου, ἕως οὗ νὰ διαλυθῇ ὁ ἄργυρος. Ἔπειτα χύσον τὸ μίγμα τοῦτο ἔτι ὑγρὸν ὂν, καὶ βάλε το εἰς ἓν χωνευτήριον καινὸν τῶν χρυσοχόων, καὶ κείμενον εἴς τινα κάμινον αὐτῶν, περικύκλωσον τὸ χωνευτήριον μὲ ἀναμμένους ἄνθρακας, σκέπασον αὐτὸ μὲ ἄλλο χωνευτήριον, ἢ μὲ ἄνθρακας, καὶ βίασον τὴν

(α) ὁ ἄργυρος δὶ αὐτὴν τὴν κατασκευὴν πρέπει νὰ εἶναι καθαρώτατος δηλαδὴ, ἀπὸ τάλλυρα ἢ ἄλλο εἶδος τῆς Ἱσπανίας, ἐπειδὴ ἀλλέως αἱ ἄλλαι ὕλαι, ὁ χαλκὸς, καὶ ὁ μόλυβδος βλάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους. εἰς ἔλλειψιν τούτων ἐμπορεῖ τις νὰ μεταχειρισθῇ τὸν ἄργυρον τῶν κεκαυμμένων ἀργυροϋφάντων, ὡτελῶς καθαρισμένον.

τὴν φωτίαν, ἕως οὗ τὸ ὑγρὸν μέρος τῆς ὕλης νὰ ἐξατμισθῇ, καὶ αὐτὴ νὰ μείνῃ ὡς κηρίον ἡμίπηκτον. Τούτου γινομένου ἔχε ἑτοίμως σωλῆνας τινὰς σιδηροῦς, ἢ ἓν αὐλαλωτὸν σίδηρον τῶν χρυσοχόων, ἀλειμμένον ἔσωθεν μὲ κηρίον, καὶ χύσον εὐθὺς τὴν ὕλην ζεστὴν οὖσαν εἰς τὴν αὔλακαν αὐτοῦ. ἄφες ὀλίγον τὴν ὕλην ταύτην νὰ ψυχρανθῇ, ἔπειτα ἔκβαλε αὐτὴν, κάμε την κόμματα ὅσα θέλεις, καὶ φύλαξαί τα εἰς ὑάλινον ἀγγεῖον καλῶς κεκλεισμένον.

Χ α ρ: Ἡ πέτρα αὕτη τῆς κολάσεως εἶναι μελαγχρινὴ, ἢ κατάμαυρη ὡς ὁ διάβολος τοῦ ᾅδου, κρυσαλλωμένη εἰς εἶδος ἀκτίνων συγκεντρικῶν, εἶναι σερεὰ καὶ ὀλίγον ἡχητικὴ, καὶ θραυστή. διαλυτὴ εἰς τὴν ὑγρασίαν καὶ ἀδιάλυτος εἰς τὸν ἀέρα, κεραυνοκροτεῖ κτυπηθεῖσα ὁμοῦ μὲ τὸν φωσφόρον ἐπάνω εἰς τὸν ἄκμωνα.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μοναχὴ βρεμένη, ἢ διαλυμένη εἰς τὸ νερόν.

Δ ύ ν: Καυστικὴ καὶ Φθοροποιά.

Μ ε τ α χ': Ἔσωθεν. βρέχεται μὲ ὀλίγον νερὸν καὶ προσαρμόζεται διὰ νὰ φάγῃ καὶ νὰ καθαρίσῃ τὰ μανιταρώδη κρέατα τῶν τομῶν καὶ βρωμισμένων πληγῶν, διὰ νὰ ἀποδιώξῃ τὰ φαρμάκια τῶν φαρμακερῶν ζώων: δηλ: ὄφεων καὶ σκορπίων καὶ ἀπὸ τὰ φαρμακευμένα ζῶα. διαλυμένη εἰς τὸ νερὸν ἐνθέ-

θέττεται εἰς τοὺς φύσολας, μάλισα τῶν δακρύων.

Π α ρ α τ: Ἡ πέτρα αὕτη εἶναι κατὰ πολλὰ συνειθισμένη εἰς τὴν ἰατρικὴν, μάλισα εἰς τὴν χειρουργίαν, ἐπειδὴ καὶ μὲ αὐτὴν κάμνουσιν οἱ ἰατροὶ πολλὰς ἐνεργείας, χωρὶς ὁ πάσχων νὰ δοκιμάσῃ μεγάλους πόνους καὶ ξενοχωρίας. μ' ὅλον τοῦτο πρέπει νὰ ἔχωσι μεγάλην προσοχὴν οἱ μεταχειριζόμενοι αὐτὴν διὰ νὰ μὴν κάμνωσιν λάθη καὶ βλάβην εἰς τοὺς δυσυχεῖς πάσχοντας.

Ὀ ξ υ σ η π τ ο ν ι κ ὸ ν τ ο ῦ ὑ δ ρ α ρ γ ύ ρ ο υ.

Ossisseptonato di mercurio.

§ 136. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ: Ἕνωσον ὑδράργυρον καθαρὸν δρ': δεκαεξ μὲ σηπτονικὸν ὀξὺ δρ': πενῆντα, καὶ θέλεις ἰδεῖς νὰ γίνῃ ἓν ταχύτατον κόγχλασμα εἰς αὐτά. εἰς αὐτὴν τὴν πρᾶξιν τὸ θερμοξυγενὲς ἑνώνεται μὲ τὸν ὑδράργυρον, καὶ εὐθὺς τὸν θερμοξυδώνει. τὸ θερμόσιδον τοῦ ὑδραργύρου ἑνώνεται μὲ τὸ ἀδιάλυτον μέρος τοῦ ὀξυσηπτονικοῦ καὶ οὕτω σχηματίζει τὸ ὀξυσηπτονικὸν τοῦ ὑδραργύρου.

Χ α ρ: Ἡ ἀνάλυσις αὕτη εἶναι διάφανὴς καὶ ἀχρωμάτισος, καυστικὴ, μὲ ἓν βάρος

ὑπερ-

ὑπερβολικόν, σιγματίζει τὰ δέρματα, τὰ ἔχοντα χρῶμα ἐρυθρομελαγχρινὸν, τὸ σίγμα τῶν ὁποίων δὲν ἐξαλείφεται ποτὲ, παρὰ μὲ τὴν ἐξάλειψιν τῆς ἐπιδερμίδος.

Μετα χ': Τοῦτο τὸ ὀξυσηπτονικὸν τοῦ ὑδραργύρου δὲν χρησιμεύει εἰς τὴν ἰατρικὴν, εἰμὴ μόνον εἰς τὴν χυμικὴν, διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τις τὸ ὀξυαλυκὸν καὶ τὸ θειϊκὸν ὀξὺ, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἐλεύθερα ἢ ἑνωμένα μὲ τὰς ὕλας.

Νίτρον καθαρόν.
Nitro puro

§ 137. Μέθ: τῆς κατ: Ἀνάλυσον νίτρον κοινὸν ὅσον θέλεις εἰς μίαν ἀρκετὴν ποσότητα ζεστοῦ νεροῦ, σράγγισον τὴν διάλυσιν ταύτην, ἐξάτμισαί την δυνατὰ, ἔπειτα ἄφες την νὰ κρυσαλλωθῇ εἰς τόπον δροσερόν. σύναξον τοὺς κρυσάλλους, ξήρανάι τους καὶ φύλαξαί τους εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα. ἀπὸ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ ἐξατμισθέντος νεροῦ ἐμπορεῖ τις νὰ κρατήσῃ καὶ ἄλλους κρυσάλλους, ἀφ' οὗ πάλιν τὸ ἐξατμίσῃ, οἱ κρύσαλλοι ὅμως οὗτοι δὲν εἶναι τόσον καθαροὶ καὶ λευκοὶ ὡς οἱ τῆς πρώτης πράξεως.

Χαρ: Οἱ κρύσαλλοι οὗτοι εἶναι ὅλοι πρησματικοὶ καὶ διαφανεῖς, ὁπόταν εἶναι νεωστὶ κατε-

κατεσκευασμένοι, γεῦσιν ἔχουσιν ὑπόπικραν καὶ δριμεῖαν. εἰς τὸ νερὸν διαλύονται μὲ εὐκολίαν, καὶ εἰς τὸν ὑγρὸν ἀέρα. κεραυνοκροτοῦσι κτυπηθέντες ὁμοῦ μὲ τὸν φωσφόρον ἐπάνω εἰς τὸν ἄκμωνα (α) ὁμοίως κροτοῦσιν εἰς τινὺς ἀναμμένους ἄνθρακας.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μόνον του εἰς σκόνην, ἢ ἑνωμένον μὲ ἄλλα ἰατρικὰ, διαλυμένον εἰς τὸ ἁπλοῦν νερὸν, εἰς τὰ κογχλάσματα, ἢ εἰς τὰ ἐκχυλίσματα τῶν ἀμυγδάλων.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸν, δροσιστικὸν, καὶ διουρητικόν.

Μετα χ': Ἔσωθεν. εἰς θέρμας καυσικὰς, εἰς ὀξεῖς ρευματισμοὺς, εἰς σθενικὰς αἱμορραγίας, εἰς τὴν σατυρίασιν, εἰς τὴν κυνάγχην, εἰς σθενικὴν γονορροίαν, καὶ εἰς τὸν νεφρίτην. Ἔξωθεν. Ἡ διάλυσις αὐτοῦ ὡς ἀχνὸς εἰς τὰ κτυπήματα καὶ εἴς τινας τομὰς τῆς κεφαλῆς, εἰς τὸ κλυστήριον διὰ τὴν ὀφθαλμίαν.

Δόσ: Ἐσωτερικῶς. Ἀπὸ ἓξ κόκκους ἕως εἴκοσι εἰς πενῆντα δρ': νερὸν εἰς διάσημα 12 ὡρῶν

(α) Διὰ νὰ ἰδῇς τοῦτο τὸ φαινόμενον εἶναι ἀναγκαῖον, ὁπου τὸ νίτρον νὰ εἶναι καθαρώτατον, καὶ κατὰ πολλὰ ξηραμένον πρότερον εἰς τὴν φωτίαν· ἕνας κόκκος τοῦ νίτρου τούτου μὲ μίαν λεπτὴν φλοιὰν τοῦ φωσφόρου κτυπηθώτες ὁμοῦ μὲ ἓν σφυρίον προξενοῦσιν ἕνα κρότον, ὡς ἐκεῖνον τῆς πιστόλας.

ὠρῶν. εἶστινα πάθη: δηλ. τοῦ ὀξέος ρευματι-
σμοῦ εἰς τοὺς προβεβηκότας, ἡ δόσις αὐξάνει
ἕως τέσσαρα δρ': τὴν ἡμέραν.

Παρατ: Τὸ Νίτρον μ' ὅλον ὅτι πλου-
τεῖ ἀπὸ πολὺ θερμοξυγενὲς εἰς τὸ σηπτονι-
κόν του ὀξύ, τὸ ὁποῖον σχηματίζει ἓν ἀπὸ τὰ
πλέον συσατικὰ αὐτοῦ μέρη, παρθὲν ἐξωτερι-
κῶς αὐτὸν δὲν παρασαίνει κἀμμίαν αὐτοῦ ἐ-
γνωσμένην ἰδιότητα εἰς τὸ θερμοξυγενὲς, ἐξ
αἰτίας, ὡς φαίνεται, ὅτι τοῦτο τὸ ἅλας δὲν
μεταβάλλεται εἰς τὰ ζωντανὰ σώματα. τὸ
Νίτρον πολλάκις παρασαίνεται φυσικὸν εἰς τὸ
οὖρος ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι κάμνουσι πολλὴν χρῆ-
σιν τούτου διὰ πολὺν καιρόν.

Βασιλικὸν Νεράν.
Acua Regia

§ 138. Μέθ: τῆς κατ: Κάμε ἓν
μίγμα κατ' ὀλίγον ὀλίγον ἀπὸ ἴσα μέρη τοῦ
ἁλικοῦ ὀξέος, καὶ σηπτονικοῦ καλοῦ εἰς κα-
νὲν ἀγγεῖον ὑάλινον, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ
τὸ γεμίσῃς, εἰ μὴ μόνον τὰ δύω τρίτα.

Κατὰ τὰς διαφόρους ὕλας εἰς τὰς ὁποίας σὺ
θέλεις νὰ ἐνεργήσῃ τὸ βασιλικὸν τοῦτο νερὸν,
μεταβάλλεις καὶ τὴν ἀναλογίαν τῶν ὀξέ-
ων.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει μίαν ὀσμὴν δυνατὴν, εἰσδυ-

εἰσδυτικὴν καὶ ἀνυπόφορον, ἐκπέμπει ἀτ-
μοὺς λευκοκιτρίνους, μάλιςα εἰς τὴν νοτισ-
μένην ἀτμοσφαίραν, ἔχει ἓν χρῶμα ἐρυθροκί-
τρινον πολλὰ, ἢ ὀλίγον βαθύ.

Δύν: Φθοροποιά.

Μετα χ': Μὲ τοῦτο τὸ βασιλικὸν νερὸν
ἀναλύουσιν οἱ χρυσοχόοι τὸ χρυσίον, καὶ ἄλ-
λας ὕλας σερεάς, εἰς τὴν χυμικὴν ὅμως καὶ
ἰατρικὴν εἶναι πάντη ἀμεταχείριςον.

Ἀγγλικὸν ἅλας.
Sal amaro o anclico

§ 139. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε φυ-
σικὴν μαγνησίαν γῆν, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς
πλῆθος εἰς τὴν γῆν, διάλυσον αὐτὴν εἰς ἀρκε-
τὴν ποσότητα νεροῦ, καὶ κάμε νὰ κρυσαλλω-
θῇ τὸ ἅλας.

Χαρ: Εἰς πρησματικοὺς τετραγώνους
κρυσάλλους καὶ ἐπιμήκεις, διαφανεῖς καὶ ἐμ-
πυγμένους μὲ τὰς βάσεις των ὁ εἷς ἐπάνω
τοῦ ἄλλου. αὐτὸ τὸ ἅλας ἔχει μίαν γεῦσιν δρο-
σερὰν, πικρὰν, καὶ ἀηδῆ, εἶναι διαλυτὸν εἰς
τὸ νερὸν καὶ εἰς τὴν φωτίαν, ἀμετάβλητον
ὅμως εἰς τὸν ἀέρα.

Τρόπ: τῆς μετα χ': Διαλυμένον
εἰς τὸ ἁπλοῦν νερὸν, ἢ εἰς τὸ νερὸν τοῦ

ἡδυ-

ἡδυόσμου.

Δ ύ ν : Δυνατὸν, διουρητικὸν, καὶ ὀλίγον καθαρτικὸν, καὶ ἀδυναμωτικόν.

Μ ε τ α χ΄ : Εἰς τὴν δυσκοιλιότητα, εἰς τὸ νὰ φέρῃ τὸ γάλα εἰς τὰ βυζία τῶν γυναικῶν.

Δ ό σ : ἀπὸ τέσσαρα δρ΄: ἕως ὀκτὼ τὴν φοράν.

Π α ρ α τ΄ : Τὸ πικρὸν τοῦτο ἅλας ὠνομάσθη Ἀγγλικὸν, ἐξ αἰτίας, ὅτι τὸ πάλαι ἤρχετο ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν. αὐτὸ τὴν σήμερον εὑρίσκεται εἰς τὰ μέρη τῆς Ἰταλίας εἰς πλῆθος, ὅθεν κατὰ τὸ παρὸν μᾶς ἔρχεται. ὅλα σχεδὸν τὰ πικρὰ καὶ καθαρτικὰ νερὰ, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς Ἀσίας εἶναι γεμάτα ἀπὸ αὐτὸ τὸ καθαρτικὸν ἅλας, τὰ ὁποῖα ὅταν τὰ ἐξατμίσῃ τις θέλει κρατίσει αὐτὸ τὸ ἅλας. τὰ συσατικὰ μέρη τούτου τοῦ Ἀγγλικοῦ ἅλατος εἰς ἑκατὸν μέρη εἶναι τριάκοντα τρία μέρη θειϊκοῦ ὀξέος, δέκα ἐννέα μαγνησίας Γῆς καὶ τεσσαράκοντα ὀκτὼ νεροῦ καθαροῦ.

Στύ-

Σ τ ύ ψ ι ς κ α θ α ρ ά.

Ossissolfato ossidulo d' allumina

§ 140. Μ έ θ : τ ῆ ς κ α τ : Ἔπαρε φυσικὴν στύψιν, ὅσην θέλεις, καὶ διάλυσαί την εἰς ἀρκετὸν νερὸν καθαρὸν, σράγγισον τὴν διάλυσιν, καὶ ἐξατμίσας κρυσάλλωσον τὸ λείψανον.

Χ α ρ : Οἱ κρύσαλλοι τῆς σύψεως ταύτης εἶναι ὀκτάεδροι, καὶ τακτικοὶ, γεῦσιν ἔχουσι τραχεῖαν γλυκυρὰν, καὶ συπτικὴν, κοκκινίζει τὰς βαφὰς τῆς πορφυρᾶς ἀλθαίας, ἀναλύεται ἐν εὐκολίᾳ εἰς τὴν φωτίαν, εἰς τὸν ἀέρα σχεδὸν εἶναι ἀμετάβλητος, διαλυτὴ εἰς τὸ νερὸν, μεταβλητὴ ἀπὸ τὰ κάλια καὶ ἀπὸ τὴν ἄσβεσον, ἀπὸ τὴν βαρύτιν γῆν καὶ ἀπὸ τὴν μαγνησίαν.

Τ ρ ό π : τ ῆ ς μ ε τ α χ : Μόνη εἰς σκόνην λεπτὴν διαλυμένην εἰς ἁπλοῦν νερὸν ἢ εἰς τὸ τυρόγαλον.

Δ ύ ν: Στυπτικὴ, ὀλίγον δυναμωτικὴ καὶ κεντισικὴ.

Μ ε τ α χ΄ : Ἔσωθεν εἰς τὰς αἱμορραγίας παντὸς εἴδους, καὶ εἰς τὸν κώλικα τῶν ζωγράφων.

Ἔξωθεν. Διαλυμένη εἰς τὸ νερὸν τῶν ῥόδων, ἢ τῆς κουφοξυλέας, ὡς κολλύριον εἰς τοὺς φύσολας. δύω δρ΄ : τούτου τοῦ ἅλατος

εἰς

εἰς διακόσια δρ΄: νερὸν τῶν ῥόδων, γίνεται τὸ συψῶδες νερὸν τῶν ῥόδων, τὸ ὁποῖον εἶναι ὠφέλιμον εἰς τὴν αἱμορραγίαν.

Δ ό σ: Ἔσωθεν ἀπὸ δύω κόκκους ἕως δώδεκα εἰς κάθε δύω ὥρας διὰ νὰ παύσῃ ἡ αἱμορραγία.

Σ τ ύ ψ ι ς κ α θ α ρ ὰ
ossisolfato d'alumina de aehuifieato

§ 141. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ: Βάλε τὴν καθαρὰν σύψιν εἰς ἓν χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων, καὶ ἂς βράσῃ εἰς τὴν φωτίαν ἕως οὗ νὰ διαλυθῇ ὅλη, τὴν πορώδη αὐτῆς καὶ ἐλαφρὰν μάζαν κοπάνισαί την καὶ φύλαξαί την εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα.

Χ α ρ: Αὕτη εἶναι λευκὴ, ἄοσμος, γεῦσιν ἔχει συπτικὴν, καὶ καυστικήν.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Μόνη εἰς σκόνην νωπήν.

Δ ύ ν: Στυπτικὴ, καὶ ὀλίγον φθοροποιά.

Μ ε τ α χ΄. Ἔσωθεν. Διὰ νὰ καθαρίσῃ τις τὰς μυξωμένας πληγὰς, καὶ νὰ ἐξαλείψῃ τὰς ἐξοχὰς τῶν βρωμισμένων πληγῶν καὶ τῶν οὐλῶν.

Δ ό σ. Ὅση φθάνει κατὰ τὴν χρείαν.

Χάλ-

Χ ά λ κ α ν θ ο ς τ ε χ ν η τ ή.
Ossitolfato di Ferro o virriolo.

§ 142 Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ: Ἐπάνω εἰς ἑκατὸν δρ΄: ρινίσματα τοῦ σιδήρου βάλε τόσον θειϊκὸν ὀξὺ, διαλυμένον μὲ τὸ τριπλοῦν αὐτοῦ βάρος νερὸν, ὅσον φθάνει νὰ τὰ διαλύσῃ. εἰς τὴν διάλυσιν ταύτην πρόσθες νερὸν κοινὸν, ςράγγισον, καὶ ἐξατμίσας κρυςάλλωσον κατὰ τὴν τέχνην σου.

Χ α ρ: Αὕτη κρυσαλλώνει εἰς ρομβοειδεῖς κρυσάλλους. χρῶμα ἔχει πράσινον, γεῦσιν τραχεῖαν, καὶ πικρὰν, συπτικὴν, εἶναι διαφανής. εἰς τὸ πῦρ διαλύεται, ὁμοίως καὶ εἰς τὸ νερὸν, ἡ διάλυσις ταύτης μελανώνεται ἐνωθεῖσα μὲ τὸ κηκιδικὸν ὀξὺ, καὶ κυανώνεται μιχθεῖσα μὲ τὸ Προυσικὸν ὀξύ.

Τ ρ ό π: τ ῆ ς μ ε τ α χ: Διαλυμένη εἰς τὸ νερὸν, εἰς τὸν οἶνον, ἢ ἐνωμένη μὲ τὴν ζάκχαριν.

Δ ύ ν: Στυπτικὴ καὶ ἀνθελμιντική.

Μ ε τ α χ΄: Ἔσωθεν. Εἰς τὴν δυσεντερίαν, εἰς τὴν αἱμορραγίαν, εἰς τὴν χλώρωσιν καὶ ἕλμινθας καὶ εἰς τὴν ἀδυναμίαν τῶν γεννητικῶν μορίων τοῦ ἀνθρώπου.

Ἔξωθεν. Διὰ νὰ παύσῃ τὰς αἱμορραγίας.

Δ ό σ: Ἀπὸ ἓν τέταρτον τοῦ κόκκου ἕως δέκα, διαλυμένη εἰς εἰκοσιτέσσαρα δρ΄: νερὸν.

νερὸν ἢ καὶ πεντήκοντα .

Θειοῦχος Ποτάσσα .
ossisolfato di posasa

§ 143 Μέθ: τῆς κατ: Γέμισον τὸ θειϊκὸν ὀξὺ μὲ ποτάσσαν , ὅσην θέλεις , σράγγισον τὴν διάλυσιν , καὶ ἐξατμίσας χρυσάλλωσον κατὰ τὴν τέχνην .

Χαρ: Εἶναι ὀλίγον ἁλμυρὰ , τραχεῖα , καὶ ὑπόπικρα , εἶναι χρυσαλλωμένη εἰς ἑξαέδρους πυραμίδας .

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνη εἰς σκόνην , διαλυμένην εἰς τὸ νερὸν, ἢ εἰς ἄλλα μίγματα .

Δύν: Δυναμωτικὴ , καὶ καθαρτικὴ .

Μεταχ: Κατὰ τὸ παρὸν ἡ θειοῦχος αὕτη ποτάσσα εἰς τὴν Ἰατρικὴν δὲν μεταχειρίζεται , εἰμὴ μόνον εἰς τινας τέχνας .

Θειοῦχος Σόδα .
Ossisolfato di Soda

§ 144 Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε τὸλείψανον ἅλας ἀπὸ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἁλικοῦ ὀξέος , (ἰδὲ ἁλικὸν ὀξύ). πρόσθεσον ὀλίγην σόδαν . ἂν εἰς αὐτὸ εἰρίσκεται θειϊκὸν ὀξὺ πολὺ σράγγισον τὸ μίγμα καὶ χρυσάλλωσον .

Χαρ:

Χαρ: Γεῦσιν ἔχει πικρὰν, ἁλμυρὰν, δροσερὰν καὶ ἄνοσον , οἱ κρύσαλλοί του εἶναι πρησματικοὶ , ἐπιμήκεις , ἢ ἄτακτοι , διαφανεῖς ὡς ὁ πάγος , οἱ ὁποῖοι εἰς τὸ νερὸν διαλύονται μὲ εὐκολίαν καὶ εἰς τὸ πῦρ .

Τρόπ: τῆς μεταχ: Δύναμις . Μεταχ΄. ὡς τῆς θειούχου ποτάσσης .

Χάλκανθος τοῦ ψευδαργύρου
Vi triuolo di Zinco .

§ 145 Μέθ: τῆς κατ: Ἐπάνω εἰς ὀκτὼ δρ: ψευδαργύρου εἰς μικρὰ τεμμάχια , χύσον θειϊκὸν ὀξὺ δρ: ὀκτὼ μὲ νερὸν δρ: εἰκοσιτέσσαρα . τελειωθέντος τοῦ κογχλάσματος, πρόσθες νερὸν δρ΄: πενῆντα, σράγγισον τὴν ἀνάλυσιν ταύτην , ἐξάτμισον ἡσύχως καὶ χρυσάλλωσον κατὰ τὴν τέχνην .

Χαρ: Αὐτὸς ἔχει μίαν γεῦσιν δριμεῖαν, μεταλλικὴν , συπτικὴν , εἶναι διαλυτὸς εἰς τὸ πῦρ καὶ εἰς τὸν ἀέρα .

Τρόπ: τῆς μεταχ: Διαλυμένος εἰς τὸ νερὸν τὸ κοινὸν , ἢ τῆς κουφοξυλέας, τῶν ῥόδων καὶ τῶν πενταπεύρων .

Δύν: Στυπτικὸς καὶ ἐμετικός.

Μεταχ: Ἔσωθεν , ὡς ἐμετικός .

Ἔξωθεν. Εἰς τὰς ὀφθαλμίας καὶ γονορροίαν παντὸς εἴδους.

Δόσ:

Δόσ: Ἔσωθεν ἀπὸ ἕνα κόκκον ἕως τρεῖς διαλυμένον εἰς εἰκοσιτέσσαρα δρ': νερὸν κοινὸν ἢ τῶν ῥόδων. ἔξωθεν ἀπὸ τρεῖς κόκκους ἕως ἓξ εἰς πενῆντα δρ': νερὸν τῶν πενταπεύρων, ἢ τῆς κουφοξυλέας καὶ γίνεται κλυστήριον διὰ τὰς γονορροίας.

Παρατ: Ὁ χάλκανθος τῆς ἀγορᾶς τοῦ ψευδαργύρου, ὢν ἑνωμένος μὲ ἄλλας ὕλας δὲν πρέπει νὰ μεταχειρισθῇ εἰς τὴν ἰατρικὴν, ἐκτὸς μόνον ὅταν καθαρισθῇ.

Θειϊκὸν ὀξύ.
Ossissolforico Retificato.

§ 146 Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς μίαν σόρταν ὑάλινον θειϊκὸν ὀξὺ ἄπαγρον: ἤτοι ἔλαιον τοῦ θείου δρ': ἑκατὸν, θὲς τὴν σόρταν εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου, καὶ λαμπικάρισον, χώρισον πρῶτον τὸ ὑδατῶδες αὐτοῦ μέρος, τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται ἀμέσως εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς βράσεως. σύναξον ἀκολούθως, τὸ ἐπίλοιπον, τὸ ὁποῖον θέλει εἶναι καθαρὸν θειϊκὸν ὀξὺ καὶ φύλαξαί το.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι καθαρὸν καὶ διαφανὲς, ἄοσμον, ἀχρωμάτιστον, μὲ μίαν γεῦσιν ὀξυκεντιστικὴν καὶ καυστικὴν, κοκκινίζει δυνατὰ τὰς φυτικὰς βαφὰς τῆς ἀλθαίας, τοῦ ἡλιοτροπίου.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἀδυναμωτικὸν, δροσιστικὸν, καὶ συπτικόν.

Μετα-

Μεταχ': Εἰς θέρμας καὶ αἱμορραγίας σθενικὰς, εἰς δίψαν ὑπερβολικὴν, εἰς ἀηδίαν τοῦ στομάχου, καὶ εἰς τὰς αἱμορροΐδας.

Δόσ: Ἀπὸ ἓξ σάγματα ἕως ἓν δρ': εἰς πενῆντα δρ': νερὸν καθαρόν.

Παρατ: Τοῦτο τὸ θειϊκὸν ὀξὺ, τὸ ὁποῖον γίνεται μὲ τὴν τέχνην, εἶναι κατὰ πολλὰ χρειαζόμενον, μάλιστα καὶ ἀναγκαῖον εἰς τὴν Χυμικὴν, Ἰατρικὴν καὶ τέχνας, ἐπειδὴ καὶ σχεδὸν ὅλα τὰ ὀξέα διὰ μέσου αὐτοῦ γίνονται. μὲ αὐτὸ εἰς τὴν Εὐρώπην πλύνουσι, καὶ λευκάνουν τὰ πανία των καὶ ἄλλα ὑφάσματα.

Ἀλεξιτήριον ὄξυνον τοῦ Ἀλλέρου.
Elissire accido di Allero.

§ 147. Μέθ: τῆς κατ: Ἐπάνω εἰς δεκαεξ δρ': θειϊκοῦ ὀξέος, περιεχομένου εἰς μίαν φιάλην ὑάλινον, χύσον κατ' ὀλίγον ὀλίγον πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ': δεκαεξ. εἰς κάθε χύσιμον ὅμως τάραξον τὸ ἀγγεῖον αὐτὸ, καὶ ἄφεστο νὰ ψυχρανθῇ τὸ μίγμα, προτοῦ νὰ προσθέσῃς ὅλον τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, καὶ φύλαξαί το εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι καθαρώτατον, ὡς τὸ νερὸν, ὀσμὴν ἔχει νόσιμον καὶ ἡδονικὴν, γεῦσιν ἔχει θερμὴν, δυνατὴν καὶ ὀξεῖαν.

Τρόπ:

Τρόπ: τῆς μεταχ: Διαλύεται εἰς τὸ ἁπλοῦν νερὸν, ἢ ζαχχαρῶδες, ἢ ἐνώνεται μὲ ἄλλα μίγματα.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸν, δροσιστικὸν, συπωτικὸν, καὶ ὀλίγον ἀντισπασμοτικόν.

Μεταχ: Ἔσωθεν. Εἰς τὰς αἱμορραγίας, καὶ μηνορραγίας, εἰς τὸν ἀρθρίτην τὸν σθενικὸν, εἰς τοὺς σπασμοὺς καὶ εἰς τὴν παραφροσύνην.

Ἔξωθεν. Εἰς τὰ κτυπήματα καὶ εἰς τὴν ψώραν τῶν μωραϊτῶν.

Δόσ: Ἀπὸ ἓξ σάγ. ἕως ἓν δρ: εἰς ἑξῆντα δρ: νερὸν, ἢ εἰς ἄλλα μίγματα.

Ἀλεξιτήριον ὄξυνον καὶ ἀρωματικόν.
Elisir acito aromatico.

§ 148. Μέθ: τῆς κατ: Αὕτη ἡ κατασκευὴ δὲν διαφέρει ἀπὸ τὴν ἄνω εἰρημένην, § 146, Εἰμὴ μόνον κατὰ τὰς ὕλας, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται διαλυμέναι εἰς αὐτὸ τὸ ὑγρόν. διὰ νὰ κάμῃ τις τοῦτο, προσθέττει εἰς αὐτὸ σκόνην ἀπὸ κανέλλαν, καρυόφυλλα μοσχοκάρυδα, καὶ οὕτω σραγγίσας τὸ διορίζει εἰς τοὺς πάσχοντας.

Ἡ δύναμις τούτου τοῦ ἰατρικοῦ εἶναι τονικὴ, καὶ ἡ ὀσμήτου ἡδονικὴ καὶ εὐώδης ἐξαιτίας, τῶν εἰς αὐτὸ ὑλῶν.

Ἄλ-

Ἄλας τοῦ Ἠλέκτρου.(α)
Sal di Sucino.

§ 149. Μέθ: τῆς κατ: Λαμπικάρισον Ἤλεκτρον καθαρὸν, ὅσον θέλεις, καθὼς ἀνωτέρω εἰς § 17 τοῦ ἐκπυρελαίου εἴπομεν. καὶ τὸ λείψανον αὐτὸ τοῦ Ἠλέκτρου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἅλας ὀξὺ ἠλεκτρικὸν, τὸ συνάζεις ἀπὸ τὸν λαμπίκον καὶ τὸ καθαρίζεις ἀπὸ τὸ ἐκπυρέλαιον αὐτοῦ μὲ μίαν σπάθην ὑάλινον, καὶ οὕτω τὸ ξηραίνεις εἰς κἀνένα χωνευτήριον ποταπὸν καὶ τὸ φυλάττεις διὰ τὴν χρείανσου. Τοῦτο τὸ ὀξὺ ἠλεκτρικὸν ἐμπορεῖς να τὸ καθαρίσῃς καλλιώτερον, ἀφ' οὗ τὸ ἐνώσῃς μὲ ἄμμον εἰς κἀνέν ἀγγεῖον, καὶ τὸ ὑψώσῃς κατὰ τὴν τέχνην.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι ὀλίγον κεχρωματισμένον, ἀναλόγως μὲ τὴν καθαρότητα αὐτοῦ. ὀσμὴν ἔχει τοῦ ἠλεκτρικοῦ ἐκπυρελαίου, γεῦσιν ἔχει δριμεῖαν καὶ ὀξεῖαν, εἶναι διαλυτὸν εἰς τὸ νερὸν καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου.

Πα-

(α) Κεχρισμπάρι τοῦτο εἶναι ἓν ὡραῖον ὀρυκτὸν, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὴν ἄμμον τῆς ἀγιαλοῦ τῆς Βαλτικῆς θαλάσσης, τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Γερμανικῆς. Τὸ χρῶμα τούτου εἶναι τὸ ὠχρὸν, τὸ λευκὸν, καὶ τὸ μελαγχρινόν. κἀποτε αὐτὸ τὸ ἤλεκτρον εἶναι διαφανέσατον καὶ καθαρώτατον, ἐνίοτε δὲ περιέχει τινὰ ζωύφια μικρὰ δηλ· μύρμιγκας. εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν εἶναι εἰς μεγάλην χρῆσιν τοῦτο τὸ ἤλεκτρον, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ αὐτὸ κατασκευάζουσιν οἱ ἐκεῖ τεχνῖται κομπολόγια, καὶ ἐπισόμια τῶν καπνολικίων (ἰμαμέδες τῶν τζιπουκίων) καὶ ἄλλα διάφορα γολίδια τῶν γυναικῶν, καὶ ὅπου ἅπαντα αὐτὰ πωλοῦνται μὲ μεγάλην τιμήν.

Παρατ: Ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐνέργειαι τοῦ ἠλέκτρου τούτου, ἢ τῆς ἠλέκτρου δὲν ἔχει εἰς τὸ ἅλας του, ἀλλὰ εἰς τὸ ἐκπυρέλαιον τοῦ ἠλέκτρου, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζεται εἰς τὴν Ἰατρικήν.

Ἄνθη Τρυγίας.
Cremor di Tartaro.

℥ 150 Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε τρυγίαν, ἢ τρύγαν λευκὴν (α) ἢ ἐρυθρὰν τοῦ οἴνου, διάλυσαί την εἰς μίαν ἀρκετὴν ποσότητα βραστοῦ νεροῦ, στράγγισον τὸ ὑγρὸν αὐτὸ, διὰ νὰ καθαρίσῃς τὸ ἅλας ἀπὸ ἄλλας ξένας ὕλας. Πρόσθες καὶ ἄλλο νερὸν, καὶ ξανάβρασαι αὐτὸ, ὀλίγον εἰς κρύνενα λέβητα χάλκινον. Ὕστερα ἔπαρε τὸ λευκὸν καὶ τὰς φλοιὰς μερικῶν ὠῶν, κτύπησαί τα καλὰ εἰς τὸ νερὸν, καὶ ῥίψαι τα εἰς τὸ ἀγγεῖον νὰ βράσουν ὀλίγον, μετὰ ταῦτα σύναξον καλὰ τὸν ἐπιπλέοντα ἐκεῖνον κόκκινον ἀφρὸν τῆς ὕλης, ἕως οὗ τὸ ὑγρὸν νὰ ἀσπρίσῃ καλὰ

(α) Τρυγία, ἢ λίς, ἢ λάσπη τοῦ οἴνου. αὕτη ἡ ὕλη εὑρίσκεται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν τῶν βαρελίων τῶν οἰνοπώλων. Λοιπὸν διὰ νὰ κάμῃ τις τὸ λεγόμενον χρεμόριον τῆ ταρτάρου ἐκ πλήθος πρέπει νὰ μεταχειρισθῇ τρυγίαν καθαρὰν, χωρὶς ῥητίνην, καὶ γύψον, καὶ ἄλλας ὕλας.

καλὰ, καὶ οὕτως ἐξατμίσας αὐτὸ διὰ πυρὸς κρυσάλλωσαί το. τὸ σχηματισμένον αὐτὸ ἅλας θέλει εἶναι τὸ ἄνθος τῆς τρυγίας, τὸ ὁποῖον τὰ ἔθνη Κρεμόριον τοῦ ταρτάρου λέγουσι.

Χαρ: Τὸ ἅλας τοῦτο εἶναι λευκὸν καὶ διαφανὲς, μὲ μίαν ἀνώμαλον κρυσάλλωσιν. γεῦσιν ἔχει ὀξεῖαν καὶ γλυκερὰν, εἰς τὸ ψυχρὸν νερὸν πολλὰ ὀλίγον διαλύεται, εἰς βραστὸν νερὸν ὅμως ἀναλύεται ἐντελέστατα. κοκκινίζει τὰς βαφὰς τῆς πορφυρᾶς ἀλθαίας καὶ τοῦ ἡλιοτροπίου.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Εἰς σκόνην, μόνον, ἢ ἑνωμένον μὲ τὴν ζάκχαριν, ἢ μὲ ἄλλας ὕλας.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸν, δροσιστικὸν, διουρητικὸν, καὶ κεντιστικὸν καθαρτικόν.

Μεταχ: Ἔσωθεν. εἰς σθενικὰς θέρμας, εἰς ὑδρωπικίαν, εἰς τὴν κιτρινάδαν, καὶ εἰς τὴν δυσκοιλιότητα.

Ἔξωθεν. Εἰς σκόνην, εἰς τὰ σίγματα καὶ λευκώματα τῶν ὀφθαλμῶν, εἰς ἄφθας τοῦ στόματος.

Δόσ: Ἀπὸ ἥμισυ δρ: ἕως τέσσαρα, ἢ καὶ ὀκτὼ δρ.

Παρατ: Τὸ χρεμόριον τοῦτο εἰς τὴν Ἰατρικὴν εἶναι κατὰ πολλὰ χρειαζόμενον, διὰ τοῦτο καὶ εἰς πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης: μάλισα εἰς τὴν Ἰταλίαν, μεγάλην ἐπιμέλειαν ἔβα-

λον

πρὸς κατασκευὴν αὐτοῦ.

Τρυγίας Διαλυτός.
Tartaro solubile.

§ 151 Μέθ: τῆς κατ: Διάλυσον ἄλας τῆς τρυγίας: δρ΄. ἑκατὸν (122.) εἰς μίαν ἀρκετὴν ποσότητα βραχοῦ νεροῦ, πρόσθες εἰς αὐτὸ τὸ ρευστὸν ἄνθη τρυγίας (χρεμόριον) ὅσα φθάνουν νὰ χορτάσωσι τὸ ὑγρὸν, σράγγισον αὐτὸ, ἐξάτμισον, καὶ κρυσαλλώσας, φύλαξαί το διὰ τὴν χρείαν σου εἰς πήλινα ἀγγεῖα, καὶ αὐτὰ βερνικωμένα.

Χαρ: Οἱ κρύσαλλοι τοῦ ἅλατος τούτου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖσον εἶναι ἀνώμαλοι, καθ᾽ ποτε εἶναι ἐπιμήκεις καὶ τετράκωχοι, οἱ ὁποῖοι ἔλκουσι τὴν ὑγρασίαν τῆς ἀτμοσφαίρας. τὸ ἅλας τοῦτο εἶναι διαλυτώτατον εἰς τὸ νερὸν, ἔχει μίαν γεῦσιν πικράν.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Διαλυόμενον εἰς τὸ ἁπλοῦν νερὸν, δίδεται μὲ τὴν ζάκχαριν, ἢ μοναχόν.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸν, καθαρτικὸν καὶ διουρητικόν.

Μετα χ΄: Εἰς τὴν ὑδρωπικίαν, εἰς τὴν ὑποχονδρίαν, εἰς τὴν δυσκοιλιότητα, εἰς διάφορα πάθη, σθενικῆς διαθέσεως.

Δόσ: Ἀπὸ ἥμισυ δρ΄: ἕως ἕν, ἢ ἕως ὀκτὼ

τὼ διὰ καθαρτικόν.

Παρατ: Εἰς τοῦτο τὸ ἅλας δὲν πρέπει νὰ προσθέσῃ τις καθ᾽ ἑνὸς φυτικὸν ὀξὺ, μήτε σχεδὸν τὸ ὀξυκιτρικὸν, τὸ ὁποῖον οἱ παλαιοὶ ἐδιώριζον, ἐπειδὴ καὶ εὐθὺς ἑνούμενα αὐτὰ μεταβάλλονται εἰς ἕν ἅλας ἀδιάλυτον.

Τρυγίας ἐμετικός.
Tartaro emetico.

§ 152 Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε ὕελον τοῦ Ἀντιμωνίου, λαμπυρὸν καὶ ἡμιδιαφανῆ, κοπάνισαί το καλῶς, χύσον ἐπάνω αὐτοῦ δυνατὸν ἁλικὸν ὀξὺ δρ΄: ὀγδοήκοντα, ἀνακάτωσον τὸ μίγμα, καὶ ἄφεστο νὰ ἐνεργήσῃ εἰς ψυχρὸν τόπον, ἕως οὗ νὰ ἐξέλθῃ ὀλίγος τις ἀὴρ φλογογονικός, καὶ θειοῦχος. ἔπειτα βάλε το ὅλον εἰς μίαν χόρταν καὶ λαμπικάρισον μὲ λουτρὸν τῆς ἄμμου. μετὰ ταῦτα σύναξον τὸ ἁλικὸν ὀξὺ τοῦ Ἀντιμωνίου, εἰς τὸ ὁποῖον χύνεις ἀρκετὸν καθαρὸν νερὸν, ἕως οὗ μιχθὲν, νὰ καταχρημνίσῃ ὡς σκόνην τὸ θερμόσιδον τοῦ Ἀντιμωνίου. τοῦ το τὸ ἅλας πλῦνε το, καὶ ξήραναί το καλά. Τώρα ἔπαρε ἀπὸ τοῦτο τὸ λευκὸν ἅλας δρ΄: εἴκοσι καὶ ἄνθη τρυγίας: δρ΄. τεσσαράκοντα, ἕνωσον τὰ δύω, καὶ βάλε τα εἰς νερὸν καθαρὸν ὀκάδες τρεῖς, μίξον αὐτὰ, καὶ βράσαι τα καλὰ, ἀνακατώνων ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν, μὲ καμμίαν σπάθην (σπάτουλα) ὑάλινον. ἐξάτμισον καλῶς

λῶς τὸ μίγμα τοῦτο, καὶ ἄφες το νὰ κρυώσῃ, καὶ νὰ κρυσαλλωθῇ. σύναξον τοὺς κρυσάλλους αὐτοὺς, ξήρανέ τους ἐπάνω εἰς ποταπὸν χαρτίον, ἔπειτα κοπάνισέ τους εἰς ὑάλινον γουδίον καὶ φύλαξέ τους διὰ τὴν χρείανσου εἰς ὑάλινον ἄγγος καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ: Ὁ ἐμετικὸς οὗτος τρυγίας εἶναι εἰς σκόνην λευκὴν καὶ ὡραίαν, ἔχει μίαν γεῦσιν ὀλίγον μεταλλικὴν, διαλύεται εἰς τὸ νερὸν καὶ εἰς τὴν φωτίαν.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Εἰς σκόνην ἐνωμένην μέ τινα ἅλατα: ἤγουν μὲ τὰ ἄνθη τῆς τρυγίας(κρεμ:)μὲ καθαρτικὰ διὰ νὰ τὰ κάμῃ πλέον ἐνεργητικά. διαλύεται εἰς τὸ λαμπικαρισμένον νερὸν, εἰς τὸ μελῶδες καὶ ζακχαρῶδες νερὸν καὶ εἰς ἄλλα μίγματα.

Δύν: Εἰς μικρὰν δόσιν εἶναι ἀδυναμωτικὸς, ῥουφητικὸς καὶ καθαρτικὸς, εἰς μεγάλην δόσιν εἶναι ἐμετικώτατος.

Μετα χ: Ἔσωθεν. εἰς τὴν πλησμονὴν τοῦ στομάχου καὶ εἰς τινας φαρμακευομένους ἀπὸ φυτικὰς ὕλας, εἰς πνικτικὴν καταῤῥοὴν, εἰς τὴν μανίαν, ὑποχονδρίαν, μελαγχολίαν, δυσεντερίαν, ἀμαύρωσιν ἀτελῆ, καὶ εἰς τὰς ἐμφράξεις τῆς κάτω κοιλίας.

Ἔξωθεν. Διὰ κλυστήριον, καὶ εἰς τὰ σίγματα καὶ λευκώματα τῶν ὀφθαλμῶν.

Δόσ: Ἀπὸ ἕνα κόκκον ἕως δύω, διαλυμένον εἰς

εἰς ἑκατὸν δρ: νερὸν καθαρὸν, ἢ ζακχαρῶδες, ἢ καὶ μελῶδες διὰ νὰ πέρνηται ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἀπὸ τὸν πάσχοντα, ἕως οὗ νὰ τὸν φέρῃ ἐμετόν. εἰς τὴν μανίαν, μελαγχολίαν, καὶ ἐπιληψίαν, δίδονται ἕως δεκαπέντε κόκκοι καὶ ἐπέκεινα.

Ἄλλη Μέθοδος.

§ 153 Ἔπαρε Ἀντιμώνιον, τῆς ἀγορᾶς δρ: πενῆντα καὶ ἄνθη τρυγίας δρ: ἑκατόν. κοπάνισαί τα, ἔπειτα βάλε τὴν σκόνην αὐτὴν εἰς πολὺ νερὸν καθαρὸν, διὰ νὰ κάμῃς μίαν μάζαν μαλακὴν, τὴν ὁποίαν ἀφήνεις εἰς ἀγγεῖον πήλινον, ἕως οὗ νὰ ξηρανθῇ μοναχή.

Ξηρανθείσης τῆς ὕλης ταύτης, κοπάνισον αὐτὴν, καὶ ἑνώσας μὲ νερὸν, κάμε μάζαν ὡς καὶ πρότερον, καὶ ξήραναί την. ἡ πρᾶξις αὕτη ἐπαναλαμβάνεται ἑκτάκις. Τέλος πάντων κοπάνισαι τὴν σκόνην ταύτην, καὶ βράσαι την διὰ μίαν ὥραν εἰς ἀγγεῖον πήλινον μὲ νερὸν βρόχινον, ἔπειτα σράγγισον τὸ θερμὸν τοῦτο ῥευσὸν διά τινος πανίου, καὶ φύλαξον.

Τὸ λείψανον αὐτὸ βράσαι το πάλιν μὲ βρόχινον νερὸν, καὶ σράγγισον ὡς καὶ πρότερον, ἕως εἰς τὴν τρίτην φοράν.

Ἕνωσον τὰ σραγγισμένα ταῦτα νερὰ, βράσαι τα τόσον, ἕως οὗ νὰ σχηματισθῇ μία

ἐπιδερ-

ἐπιδερμὶς εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὑγροῦ. Τώρα ἔκβαλε τὸ ἀγγεῖον ἀπὸ τὴν φωτίαν, καὶ ἄφες το ἕως οὗ νὰ πήξωσιν οἱ χρύσαλλοι, εἰς αὐτὸ, ἄν: δηλ. τὸ ἀγγεῖον εἶναι πήλινον, εἰδὲ καὶ εἶναι χάλκινον, χύσον εὐθὺς τὴν ὕλην ταύτην εἰς πήλινον ἄγγος, ὁμοῦ μὲ τοὺς εἰς αὐτὸ σχηματισμένους χρυσάλλους, καὶ ἄφες τους ὀλίγον, ἔπειτα σράγγισαί τους καὶ ξήραναί τους καλά.(α)

Μετὰ τὴν πρώτην χρυσάλλωσιν τοῦ πρώτου νεροῦ βράσαι τὸ ἐπίλοιπον νερὸν, καὶ ἄφες το νὰ χρυσαλλώσῃ ὡς καὶ πρότερον. σύναξον καὶ αὐτοὺς τοὺς χρυσάλλους, ἕνωσαί τους μὲ τοὺς πρώτους, κοπάνισαί τους καλὰ ἕως νὰ γίνῃ ὅλη ἡ ὕλητων μία, μὲ μίαν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν δυνατὴν, καὶ φύλαξαι τὴν σκόνην αὐτῶν εἰς ὑάλινον ἄγγος καλῶς κεκλεισμένον.

Οὗτος ὁ ἐμετικὸς τρυγίας δὲν διαφέρει ἀπὸ τὸν

(α) Τὸ ταρταρικὸν ὀξὺ, τὸ ὁποῖον σινιζᾷ τὸ Κρεμόριον τᾶ ταρτάρᾳ, ἑνώνεται ἐις αὐτὴν τὴν πρᾶξιν μὲ τὸ ἀντιμώνιον, ᾧ ᾧ αὐτὸ εὑρίσκεται κατὰ πολλὰ ὀξυδωμένον. τὸ ἀντιμώνιον εἶναι ὃν ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μέταλλα τὰ ἐπῖα μεταβάλλεσι τὰ νερὰ, ᾗ ὀξυδώνονται μὲ τὸ ὀξυγόνον αὐτῶν. ἡ λεπτὴ σκόνη τᾶ ἀντιμωνίᾳ ᾗ τᾶ Τρυγίᾳ μιγνύμενα ὁμᾶ, μεταβάλλεσι τὸ νερόν. τὸ Ἀντιμώνιον τᾶτο κατ' ὀλίγον ὀξυδώνεται, καὶ τὸ ὀξὺ τᾶ ταρτάρου ἑνώνεται ᾗ σχηματίζει ἕνα τρυγίαν, ἤτοι ὦ τάρταρον τᾶ Ἀντιμωνίᾳ. διὰ νὰ γίνῃ αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα πρέπει νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν πρᾶξιν δὶς, ἢ ᾗ τρὶς, ὡς ἔπου, ἕως οὗ νὰ μεταβληθῇ τὸ ταρταρικὸν ὀξὺ εἰς ἀντιμωνιακὸν, ᾗ ἔτω νὰ ἐνεργήσῃ ὡς ἐμετικὸν ᾗ κεντρικὸν τᾶν σπλάγχνων τᾶ σώματος.

τὸν ἄνω εἰρημένον, τοῦ σοφοῦ Βρουνιατέλου, ἐπειδὴ καὶ οἱ χρύσαλλοι αὐτοῦ μιχθέντες ὁμοῦ, κάμνουσιν ἓν ἀποτέλεσμα κατὰ πολλὰ ἐνεργητικὸν καὶ δραστικόν.

Ποτάσσα, ἢ Πέτρα Καυστική.
Pietra caustica.

§ 154. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε ξηρὰν ποτάσσαν (α) δρ': ἑκατὸν, καὶ ἄσβεστον δυνατὴν δρ': τριάκοντα, κοπάνισον καὶ ἕνωσον αὐτὰ, ἔπειτα βάλλε τα εἰς νερὸν κοινὸν ὀκάδες τέσσαρας. βράσαι τὸ μίγμα αὐτὸ διὰ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας, σράγγισον καὶ ἐξάτμισον ἡσύχως, ἕως οὗ νὰ ξηρανθῇ. τὴν ὕλην ταύτην ξήραναί την καὶ βάλλετην εἰς ἓν χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων, τὴν ὁποίαν θερμαίνεις τόσον, ἕως οὗ νὰ γίνῃ ὡς νερὸν, μετὰ ταῦτα χύσαι την ἐπάνω εἰς μίαν πλάκαν λεῖαν, πρότερον ἀλειμμένην μὲ ὀλίγον ἔλαιον, ἢ κηρίον. τούτου γινομένου, σύντριψον τὴν ὕλην ταύτην καὶ βάλε την εἰς ἀγγεῖον ὑάλινον καλῶς κεκλεισμένον.

Χαρ

(α) Κάλιον, ἢ, καλιὰ τῆς ἀγοραῖς, ἡ ὁποία γίνεται μὲ τὴν ἁπλουστέραν τῶν κεκαυμένων χόρτων, χηνοποδίνων ᾗ ἀτριπλέκτων εἰς τὴν Θεσσαλίαν κάμνουσι μίαν μεγάλην ποσότητα τούτου τοῦ καλίου.

Χαρ: Ἡ πέτρα αὐτη εἶναι στρεὰ, καυστικὴ, φθοραποιὰ, καὶ διαλυτὴ εἰς τὸ νερόν.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μόνη εἰς σκόνην, βαλμένη εἰς ἕν κηρωτὸν, καὶ ἐπιτιθεμένη εἰς τὰ πάσχοντα μέλη, ἢ βρεγμένη ὀλίγον τρίβεται εἰς τὰς πληγὰς τοῦ σώματος.

Δύν: Εἶναι καυστικὴ καὶ φθοροποιά.

Μετα χ: Ἔσωθεν. διὰ νὰ ἀνοίξῃ τις πρήσματα καὶ βουβῶνας, διὰ νὰ ἐξαλείψῃ τὰς βρωμερὰς πληγὰς καὶ γαλλικάς.

Ῥητίνη τοῦ Μοσχοθυμιάματος.
Resina benzoica.

§ 155. Μέθ: τῆς κατ: Εἰς πενῆντα δρ: πνεύματος τοῦ μοσχοθυμιάματος βάλε τόσον νερὸν καθαρὸν, ὅσον φθάνει νὰ καθαρίσῃς τὴν ῥητίνην αὐτοῦ. γράγγισον τὴν διάλυσιν ταύτην διά τινος ποταποῦ χάρτου καὶ ξηράνας, φύλαξαί τα διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Ἡ ῥητίνη αὐτη ἔχει μίαν ὀσμὴν ἡδονικὴν, ὡς ἐκείνην τῆς βανίλιας, μίαν γεῦσιν κεντισικὴν καὶ γλυκερὰν, εἶναι εὔθραστος, διαλυτὴ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου. εἰς τὴν φωτίαν ἅπτει μὲ μεγάλην ταχύτητα, ὁ καπνὸς τῆς ὀποίας ὅμως αὐξάνει εὐθὺς τὸν βῆχαν.

Δύν:

Δύν: καὶ μετα χ: Εἶναι ἡ αὐτὴὡς ἐκείνη τοῦ ἐξῦ Πενζωϊκοῦ.

Παρατ: Ἡ ῥητίνη τοῦ μοσχοθυμιάματος σπανίως μεταχειρίζεται εἰς τὴν Ἰατρικὴν, ἐκτὸς μόνον, ὅτι κατασκευάζουσι τινὲς κάμμιαν ἀλειφὴν, καὶ αὐτὴν τονικήν. Αἱ γυναῖκες ὅμως τὴν μεταχειρίζονται πολὺ, κατασκευάζουσαι τινὰς ἀλειφὰς καὶ χρίσματα, καὶ τὸ λεγόμενον γάλα τῶν παρθένων, μὲ τὰ ὁποῖα ἀλειφόμεναι παρασαίνονται εἰς τοὺς ἄνδρας των ὡραῖαι καὶ εὐειδεῖς.

Ῥητίνη τῆς Γιαλάππας.
Resina di Gialappa.

§ 156. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε σκόνην χονδρὴν τῶν ῥιζῶν τῆς Γιαλάππας, ὅσην θέλεις, βάλε την εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, τὸ ὁποῖον νὰ ἐπιπλέῃ ἕως μίαν σπιθαμὴν εἰς τὴν σκόνην, βάλε τὸ ἀγγεῖον αὐτὸ εἰς τὸν ἥλιον, ἢ εἰς θερμὴν φάκτην νὰ μείνῃ διά τινας ἡμέρας. ἔπειτα γράγγισον τὸ ὑγρὸν αὐτὸ διά τινος πανίου. Εἰς τὸ λείψανον τῆς σκόνης ταύτης, βάλε καὶ ἄλλο τόσον πνεῦμα τοῦ οἴνου, διὰ νὰ ἐκβάλῃς τὸ ἐπίλοιπον τῆς ῥητίνης, καὶ γράγγισον, ὡς καὶ πρότερον. Τώρα ἕνωσον τὰ ῥευστὰ πνεύματα ταταῦτα, βάλε τα εἰς ἐναλαμπίκον, καὶ λαμπικάρισον διὰ λουτροῦ τοῦ νεροῦ

Σύναξον τὸ πνεῦμα τοῦτο, εἰς ἀγγεῖον, ἔπειτα χύσον εἰς τὸν λαμπίκον τόσον νερὸν ψυχρὸν, ὅσον φθάνει νὰ ξεχωρίσῃς τὴν ῥητίνην, ἡ ὁποία εὑρίσκεται κεκολλημένη ἔνδοθεν εἰς τὸν λαμπίκον. κένωσον τὴν ὕλην ὅλην εἴς τι πήλινον ἄγγος, σράγγισον τὸ νερὸν, καὶ τὴν ῥητίνην ταύτην, ξήραναί την εἰς τὸν ἥλιον, ἢ εἰς θερμὴν σάκτην, καὶ οὕτω φύλαξαί την διὰ τὴν χρείαν σου.

Διακόσια πενῆντα δρ΄: ῥίζαι τῆς Γιαλάπας ἔδωσαν ῥητίνην καθαρὰν δρ΄: τεσσαράκοντα πέντε.

Χαρ: Ἡ Ῥητίνη αὕτη τῆς Γιαλάπας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖσον εἶναι εὔθραυσος, πικρὰ καὶ ξηρά.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἐνώνεται μὲ πικρὰ ἀποβράσματα, μὲ τὸ σαπώνιον εἰς σχῆμα τροχίσκων, μὲ κομμοελαιώδεις χυλούς. κοπανισμένη δίδεται μὲ τὰ ἀμύγδαλα, μὲ τὴν ζάκχαριν, καὶ μὲ τὸ ἀραβικὸν κόμμι.

Δύν: Δυνατὴ, καθαρτικὴ, καὶ ἀνθελμιντική.

Δόσ: Ἀπὸ ἓξ κόκκους ἕως ὀκτὼ εἰς τοὺς προβεβηκότας. εἰς τὰ βρέφη δὲ ἀπὸ δύω ἕως πέντε κόκκους.

Παρατ΄: Μὲ τοῦτον τὸν τρόπον κρατοῦμεν τὴν Ῥητίνην τῆς σκαμωνέας καὶ τοῦ Γουαϊάκου καὶ ἄλλων πολλῶν ῥιζῶν.

Χύλ-

Χυλὸς τῶν καρπῶν τῆς κουφοξυλέας.
Roob di Sambuco.

§ 157 Μέθ: τῆς κατ: Κοπάνισον τὰς ὡρίμους βάκχας τῆς κουφοξυλέας, ἔκβαλε τὸν χυλὸν αὐτῶν διά τινος πιεστηρίου, βράσαι τον τόσον, ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ εἰς πῆξιν μέλιτος. τινὲς τῶν φαρμακοποιῶν προσθέττουν εἰς αὐτὸν καὶ ζάκχαριν καλὴν δρ΄: δώδεκα εἰς κάθε ἑκατὸν δρ΄: τοῦ χυλοῦ.

Χαρ: Ἔχει οὗτος ἓν χρῶμα μελαγχρινὸν, καὶ μίαν γεῦσιν γλυκεράν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἐνώνεται μὲ διάφορα μίγματα, μὲ τὸ κόγχλασμα τῶν ἀνθέων τῆς κουφοξυλέας. χρησιμεύει πρὸς τούτοις ἀκόμη νὰ κατασκευάσῃ τις τὰ γλυκύσματα, καὶ τὰς μάζας τῶν τροχίσκων.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸς, δροσιστικὸς, διουρητικὸς καὶ ἱδρωτικός.

Μεταχ΄: Ἔσωθεν. εἰς ῥευματικὰς θέρμας, καὶ ἀρθριτικὰς, εἰς τὴν ὑδρωπικίαν καὶ εἰς ἄλλα πάθη.

Ἔξωθεν. Εἰς εἶδος ἐμπλάστρου, ἐπιτίθεται εἰς τὰ φλογισμένα πρήσματα.

Δόσ: Ἀπὸ ἓν δρ΄: ἕως εἰκοσιτέσσαρα.

Παρατ΄: Μὲ τοῦτον τὸν τρόπον κρατοῦμεν τοὺς χυλοὺς πολλῶν ἄλλων εἰδῶν τῶν

ἐκ-

βάχχεων.

Ἀλειφὴ Ἀερώδης.
Unguento Volatile.

℥ 158. Μέθ: τῆς κατ: Εἰς μίαν ἀρκετὴν ποσότητα καθαροῦ ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν, χύσον τόσον ῥευστὸν πνεῦμα τοῦ Ἀμμωνιακοῦ ἄλατος, ὅσον φθάνει διὰ νὰ μεταβάλλῃ αὐτὸ εἰς μίαν μάζαν μαλακήν. ἀνακάτωσον συνεχῶς τὴν ὕλην ταύτην μέσα εἰς γουδίον ὑάλινον, ἢ εἰς κἀμμίαν φιάλην, καλῶς κεκλεισμένην.

Χαρ: Αὕτη εἶναι ἡμίπηκτος, λευκὴ, σκοτεινὴ, μὲ μίαν ὀσμὴν δριμεῖαν τοῦ Ἀμμωνιακοῦ ἄλατος.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μὲ αὐτὴν ἀλείφει τις τὰ πάσχοντα αὐτοῦ μέλη καὶ τὰ τρίβει.

Δύν: Δυναμωτικὴ, καὶ καυστική.

Μετα χ΄: Ἔσωθεν. Εἰς πόνους ῥευματικούς, καὶ εἰς κνάγχην ῥευματικὴν, εἰς παραλυσίαν, ἰσχίασιν, πρήσματα τοῦ γάλακτος, εἰς ψυχρὰ πρήσματα τῶν ὀρχιδίων, εἰς βουβῶνας καὶ ῥευματικὴν ὀδονταλίαν.

Σαπ-

Σαπώνιον ἀπὸ Ἀμμωνιακὸν ὑδράργυρον.
Sapone d' ammoniuro di mercurio.

℥ 159 Μέθ: τῆς κατ: Χύσον ἐπάνω εἰς ἐννέα δρ΄: ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν, τέσσαρα δρ΄: Ἀμμωνιακὸν ὑδράργυρον. ἀνακάτωσον αὐτὸ καλῶς εἰς ἓν γουδίον ὑάλινον, μὲ γουδοχέρι ὑάλινον, καὶ οὕτω φύλαξαί το εἰς μίαν φιάλην καλῶς κεκλεισμένην.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι λευκὸν, πηκτὸν, καὶ λευκὸν, μὲ μίαν ὀσμὴν Ἀμμωνιακὴν, ἔχει μίαν γεῦσιν μεταλλικήν.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μὲ τοῦτο ἀλείφονται, καὶ τρίβονται τὰ πάσχοντα μέλη τοῦ ἀνθρώπου.

Δύν: Δυναμωτικὸν καὶ ἀντιγκλλικὸν.

Μετα χ΄: Εἰς τὴν ἐξόςωσιν, εἰς πρήσματα, καὶ πληγὰς τῶν ὀςέων, εἰς τὴν ἰσχίασιν ἡμιπληγίαν, εἰς ψυχρὰ πρήσματα καὶ βουβόνας Γαλλικούς.

Σαπώνιον καθαρὸν τῆς Σόδας.
Sapone di Soda de purato.

℥ 160 Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε σαπώνιον τῆς Κρήτης καθαρὸν δρ΄: ἑκατὸν, κόψαι το εἰς

εἰς λεπτὰ, καὶ βάλε το εἰς ἀγγεῖον πήλινον καὶ βερνικωμένον. χύσον ἐπάνω αὐτοῦ πνεῦμα τοῦ οἴνου : ὁκ΄ : τρεῖς, θὲς τὸ ἀγγεῖον εἰς λουτρὸν τοῦ νεροῦ, θέρμανον αὐτὸ, ἕως οὗ νὰ ἐράσῃ καὶ νὰ διαλυθῇ τὸ σαπώνιον. Κλεῖσον τὸ ἀγγεῖον αὐτὸ, καὶ ἄφεςο εἰς τινα τόπον ζεσὸν, ἕως οὗ τὸ ὑγρὸν νὰ καθαρισθῇ. Ἂν ἤθελε παραςαθῇ ὀλίγον τι ἔλαιον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ, σύναξαί το μὲ προσοχὴν, σράγγισον τὸ καθαρὸν ὑγρὸν, καὶ λαμπικάρισον αὐτὸ μὲ μπανιομαρία, τὸ ἐπίλοιπον τοῦ ὁποίου συνάζεις καὶ ξηραίνεις εἰς τὸν κοινὸν ἀέρα.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι λευκὸν καὶ σκοτεινὸν, διαλυτὸν εἰς τὸ νερὸν, καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου, εἶναι μεταβλητὸν ἀπὸ τὰ ὀξέα, καὶ ἀμετάβλητον ἀπὸ τὸν ἀέρα.

Τρόπ: τῆς μετάχ: Ἑνώνεται μὲ φυτικὰ ἐκχυλίσματα, ἢ μὲ ῥητίνας, εἰς εἶδος τροχίσκων καὶ διαλυμένον εἰς τὸ νερόν.

Δύν: Εἶναι δυναμωτικὸν τοῦ λυμφατικοῦ συςήματος, καὶ διαλυτικόν.

Μετάχ΄: Ἔσωθεν. Εἰς τὰς ἐμφράξεις τῆς κάτω κοιλίας, εἰς πάθη τοῦ δέρματος, εἰς τὸν ἀρθρίτην, καὶ ῥαχίτην. εἰς τινα εἴδη τῶν πετρῶν τῆς κύσεως καὶ νεφρῶν.

Ἔξωθεν εἰς εἶδος ἐμπλάςρου, ἐπιτίθεται εἰς πρήσματα τῶν ἀδένων, τῶν χελώνων, τῶν γυναικείων μαςῶν, καὶ διὰ νὰ ὡριμάσῃ μερικὰ

ἄλλα

ἄλλα πρήσματα.

Παρατ΄: Διὰ ἐξωτερικὴν μεταχείρισιν δὲν χρειάζεται, ὁποῦ τὸ σαπώνιον νὰ εἶναι καθαρὸν ὡς εἴπομεν, φθάνει μόνον νὰ εἶναι τῆς Κρήτης, ἢ τῆς Σμύρνης.

Ἄνθη τοῦ Θείου.
Fior di Solfo.

§ 161. Μέθ: τῆς κατ: Κάμε ἕν μίγμα ἀπὸ φυσικὸν θεῖον (θειάφι) εἰς σκόνην, καὶ ἄμμον πλυμένην καὶ ξηρὰν, ἴσα κατὰ τὸ βάρος, βάλε το εἰς μίαν κουκούρπιταν ὑάλινον, κειμένην εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου, καὶ κεκαλυμμένην μὲ τὸ σκέπασμά της, ζέσανον τὸ ἀγγεῖον τόσον, ἕως οὗ τὸ θεῖον νὰ ὑψωθῇ εἰς τὰ ἄνω μέρη τοῦ ἀγγείου. Τελειωθείσης τῆς πράξεως, σύναξον τὸ ὑψωμένον θεῖον μὲ ἕν πτερὸν, καὶ πλύνε το καλὰ, καὶ οὕτω ξηράνας αὐτὸ, φύλαξαί το διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Αὕτη ἡ σκόνη, ἡ ὁποία λέγεται ἄνθη τοῦ θείου, εἶναι λεπτοτάτη χωρὶς γεῦσιν καὶ ὀσμὴν, μὲ ἕν χρῶμα μελανοκίτρινον.

Τρόπ: τῆς μετάχ: Ἑνώνεται μὲ τὴν ζάκχαριν, μὲ τὸ μέλι, μὲ τὰ ἐκχυλίσματα, ἢ μὲ τὰς σκόνας ἄλλων ὑλῶν.

Δύν: Στυπτικὰ καὶ θρεπτικά.

Μετάχ΄: Ἔσωθεν. Εἰς πάθη τῶν αἱμορροΐδων-

βοΐδων, εἰς τὸν βῆχαν τὸν χρονικὸν: εἰς ἄλλα πάθη τοῦ δέρματος, καὶ εἰς τὴν ἀτροφίαν τοῦ σώματος.

Ἔξωθεν εἰς τὰς πληγὰς τῆς ψώρας καὶ ἄλλων ἐξανθημάτων.

Δόσ: (Ἐσωτερικῶς) ἀπὸ ἓξ κόκκους ἕως ἓν δρ':

Ὑγρὸν Ἀερῶδες τοῦ Βοΐλλου.

Liquor Fumante di Boile.

§ 162. Μέθ: τῆς κατ: Μίξον τέσσαρα μέρη ζωντανῆς ἀσβέστου, μὲ δύω μέρη τοῦ Ἀμμωνιακοῦ ἅλατος, καὶ ἓν μέρος μόνον τοῦ κοινοῦ θείου, καὶ βάλετα εἰς μίαν σόρταν ὑάλινον συνεχομένην μὲ τὰ ἀγγεῖα της, καὶ οὕτω λαμπικάρισον κατὰ τὴν τέχνην, μὲ μετρίαν θερμότητα.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι ἓν ὑγρὸν ἐρυθροκίτρινον, μὲ μίαν ὀσμὴν δυνατὴν τοῦ Ἀμμωνιακοῦ πνεύματος καὶ φλογογονικοῦ ἀέρος. μεταβάλλεται εἰς τὸν ἀέρα, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκπέμπει ἀτμοὺς λευκούς.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Διαλύεται εἰς τὸ λαμπικαρισμένον νερόν.

Δύν: Τονικόν.

Μετα χ': Εἰς τοὺς φαρμακευομένους ἀπὸ

ἀπὸ τὰ φαρμάκια διαφόρων ὑλῶν, εἰς τὴν ψώραν εἰς τὴν λέπραν καὶ εἰς τοὺς ἕρπητας.

Δόσ: Ἀπὸ τέσσαρα στάγματα ἕως ὀκτὼ εἰς τριάντα δρ': νερὸν καλὸν, δὶς, ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

Θειοῦχος Ποτάσσα.

solfato di Potassa, alcalinulo o Fegato di Solfo.

§ 163. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε θεῖον καὶ Ποτάσσαν ἴσα κατὰ τὸ βάρος. ἕνωσον καὶ βάλε τὸ μίγμα εἰς ἓν χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων, θέρμανέ το ἕως οὗ τὸ μίγμα νὰ ἀναλύσῃ, χύσον ἔπειτα τὴν λυτὴν ταύτην μάζαν ἐπάνω εἰς κάνένα μάρμαρον λεῖον, σκέπασέ την μὲ σκέπασμα πήλινον, καὶ ἄφες την νὰ ψυχρανθῇ. Μετὰ ταῦτα κάμε αὐτὴν εἰς κόμματα, καὶ φύλαξέ τα εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα. Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον γίνεται καὶ ἡ θειοῦχος Σόδα.

Χαρ: Αὕτη ἔχει ἓν χρῶμα μελαγχρινὸν καὶ ἐρυθρὸν μικτόν. εἶναι εὔθραυστος, ἄοσμος καὶ πικρὰ, ἡ ὁποία ἀποκτᾷ μίαν ὀσμὴν βρωμερὰν τῶν κλουβίων ὠῶν: δηλ. ὁπόταν μένῃ εἰς ὑγρὸν ἀέρα. διαλυθεῖσα δὲ εἰς τὸ νερὸν ἐκπέμπει ἀέρα φλογογονικόν.

Τρόπ τῆς μετα χ: Εἰς σκόνην, ἑνωμέ-

μένην μὲ τὴν ζάκχαριν, μὲ τὸ ἀραβικὸν κόμμι, διαλυομένη εἰς τὸ νερὸν, ἢ εἰς ὑδατώδη ρευσά.

Δύν: Ἀνθελμιντική.

Μετα χ': Ἔσωθεν εἰς τοὺς φαρμακευομένους ἀπὸ διάφορα εἴδη τῶν φαρμακερῶν ὑλῶν, εἰς τοὺς ἕλμινθας, εἰς τὴν ψώραν, καὶ λέπραν καὶ εἰς τοὺς ἕρπετας:

Ἔξωθεν. Διαλυμένη εἰς τὸ νερὸν διὰ λουτρὸν ὠφελεῖ εἰς τοὺς λεπρούς καὶ ψωραλέους ἀνθρώπους.

Δόσ: (ἐσωτερικῶς) ἀπὸ ἓξ κόκκους ἕως μισὸν δρ':

Ἀντιμμώνιον Κατασκευασμένον.
Solfo dorato d' antimonio.

ϐ 164. Μέθ: τῆς κατ: Κοπάνισον λεπτομερῶς τὸ θειοῦχον ἀντιμμώνιον τῆς ἀγορᾶς, βάλλε τὴν σκόνην ταύτην εἰς πολὺ νερὸν ἕως οὗ νὰ φαίνεται θωλερὸν. χύσον τὸ μίγμα τοῦτο εἰς ἄλλο ἀγγεῖον ὑάλινον, ἢ καὶ πήλινον, καὶ ἄφες νὰ κατασαλάξῃ ἔνκατασαλακτὸν εἰς σκόνην λεπτὴν, ξανάχυσον τὸ νερὸν, καὶ σύναξον τὸ θειοῦχον ἀντιμώνιον, τὸ ὁποῖον ξηραίνεις καὶ φυλάττεις διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι μία σκόνη λεπτοτάτη καὶ σκιαρά.

Δύν:

Δύν: καὶ Μετα χ': Καθὼς τὸ θειοῦχον τοῦ ἀντιμωνίου.

Δόσ: Ἀπὸ ἓξ κόκκους ἕως δεκαπέντε δὶς τῆς ἡμέρας.

Χρυσοειδὴς Θειοῦχος τοῦ Ἀντιμωνίου.
Solfo dorato d' antimonio.

ϕ 165. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε θειοῦχον ἀντιμώνιον δρ': ἑκατὸν, καὶ τριακόσια δρ': ποτάσσαν καθαρὰν, κάμε τὸ μίγμα τούτων καὶ βάλετο εἰς ἓν χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων, ἕως οὗ νὰ ἀναλύσῃ εἰς τὸ πῦρ. διάλυσον τὴν μάζαν ταύτην εἰς πολὺ νερὸν βραστὸν, στράγγισον αὐτὸ, καὶ ἄφες το νὰ κατακαθίσῃ ἡ ἐρυθρὰ θειοῦχος ὕλη τοῦ ἀντιμωνίου. ὅταν δὲ αὐτὸ τὸ ὑγρὸν ψυχρανθῇ, στράγγισον αὐτὸ, εἰς τὸ ὁποῖον προσθέττεις ὀλίγον θειϊκὸν ὀξὺ ἀδύνατον, τὸ ὁποῖον κατακαθίζει τὴν θειοῦχον ὕλην τοῦ ἀντιμωνίου ὅλην κιτρινωπὸν, ἔκβαλε αὐτὴν, ξήρανέ την καὶ φύλαξαί την διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Ἡ σκόνη αὕτη δὲν ἔχει καμμίαν ὀσμὴν, μήτε γεῦσιν δυνατὴν, ἔχει ὅμως ἓν χρῶμα χρυσοειδές: ἤτοι τῶν νεραγγίων.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μὲ τὴν μαγνησίαν γῆν, ἢ μέ τινα ἀρώματα εἰς σκόνην, κα"ποτε προσθέττεται καὶ εἴς τινας κατασκευὰς τοῦ ὑδραρ-

ὑδραργύρου.

Δύν: Εἰς μικρὰν δόσιν εἶναι ἀδυναμωτικὴ, καὶ εἰς μεγάλην εἶναι ἀηδής.

Μετα χ': Εἰς πάθη φλογιστικὰ καὶ καταῤῥακτώδη: ἀσθενικῆς διαθέσεως, εἰς τὰ ἐξανθήματα καὶ πρήσματα τῶν ἀδένων.

Δόσ: Ἀπὸ ἕνα κόκκον ἕως τέσσαρας δὶς, ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

Κέρμες γεώδες.
Kermes minerale.

§ 166. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε θειοῦχον ἀντιμώνιον εἰς σκόνην δρ': ἑκατὸν, καὶ βάλε το εἰς βραστὸν νερὸν δρ': χίλια, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ εἶναι διαλυμένα διακόσια δρ': ποτάσσης καλῆς. Τὸ μίγμα τοῦτο βράσαι το ὀλίγον, ἀνακατώνων αὐτὸ μὲ καμμίαν σπάθην ξυλίνην, σράγγισον τὸ ὑγρὸν, τὸ ὁποῖον ψυχρανθὲν καταβάλλει μίαν σκόνην ἐρυθρὰν, ἡ ὁποία λέγεται Ἰταλιστὶ Κέρμες γεώδες. Πλύνε τὴν σκόνην ταύτην, ξήραναί την, καὶ φύλαξαί την διὰ τὴν χρείαν σου.

Ἐπάνω εἰς τὸ ἐπίλοιπον τῆς ὕλης χύσον καὶ ἄλλο νερὸν τῆς ποτάσσης, καὶ θέλεις ἔχειν καὶ ἄλλο κέρμες γεώδες, ὡς τὸ πρῶτον.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι ὄσμον, κόκκινον, ἢ κοκκινομελαγχρινὸν, καὶ χωρὶς γεῦσιν.

Τρόπ:

Τρόπ: τῆς μετα χ: Δίδεται μαζὶ μὲ τὴν μαγνησίαν γῆν, μέτινας σκόνας ἀρωματικὰς, κάποτε ἑνώνεται μὲ καθαρτικὰ ἅλατα, ἢ μὲ ὑδραργυρικὰς ὕλας.

Δύν: Εἰς μικρὰν δόσιν εἶναι ἀδυναμωτικὸν καὶ ἐνεργητικὸν εἰς τὸ λυμφατικὸν σύστημα. Εἰς μεγάλην δόσιν ὅμως προξενεῖ ἀηδίαν, ἐμετὸν, ἢ καὶ κοιλιακὴν κίνησιν.

Μετα χ': Εἰς πάθη σθενικὰ, εἰς καταῤῥακτώδεις φλογώσεις τοῦ πνεύμονος, εἰς τὸ ἆσθμα, εἰς τὸν κατάῤῥοον τὸν πνικτικὸν, εἰς τὸν ἀρθρίτην, εἰς τὰς χοιράδας, εἰς τὰ ἐξανθήματα, καὶ πρήσματα τῶν ἀδένων.

Δόσ: Ἀπὸ ἕνα κόκκον ἕως τέσσαρας, δὶς, ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας μὲ τὸ νερόν.

Αἰθίοψ γεώδης.
Etiope minerale.

§ 167. Μέθ: τῆς κατ: Τρίψον ὁμοῦ εἰς ἕν γουδίον ὑάλινον δύω δρ': ὑδράργυρον καὶ ἓξ δρ': ἄνθη τοῦ θείου, ἕως οὗ τὰ σφαιρίδια τοῦ ὑδραργύρου νὰ μὴν φαίνωνται.

Ἄλλος Τρόπος.

Ἀνάλυσον εἰς ἓν χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων ἄνθη τοῦ θείου δρ': τέσσαρα, μὲ ἕν δρ': ὑδραρ-

δραργύρου, ἔπειτα ἔκβαλε τὴν μάζαν ταύτην, καὶ κοπάνισαί την εἰς ἓν γουδίον πέτρινον.

Χαρ: Οὗτος εἶναι εἰς σκόνην μελανὴν, δὲν ἔχει γεῦσιν, μήτε ὀσμὴν, εἶναι ὅμως βαρύτατος, καὶ εἰς τοὺς ἀναμμένους ἄνθρακας ἅπτει μὲ εὐκολίαν.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Εἰς σκόνην μὲ τὴν ζάκχαριν, ἢ μέ τινας ὕλας ἀρωματικὰς, ἢ ἑνωμένην μὲ τὰ πάχη τῶν ζώων εἰς εἶδος ἀλειφῆς, θέττεται εἰς τοὺς ἀναμμένους ἄνθρακας, καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς διευθύνεται πρὸς τὰ πάσχοντα μέλη.

Δύν: Ἀντιγαλλικὸς, καὶ ἀνθελμιντικός.

Μετα χ: Ἔσωθεν, εἰς πάθη γαλλικὰ, εἰς τοὺς ἕλμινθας, καὶ εἴς τινα πάθη τοῦ δέρματος.

Ἔξωθεν. Εἰς εἶδος ἀλειφῆς διὰ τὴν ψώραν.

Δόσ: Ἐσωτερικῶς, ἀπὸ δύω κόκκους, ἕως ἓξ, δὶς, ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

Κοκκινάβαρις.
Cinabro.

§ 168. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε ἀπὸ τὸν ἄνω εἰρημένον αἰθίοπα γαιῶδη, ὅσον θέλεις, καὶ βάλε τον εἰς ἓν ματράκιον, τὸ ὁποῖον πρῶτον θερ-

θερμαίνεις βαθμηδὸν, ἔπειτα αὐγάτισον τὴν φωτίαν, διὰ νὰ ὑψωθῇ ὁ ὑδράργυρος εἰς εἶδος λαμπυρῶν χρυσάλλων, τοὺς ὁποίους κοπανίζεις καὶ φυλάττεις διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Ἡ κοκκινάβαρις αὕτη, ἢ ἁπλῶς κινάβαρι, ἔχει ἓν χρῶμα ὡραῖον κόκκινον, ὀσμὴν δὲν ἔχει καμμίαν, μήτε γεῦσιν, φλογίζεται ὅμως τεθεῖσα εἰς τοὺς ἀναμμένους ἄνθρακας.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Εἰς σκόνην μὲ τὴν ζάκχαριν, ἢ μὲ ἄλλας ὕλας ἀρωματικὰς κ. τ. λ.

Δύν· Ἀντιγαλλικὴ, καὶ ἀνθελμιντική.

Μετ᾽ α χ᾽: Ἔσωθεν, εἰς πάθη γαλλικὰ, εἰς τοὺς ἕλμινθας, καὶ εἰς πάθη τοῦ δέρματος.

Δόσ: Ἐσωτερικῶς, εἰς τοὺς προβεβηκότας ἀπὸ δύω κόκκους ἕως ἓξ, δὶς τῆς ἡμέρας.

Παρατ᾽: Κιβδηλεύεται κα᾽ποτε ἡ κοκκινάβαρις μὲ τὸν μίλτον, ἢ μίνιον, ἢ μὲ τὸ λεγόμενον αἷμα τοῦ δράκοντος. Γνωρίζομεν τὸ πρῶτον μὲ τὸ ὄξος, μὲ τὸ ὁποῖον μᾶς δίδει μίαν γεῦσιν γλυκεῖαν. Τὸ δεύτερον ὅμως γνωρίζομεν, ῥίπτοντες ὀλίγην εἰς τοὺς ἀναμμένους ἄνθρακας, μὲ τοὺς ὁποίους ἐκπέμπει μίαν ὀσμὴν ἡδονικήν.

Ἀντιμώνιον Διαφορετικόν.

Antimonio diaforetico.

§ 168. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε ἀντιμώνιον καὶ νίτρον εἰς σκόνην, ὅσον θέλεις, καὶ ἴσα κατὰ τὸ βάρος, ἕνωσον ὁμοῦ, καὶ ῥίψαι πολλάκις ἀπὸ αὐτὰ μέσα εἰς ἓν πεπυρωμένον χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων, ἀνακάτωσον αὐτὸ μὲ σπάθην σιδηρᾶν, ἕως οὗ νὰ διαλυθῇ τὸ νίτρον. Κοπάνισον τὴν μάζαν ταύτην, καὶ φύλαξαί την εἰς ὑάλινα ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει χρῶμα ὑπόλευκον, καὶ γεῦσιν τῆς ποτάσσης.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μάνον, ἢ μὲ τὴν ζάχαριν.

Δύν: Ἀδυναμωτικόν, ἱδρωτικὸν καὶ διαφορετικόν

Μετα χ': Εἰς πάθη σθενικά, εἰς τὰς φλογώσεις, εἰς τὴν περιπνευμονίαν, εἰς τὸν ἀρθρίτην, ἐξανθήματα, καὶ χοιράδας τοῦ λαιμοῦ.

Δόσ: Ἀπὸ δύω κόκκους, ἕως τέσσαρας, δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

Ἄνθη τοῦ Ἀντιμωνίου.

Fior d' Antimonio.

§ 169. Μέθ: τῆς κατ: Βάλε ἀντιμώνιον καθαρὸν, ὅσον θέλεις, εἰς ἓν πήλινον πλατύστομον καὶ βερνικωμένον ἀγγεῖον, κείμενον εἰς τὸ στόμιον τινὸς φούρνου, ἐπίθες εἰς αὐτὸ ἓν χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων, ἄνω κάτω κείμενον, εἴς τινα τρίποδα, διὰ νὰ περνᾷ ὁ ἀὴρ εἰς αὐτὰ ἐλευθέρως, ἔπειτα κάψον καλὰ τὸν φοῦρνον; καὶ θέλεις ἰδεῖν, ὁποῦ ἡ ὕλη νὰ ὑψώνεται: ἄλλη εἰς τὸ σκέπασμά, καὶ ἄλλη νὰ μείνῃ εἰς τὸ ἴδιον μέταλλον. Μετὰ ταῦτα συνάξας τὰ ἄνθη ταῦτα φύλαξαί τα διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Τὰ ἄνθη τοῦ ἀντιμωνίου εἶναι λευκὰ, καὶ λαμπυρὰ εἰς σκόνην, ἢ καὶ μέρος αὐτῶν εἰς κρυσάλλους βελονοειδεῖς λευκοὺς, καὶ ἡμιδιαφανεῖς, οἵτινες εἶναι διαλυτοὶ εἰς τὸ νερόν.

Δύν: Στυπτικὰ, καὶ ἐμετικά.

Μετα χ': Εἰς τὴν ἐπιληψίαν.

Κατασαλακτὸν μέλαν τοῦ ὑδραργύρου.
Precipitato cinereo.

℥ 170. Μέθ: τῆς κατ: Διάλυσον ὑδράργυρον καθαρὸν, ὅσον θέλεις, εἰς τὸ σηπτόνικὸν ὀξύ. Βάλε καὶ νερὸν καθαρὸν ἄλλο τόσον, ἔπειτα πρόσθες καὶ ἀμμωνιακὸν πνεῦμα, ὅσον φθάνει διὰ νὰ καταλαθίσῃ τὴν ὕλην, μετὰ ταῦτα πλύνε την καλὰ, καὶ ξήραναί την κατὰ τὴν τέχνην.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα μελαγχρινὸν, πολλὰ, ἢ ὀλίγον βαθὺ, δὲν ἔχει ὅμως καμμίαν γεῦσιν.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Εἰς σκόνην καὶ εἰς τροχίσκους.

Δύν: Ἀντιγαλλικόν.

Μετα χ': Εἰς πάθη γαλλικά.

Δόσ: Ἀπὸ ἕνα κόκκον, ἕως ἑπτά.

Κατασαλακτὸν λευκὸν τοῦ Βισμουθίου.
Termossido bianco di bismuto.

℥ 171. Μέθ: τῆς κατ: Ἀνάλυσον ὀλίγον βισμούθιον μὲ τὸ σηπτονικὸν ὀξὺ, (ἀσημένερον) ἔπειτα χύσον κατ' ὀλίγον ὀλίγον ἀπὸ αὐτὸ εἰς κανὲν ἀγγεῖον ὑάλινον περιέχον νερὸν καθαρὸν, ἕως οὗ νὰ σχηματισθῇ ἔντι κατασαλακτὸν, τὸ ὁποῖον πλύνεις καὶ ξηραίνεις μὲ προσοχὴν, καὶ οὕτω τὸ φυλάττεις διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι λευκώτατον, κἄποτε εἶναι σχηματισμένον εἰς λαμπυρὰ πέταλλα, ὡς τοῦ μαργαριταρίου.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Εἰς σκόνην ἑνωμένην μέτινα ἀρώματα: μὲ τὴν ἔαλεριάναν, καὶ μὲ τὴν μαγνησίαν γῆν.

Δύν: Ἀντισπασμοτικόν.

Μετα χ': Εἰς πάθη σπασμοτικά.

Δόσ: Ἀπὸ μισὸν κόκκον, ἕως ἓξ δὶς, ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

Κατασαλακτὸν κόκκινον.
Precipitato Rosso.

℥ 172. Μέθ: τῆς κατ: Ἐπάνω εἰς δεκαἑξ δρ': ὑδραργύρου, χύσον σηπτονικὸν ὀξὺ δρ': πενῆντα. Τελειωθέντος τοῦ κογχλάσματος, σύναξον τὸ ἅλας αὐτὸ, καὶ ξηράνας κοπάνισον. Ἔπειτα βάλε ἀπ' αὐτὸ τὸ ἅλας, ὅσον θέλεις, εἴς τι χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων, θέρμανον αὐτὸ, ἀνακατώνων μὲ καμμίαν σπάθην ὑάλινον. μετὰ ταῦτα ἔπαρε ὀλίγον ἀπὸ αὐτὸ μὲ κανὲν κοχλιάριον ὑάλινον, καὶ ψυχρανθὲν, θέλεις ἰδεῖν νὰ πάρῃ ἓν ὡραῖον χρῶμα κόκκινον. Τούτου γε-

γενομένου, ἔβαλε αὐτὸ ἀπὸ τὴν φωτίαν, καὶ φύλαξαί το διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Τοῦτο ἔχει ἓν χρῶμα λαμπροκόκκινον, εἶναι δριμὺ, καὶ μεταβλητὸν εἰς τὸ πῦρ.

Τρόπ: τῆς μετάχ: Μόνον εἰς σκόνην, ἢ ἐνωμένον μὲ τὸ βούτυρον, ἢ μὲ τὰ πάχη τῶν ζώων.

Δύν: Φθοροποιὸν, καὶ ἀντιγαλλικόν.

Μεταχ: Ἔξωθεν, εἰς σκόνην διὰ νὰ καθαρίση τὰς κακιὰς πληγὰς: δηλ: τὰς τυλώδεις καὶ γαλλικὰς, διὰ τὰ κρέατα τῶν μελῶν, καὶ τὴν ὀφθαλμίαν τὴν γαλλικὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ὠφελεῖτὰ μέγιστα.

Δόσ: Ὅσον φθάνει.

Ψιμμύθιον καθαρόν.
Cerusa.

§ 173. Μέθ: τῆς κατ: Εἴςτι ἄγγος πήλινον βάλε ὄξος δυνατὸν, ὅσον θέλεις. Εἰς τὸ στόμιον αὐτοῦ τοῦ ἄγγους προσάρμοσον λεπτὰ τεμμάχια τοῦ μολύβδου, εἰς τρόπον, ὅτι οἰάτμοι τοῦ ὄξους νὰ διαπεράσωσιν ὅλον τὸν μόλυβδον, σκέπασον τὸ ἄγγος αὐτὸ πολλὰ καλὰ, ἔπειτα χώσαι το εἰς ζεστὴν κόπρον τῶν ζώων, ἢ εἰς θερμὴν φάκτην, διὰ νὰ μείνη ἐκεῖ ἕως ἑβδομάδας τρεῖς, μετὰ ταῦτα σύναξον τὸ σχηματισμένον ψιμμύθιον, καὶ ἐπανάλαβε πάλιν τὴν πρᾶξιν, ὡς καὶ

καὶ πρότερον, ἕως οὗ ὁ μόλυβδος νὰ διαλυθῇ, καὶ νὰ μεταβληθῇ εἰς σκόνην λευκὴν, καὶ λεπτήν.

Χαρ: Τοῦτο εἶναι λευκὸν, καὶ μαλακὸν εἰς τὴν ἁφὴν, γεῦσιν καὶ ὀσμὴν δὲν ἔχει καμμίαν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Εἰς σκόνην, ἢ διαλυμένον εἰς τὸ νερόν.

Δύν: Στυπτικόν.

Μεταχ: Εἰς πάθη ὀφθαλμικὰ, εἰς τὴν γονόρροιαν, καὶ εἰς διάφορα ἄλλα πάθη τοῦ δέρματος.

Δόσ: Ὅσον φθάνει.

Αἰθίοψ σιδηροῦς.
Etiope marziale.

§ 174. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε δύω μέρη χάλυβος κοπανισμένου, καὶ ἓν μέρος σιδήρου καλοῦ, βάλε τὸ μίγμα αὐτὸ εἰς ἓν χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων, ἔπειτα σκεπάσας αὐτὸ, θέρμανέ το δυνατὰ διὰ δύω, ἢ τρεῖς ὥρας. μετὰ ταῦτα ἄφες αὐτὸ νὰ κρυώσῃ ἡσύχως, καὶ κοπανίσας, φύλαξαί το διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Οὗτος ἔχει χρῶμα μελαγχρινὸν, ἔλκει μάλιστα καὶ τὸν μαγνήτην λίθον.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Εἰς σκόνην μέ τινα ἀρώματα.

Δύν:

Δύν: καὶ Μετα χ': Τοῦ πορφυρωμένου χάλυβος.

Ἄνθη τοῦ Ψευδαργύρου.
Fior di Zinco.

§ 175. Μέθ: τῆς κατ: Θὲς ἓν μεγάλον χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων, ὀλίγον ἐγκεκλιμένον, εἰς κανένα φοῦρνον ζεστὸν, καὶ ὅταν ὁπάτος τοῦ ἀγγείου κοκκινίσῃ, βάλε ψευδάργυρον δρ': τέσσαρα, ὁ ὁποῖος εὐθὺς θέλει ἀναλυθῇ, καὶ θέλει μεταβληθῇ εἰς λευκὰ ἄνθη ὀξέα καὶ φλογερὰ τοῦ ψευδαργύρου, τὰ ὁποῖα συνάζεις κατ' ὀλίγον, καὶ ξεκολᾷς ἀπὸ τὰς ἐπιφανείας τοῦ χωνευτηρίου μὲ κανὲν κογλιάριον σιδηροῦν. Ἐπαναλάμβανε τὴν πρᾶξιν πάλιν μὲ ἄλλον ψευδάργυρον, ἐὰν θέλῃς, πλύνε τὰ λευκὰ ταῦτα ἄνθη, ξήραναί τα, καὶ φύλαξαί τα διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Εἶναι λευκὰ, γεῦσιν καὶ ὀσμὴν δὲν ἔχουσι, διαλύονται ὅμως εἰς τὸ πῦρ, καὶ μεταβάλλονται εἰς ἓν ὕελον κιτρινωπὸν, εἰς τὸ νερὸν δὲν διαλύονται.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Εἰς σκόνην μὲ τὴν ζάκχαριν, καὶ μὲ τὴν μαγνησίαν γῆν, ἢ ἑνωμένα μὲ ἄλλα ἰατρικά: δηλ: μὲ τὴν βαλεριάναν, μὲ τὴν κίναν, καὶ μέ τινα ἀρώματα.

Δύν: Ἀντισπασμοτικά.

Με-

Μετα χ': Ἔσωθεν, εἰς τὴν ἐπιληψίαν, μάλισα τῶν βρεφῶν, εἰς πάθη σπασμοτικὰ καὶ ταρακτικά.

Ἔξωθεν. Διαλυμένα εἰς τὸ νερὸν ὠφελοῦν εἰς τὰ ὀφθαλμικὰ πάθη, ἡ σκόνη των ὠφελεῖ εἰς τὰς πληγάς.

Δόσ: Ἀπὸ ἕνα κόκκον ἕως εἴκοσι, εἰς 24. ὥρας.

Σιδηρίτης οἶνος.
Vino marziale.

§ 176 Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε ῥινίσματα τοῦ σιδήρου, νεωστὶ κατεσκευασμένα δρ': ἑκατὸν, κανέλλαν εἰς σκόνην χονδρὴν δρ': ὀκτὼ, καὶ οἶνον λευκὸν καὶ δυνατὸν δρ': τετρακόσια. Βάλε τὸ ὅλον εἰς μίαν φιάλην ὑάλινον κεκλεισμένην, διὰ νὰ μείνωσιν εἰς τὸν ἥλιον, ἢ εἰς θερμὴν σάκτην ἡμέρας τέσσαρας, ἢ καὶ ὀκτὼ, τάραξον αὐτὴν δὶς, ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας. Ἄφες νὰ κατακαθίσῃ τὸ σίδηρον, ἔπειτα σράγγισον τὸ ὑγρὸν αὐτὸ διὰ ποταποῦ χάρτου, καὶ φύλαξαί το διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Ὀσμὴν ἔχει τοῦ ἀρωματικοῦ οἴνου, χρῶμα βαθυμελαγχρινὸν, γεῦσιν τοῦ ἀρωματικοῦ καὶ συπτικοῦ οἴνου.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μόνος, ἢ ἑνωμένος μὲ ἄλλα ἰατρικὰ, μάλιστα μὲ τὸ κόγ-

χλα-

χλασματῆς κίνας.

Δύν: Τονικὸς, καὶ δυναμωτικός.

Μετα χ': Εἰς πάθη ἀσθενικὰ, εἰς χλώρωσιν, μαρασμὸν ἀσθενικὸν, εἰς τὴν ἀμηνορροίαν, καὶ εἰς τὰς ἐμφράξεις τοῦ ἥπατος.

Δόσ: Ἀπὸ ἓν κοχλιάριον ἕως δύω, δὶς, ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας.

Οἶνος τοῦ ἀντιμωνίου.
Vino antimoniato.

§ 177. Μέθ: τῆς κατ: Ἔνωσον τρυγίαν ἐμετικὸν κόκκους εἰκοσιτέσσαρας, καὶ οἴνου εὐώδη, ἢ λευκὸν καὶ καλὸν δρ': ἑκατόν. ἀνακάτωσον δμοῦ, διάλυσον, καὶ σραγγίσας μεταχειρίσου, ὅπου θέλεις.

Εἰς κάθε δρ': τοῦ οἴνου τούτου περιέχεται ἓν τέταρτον τοῦ κόκκου τοῦ ἐμετικοῦ τρυγίου.

Χαρ: Δὲν διαφέρει αἰσθητῶς ἀπὸ τὸν ἁπλοῦν οἶνον.

Τρόπ: τῆς μετα χ: Μόνος, ἢ ἑνωμένος μὲ ἄλλα ἰατρικά.

Δύν: Ἀδυναμωτικὸς, ἐμετικὸς, καὶ ἀηδής.

Μετα χ': Εἰς πάθη ἀσθενικὰ, εἰς τοὺς ῥευματισμούς.

Δόσ: Εἰς τὰ βρέφη ἀπὸ ἓξ σάγ: ἕως εἰκοσιτέσσαρα, εἰς τοὺς προβεβηκότας ἀπὸ ἓν δρ: ἕως

ἕως τέσσαρα.

Ἀλειφὴ νευρικὴ.
Unguento nervino.

178. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε ξηρὰς κορυφὰς τοῦ δενδρολιβάνου, τῆς λελισφάκου, τῆς λαβάντας καὶ τοῦ ἀπηγάνου ἀπὸ ἓν ἁπλόχειρον. βάκχας νωπὰς τῆς δάφνης, καὶ κοπανισμένας δρ': εἰκοσιτέσσαρα, πάχος τοῦ χοίρου δρ': ἑκατὸν, τοῦ προβάτου δρ': τριάντα δύω. Κράτισον τὸ ἄγγος αὐτὸ εἰς λουτρὸν τοῦ θερμοῦ ὕδατος διὰ τέσσαρας ἡμέρας, ἔπειτα θλίψον αὐτὰ διὰ τινος πιεσηρίου, καὶ εἰς τὸ σραγγισθὲν πρόσθες δαφνέλαιον δρ': πενῆντα, καὶ φύλαξον διὰ τὴν χρείαν σου.

Δύν: Δυναμωτικὴ, καὶ καθαρτικὴ.

Μετα χ': Ἔσωθεν, εἰς ἀδυναμίαν τῶν μελῶν, εἰς τὰς παραλυσίας, εἰς τὴν τραχύτητα τῶν μελῶν, εἰς τινα πάθη τῆς κάτω κοιλίας (ἀλειφόμενα δηλ: αὐτὰ τὰ μέλη μὲ τὴν ἀλειφὴν ταύτην.)

Δόσ: Ὅση φθάνει. (α) Ἀ-

(α) ἀντὶ χόρτων πέρνει τις τὰ εὐώδη αὐτῶν ἔλαια.

Ἀλειφὴ καθαρτικὴ.
Unguento semplice.

§ 179. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε τρεμιντίναν τῆς Βενετίας δρ': τριάντα δύω, τρεῖς χρόκους τῶν ὠῶν, ἀνακάτωσον καλῶς τὰ πάντα εἴς τι γουδίον πέτρινον, πρόσθες, ἀνακατώνων αὐτὰ, ἐλαιόλαδον δρ': τέσσαρα, καὶ μεταχειρίσου:

Χαρ: Εἶναι ἡμίπηκτος, γλίσχρα, καὶ λιπαρὰ εἰς τὴν ἀφὴν, ἔχει καὶ μίαν ὀσμὴν τῆς τρεμιντίνας.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Νεωστὶ κατεσκευασμένη ἐπιθέττεται εἰς τὰ πανία, καὶ οὕτως εἰς τὰς πληγάς.

Δύν: Ὀλίγον δυναμωτική.

Μεταχ': Εἰς τὸ νὰ μαλακώσῃ τὰ σκληρὰ πρήσματα, καὶ τὰς πληγάς.

Δόσ: Ὅση φθάνει.

Σκόνη καθαρτικὴ τῶν ὀδόντων.
Polvere dentifricia.

§ 180. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε κίναν καλὴν δρ': δεκαἑξ, κοράλλια κόκκινα δρ': τρία, κανέλλαν, μύρραν, καὶ ἄνθη τρυγίου ἀπὸ ἓν δρ': κοπάνισον καθὲν τούτων καλῶς, καὶ κοσκίνισον, καὶ οὕτω μεταχειρίσου.

Ἄλλος τρόπος.

Ἔπαρε σκόνην τῆς κίνας δρ': ὀκτὼ, τῆς κανέλλας δρ': ἕν, καὶ ἔλαιον τῶν καρυοφύλλων σάγ: δεκαπέντε, καὶ ἑνώσας ἔχε διὰ τὴν χρείανσου.

Ἄλλος τρόπος.

Ἔπαρε σκόνην καλῆς κίνας δρ': δώδεκα, ξύλον τοῦ ἐρυθροῦ σανδάλου δρ': τέσσαρα, ἔλαιον τῶν καρυοφύλλων σάγ: δώδεκα, καὶ τῶν περγαμότων σάγ: δώδεκα, ἕνωσον καλῶς, καὶ μεταχειρίσου.

Χαρ: Ὀσμὴν ἔχουν αἱ σκόναι αὗται εὐώδη καὶ ἀρωματικὴν, γεῦσιν κεντησικὴν, καὶ πικραρωματικήν.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Ἔπαρε τὴν σκόνην ταύτην μὲ κανένα σπόγγον βρεγμένον εἰς τὸ νερὸν τῶν ῥόδων, καὶ τρίψον ἡσύχως τοὺς ὀδόντας σου, ἢ οὕτινος ἄλλου θέλεις. Πρέπει ὅμως νὰ πλύνῃ τις τὸ στόμα του πρότερον μὲ ἁπλοῦν νερόν.

Δόσ: Ὅση φθάνει.

Σκόνη καθαρτική.
Polvere di sena composta.

℈ 181. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε σηνα-μυκὴν καλὴν δρ': ὀκτὼ, ἄνθη τριγίου δρ': ὀκτὼ, σκαμωνέαν δρ': δύω, πιπερόῤῥιζαν δρ': ἕν, κοπάνισον τὰ πάντα καλῶς, καὶ μεταχειρίσου.

Χαρ: Εἶναι πικρὰ, ἁλμυρὰ καὶ ἀρωματική.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Διαλυμένη εἰς τὸ νερὸν, ἢ εἰς ἄλλο ῥευστόν.

Δύν: Καθαρτικὴ δυνατὴ, καὶ ἀδυναμωτική.

Μεταχ': Εἰς τὴν δεινὴν δυσκοιλιότητα, ὅπου χρειάζεται δυνατὸν καθαρτικόν.

Δόσ: Ἀπὸ μισὸν δρ': ἕως ἕν.

Σκόνη ἀπὸ Τραγάκανθον.
Polvere di Tragacante.

℈ 182. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε τραγάκανθον (τοῦτο εἶναι ὡς τὸ κόμμι.) δρ': ὀκτὼ, κόμμι ἀραβικὸν δρ': ὀκτὼ, ἄμυλον (νισὲ) δρ': ὀκτὼ, ζάκχαριν λευκὴν δρ': εἰκοσιτέσσαρα, κοπάνισον, καὶ ἑνώσας μεταχειρίσου.

Χαρ: Αὕτη εἶναι λευκὴ, καὶ γλυκερά.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Δίδεται μόνη, ὡς ἄλλαι σκόναι, ἢ διαλυμένη εἰς τὸ νερόν.

Δύν: Μαλακτικὴ καὶ θρεπτική.

Με-

Μεταχ': Εἰς τὸν ἐρεθιστικὸν βῆχαν, εἰς τὴν τραγγουρίαν, εἰς τὴν δεινὴν διάῤῥοιαν, τὴν προερχομένην ἀπὸ κακοὺς χυμοὺς, καὶ εἰς τὴν γονόῤῥοιαν.

Δόσ: Ἀπὸ μισὸν δρ':, ἕως τρία, πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Θειοῦχος Κασσίτερος.
Solfuro di Stagno.

℈ 183. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε κασσίτερον (καλάϊ) δρ': εἰκοσιτέσσαρα, ἄνθη τοῦ θείου δρ': ὀκτὼ, ἕνωσον, καὶ βάλε τα εἰς ἓν ἀγγεῖον πήλινον μέσα εἰς τοὺς ἀναμμένους ἄνθρακας, ζέσανον τὸ ἀγγεῖον αὐτὸ, ἕως οὗ νὰ φανῇ μία φλόγα δυνατὴ, ἔκβαλε τὸ ἀγγεῖον, σκέπασαί το μὲ σκέπασμα πήλινον, καὶ οὕτως ἄφες νὰ ψυχρανθῇ ἡ μάζα ἐκεῖ. Μετὰ ταῦτα σύναξον τὴν ὕλην αὐτὴν, κοπάνισαί την, κοσκίνισαί την, καὶ οὕτω φύλαξαί την διὰ τὴν χρείαν σου.

Χαρ: Εἶναι μελανὸς, ἄοσμος καὶ λαμπυρός.

Τρόπ: τῆς μεταχ: Μόνος, μὲ τὴν ζάκχαριν, μὲ τὴν μαγνησίαν γῆν, καὶ μὲ τὴν σκόνην τοῦ ἀνίθου.

Δόσ: Ἀνθελμιντικὸς, καθαυτὸ διὰ τὴν τενίαν.

Με-

Μεταχ': Εἰς τοὺς ἕλμινθας, καὶ εἰς τὴν τενίαν (α).

Δόσ: Ἀπὸ μισὸν δρ': ἕως ἕν, δὶς, ἢ τετράκις τῆς ἡμέρας.

Καὶ ἡ σκόνη τοῦ κασσιτέρου παρθεῖσα ἐσωτερικῶς μὲ τὴν ζάκχαριν, δίδει τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα.

Τροχίσκοι ἀπὸ ἄμυλον.
Trochisci d' amido.

§ 184. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε ἄμυλον καλὸν δρ': ὀκτὼ, μιάμπαλιν δρ': τέσσαρα, ζάκχαριν καλὴν δρ': ἑκατὸν, κοπάνισον τὰ πάντα, καὶ διάλυσον, καὶ ἑνώσας μὲ κόμμι ἀραβικὸν, κάμε τροχίσκους, ἀπὸ τρεῖς κόκκους τὸν καθένα.

Χαρ: Οὗτοι χρῶμα ἔχουν μελαγχρινὸν, εἶναι ὅμως γλυκεροὶ, νόστιμοι, καὶ κολλυτικοὶ εἰς τοὺς ὀδόντας.

Μεταχ': Εἰς τὸν βῆχαν παντὸς εἴδους, εἰς τὸν γαργαρισμὸν τοῦ σαφυλίτου ἀπὸ τὸν βῆχαν, εἰς τὴν βραχνάδαν καὶ σκληρότητα τοῦ λαιμοῦ.

Δόσ: Ἀπὸ τέσσαρα ἑσπέρας καὶ πρωΐ.

Χυ-

(α) Ἡ τωία εἶναι ἕνας σκώληξ μεγάλος, ἕως τεσσαράκοντα πῆχες τὸ μῆκος.

ΧΥΜΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ.

ἤτοι

Περίεργα τινὰ τῆς Χυμικῆς καὶ ἡδονικὰ εἰς τοὺς περιέργους τῆς φύσεως Συνεραvισμένα ἐκ τῆς ὅλης γενικῆς Χυμικῆς τοῦ σοφοῦ Βρουνιατέλου.

Σαπώνιον.

§ 185. Μέθ: τῆς κατ: Ἔνωσον ἕν μέρος κοπανισμένης σόδας τῆς ἀγορᾶς, μὲ δύω μέρη τῆς ζωντανῆς ἀσβέστου, εἰς μίαν ἀρκετὴν ποσότητα νεροῦ. Ἀνακάτωσον τὰ πάντα καλῶς, ὥστε νὰ γένῃ ἕν τι ὡς γάλα, καὶ ἄφες νὰ κατακαθίσῃ ἡ ὕλη ἕως αὔριον. Ἔπειτα σραγγίσας τὸ ἐπιπλέον ἐκεῖνο δριμὺ ῥευστὸν, ἐξάτμισαί το ὀλίγον διὰ νὰ γένῃ πλέον ἐνεργητικόν. Μετὰ ταῦτα ἑνώσας ἕν μέρος τούτου, καὶ ἕν ἐκ τοῦ ἐλαίου τῶν ἐλαιῶν,

ἢ

ἢ καὶ πλέον τι, βράσαι το τόσον, ἀναχα-
τώνων συνεχῶς τὴν μάζαν, ἕως οὗ νὰ πήξω-
σιν ἀρκετὰ, ἡ πῆξις τοῦ ὁποίου γνωρίζεται
εὐθὺς, ἀφ' οὗ ἐκβάλῃς ὀλίγον τι ἔξω, καὶ
χρυώσῃ. Τούτου γενομένου, τρώνεις ὀλίγην
ἄσβεστον, ἢ φάκτην εἴτι μέρος, καὶ οὕτω
χύνεις τὴν ὕλην ταύτην, καὶ τὴν ἁπλώνεις ὁ-
λην ὁμαλῶς, ἔπειτα τὴν κόπτεις, καὶ τὴν δι-
αιρεῖς εἰς ὅσα κομμάτια θέλεις.

Τὸ Σατώνιον τοῦτο εἶναι κατὰ πολλὰ χρεια-
ζόμενον εἰς τοὺς ἀνθρώπους, μάλιστα πολλά-
κις καὶ εἰς τὴν ἰατρικὴν, καὶ εἰς τὰς τέχνας.

Κασσίτερος. (α)

§ 186. Μέθ: τ῎ῆς κατ: Τοῦτο τὸ ὡ-
ραῖον λευκὸν μέταλλον εὑρίσκεται εἰς τὴν φύ-
σιν εἰς πλῆθος, ἑνωμένον μὲ διαφόρους ὕλας:
δηλ: μὲ τὸ θεῖον, μὲ τὰ ἅλατα, καὶ μὲ τὰ ὀξέα
κ. τ. λ. Τοῦτο τὸ μέταλλον, τὸ ὁποῖον εἶναι
κατὰ πολλὰ χρειαζόμενον εἰς τὰς τέχνας, καὶ
εἰς τὴν οἰκονομίαν ἑνώνεται μὲ διάφορ' ἄλλα
μέταλλα: δηλ: μὲ τὸν χρυσὸν, μὲ τὸν ἄργυρον,
μὲ τὸν ψευδάργυρον, μὲ τὸν μόλυβδον, μὲ τὸν
χαλκὸν, μὲ τὸν σίδηρον, καὶ μὲ τὸν ὑδράργυρον

Χρυ-

(α) καλάϊ Τσχκιζέ.

Χρυσίον μουσαϊκόν.
Oro musivo.

§ 187. Μέθ: τῆς κατ: Διάλυσον
κασσίτερον, ὅσον θέλεις, μὲ τὸ σηπτονικὸν ὀξὺ
(ἀσημόνερον). σύναξον τὸ ἐπιπλέον αὐτοῦ ἅ-
λας, καὶ ξήρανον. Ἕνωσον ἑξῆντα δρ: ἐκ τού-
του μὲ τεσσαράκοντα καθαροῦ θείου, κυπάνι-
σον καλὰ τὰ δύω, καὶ βάλε τα εἰς μίαν
σόρταν, καὶ λαμπικάρισον ὀλίγον θειϊκὸν ὀξύ.
Τὸ μένον λείψανον εἰς τὴν σόρταν εἶναι ὅλον
χρυσίον μουσαϊκὸν ἕως 55. δρ: τὸ βάρος, μὲ ὀ-
λίγα ἄνθη τοῦ θείου. Σύναξον τοῦτο τὸ χρυ-
σίον, τὸ ὁποῖον εἶναι ὡραιότατον, καὶ φύλαξαι
το διὰ τὴν χρείαν σου.

Ἄλλος Τρόπος.

Κάμε ἓν μίγμα ἀπὸ τέσσαρα μέρη λευκοῦ ἅ
λατος τοῦ κασσιτέρου, δύω τοῦ θείου, καὶ ἓν
μέρος τοῦ ἀμμωνιακοῦ ἅλατος. Κοπάνισον τὸ
ὅλον ὁμοῦ, καὶ βάλε το εἰς ἓν ματράκιον ΑΒ.
σχ: 16. μὲ μακρὺν λαιμόν. Θὲς τὸ ματράκιον
τοῦτο εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου, καὶ θέρμανον αὐτὸ
βαθμηδὸν, ἕως οὗ νὰ γένῃ ἡ ἐξάτμισις. Πρῶ-
τον ἐξέρχεται ἐκ τοῦ λαιμοῦ τοῦ ματρακίου
φλογογονικὸς ἀὴρ, ἔπειτα ὀξυθειϊκὸν, καὶ ἀμ-
μωνιακὸν, καὶ ὀλίγ' ἄνθη τοῦ θείου, τὰ ὁποῖα

πρω-

προσκολλῶνται εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ματρακίου. Τὸ λείψανον, τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸν πάτον τοῦ ἄγγους, εἶναι ὅλον χρυσίον μουσαϊκὸν, μὲ ἓν χρῶμα σιλπνότατον τοῦ ἀληθινοῦ χρυσίου.

Ἄλλος τρόπος.

Ἀνάλυσον διὰ τοῦ πυρὸς εἰς ἓν χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων κασσίτερον δρ': πενῆντα, πρόσθες ὑδράργυρον ζεσὸν δρ': πενῆντα. Ἀνακάτωσον τὸ μίγμα, καὶ χύσον αὐτὸ θερμὸν ὅν εἴς τι ὑάλινον γουδίον, κοπάνισον αὐτὸ, καὶ πρόσθες θεῖον καθαρὸν δρ': πενῆντα, καὶ ἀμμωνιακὸν ἅλας δρ': τριάκοντα δύω. ἀνακάτωσον καλῶς καὶ θὲς τὸ μίγμα αὐτὸ εἰς ἓν ματράκιον μὲ μακρὺν λαιμὸν, καὶ ἐξάτμισον, ἀφ' οὗ πρῶτον ἀσφαλίσῃς μὲ χαρτὶ τὸ στόμιόν του. Θὲς τὰ δύω τρίτα τοῦ ἄγγους εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου, καὶ θέρμανον αὐτὸ βαθμηδὸν διὰ τοῦ πυρὸς, ἕως τρεῖς ὥρας, καὶ ἀφ' οὗ ἐξατμισθῶσιν αἱ λοιπαὶ ὕλαι, ἔκβαλε τὸ ματράκιον, καὶ ἄφες το νὰ κρυώσῃ, καὶ οὕτω συντρίψας αὐτὸ, σύναξον τὸ μουσαϊκὸν χρυσίον ἀπὸ τὸν πάτον τοῦ ματρακίου, καὶ φύλαξαί το διὰ τὴν χρείαν σου. Ἂν ὅμως θέσῃς τὸ ματράκιον ἀμέσως εἰς τοὺς ἀναμμένους ἄνθρακας, ἡ ὕλη φλογίζεται, καὶ εὐθὺς ὑψώνεται εἰς τὰ ἄνω εἰς ἓν μουσαϊκὸν χρυσίον κατὰ πολλὰ ὡραῖον.

Τοῦ-

Τοῦτο τὸ τεχνητὸν μουσαϊκὸν χρυσίον εἶναι κατὰ πολλὰ χρειαζόμενον εἰς τὰς ὡραίας λεγομένας τέχνας, μάλισα τῶν ζωγράφων, καὶ ἱστοριογράφων.

Λίθοι πολύτιμοι τεχνητοί.
Brillanti artefatti.

§ 188. Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς ἓν χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων θερμοξυγενὲς λευκὸν τοῦ κασσιτέρου: ἤτοι τὸ αὐτοῦ ἅλας, ὅσον θέλεις, σόδαν καθαρὰν, καὶ πυρίτην λίθον καθαρὸν (τσακμακόπετραν), καὶ ὀλίγον ψιμμύθιον τοῦ μολύβδου, καὶ θέρμανον αὐτὰ διὰ τοῦ πυρὸς δυνατὰ, ἕως οὗ ἡ ὕλη νὰ ἀναλύσῃ ἐντελέσατα. Ἔπειτα κάμε πέτρας ὅ,τι λογῆς θέλεις, χύνων αὐτὰ εἰς διάφορα σχήματα. Ὁ διάφορος χρωματισμὸς τούτων τῶν πετρῶν κρέμαται ἀπὸ τὴν διάφορον ἀναλογίαν τῶν ὑλῶν. οἱ λίθοι οὗτοι σιλβομένοι ὄντες καλὰ, πωλοῦνται πολλάκις εἰς τοὺς ἁπλοῦς ὡς ἀληθεῖς καὶ πολύτιμοι.

Σμάλ-

Σμάλτος, ἢ Βερνίκη.
Smalto

§ 189. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε ἄλας τοῦ Κασσιτέρου ὅσον θέλεις, καὶ ψιμμύθιον τοῦ μολύβδου, ἢ λιθαργύριον, καὶ κοπάνισον διὰ πολλὴν ὥραν μὲ νερὸν εἰς γουδίον παστικὸν ἕως οὗ νὰ γένῃ ἓν μίγμα ἡμίῤῥευστον. ἂν εἰς αὐτὴν τὴν ὕλην προσθέσῃς κρόκον τοῦ σιδήρου, ἢ πράσινον τοῦ χαλκοῦ, ἢ ὀλίγον μαγγανέσιον, καὶ τὰς κοπανίσῃς, ἢ ἀλέσῃς ὁμοῦ, ὡς εἴπομεν, τότε κατασκευάζεις μίαν ἀλειφὴν, ἢ βερνίκην διαφόρου χρώματος. Ἡ ἀλειφὴ αὕτη: ἤτοι ὁ σμάλτος οὗτος χρησιμεύει τὰ μέγιστα εἰς τοὺς πηλουργοὺς, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ μὲ αὐτὴν τὴν ὕλην ἀλείφουσιν, ἢ ζωγραφίζουσι τὰ πινάκιά των, τὰ φιλτσάνια καὶ διάφορα ἄλλα ὡραῖα ἀγγεῖα χρήσιμα εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν ἀνθρώπων.

Κατασκευὴ τῶν καθρέπτων.

§ 190 Μέθ: τῆς κατ: Ὁ κασσίτερος χρησιμεύει εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν καθρέπτων. κάμε ἓν φύλλον λεπτὸν ἀπὸ κασσίτερον ὅλον λεῖον καὶ ἰσόπαχον, θὲς αὐτὸ εἰς τινα ἐπίπεδον καὶ ὁριζόντιον τράπεζαν, ἄλειψέτο μὲ

μὲ πολὺν ὑδράργυρον καθαρὸν, ἔπειτα ἔχων ἑτοιμον μίαν πλάκαν καθαροῦ χρυσάλλου, βάλλετην ἐπάνω εἰς τὸν ὑδράργυρον, καὶ εὐθὺς θέλεις ἰδεῖν μέσα τὸ πρόσωπόν σου πολλὰ καλά. Πλάκωσον μὲ βάρη τὸν ὕελον διὰ νὰ κολλύσῃ ὁ ὑδράργυρος καὶ ὁ κασσίτερος ἀπὸ αὐτήν. Ἔγκλινον ὀλίγον τὴν τράπεζαν διὰ νὰ τρέξῃ ἀπὸ τὰς τρύπας της ὁ περιττὸς ὑδράργυρος, καὶ ἂς μείνῃ ἐκεῖ οὕτω διά τινας ἡμέρας, ἕως οὗ ὁ κασσίτερος νὰ κολλύσῃ πολλὰ καλὰ, ἔπειτα ἔκβαλέ την, καὶ κάμε τὴν καθρέπτην κατὰ τὴν ἀρέσκειάν σου.

Μίλτος.
minio.

§ 191 Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε τεμάχια μολύβδου, ὅσα θέλεις, κάψαι τα εἴς τινα φοῦρνον δι' ἀρκετὸν καιρὸν, ἕως οὗ νὰ μεταβληθῶσιν εἰς μίαν ὕλην ἁλατώδη. ἔπειτα ἔκβαλέτην ἔξω, καὶ χύσαι εὐθὺς ἐπάνω της ψυχρὸν νερὸν διὰ νὰ ψυχρανθῇ, μετὰ ταῦτα κοπάνισον αὐτὴν, ἢ ἄλεσον εἰς τὸν μύλον. κοσκίνισον, καὶ πλύνε την καλά. Τούτου γενομένου, ἄπλωσον τὴν σκόνην ταύτην εἰς ἓν ἀπλωτὸν φοῦρνον, καὶ θέρμανέτην μὲ μετρίαν θερμότητα διὰ τεσσαράκοντα ἕκτὼ ὥρας, ἀνακατώνων κάποτε αὐτὴν διὰ νὰ μὴν συγκολίσῃ.

ἔκ-

ἔκβαλε πάλιν τὴν σκόνην ταύτην, βάλε την εἰς ξύλινα τινὰ πλατέα ἀγγεῖα, κοσκίνισον διὰ σιδηροῦ κοσκίνου αὐτὴν, καὶ σύναξαί την μέσα εἰς βαρέλια ξύλινα, καὶ ἔχε την διὰ τὴν χρείαν σου.

Ὁ μίλτος οὗτος τοιουτοτρόπω κατεσκευασμένος ἔχει ἓν χρῶμα κόκκινον, καʹ ποτε καὶ ζωηρὸν, ἢ μελαγχρινὸν, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει εἰς τὰς τέχνας τὰ μέγιστα.

Πράσινον τοῦ χαλκοῦ.
Verderame.

§ 192. Μέθ: τῆς κατ: Κάμε πλάκας λεπτὰς ἀπὸ χάλκωμα, ὅσας θέλεις, ἔπειτα βάλε εἰς μίαν κάδδην ἓν χρῶμα ἀπὸ τσίπουρα τῶν σταφυλίων, καὶ μίαν πλάκαν ὁριζοντίως, ἢ πρὸς ὀρθάς. μετὰ ταῦτα ἄλλο χρῶμα, καὶ ἄλλην πλάκαν, ἕως οὗ νὰ κάμῃς ἕνα σωρὸν ἀπὸ τὰ χαλκώματα, καὶ ἀπὸ τὰ τσίπουρα, πλάκωσε τα καλὰ, καὶ μετὰ δεκαπέντε, ἢ εἴκοσι ἡμέρας: δηλ: ὅταν ἰδῇς τὰ τσίπουρα ν' ἀσπρίσουν ἐπάνωθεν, ἔκβαλε τὰ χαλκώματα, καὶ βάλε τα κατὰ σειρὰν, ἀλουμβισμένα εἰς κανένα ξύλον, καὶ μετὰ δύω, ἢ τρεῖς ἡμέρας βρέξε τα εἰς τὸ νερὸν, καὶ βάλε τα πάλιν εἰς τὰ τσίπουρα, ὡς καὶ πρότερον. ταύτην τὴν πρᾶξιν τὴν ἐπαναλαμβάνεις εἰς κάθε ὀκτὼ ἡμέρας, ε.ς διάστημα δύω μηνῶν. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον αἱ

αἱ πλᾶκες φουσκώνουσι, καὶ ὀγκώνονται, σκεπαζόμεναι ἀπὸ τὸ πράσινον τοῦ χαλκοῦ, τὸ ὁποῖον ξύεις μὲ ἓν ξύλινον μαχαίρι, καὶ συνάζεις τὴν ξυμένην αὐτὴν ὕλην. Τούτου γενομένου, βάλε πάλιν τὰ χαλκώματα μέσα εἰς τὰ τσίπουρα, καθὼς καὶ πρότερον: δηλ: ἀπὸ στρῶμα, εἰς στρῶμα, δὶς, καὶ τρὶς, ἕως οὗ ὁ χαλκὸς ὅλος νὰ φαγωθῇ, καὶ νὰ μεταβληθῇ εἰς πράσινον χαλκὸν, ξήρανον, καὶ σύναξον αὐτὸ εἰς δέρματατινὰ τῶν ζώων. Εἰς τὴν ἀγορὰν εὑρίσκεται ἡ ὕλη αὕτη ὑπὸ τὸ ὄνομα Βερδερᾶμε Ἰταλισί.

Τοῦτο τὸ πράσινον τοῦ χαλκοῦ θέλοντις νὰ τὸ ἔχῃ καθαρὸν, ἂς τὸ διαλύσῃ εἰς δυνατὸν βρασὸν ὄξος, ἔπειτα ἂς τὸ στραγγίσῃ, καὶ οὕτως ἂς τὸ ἐξατμίσῃ, ἕως οὗ νὰ γένῃ στερεόν.

Οἱ τεχνῖται, μάλισα οἱ Ζωγράφοι καὶ οἱ Ἱστοριογράφοι μεταχειρίζονται κατὰ πολλὰ τὸ πράσινον τοῦτο τοῦ χαλκοῦ. Εἰς τὴν Εὐρώπην οἱ τεχνῖται κατασκευάζουσιν ἐκ τούτου μίαν ἀλειφὴν, μὲ τὴν ὁποίαν ἀλείφοντες τὰ σιδηράτων, δὲν φθείρονται ὀλίγωρα ἀπὸ τὴν σκωρίαν, μήτε τὰ ξύλα των, καὶ τὰ σανίδιά των τρώγονται ἀπὸ τοὺς σκώληκας. Οἱ Κορεοὶ φαρμακεύονται ἀμέσως τρώγοντες ἀπὸ ταύτην τὴν ἀλειφήν.

Προῦντσος.
Bronzo.

§ 193. Μέθ: τῆς κατ: Ἀνάλυσον διὰ τοῦ πυρὸς ἑκατὸν μέρη χαλκοῦ, καὶ δώδεκα μέρη κασσιτέρου. Τὸ μίγμα τοῦτο εἶναι χρήσιμον εἰς κατασκευὴν τῶν ἀγαλμάτων καὶ τῶν κανονίων.

Κώδωνες.
Campane.

§ 194. Μέθ: τῆς κατ: Ἀνάλυσον διὰ τοῦ πυρὸς εἰκοσιπέντε μέρη Κασσιτέρου, καὶ ἑβδομήκοντα πέντε χαλκοῦ καθαροῦ, καὶ οὕτω χύσαι εἰς σχήματα διάφορα. ἂν εἰς αὐτὸ τὸ μίγμα προσεθῇ καὶ ὀλίγος ἄργυρος, ἢ ἀντιμώνιον, οἱ κώδωνες θέλουσι γένειν πλέον ἠχητικοί, καὶ δυνατοί, μὲ ἕνα ἦχον γλυκύτερον, καὶ ἡδονικόν.

Ὀρείχαλκος.
Ottone.

§ 195. Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς ἓν μεγαλον χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων χαλκοῦ, μέρη πέντε, καὶ ψευδαργύρου (ζίνκου) ἓν μέρος, θέρμανον δυνατὰ, ἕως οὗ νὰ λυώσῃ καλὰ, καὶ

καὶ οὕτω κάμε ὄργανα ὅ,τι λογῆς θέλεις.

Τομπάκι χρυσοειδές.

§ 196. Μέθ: τῆς κατ: Ἀνάλυσον διὰ τοῦ πυρὸς εἴςτι χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων χαλκὸν καὶ ψευδάργυρον, ἴσα κατὰ τὸ βάρος, καὶ κάμε ἀγγεῖα καὶ ὄργανα ὅ,τι λογῆς θέλεις. Τοῦτο τὸ τομπάκι εἶναι ὡραιότατον, ἐκ τοῦ ὁποίου οἱ τεχνῖται ἐμποροῦν νὰ κατασκευάσωσι διάφορα ἀγγεῖα ὡραῖα καὶ χρήσιμα εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν ἀνθρώπων.

Τομπάκι λευκόν.
Tombaco bianco.

§ 197. Μέθ: τῆς κατ: Ἀνάλυσον κατὰ τὴν τέχνην διὰ τοῦ πυρὸς χαλκὸν δρ: πεντήντα, ἀρσενικὸν (α) δρ: ἓξ, καὶ ὀλίγον ἄλας κοινὸν, τὸ ὁποῖον ἐπιπλέει εἰς τὰ μέταλλα εἰς τὴν φωτίαν, καὶ ἀναλύσας κάμε ὄργανα, ὅ, τι λογῆς θέλεις.

Τὸ μίγμα τοῦτο εἶναι λευκὸν, καὶ θραυσόν.

εἰς

(α) Τοῦτο τὸ μέταλλον εἶναι ἀπὸ τὰ δηλητηριώδη, καὶ πρέπει νὰ ἔχωσι μεγάλην προσοχὴν οἱ ἰατροὶ καὶ φαρμακεροὶ, τὸ μεταχειρίζονται εἰς τὰ ἰατρικὰ, καὶ οἱ χρυσοχόοι εἰς τὴν τέχνην των, λέγεται κοινῶς ἀρσενικόν.

εἰς αὐτὸ προσθέττουσι κἀ"ποτε καὶ κασσίτερον, διὰ νὰ γένῃ πλέον χρήσιμον εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἀγγείων.

Σ η μ΄: Τὸ μικτὸν τοῦτο μέταλλον δὲν πρέπει νὰ τὸ κατασκευάζωσιν ἀγγεῖα διὰ οἰκιακὴν οἰκονομίαν, ἐπειδὴ καὶ βλάπτει τὰ μέγιστα τοὺς μεταχειριζομένους αὐτό.

Κ ρ ᾶ μ α τοῦ ψ ε υ δ α ρ γ ύ ρ ο υ.
Lega di zinco.

§ 198. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ: Βάλε ἴσα μέρη ἐκ τοῦ κασσιτέρου καὶ τοῦ ψευδαργύρου, καὶ ἀνάλυσον αὐτὰ διὰ τοῦ πυρὸς, ἔπειτα κατασκάσσον ἀγγεῖα: κοχλιάρια, καὶ διάφορ ἄλλα πράγματα ὠφελιμώτατα, καὶ ὠφελιμώτατα εἰς τὰς οἰκιακὰς οἰκονομίας.

Τουτο τὸ κρᾶμα εἶναι λευκὸν, καὶ ὀλίγον μαλακὸν, δουλεύεται ὅμως καθὼς καὶ ὁ κασσίτερος, λαμβάνει καὶ στίλβωσιν πολλὰ καλήν.

Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον γίνεται κρᾶμα ἀπὸ ἴσα μέρη τοῦ ψευδαργύρου καὶ μολύβδου, καὶ δουλεύεται πολλὰ καλὰ, ὡς τὸ ἄνω εἰρημένον.

Υ δ ρ ά ρ γ υ ρ ο ς κ ε ρ α υ ν ο β ρ ό ν τ η ς.
Mercurio fulminante.

§ 199. Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ: Ἀνάλυσον διὰ τοῦ πυρὸς ὑδράργυρον κόκκινον κόκ: ἑκατὸν εἰς δώδεκα δρ΄: σηπτονικοῦ ὀξέος, ἄφες τὸ μίγμα νὰ κρυώσῃ, ἔπεισα πρόσθες πνεῦμα τοῦ οἴνου δρ΄: ὀκτώ. Βάλε τὸ μίγμα τοῦτο εἰς μίαν φιάλην, καὶ θέρμανον ἑαθμηδόν. Ἀλλ' ἐν ᾧ ζεσαίνεται τὸ μίγμα, συμβαίνει κἀ"ποιόν τι κόγχλασμα, καὶ τινες ἀτμοὶ λευκοὶ, καὶ οὕτω σχηματίζεται ἕν τι καταςαλακτόν. Ἔκβαλε τὸ ἀγγεῖον ἀπὸ τὴν φωτίαν, σράγγισον τὸ ὑγρὸν, καὶ ξήρανον τὸ καταςαλακτὸν, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ κεραυνοβρόντης ὑδράργυρος.

Βρέξαι ἓν ὀλίγον τι ἐκ τούτου μὲ ὀλίγον ὀξυθειϊκὸν, καὶ εὐθὺς θέλεις ἰδεῖν νὰ ἀναλυθῇ, καὶ νὰ κροτήσῃ ὡς κεραυνός. Βάλε ἐκ τούτου τρεῖς ἢ τέσσαρας κόκκους εἴς τινα ἄκμονα, καὶ κτύπησον, καὶ εὐθὺς θέλει κροτήσειν ὡς κεραυνός.

Ἄ λ λ ο ς τ ρ ό π ο ς.

Μ έ θ: τ ῆ ς κ α τ: Βάλε εἰς ἕν ὑάλινον ἀγγεῖον ἑκατὸν κόκκους ἀπὸ καταςαλακτὸν κόκκινον τοῦ ὑδραργύρου, καὶ ὀκτὼ δρ΄: πνεύματος τοῦ οἴνου. Πρόσθες ἀπὸ τὰ πλάγια μέρη τοῦ ἄγγους σηπτονικὸν ὀξὺ δυνατὸν δρ΄: ὀκτώ. Ἐν

τοῦτο γίνεται, τὸ μίγμα βράζει, τὸ πνεῦμα τοῦ οἴνου αἰθερώνεται, καὶ μεταβάλλεται εἰς ἀτμοὺς λευκούς, ἡ ὕλη διαλύεται, καὶ μεταβάλλεται εἰς μίαν σκόνην, καὶ αὐτὴν μελαγχρινήν. Μετὰ τὴν βρᾶσιν πρόσθες ὀλίγον ψυχρὸν ὕδωρ, καὶ καθαρὸν, καὶ τότε τὸ καταξαλακτὸν θέλει σχηματισθῆ εἰς εἶδος μικρῶν καὶ λαμπυρῶν κόκκων, τὸ ὁποῖον κροτεῖ ὡς ὁ κεραυνός.

Μάλαγμα χρυσοῦν.
Amalgama.

§ 200. Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς ἓν χωνευτήριαν ἀπὸ καθαρὰν ἄργυλλον τῶν χρυσοχόων ὑδράργυρον καθαρὸν δρ': ὀκτὼ, καὶ ἓν μέρος χρυσοῦ εἰς φύλλα, ἢ εἰς τερμάχια λεπτότατα. Θέρμανον τὸ ἀγγεῖον εἰς τοὺς ἀναμμένους ἄνθρακας, ἀνακάτωσον τὸ μίγμα μὲ κανὲν ξύλον, ἕως οὗ τὰ μέταλλα νὰ ἑνωθῶσι μαζῆ, τὸ ὁποῖον συμβαίνει πολλὰ ταχέως. Ἔκβαλε τὸ ἀγγεῖον ἀπὸ τὴν φωτίαν, πλύνε τὸ μίγμα μὲ νερὸν χλιαρὸν, καὶ διαπέρασαι ἀπὸ κανὲν δέρμα τὸν περιττὸν ὑδράργυρον. Ἄλειψον ὅ, τι θέλεις μὲ τοῦτο τὸ μάλαγμα, βάλε το διά τινα καιρὸν εἰς τοὺς ἀναμμένους ἄνθρακας, καὶ τότε ὁ ὑδράργυρος εὐθὺς ὑψώνεται καὶ φεύγει, καὶ μένει ὁ χρυσὸς, ὅλος κεκαλλημένος πολλὰ καλὰ εἰς τὸ ποθούμενόν σου.

Τὸ μάλαγμα τοῦτο κεραυνοκροτεῖ βαλθὲν εἰς τοὺς ἀναμμένους ἄνθρακας, ἢ ἐπάνω εἰς κανένα ἄκμονα.

Μάλαγμα ἀργυροῦν.

§ 201. Μὲ τὸν ἴδιον ἄνω εἰρημένον τρόπον κατασκευάζομεν καὶ τὸ μάλαγμα τοῦ ἀργύρου: δηλ: ἑνώνομεν ὑδράργυρον καὶ ἄργυρον, καὶ τὸ διαλύομεν εἰς τὸ χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων, καὶ οὕτω τὸ μεταχειριζόμεθα ὡς ἄνωθεν.

Χρυσοῦν παντοσχέρι.

§ 202. Μέθ: τῆς κατ. Βάλε εἰς ἓν μικρὸν ὑάλινον ἀγγεῖον σηπτονικὸν ὀξὺ δρ': τριάντα, ὑδράργυρον καθαρὸν δρ': δέκα, καὶ ἓν δρ': χρυσίον καθαρὸν τῆς Βενετίας, καὶ θέρμανον βαθμηδὸν εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου, ἕως οὗ νὰ πήξῃ ἡ μάζα, τὴν ὁποίαν τρίβεις, καὶ τὴν κάμνεις ὡς σκόνην λεπτήν.

Τὴν σκόνην ταύτην βάλε την εἰς κανὲν κυλινδρικὸν καὶ γενὸν ὑάλινον ἀγγεῖον ἐπάνω εἰς τοὺς ἀναμμένους ἄνθρακας, ἕως οὗ νὰ λυώσῃ, καὶ ἀφ' οὗ βράσῃ, ἔκβαλε τὸ ἀγγεῖον μὲ τὴν ὕλην, καὶ βάλε το εἰς τὸ νερὸν νὰ κρυώσῃ. ἔπειτα σύντριψον τὸν ὕελον ἔξω, καὶ σύναξον τὸ

τὸ παντσοχέρι, τὸ ὁποῖον ἔχει ἓν χρῶμα κιτρινωπὸν, καὶ βάρος ἀρκετόν.

Τοῦτο τὸ χρυσοῦν παντσοχέρι ὠφελεῖ τὰ μέγισα εἰς τὰ γαλλικὰ πάθη, εἰς τοὺς σκώληκας τῶν ἐντέρων, εἰς δεινοὺς πυρετοὺς, εἰς φαγοῦραν καὶ φύσολας τῶν ἐξωχάδων, καὶ εἰς τοὺς φαρμακευομένους ἀνθρώπους.

Ἡ δόσις εἶναι ἀπὸ δύω κόκκους ἕως τρεῖς μὲ τὸ νερὸν, ἑνωμένον μὲ ἄλλας ὕλας.

Γίνεται καὶ τροχίσκοι μικροὶ, πεποιημένοι κατὰ τὴν τέχνην μὲ τὴν ψίχαν τοῦ ἄρτου.

Μελάνη μαύρη.

§ 203. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε ῥινίσματα τοῦ σιδήρου, πλύναι τα, ξήραναί τα, καὶ κοπάνισαί τα, ἔπειτα βράσαι τα μὲ νερὸν, καὶ σράγγισαί τα, καὶ τὸ σραγγισθὲν ὑγρὸν φύλαξαί το. Μετὰ ταῦτα ἔπαρε κηκίδια, ὅσα θέλεις, κοπάνισαί τα καὶ βράσαι τα μὲ νερὸν, σράγγισαί τα, καὶ φύλαξον τὸ σραγγισθὲν αὐτῶν εἰς ἀγγεῖα ὑάλινα καλῶς κεκλεισμένα. Καὶ ὅταν θέλῃς, μίξον ἀπὸ αὐτὰ τὰ δύω ῥευσὰ, πρόσθες καὶ ὀλίγον κόμμι ἀραβικὸν, καὶ κάμε μελάνην ἐκ τοῦ προχείρου, ὅσην θέλεις, γράψαι ὅ,τ' ἀγαπᾷς καὶ ὀρέγεσαι.

Κυ-

Κυανὸν τοῦ Βερλίνου.
Azuro di berlino.

§ 204. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε μέρη ἴσα αἵματος ξηροῦ τοῦ βοὸς καὶ τῆς ποτάσσης, βάλε τα εἰς ἓν μεγάλον χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων, καὶ κάψαι τα καλὰ, ἕως οὗ νὰ μὴν ἐκπέμπωσι καπνὸν τελείως. Κοπάνισον τὴν ὕλην ταύτην, καὶ ἕνωσαί την μὲ νερὸν χλιαρὸν ἀρκετόν. σράγγισον τὸ μίγμα, καὶ ἐξάτμισαί το, ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ εἰς μετρίαν πῆξιν. ἔπειτα ἕνωσαί το μὲ ἓν βραχὺ μίγμα τοῦ συψώδους καὶ θειούχου σιδήρου, τὸ ὁποῖον μιχθὲν μὲ ὀλίγον ἁλικὸν ὀξὺ, λαμβάνει εὐθὺς ἓν ζωηρὸν καὶ ὡραῖον κυανὸν χρῶμα. τὸ καταξαλλακτὸν τοῦτο πλύνε το μὲ νερὸν, καὶ ξήραναί το κατὰ τὴν τέχνην, καὶ οὕτω φύλαξαί το εἰς ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα.

Τὸ κυανὸν τοῦτο τῆς Προυσίας εἶναι κατὰ πολλὰ χρειαζόμενον εἰς τὰς τέχνας, μάλισα εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς συμπαθητικῆς μελάνης.

Συμπαθητικὴ μελάνη.

§ 205. Μέθ: τῆς κατ: Βράσαι ὀλίγον κυανὸν τοῦ βερλίνου μὲ νερὸν τῆς ἀσβέσου, καὶ φύλαξαί το εἰς ἀγγεῖον κεκλεισμένον.

Μὲ

Μὲ τοῦτο τὸ βουρουσικὸν ὀξύ, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει χρῶμα κυανὸν, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἀπώλεσεν ἐνωθὲν μὲ τὸ νερὸν τῆς ἀσβέστου, γράψας γράμματα, ἢ ὅ,τι ἄλλο θέλεις, καὶ χωρὶς νὰ φαίνωνται εἰς τὸ χαρτίον σου, ἄφες τα, καὶ ὅταν θέλῃς ἀνάλυσον ὀλίγον χάλκανθον (βιτριόλο) μὲ ὀλίγον σηπτονικὸν ὀξύ, ἀπὸ τὴν διάλυσιν τοῦ ὁποίου ἔπαρε μὲ ἓν πτερὸν, ἢ μὲ ἄλλο τι πρᾶγμα, καὶ ἄλειψον τὰ προγεγραμμένα γράμματα, τὰ ὁποῖα εὐθὺς θέλουσι φανῇ μὲ ἓν χρῶμα βαθυκιάνιον καὶ ὡραῖον.

Τοιαύτας κατασκευὰς οἱ περίεργοι τῆς φύσεως κάμουσιν ὁσημέραι πάμπολλας, καὶ ὡραίας.

Πυρίτις κόνις.
(Παροῦτι.)

§ 205. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε νίτρου καθαροῦ καὶ ξηροῦ μέρη ἑβδομήκοντα ἓξ, θείου καθαροῦ μέρη ἐννέα, καὶ δεκαπέντε μέρη καρβούνου τῶν κλώνων τῆς ἰτέας, ἢ λεπτοκαρέας, ἢ τῆς λεύκης, καλῶς κεκαυμένων μέσα εἰς λάκκους, καὶ ὑπογείους τόπους. κοπάνισον πρῶτον χωρὶς τὰ εἴδη, ἔπειτα ἑνώσας ξανακοπάνισον ὁμοῦ αὐτὰ διὰ δέκα, ἢ δώδεκα ὥρας εἰς παγρικὸν ξύλινον γουδίον μὲ γουδοχέρι ξύλινον,

προσ-

προσθέττων καὶ ὀλίγον νερὸν καθαρὸν, ἕως οὗ νὰ μιχθῇ πολλὰ καλὰ ἡ ὕλη, καὶ νὰ κοπανισθῇ, καὶ ἀφ' οὗ ἐξαλειφθῇ ἡ ὑγρασία αὕτη, καὶ ἡ ὕλη πλέον δὲν βάψει τοὺς δακτύλους τόσον εὐκόλως καὶ τὰ πανία, κοσκίνισαί την διὰ πολλῶν κοσκίνων, πυκνῶν, ἢ ἀραιῶν, κατὰ τὰς τρύπας. ξήρανον τὴν κόνιν ταύτην εἰς τὸν ἥλιον, τρίψαι την, καὶ πάλιν κοσκίνισαί την. Ἔπειτα διὰ νὰ ὁμαλύνῃς τὰς ἐσωχὰς καὶ ἐξωχὰς ταύτης, τὴν βάνεις εἰς ἓν βαρέλιον κεκλεισμένον κατὰ τὰ δύω ἄκρα, καὶ διαπερασμένον μὲ ἕνα ἄξονα ἐπιστηριζόμενον ἐπάνω εἰς δύω ὑποστηρίγματα, καὶ τὴν κινεῖς συνεχῶς, ἕως οὗ νὰ προγγυλευθῇ καλὰ, καὶ νὰ μὴ βάψῃ πλέον τὰς χεῖρας. Μετὰ ταῦτα κοσκίνισον αὐτὴν διὰ διαφόρων πάλιν κοσκίνων, καὶ φύλαξαί την εἰς ἁρμόδια ἄνυγρα ἀγγεῖα καλῶς κεκλεισμένα διὰ τὴν χρείαν σου.

Ἡ κόνις αὕτη ξηρὰ οὖσα, ἀνάπτει εὐθὺς μὲ κάθε σπινθῆρα: δηλ: τοῦ πυρὸς, καὶ τοῦ ἡλίου.

Ἡ κόνις αὕτη, ἥτις εὑρέθη ἀπό τινα Σκεβάρξ τοῦ Φριπούργου εἰς τὴν Βριγοβίαν, κατὰ τὸ 1340. ἔτος μετὰ Χριστὸν, ἡ ὁποία εἴθε νὰ μὴν εὑρίσκετο εἰς τὸν κόσμον! κατὰ τούτους τοὺς αἰῶνας εἶναι κατὰ πολλὰ χρειαζομένη καὶ ἀναγκαία εἰς τοὺς κλέπτας, καὶ κακοποιοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται ὅλον ἕνα μὲ τὰ ἅρματα εἰς τὰς χεῖράς των, ἀγωνιζόμενοι νὰ

φέ-

φέρωσι τὸν ἀφανισμὸν τῶν πλησίον των.

Πυροφόρον τοῦ Χόμβερ.

§ 207. Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς ἓν χωνευτήριον τῶν χρυσοχόων, ἢ εἰς ἄλλο τι σιδηροῦν ἀγγεῖον, τρία μέρη καθαρᾶς σύψεως, καὶ ἓν μέρος ἀλεύρου, ἢ ζακχάρεως, ἢ μέλιτος, καὶ βράσαι τα ἕως οὗ νὰ μὴν φουσκώνουν πλέον, καὶ νὰ λάβωσιν ἓν χρῶμα μελαγχρινὸν, ἔπειτα κοπάνισον καλὰ τὴν ὕλην ταύτην, καὶ βάλε την εἰς ματράκιον ὑάλινον, κεχρισμένον μὲ πηλὸν ἔξωθεν, καὶ κεχωσμένον εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου. Θέρμανον τὴν ὕλην δυνατὰ, ἕως οὗ νὰ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ματρακίου διά τινα καιρὸν μία καὶ ποια κυανὴ φλόγα. μετὰ ταῦτα ἔκβαλε τὸ ματράκιον ἔξω, κένωσον τὸ πυροφόρον εἰς κανὲν ὑάλινον ἀγγεῖον, καὶ φύλαξον αὐτὸ διὰ τὴν χρείαν σου καλῶς κεκλεισμένον, καὶ ὅταν θέλῃς, κένωσον ὀλίγον τι ἐκ τούτου ἐπάνω εἰς χαρτίον, ἢ πανίον, ἢ ὅπου θέλεις, καὶ κάμε ἕνα δύω χοῦ μὲ τὸ σόμα σου, καὶ εὐθὺς ἡ ὕλη ὑγρανθεῖσα, θέλεις ἰδεῖν νὰ ἄπτῃ, καὶ νὰ καίεται μόνη της.

Τοῦτο τὸ ὡραῖον φαινόμενον γίνεται πολλὰ καλὰ, πλὴν χρειάζεται μία καὶ ποια προσοχὴ καὶ ἐπιμέλεια, ἐπειδὴ ἀλλέως ἡ ὕλη ὑγρανθεῖσα, ἢ ξεθυμαίνουσα χαλᾷ καὶ φθείρεται.

Πυροφόρα Κηρία.
Sulforini.

§ 208. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε τρία μέρη ἀπὸ τὸ θερμοξαλικὸν ὀξὺ τῆς ποτάσσης (φύλ: 139.) καλῶς κρυσταλλωμένον, ἢ ποτάσσαν καυστικὴν (φύλ: 177.) καὶ ἓν μέρος θείου καθαροῦ, πρόσθες ὀλίγον κόμμι ἀραβικὸν, καὶ ὀλίγον βῶλον ἀρμένιον, κοπάνισον τὰ πάντα χωριστὰ, ἔπειτα ἕνωσαί τα, καὶ κάμε τα μίαν μάζαν ἡμίπηκτον, μὲ ὀλίγον νερὸν κοινόν. Τούτου γενομένου, ἄλειψον ξυλάρια, ἢ τὰς θρυαλλίδας τῶν κηρίων ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὕλην, καὶ ἔχε τας διὰ τὴν χρείαν σου. Καὶ ὁπόταν θέλῃς νὰ ἀνάψῃς φωτίαν, βάψαι αὐτὰς εἰς τὸ θειϊκὸν ὀξὺ, καὶ εὐθὺς θέλουν ἀποτελέσωσι πῦρ καὶ φλόγα, χωρὶς κρότον καὶ βροντήν.

Βερνίκι.
ἢ ἀλειφὴ διὰ τὸ χάλκωμα.

§ 209. Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς μίαν ὑάλινον φιάλην μασύχην καθαρὰν, καὶ καλῶς κοπανισμένην δρ: εἰκοσιτέσσαρα, καὶ λινέλαιον δρ: δεκαέξ. Θὲς τὴν φιάλην ταύτην εἰς λουτρὸν τῆς ἄμμου, ἢ τοῦ θερμοῦ νεροῦ, καὶ κάμε νὰ βράσῃ ἡ ὕλη, ἕως οὗ ἡ μασύχη νὰ διαλυθῇ καλὰ, ἔπειτα ἔκβαλε τὴν φιάλην ἀπὸ τὴν φωτίαν, καὶ ὅταν ψυχρανθῇ ὀλίγον, κένωσον τὸ βερνίκι εἰς

ἄλλο ἀγγεῖον δυνατώτερον καὶ σερεώτερον.

Μὲ τοῦτο τὸ βερνίκι ἀλείφουσι τὰ χαλκώματα, καὶ τὰ σκαλίζουσιν οἱ Χαλκογράφοι, καὶ χύνοντες ὕσερον ὀξυσηπτονικὸν (ἀσιμόνερον), τὰ τρώγουσι, καὶ οὕτω τυπώνουσι τὰς χάρτας των, καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῶν.

Σημ: Μὲ αὐτὸ τὸ βερνίκι ἀλείφουσινεἰς τὴν Εὐρώπην διάφορα εἴδη ταβλάδων, χρησίμων εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν ἀνθρώπων. Εἰς τὸ βερνίκι αὐτὸ κα"ποτε μιγνύουσι καί τινας βαφὰς ἐρυθρὰς, ἢ κυανὰς, ἢ καὶ μελανὰς, καὶ οὕτως ἀλείφουσι τοὺς ταβλάδεις αὐτῶν, καὶ τοὺς ζωγραφίζουσιν. Οἱ ταβλάδες οὗτοι γίνονται ἀπὸ χάλκωμα, ἢ ὀρείχαλκον, ἢ ἀπὸ ἁπλῶς λευκὸν τενεκέν. ἀφ' οὗ οὗτοι ἀλείψουσι τοὺς ταβλάδεις τούτους, καὶ τοὺς ζωγραφίζουσιτοὺς βάλλουσιν εἰς τὴν φωτίαν, ἢ εἰς τοὺς φούρνους, καὶ τοὺς ψήνουσι, καὶ οὕτω τοὺς πωλοῦσιν εἰς ἡμᾶς μὲ μεγάλην τιμήν.

Σκόνη Κεραυνοβρόντις ἁπλῆ.
Polvere fulminante semplice.

§ 210. Μέθ: τῆς κατ: Βάλε τρία μέρη νίτρου καθαροῦ καὶ ξηροῦ, δύω μέρη καυσικῆς ποτάσσης, καὶ ἓν μέρος θείου καθαροῦ, καὶ κοπάνισον τὰ πάντα χωρισὰ, ἔπειτα ἑνώσας, ἔχε διὰ τὴν χρείαν σου. Ἀπ' αὐτὴν τὴν σκόνην λάβε

ὅσην θέλεις, καὶ βάλε την τυλιγμένην εἰς τὸ χαρτὶ μὲ ὀλίγον φωσφόρον ἐπάνω εἴς τινα ἄκμονα, ἢ ἄλλο τι σερεὸν σῶμα, ἢ ὁποία κτυπηθεῖσα μὲ κανένσφυρίον, εὐθὺς θέλει ἀνάψειν, καὶ θέλει κροτήσειν, ὡς ὁ κεραυνός.

Σκόνη Κεραυνοβρόντις μὲ λυκοπόδιον.
Polvere fulminante.

§ 211. Μέθ: τῆς κατ: Ἔπαρε θερμοξαλικοῦ τῆς ποτάσσης (139.) καλῶς κρυσαλλωμένου μέρη πενῆντα τέσσαρα, νίτρου καθαροῦ μέρη εἴκοσι καὶ ἕν, θείου, μέρη δεκαοκτὼ, καὶ ἑπτὰ μέρη μόνον ἀπὸ τὴν σκόνην τοῦ λυκοποδίου (α). Κοπάνισον τὰς ὕλας ταύτας χωρισὰ, διότι ἀλλέως αὗται ὁμοῦ κτυπηθεῖσαι ἀνάπτουσι καὶ κροτοῦσιν ὡς ὁ κεραυνός. Τὴν σκόνην ταύτην τὴν ἑνώνεις μὲ ὀλίγον χυλὸν τοῦ ἀραβικοῦ κόμμιος, καὶ κατασκευάζεις ὅ,τι θέλεις, καὶ ἀφ' οὗ τὴν βάλλῃς εἰς κανένα ἄκμονα, καὶ κτυπήσῃς μὲ κανὲν σίδηρον, ἢ σερεὸν ξύλον, κροτεῖ τόσον δυνατὰ, ὅσον ὁ κεραυνός. Τινὲς κολλῶσι καὶ βουλώνουσι γράμματα καὶ ἐπι-

(α) Τὸ Λυκοπόδιον τοῦτο εἶναι φυτὸν ἀπὸ τὸ γένος τῶν μανιταρίων, εἶναι σφαιρικὸν καὶ γεμάτον ἀπὸ μίαν σκόνην λεπτοτάτην.

πιξολὰς, αἱ ὁποῖαι, ἐν ᾧ ἀνοίγονται, εὐθὺς χρὴ τοῦσι μὲ τόνον.

Σημ: Ἂν τις ἀλείψῃ τὴν θρυαλλίδα ἑνὸς κηρίου, ἢ ἄλλο κανὲν ξυλάριον, καὶ τὴν βάψῃ εἰς τὸ θειϊκὸν ὀξὺ, θέλει ἰδεῖν, ὁποῦ ἀμέσως νὰ ἀναψῇ, καὶ νὰ ἀποτελῇ πῦρ καὶ φλόγα μὲ χρότον καὶ βροντήν.

Τέλου κατασκευή.

§ 212. Μέθ: τῆς κατ: Βάλε εἰς χωνευτήριον, ἢ εἰς ἀνταναπλασικὴν κάμινον πυρίτου λίθου καὶ καθαροῦ μέρη τρία, καὶ ἓν μέρος σόδας, καὶ θέρμανον διὰ τοῦ πυρὸς δυνατὰ διὰ πολὺν καιρὸν, ἕως οὗ νὰ γένῃ ἡ ἀνάλυσις τελεία. Ἔπειτα ἔπαρε ἀπ' αὐτὴν τὴν ὕλην, ὅσην θέλεις μὲ κανὲν ὄργανον, καὶ κάμε πράγματα ὅ,τι λογῆς θέλεις καὶ ὀρέγεσαι.

Ἂν εἰς τὸν χωνευμένον ὕελον προσεθῇ ὀλίγον μεταλλικὸν ὀξείδιον: δηλ: μαγγανεσίου κ. τ. λ. ὁ ὕελος τότε γίνεται πλέον καθαρὸς καὶ διαφανὴς. ἀπὸ τὰ διάφορα ὀξείδια τῶν μετάλλων, γίνεται καὶ ὁ διάφορος χρωματισμὸς τοῦ ὑέλου.

Κρύ-

Κρύσαλλος τεχνητός.

§ 213. Μέθ: τῆς κατ: Εἰς τὸν χωνευμένον καθαρὸν ὕελον πρόσθες ὀλίγον ὀξείδιον τοῦ μαγγανεσίου μετάλλου, καὶ θέρμανον δυνατὰ, καὶ οὕτω κατασκεύασον ὅ,τι θέλεις. Ἐὰν ἡ χώνευσις τοῦ κρυσάλλου γένῃ εἰς ὑπόγειον τόπον: ὅπου δὲν εὑρίσκεται ἀὴρ πολὺς, τότε ὁ κρύσαλλος γίνεται καθαρώτατος καὶ διαφανέσατος: χωρὶς πομφόλυγας καὶ ἐλλείματα.

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὕλην οἱ Εὐρωπαῖοι κατασκευάζουσι τὰς φακὰς τῶν τηλεσκοπίων καὶ μικροσκοπίων, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὡραιότατα ἔσοπτρά τε καὶ κάτοπτρα.

Καθρέπται μεταλλικοί.

214. Μέθ: τῆς κατ: Κάμε ἓν μίγμα ἀπὸ χαλκὸν, κασσίτερον, καὶ ἀρσενικὸν, ὅσον θέλεις, καὶ θέρμανον διὰ δυνατοῦ πυρὸς, ἕως οὗ νὰ λύσῃ, καὶ νὰ γένῃ ὡς ῥευστὸν, ἔπειτα χύσον αὐτὸ εἰς διάφορα σχήματα: ἀναλόγως μὲ τὴν χρείαν σου.

Ἐκ τούτου τοῦ κράματος γίνονται καθρέπται, κοῖλοι, κυρτοὶ, ἐπίπεδοι καὶ κωνικοί

Πρό τινων χρόνων Ἀμίκης τις Ἰταλὸς ἐκ τῆς Μοδένης καταγόμενος, ἐνασχολούμενος πάντοτε εἰς τὴν κατασκευὴν διαφόρων κατόπτρων,

ἰ-

θάσθη νὰ κατασκευάσῃ ἓν Τηλεσκόπιον, ὡς ἐκεῖνο τοῦ περιφήμου Ἔρσελ, τὸ ὁποῖον καὶ ἐκατώρθωσε πολλὰ καλά. Αὐτὸς ὁ ἀνὴρ ἔκαμε τὸ μίγμα του, ἐπρόσθεσε καὶ ἄργυρον καθαρὸν, καὶ οὕτω διαλύσας τὸ ἔκαμεν ἓν κάτοπτρον κοῖλον, τὸ ἐλείωσε καὶ τὸ ἐσίλβωσε πολλὰ καλά. Ἡ διάμετρος τούτου τοῦ κατόπτρου δὲν ἦτον περισσότερον ἀπὸ ἕνα πόδα τοῦ Παρισίου, ἡ ἐπιφάνειά του ὅμως ἦτον τόσον καλὰ σιλβωμένη, ὥστε ἀπὸ τὴν λειότητά της ἐφαίνετο ὅλη μαύρη καὶ μελαγχρινή.

Τὸ Τηλεσκόπιον τοῦτο, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ἐπρόσφερεν εἰς τὸ μεγάλον Ἀστροσκοπεῖον τῶν Μεδιολάνων, ἐπαράσταινε τὰ ἀντικείμενα πολλὰ καλλιώτερα, παρὰ ἐκεῖνο τοῦ Ἔρσελ, καθὼς μόνος μου πολλάκις ἐπαρατήρησα.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ.

ΛΕΞΙΚΟΝ

Μερικῶν Λέξεων τῆς παρούσης ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑΣ.

Αἰθὴρ - ὑγρὸν ρευστότατον.
Ἄκμων - ἀμόνι.
Ἀλεξιτήριον - ἐλεξίρι.
Ἅλικὸν ὀξὺ - Πνεῦμα τοῦ ἅλατος.
Ἀλθαία - εἶδος μολόχας.
Ἄμυλος - νισεσέ.
Ἄμμωνι: ἅλας - νισατίρι.
Ἀντιμών: - μαγιολύτης.
Ἄνθη τρυγίου - χρεμόριον.
Ἄνθραξ - κάρβουνον.
Ἄργυρος - ἀσήμι.
Ἀρσενικὸν - φαρμάκι.
Βισμούθιον - νέον μέταλ:
Βρωμόκομμι - ἀσαφέτιδα.
Γλύκυσμα - ματσοῦνι.
Γουαΐακον - ἁγιόξυλον.
Ἐγχύλισμα - χυλὸς βρασμένος ὀλίγον.
Ἑλλέβορον - σκάρφι.
Διγιτάλε - χόρτον πικρόν.
Ἤλεκτρον - κεχριμπάρι.
Θεῖον - θειάφι.
Θειϊκὸν ὀξὺ - θειαφόνερον.
Θέρμη - παροξυσμός.
Θύμος - χαμόδενδρον.
Ἰνδικόφερον - κνᾶ.
Κανθαρίδες - χρυσόμυιες.
Κρᾶμα - μίγμα.
Κόμμι - κομμίδι.
Κυανὸν - γαλάζιον.
Λελίσφακον - φασκομηλέ:
Λιθαργύριον - μολυβόχω:
Μαγνησία γῆ - ἄσπρη γῆ.
Μίλτον - βαφὴ κόκκινη.
Νίτρον - κουβερτσιλέ.
Ὀξαλὶς - ξυνολάπατον.
Ὄπιον - ἀφιῶνι.
Πνεῦμα οἴνου - ῥακί δυν:
Ποτάσσα - καλιά.
Ῥόδα - τριαντάφυλλα.
Ῥεοβάρβαρον - ῥαβέντι.
Σκύλλα - σκυλλοκράμυ:
Σόδα - τσορά. (καλιά)
Χάλυξ - τσελίκι.
Χάλκανθος - καραποϊά.
Χρυσὸς - μάλαγμα.
Χυλλὸς - ζωμός.
Ψευδάργυρος - τουτιά.
Ψιμμύθιον - στουπέτσι.

ΠΙΝΑΞ

Γενικὸς τῆς νέας Φαρμακοποιΐας.

Φύλλα.	Α	Παράγρ:
159.	Ἀγγλικὸν ἅλας	ϛ 139.
199.	Αἰθίοψ σιδηροῦς	174.
191.	Αἰθίοψ γεώδης	167.
76.	Αἰθὴρ τοῦ ὄξους	79.
77.	Αἰθὴρ ὀξαλικὸς	80.
79.	Αἰθὴρ ὀξυσηπτονικὸς	82.
80.	Αἰθὴρ τοῦ ὀξυθειϊκοῦ	83.
87.	Ἀὴρ φλογογόνος	88.
145.	Ἅλας τῆς ὀξαλίδος	131.
169.	Ἅλας τοῦ ἠλέκτρου	149.
32.	Ἀλεξιτήριον τῆς προπριετάτης	26.
167.	Ἀλεξιτήριον ὄξυνον τοῦ Ἀλλέρου	147.
168.	Ἀλεξιτήριον ὄξυνον καὶ ἀρωματικὸν	148.
203.	Ἀλειφὴ νευρική	178.
204.	Ἀλειφὴ καθαρτική	179.
182.	Ἀλειφὴ ἀερώδης	158.
51.	Ἀμμωνιακὸν πνεῦμα τοῦ γουαϊάκου	50.
52.	Ἀμμωνιακὸς ὑδράργυρος	51.
53.	Ἀμμωνιακὸν ὑγρὸν τοῦ χαλκοῦ	52.
54.	Ἀμμωνιακὸς χαλκός	53.
130.	Ἀμμωνιακὸν ἅλας καθαρόν	119.

Φύλλα.	Β.	Παράγρ:
ις'.	Ἄμπιξ, ἡ λαμπίκος	υ. 2.
ιδ'.	Ἀναλύω	θ'.
132.	Ἄνθη τοῦ ἀμμων: ἅλατος μὲ σίδηρον	120.
170.	Ἄνθη τρυγίας	150.
185.	Ἄνθη τοῦ θείου	161.
165.	Ἄνθη τοῦ ἀντιμωνίου	169.
200.	Ἄνθη τοῦ ψευδαργύρου	175.
188.	Ἀντιμώνιον κατεσκευασμένον	164.
194.	Ἀντιμώνιον διαφορετικόν	168.
κά.	Ἀνωνύμου τινὸς Ἀρχιερέως ἐπίγραμμα Ἰαμβικόν.	
72.	Ἀπόβρασμα	73.
72.	Ἀπόβρασμα τοῦ ἀκονίτου ναπέλλου	74.
73.	Ἀπόβρασμα τῆς ἀψινθέας	75.
74.	Ἀπόβρασμα τῆς κίνας	76.
75.	Ἀπόβρασμα ῥητινώδες τῆς κίνας	77.
76.	Ἀπόβρασμα τῆς σκύλλας	78.
3.	Ἀρωματικὸν ὕδωρ	2.
8.	Ἀσβεσόνερον	8.
83.	Ἄχνὸς ψυχρὸς τοῦ ἀμμωνιακοῦ ἅλατος, καὶ νίτρου	84.

Β.

ιγ'.	Βράζω	8'.
158.	Βασιλικὸν νερόν	138.
229.	Βερνίκι, ἡ ἀλειφὴ διὰ τὸ χάλκωμα	209.

Φύλλα.	Γ.	Παράγρ:
65.	Γλυκύσματα	67.
66.	Γλύκυσμα ἀρωματ: μὲ ὄπιον	68.
140.	Γλυκὺς ὑδράργυρος	127.
ιζ'.	Γουδίον	6.

Ε.

70.	Ε'κπυρέλαιον τοῦ ἠλέκτρου	72.
81.	Ε'λαιον γλυκὺ τοῦ οἴνου	83.
100.	Ε'λαια ἀρωματικά	98.
103.	Ε'λαια ἀερώδη καὶ ἀρωματικὰ πλέον συνειθισμένα	99.
105.	Ε'λαιον τῶν ἀμυγδάλων	100.
64.	Ε'λαιοζάκχαρις τοῦ ἡδυόσμου	66.
107.	Ε'λαιόλαδον	101.
60.	Ε'μπλαστρον ἀπὸ κηρέλαιον	60
60.	Ε'μπλαστρον τοῦ λιθαργυρίου	61.
61.	Ε'μπλαστρον μὲ ὑδράργυρον	62.
62.	Ε'μπλαστρον μὲ κανθαρίδας	63.
ιβ'.	Ε'ξατμίζω	ά.
ιζ'.	Εἰσπνευστήριον	8.

Θ.

166.	Θειϊκὸν ὀξύ	146.
126.	Θερμοξαλικὸν ὀξύ	118.
92.	Θερμοξυγονικὸς ἀήρ : ἤτοι ζωτικός	91.
139.	Θερμοξαλικὸν τῆς ποτάσσης	126.
150.	Θερμοξυγενόμετρον	134.
ιέ.	Θλίβω	ιή.
164.	Θειοῦχος ποτάσσα	143.
187.	Θειοῦχος ποτάσσα καμμένη	163.
164.	Θειοῦχος σόδα	144.
207.	Θειοῦχος Κασσίτερος	183.

Φύλλα.	Θ.	Παράγρ:

Ι.

30.	Ι'ερὸν ἀλεξιτήριον	24.
κγ'.	Ι'ητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος.	

Κ.

ιέ.	Καθαρίζω	ιζ'.
57.	Καθαράσβεσος	55.
233.	Καθρέπται μεταλλικοί	214.
4.	Καμφορόνερον	3.
55.	Κάμφορα καθαρά	54.
ις'.	Κάμινος	3.
210.	Κασσίτερος	186.
58.	Κατάπλασμα τῆς ἀλθαίας καὶ μολόχας	57.
59.	Κατάπλασμα ἀρωματικόν	58.
59.	Κατάπλασμα τοῦ σινάπεως	59.
214.	Κατασκευὴ τῶν καθρέπτων	160.

Φύλλα.	Κ.	Παράγρ:
ιέ.	Καταξαλάζω	9. ις'.
172.	Καταξαλακτὸν κόκκινον	172.
136.	Καταξαλ: λευκὸν τοῦ ὑδραργύρου	170.
196.	Καταξαλ: μέλαν τοῦ Βισμουθίου	171.
ιέ.	Κέρας: ἤτοι ξόρτα	1.
190.	Κέρμες γεώδες	166.
57.	Κηρία ἀπὸ ψιμμύθιον	56.
ιγ'.	Κογχλάζω	γ'.
63.	Κόγχλασμα τῆς κίνας	65.
192.	Κοκκινάβαρις	168.
63.	Κολλύριον τοῦ ψιμμυθίου	64.
ιδ'.	Κοπανίζω	ιγ'.
κ'.	Κόσκινον	18.
ιζ'.	Κουκούρπιτα	9.
220.	Κρᾶμα τοῦ ψευδαργύρου	198.
ιγ'.	Κρυσαλλώνω	ή.
233.	Κρύσαλλος τεχνητός.	213.
225.	Κυανὸν τοῦ Βερλίνου	204.
218.	Κώδωνες	194.

Λ.

ιβ'.	Λαμπικαρίζω	6'.
ή.	Λαύδανον ῥευστόν	
ιδ'.	Λεξικὸν τῶν πράξεων καὶ κατασκευῶν τῆς πρακτικῆς Φαρμακοποιΐας.	
235.	Λεξικὸν μερικῶν λέξεων τῆς παρούσης Φαρμακοποιΐας.	
213.	Λίθοι πολύτιμοι τεχνητοί	188.

Φύλλα.		Παράγρ:
ις'.	Λουτρὸν, ἢ μπάνιο.	6. 4.

Μ.

95.	Μαγνησία γῆ	93.
222.	Μάλαγμα χρυσοῦν	200.
223.	Μάλαγμα ἀργυροῦν	201.
ιζ'.	Ματράκια	10.
1.	Μέθοδος τῶν κατασκευῶν καὶ συνθέσεων τῶν πλέον συνειθισμένων ἰατρικῶν εἰς τὴν Φαρμακευτικὴν καὶ Ἰατρικήν.	
148.	Μέθοδος καθαρτικὴ τῶν οἰκιῶν	133.
224.	Μελάνη μαύρη	203.
96.	Μέλι καθαρόν	93.
215.	Μίλτος	191.
31.	Μπάνιο μαρία	25.
ιδ'.	Μουσκεύω	ιδ'.

Ν.

14.	Νερὰ μεταλλικὰ τεχνητὰ καὶ ἀερώδη.	
5.	Νερὸν ἀρωμ: τοῦ καυσικοῦ ἡδυόσμου.	4.
6.	Νερὸν ἀρωμ: τῆς βάκχης τοῦ κίτρου.	5.
7.	Νερὸν ἀρωμ: τοῦ μαλάθρου	6.
7.	Νερὸν ἀρωμ: τῶν ἀνθέων τῆς νεραγγίας.	7.
9.	Νερὸν λαμπικαρισμένον	9.
11.	Νερὸν φαγεδενικόν	10.
12.	Νερὸν κοινὸν τοῦ ὑδραργύρου.	11.
13.	Νερὸν ὀξυσηπτονικὸν τοῦ ὑδραργύρου.	12.
14.	Νερὸν ὀξανθρακικόν	13.
16.	Νερὸν ὀξὺ τῆς ἀσβέστου	14.

Φύλλα.	Ν.	Παράγρ:
17.	Νερὸν ἀπ' ἀνθρακικὸν ὀξὺ τοῦ σιδήρου	15.
19.	Νερὸν μικτὸν μὲ φλογογόνον ἀέρα	17.
20.	Νερὸν θερμοξυγενές	18.
156.	Νίτρον καθαρόν	137.
	Ο.	
202.	Οἶνος τοῦ ἀντιμωνίου	177.
ιδ'.	Ο'ξυδώνω	ιά.
19.	Ο'ξανθρακικὸν νερὸν ὀξὺ τῆς ποτάσσης	16.
119.	Ο'ξανθρακικὸν τῆς ποτάσσης	112.
125.	Ο'ξαλικόν	117.
133.	Ο'ξαλικὸν τοῦ ἀντιμωνίου	122.
134.	Ο'ξαλικὸν τῆς βαρύτιδος	211.
135.	Ο'ξαλικὸν τῆς ἀσβέστου	110.
120.	Ο'ξυκιτρικόν	113.
122.	Ο'ξυκιτρικὸν τῆς ποτάσσης	114.
143.	Ο'ξυζαχαρικόν	130.
142.	Ο'ξυμηλικὸν τοῦ σιδήρου	128.
108.	Ο"ξος δυνατόν	102.
110.	Ο"ξος θερμοξυδωμένον	103.
111.	Ο"ξος τοῦ ἀντιμωνιακοῦ ἅλατος	104.
112.	Ο"ξος τῆς βαρύτιδος	105.
113.	Ο"ξος τοῦ μολύβδου	106.
114.	Ο"ξος τοῦ μολύβ: μὲ πνεῦμα τοῦ οἴνου.	107.
115.	Ο"ξος τῆς ποτάσσης	108.

Ο'-

Φύλλα.		Παράγρ:
143.	Ο'ξυπρουσικὸν τῆς ποτάσσης	129.
ιέ.	Ο"ργανα τῆς Χυμικῆς καὶ Φαρμακευτ:	119.
218.	Ο'ρείχαλκος	95.
ιϐ'.	Ὁρισμοὶ καὶ πράξεις τῆς φαρμακευτικῆς	
215.	Ο'ξυπενζωϊκόν	109.
146.	Ο'ξυσηπτονικόν	132.
155.	Ο'ξυσηπτονικὸν τοῦ ὑδραργύρου	136.
123.	Ο'ξυφωσφορικόν	115.
	Π.	
ιή.	Παλόν	12.
153.	Πέτρα τῆς κολάσεως	135.
94.	Πηκτὴ τοῦ ἐλαφοκέρατος	92.
99.	Πηκτὴ τοῦ ἀραβικοῦ κόμμιος	97.
ιέ.	Πλύνω	ιέ.
ή.	Πνευματικὸν σκεύασμα	17.
21.	Πνεῦμα τοῦ οἴνου	19.
23.	Πνεῦμα τοῦ οἴνου μὲ ὀξυσηπτονικόν	20.
30.	Πνεῦμα τῆς κάμφορας	23.
30.	Πνεῦμα τῆς ῥεοβαρβαλοῆς: ἤτοι ἱερὸν ἀλεξιτήριον	24.
31.	Πνεῦμα πολυαρωματικόν	25.
32.	Πνεῦμα τῆς μυῤῥαλοῆς: ἤτοι ἀλεξιτήριον τῆς προπριετάτης	26.
34.	Πνεῦμα τοῦ βρωμοκομμίου	27.
34.	Πνεῦ: τοῦ οἴνου μὲ βάλσαμον τοῦ περοῦ	28.
35.	Πνεῦμα τῆς ἀψινθέας	29.
36.	Πνεῦμα τοῦ μοσχοβυμιάματος	30.
36.	Πνεῦμα τοῦ ἀρωματικοῦ καλάμου	31.

Φύλλα.	Π.	Παράγρ.
37.	Πνεῦμα τῶν κανθαρίδων	32.
38.	Πνεῦμα τοῦ καστορχίου	33.
39.	Πνεῦμα τῆς κίνας	34.
40.	Πνεῦμα τῆς κανέλλας	35.
41.	Πνεῦμα τῆς πορφυρᾶς διγιτάλης	36.
41.	Πνεῦμα τοῦ ἑλλεβόρου	37.
44.	Πνεῦμα τῆς γεντιάνας	40.
45.	Πνεῦμα τοῦ γουαϊάκου	41.
46.	Πνεῦμα τῆς μύρρας	42.
46.	Πνεῦμα τοῦ ἰνδικοφέρου	44.
47.	Πνεῦμα τῆς πορφυρᾶς ἀλθαίας	45.
48.	Πνεῦμα τοῦ ῥεοβαρβάρου	46.
49.	Πνεῦμα τοῦ ἠλέκτρου	47.
50.	Πνεῦμα τῆς βαλεριάνας	48.
50.	Πνεῦμα τοῦ ὄξους μὲ θειϊκὸν ὀξύ	49.
117.	Πνεῦμα τοῦ ἀμμωνιακοῦ ἅλατος	111.
117.	Ποτάσσα, ἢ πέτρα καυστική	154.
216.	Πράσινον τοῦ χαλκοῦ	192.
ς΄.	Προοίμιον εἰς τὸν κὺρ Ῥαζῆ	
218.	Προῦντσος	193.
ιγ΄.	Πυκνόω, ἢ συγκεντρόω	ς΄.
226.	Πυρίτις κόνις, ἢ παροῦτι	206.
228.	Πυροφόρον τοῦ Χόμβερ	207.
229.	Πυροφόρα κηρία	208.
	Ρ	
10.	Ῥευσόμετρον. ὑποσημ': (α) τοῦ	9.
24.	Ῥευσὸν ἀνώδυνον τοῦ Ὀφμάνου	21.

Ῥη-

Φύλλα.	Ρ.	Παράγρ.
178.	Ῥητίνη τοῦ μοσχοθυμιάματος	9. 155.
98.	Ῥοδόμελον	96.
179.	Ῥητίνη τῆς γαλάππας	156.
	Σ.	
209.	Σαπώνιον καινόν	158.
183.	Σαπώνιον ἀπὸ ἀμμωνιακοῦ ὑδράργυρον	159.
183.	Σαπώνιον καθαρὸν τῆς σόδας	160.
91.	Σηπτογονικὸς ἀήρ: ἤτοι ἄζωτος	90.
201.	Σιδηρίτης οἶνος	176.
ιή.	Σκεύασμα τοῦ Βολφίου	13.
κ΄.	Σκεύασμα πνευματικόν	17.
ιθ΄.	Σκεύασμα ὑδροπνευματικόν	15.
206.	Σκόνη καθαρτική	181.
204.	Σκόνη καθαρτικὴ τῶν ὀδόντων	180.
230.	Σκόνη κεραυνοβρόντις ἁπλῆ	210.
231.	Σκόνη κεραυνοβρόντις μὲ λυκοπόδιον	211.
206.	Σκόνη ἀπὸ τραγάκανθον	182.
214.	Σμάλτος, ἢ βερνίκι	189.
ιγ΄:	Στραγγίζω	έ.
ις΄.	Στραγγιστήριον	5.
181.	Στύψις καθαρά	140.
162.	Στύψις ψημμένη	141.
225.	Συμπαθητικὴ μελάνη	205.
26.	Συνθέσεις τῶν φυτικῶν ὑλῶν μετὰ τοῦ πνεύματος τοῦ οἴνου	22.
ιζ΄.	Σίφων	7.

Φύλλα.		Παράγρ.
	Τ.	
219.	Τομπάκι λευκόν	197.
219.	Τομπάκι χρυσοειδές	196.
208.	Τροχίσκοι ἀπὸ ἄμυλον	184.
172.	Τρυγίας δ ιαλυτός	151.
173.	Τρυγίας ἐ μετικός	152.
	Υ.	
186.	Ὑγρὸν ἀερῶδες τοῦ Βοΐλου	162.
97.	Ὑδράργυρος καθαρός	95.
221.	Ὑδράργυρος κεραυνοβρόντης	199.
ιδ'.	Ὑελώνω	ή.
232.	Ὑέλου κατασκευή	212
	Φ.	
137.	Φλοροποιὸς ὑδράργυρος	125.
ιή.	Φάλαι	11.
89.	Φλογανθρακικὸς ἀήρ	89.
84.	Φωσφόρος	85.
44.	Φωσφορικὸν ὀξύ	38.
124.	Φωτοροώδης σόδα, ἢ ἅλας τῶν κοχλίων	116.
	Χ.	
1.	Χάλυψ πορφυρωμένος	1.
163.	Χάλκανθος τεχνητός	142.
223.	Χρυσοῦν παντοσχέρι	202.
189.	Χρυσοειδὴς θειοῦχος τοῦ ἀντιμωνίου,	165.
211.	Χρυσίον μουσαϊκόν	187.
68.	Χυλὸς τῶν ἀμυγδάλων	69.
69.	Χυλὸς τοῦ κόμμεος ἐλαιώδους	70.
70.	Χυλὸς τῶν καρπῶν τοῦ κίτρου.	71.
181	Χυλὸς τῶν καρπῶν τῆς κουφοξυλέας.	157
209	Χυμικὴ οἰκονομικὴ: ἤτοι περίεργα τινὰ τῆς ὅλης χυμικῆς.	
	ιγ' Χωνεύω	Ψ
198	Ψιμμύθιον καθαρόν.	173

Τέλος τοῦ Πίνακος.

Παραράματα τοῦ Τύπου.

Παραράματα	Ἀνάγνωστον.
ιγ'. κόγχλασμα:	κόχλασμα
20 γλυκεῖαν:	γλυκεῖαν.
3 ἀρῶμα:	ἄρωμα
8 ἀντισπασμοτικόν:	σπασμοδικὸν
11 λύσον θερμοξ:	ἀνάλυσον θερμοξ:
15 ἀργεῖα:	ἀγγεῖα
35 γονορραίαν:	γονόρροιαν.
48 ἑνόνεται:	ἑνώνεται
55 δριμεῖαυ:	δριμεῖαν.
72 ἐπυρέλαιον:	ἐκπυρέλαιον.
56 καραβαρίαν:	καρηβαρίαν.

77 κεν-

Παροράματα		Ἀνάγνωσον
77	κεντικὴν :	κεντησικήν.
19	κογχλάζω :	ἢ κογχλάζω .
27	ματράκια :	ματράκια .
143	νεζεσὲ :	νιζεσὲ .
87	γλήγορα :	ὀγλήγωρα .
126	ὀξέως .	ὀξέος .
88	πανίδιον :	σανίδιον .
129	πυρίτιος :	πυρίτις κόνις .
15	σύφων :	σίφων .
131	σκώλικας :	σκώληκας .
149	σηπτογονιτοῦ :	σηπτογονικοῦ .
141	ψύψις ταθαρά :	ψημμένη .
114	ταθαρὸν :	καθαρὸν ψιμμύ .
67	τούτον τοῦ γλ :	τούτου τοῦ .
99	τοῦ κόμμιος :	τοῦ κόμμι
71	τῆς ἠλέκτρου :	τοῦ ἠλέκτρου :
127	τονιτὸν :	τονικόν .
139	ὑποδῶν :	ποδῶν .
142	χάλκανθος τεχνυτή:	τεχνητός .
45	χιλιφέρων :	χιλιφόρων .

36 aromaticato - zzato 94 ceruo - cervo
58 malsa - malva 6.7 acgua - acqua .
23 alcool eteneo - etereo 52 amouiura - niuro
53 di pame - di rame 43 tetidato - fetidato .
117 di fal - di Sal amm 70 epireleo - ecpireleo
115 ossipeezoico - benzoico 44 quaiacco - guaiaco 188 diaforetico - preparato .

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐνδοξότατοι Συνδρομηταί.

Σώματα

Ὁ Ἐνδοξότατος καὶ μεγαλοπρεπέσατος Ἀρχιατρὸς τοῦ πολυχρονίου καὶ γαληνοτάτου Ὀθωμανικοῦ Κράτους Μουσταφᾶ Πεχτσὲτ ἐφέντης 2

Ὁ Σοφολογιώτατος Ἀπδουλὰκ ἐφέντης ἀδελφὸς τῆς ἐνδοξότητός του . . 2

Ὁ Ἐνδοξότατος καὶ μεγαλοπρεπέσατος πρώην Καζασκέρης τῆς Ἀνατολῆς Χαλιλπασαζαδὲ Ἀ'ρὶφ πεγὶ ἐφένδης 2

Ὁ Ἐνδοξότ: Μουχεδὶν μπεὶ σσὲχ πασᾶ ζαδές 1

Ὁ Χεκίμπασης Σιούτας Μωραΐτης εἰς Λάλα 1

Ὁ Ἐνδοξότατ: Μεμὶς ἀγᾶς τοῦ Σιακήρπασα 1

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλογενεῖς Συνδρομηταί.

Σώματα

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κύριος Πολύκαρπος . 100
Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κύριος Θεόφιλος . . . 1
Ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Ἐφέσου κύριος Διονύσιος ὁ Καλλιάρχης . . . 5
Ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Ἡρακλείας κύριος Μελέτιος 5
Ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Νικομηδείας κύριος Ἀθανάσιος 2
Ὁ Πανιερ: ἅγιος Τουρνόβου κύρ: Ἰωαννίκιος . 1
Ὁ Πανιερ: ἅγιος Κρήτης κύρ: Γεράσιμος . 1
Ὁ Πανιερ: ἅγιος Φιλιππουπόλεως κύρ: Παΐσιος Θετταλός . . . 2
Ὁ Πανιερ: ἅγιος Εὐρίπου κύρ: Γρηγόριος . 1
Ὁ Πανιερ: ἅγιος Αἴνου κύρ: Ματθαῖος 1
Ὁ Πανιερ: ἅγιος Ἀγχιάλου κύρ: Εὐγένιος . 2
Ὁ Πανιερ: ἅγιος Σιναίου κύρ: Κωνσάντιος . 2
Ὁ Πανιερ: ἅγιος Πέτρας καὶ ἐπίτροπος Ἱεροσολύμων κύρ: Μισαὴλ . . . 2
Ὁ Πανιερώτ: ἅγιος Ἰκονίου κύρ: Νεόφυτος 1
Ὁ Πανιερώτ: ἅγιος Ἀγαθουπόλεως κύρ: Ἄνθιμος 1
Ὁ Θεοφιλέσατος ἅγιος Ἑλενουπόλεως κύρ: Χρύσανθος . . 1

Ὁ

Σώματα.

Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἱεροδιάκονος τοῦ ἁγίου Χαλκηδόνος κύρ: Γεράσιμος . 1
Ὁ Πανοσιολ: ἅγιος Προηγούμενος τοῦ Σινᾶ κύρ: Ἰλλαρίων . . . 1
Ὁ Πανοσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἱεροσολύμων κύρ: Ἀνανίας Μακεδών . . 1
Ὁ Πανοσιώτατ: κύριος χατζῆ Ἰωακεὶμ Πύρρος Θετταλός . . 10
Ὁ Πανοσιώτ: Ἀρχιμανδρίτης κύριος Κύριλλος Θετταλός . . 2
Ὁ Πανοσιώτ: Καμαράσης Ἱεροσολύμων κύρ: Γαβριὴλ . . . 1
Ὁ Πανοσιολογιώτατος καὶ Γραμματικὸς τοῦ ἁγίου Τάφου κύρ: Ἰωὴλ . 1
Ὁ Πανοσιώτ: Ἀρχιμανδρίτης κύρ: Θεοδόσιος Κανάκης Χῖος . . 1
Ὁ Πανοσιώτ: Πρωτοσύγκελλος τοῦ ἁγίου Φιλιππουπόλεως κύρ: Θεοδόσιος . 2
Ὁ Πανοσιώτ: Πρωτοσύγκελλος τοῦ Σινᾶ κύρ: Ἄνθιμος Σάμιος 2
Ὁ Λογιώτατος Ἱεροδιάκονος κύρ: Μελέτιος Ῥακοβίτζας . . . 1
Ὁ Πανοσιώτ: κύρ: Σαμουὴλ ὁ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐφημέριος . . 1
Ὁ Πανοσιώτ: κύρ: Μακάριος Χῖος . 1
Ὁ Αἰδεσιμώτατος παπᾶ Δημήτριος οἰκονόμου Δροβιανίτης . . 1

Ὁ

Ὁ Ἐλλογιμώτατος Ἱεροδιάκονος κύρ: Ἄνθιμος Βαμβάκης ὁ Βυζάντιος . . 7

Ὁ Πανοσιολογιώτατος κύρ: Νεόφυτος Ἀρχιδιάκονος Ἱεροσολύμων . . 1

Ὁ Μουσικολογιώτατος Ἱεροδιάκονος κύρ: χ': Διονύσιος . . . 1

Ὁ Ἐλλογιμώτατος κύρ: Γρηγόριος Καρύδης Τρικεύς . 2

Ὁ Λογιώτατος κύρ: Μελέτιος Ἱεροδιάκονος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας 1

Ὁ Λογιώτατος κύρ: Ἱερόθεος Ἱεροδιάκ. Κρής 1

Ὁ Λογιώτατος Ἱεροδιάκονος κύρ: Διονύσιος Χρισηΐδης . . 1

Ὁ Λογιώτατος κύρ: Παρθένιος Πελοποννήσιος 1

Ὁ Ἐνδοξότατος μέγας Διερμηνευτὴς κύριος Μιχαὴλ Σοῦτζος . 10

Ὁ Ἐκλαμπρότατος Πεϊζαδὲς κύριος Γεώργιος Καρατζᾶς 10

Ὁ Ἐκλαμπρότατος Πεϊζαδὲς κύρ: Ἰωάννης Καλλιμάχης . . 10

Ὁ Ἐκλαμπρότατος Πεϊζαδὲς κύριος Γρηγόριος Χαντσερῆς . . 5

Ὁ Ἐκλαμπρότατος Πεϊζαδὲς κύριος Τηλέμαχος Χαντσερῆς . . 5

Ὁ Ἐκλαμπρότατος Πεϊζαδὲς κύριος Νικόλαος Σοῦτζος . . . 5

Ὁ

Σώματα

Ὁ Εὐγενέσατος ἄρχων μέγας Ποσέλνικος κύριος Ἀλέξανδρος Μάνος . . 1

Ὁ Εὐγενέσατος ἄρχων μέγας Ποσέλνικος κύριος Ἰωάννης Σαμουρκάσης . 2

Ὁ Εὐγενέσατος ἄρχων μέγας Κόμισος κύριος Γεώργιος Βλαχούτσης . 1

Ὁ Εὐγενέσατος ἄρχων Ἅγας κύριος Ἀλέξανδρος Πετρόπουλος . 1

Ὁ Εὐγενέσατος κύριος Νικόλαος Σουλουτζιάρογλους . . 1

Ὁ Εὐγενέσατος κύριος Ἀλέξανδρος Σοῦτζος . 1

Ὁ Εὐγενέσατος κύρ: Ἰωάννης Σοῦτζος 1

Ὁ Εὐγενέσατος κύρ: Ἰωάννης Μίσου . 1

Ὁ Εὐγενέσατος κύρ: Ἀλέξανδρος Χαρίτος . 1

Ὁ Εὐγενέσατος κύρ: Κωνσαντῖνος Φεταλᾶς 1

Ὁ Εὐγενὲς: κύρ: Δημήτριος Σαμουρκάσης 1

Ὁ Εὐγενὲς: κύρ: Κωνσαντῖνος Σαμουρκάσης 1

Ὁ Εὐγενὲς: κύρ: Ἀλέξανδρος Σαμουρκ: 1

Ὁ Εὐγενὲς: ἄρχων Παχάρνικος κύριος Μανουὴλ Παλασάκης . 1

Ὁ Εὐγενέσατος ἄρχων Σερδάρης κύριος Νικόλαος Λογάδης . 2

Ὁ Εὐγενέσατος ἄρχων Καμινάρης κύριος Σέργιος Κωσάκης . . 1

Ὁ Εὐγενέσατος ἄρχων Σερδάρης κύριος Γεώργιος Φωτεινός . . 1

Ὁ Εὐγενέσατος ἄρχων Σερδάρης κύριος

Κων-

Σώματα

Κωνσαντῖνος . . . 2
Οἱ Εὐγενές: ἐπιςάται τῆς ἐν Κωνσαντινουπόλει Τυπογραφίας . . 10
Ὁ Εὐγ: ἄρχων Γραμματικὸς Μανουὴλ Κρής 1
Ὁ Εὐγ: κύριος Ἀλέξανδρος Σεϊανός . . 1
Ὁ Εὐγ: ἄρχων Λογοθέτης κύρ: Νικόλαος Καστρινάς . . . 1
Ὁ Μουσκολ: Λαμπαδάριος κύρ: Γρηγόριος . 1
Ὁ Ἐξοχώτ κύρ: Γεώργιος Ῥητορίδης 2
Ὁ Ἐξοχ: κύρ: Ἰωάν: Ῥαζῆς 1
Ὁ Ἐξοχ: κύρ: Κήρυκος Χαιρέτης Κρής 1
Ὁ Ἐξοχ: κύρ: Φωτεινὸς Βυζάντιος . 1
Ὁ Ἐξοχ: κύρ: Ἰωάννης Ῥαςῆς . 1
Ὁ Ἐξοχ: κύρ: Ἰωάννης Σαρῆς . 1
Ὁ Ἐξοχ: κύρ: Ἰωάννης Ἀθανασίου Θετταλ: 1
Ὁ Ἐξοχ: κύρ: Γεώργιος Ἀνδρέου ἐκ Διμητσάν: 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Ἐλευθέριος Λεονίδου Σπετζιάρης. 1
Ὁ Τιμιώτ: κύρ: Γρηγόριος Σπετζιάρης 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Γεώργιος Γαβριὴλ Σπετζιάρης . 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Μιχαὴλ Βασιλείου . 2
Ὁ Τιμ κύρ: Γεώργιος Ἰωάννου . 2
Ὁ Τιμ: κύρ: Ἀλέξανδρος Φενερλῆς . 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Κωνσαντῖνος Φενερλῆς . 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Μαργαρίτης Χ: Μαργαρίτου 2
Ὁ Τιμ: κύρ: Ἀθανάσιος Μαργαρίτου 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Γεώργιος Μαργαρίτου . 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Δημήτριος Μαργαρίτου 1

Ἡ

Σώματα

Ἡ Ἐλλογιμωτάτη κυρία Ζωΐτσα ἡ Καλλιόπη Μαργαρίτου . . . 1
Ἡ Τιμ: κυρία Χ: Καλὴ Λαχωρίδινα 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Ἀλέξανδρος Κωνσαντινίδης . 10
Ὁ Τιμ: κύρ: Κωσάκης Τζὶν ὀγλοῦς 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Χρισόβουλος Πλέσου . 1
Ὁ Τιμ: Χ: Γεώργιος Δημητρίου τίκογλους 1
Ὁ Λογιώτ: κύρ: Θεόδωρος Πύρρου Θετταλός. 2
Ὁ Τιμ: κύρ: Σπυρίδων Βαλέτας . 1
Ὁ Λογ: κύρ: Ἰάκωβος Κλεάνθης Θετταλός . 1
Ὁ Λογ: κύρ: Ἰωάννης Οἰκονόμου . 1
Ὁ Λογ: κύρ: Νικόλαος ὁ ἐκ Λητογωρίου 1
Ὁ Λογ: κύρ: Ἰωάννης Κυζικηνός . 1
Ὁ Λογ: κύρ: Χρῆςος τοῦ Κυριαζῆ Καλλιουπ: 2
Ὁ Τιμ: κύρ: Στέφανος ἀρχικάπηλος τοῦ ποτὲ Χ: Στεφάνου Καππαδόκης ἐκ Φαρσακίου 10
Ὁ Τιμ: Σαρὶ Ἰωάννης ἐκ Μυριοφύτου 5
Ὁ Τιμ: κύριος Ἐμμανουὴλ Γεωργίου . 2
Ὁ Τιμ: Μανόλης Μιχαὴλ . . 5
Ὁ Τιμ: κύρ: Ἀναςάσιος Μιχαὴλ . 5
Ὁ Τιμ: κύρ: Εὐςάθιος Σταυρόπουλος Νικολ: 2
Ὁ Τιμ: κύρ: Γεώργιος Σαρούϊος Κεῖος . 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Μιχαὴλ Ἀπροίκας . 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Γεώργιος Ἰωάννου Βυζάντιος 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Στεργιανάκης Τσορπατσόγλους 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Κωνσαντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ . 1
Ὁ Λογ: κύρ: Κωνσαντῖνος Δροβιανίτης 1

Ὁ

Σώματα

Ὁ Τιμ: κύρ: Ἀλέξανδρος Τσορπατσόγλους . 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Χ Κωσμᾶς Δημητρίου Λαχορίδης 1
Ὁ Λογ: κύρ: Ἀνδρέας παπαδόπ: Πατρεύς . 1
Ὁ Λογ: κύρ: Γεώργιος Ξανθὸς Νεοχωρίτης . 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Σταυρῆς Μόσχου Νεοχωρίτης . 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Ἀθανάσιος Ἀγραφιώτης . 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Μανούσιος Φυτόλιος Πάτμιος 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Δημήτριος Θεοδωρίδης . 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Νικόλαος Δημητριάδης 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Γεώργιος Μιχαὴλ Σμυρναῖος 1
Ὁ Λογ: κύρ: Ἰωάννης Βασιλείδης Βυζάντιος . 5
Ὁ Τιμ: κύρ: Μιχαὴλ Χ. Δημητρίου Σάμιος 1
Ὁ Λογ: κύρ: Ἰωάννης Μάρκου 1
Ὁ Λογ: κύρ: Κωνσαντῖνος Παγώνης . 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Κωνσαντῖνος Θεοφιλόπουλος 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Χρῆσος ἐκ Σωζουπόλεως 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Γεώργιος Χρισοδούλου 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Ἰωάννης Πάντου . 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Βασίλειος Σακελαρίου Πελοπον. 1
Ὁ Τιμ: κύρ: Κωνσαντῖνος Ῥαζῆς Ζαγοραῖος . 1
Ὁ Τιμ: κύρ. Δημήτριος Κόκκαλος . 1
Ὁ Τιμ: κύρ. Ἀποστολάκης Κιούρης Θετταλός 1
Ὁ Τιμ. κύρ. Νικόλαος Χ. Σταύρου Ἀνδριαν. 1
Ὁ Τιμ. κύρ. Ἰωάν: Τοπάλογλους τουλπεντσῆς. 4
Ὁ Τιμ. κύρ. Ἐλευθέρης Ἀντιδέρης Λῖος. 1
Ὁ Τιμ. κύρ. Γεράκης Ἀριτσιανός . 1
Ὁ Τιμ. κύρ. Χρισόδουλος Μυριάνθιος Κύπριος 1

Ὁ

Σώματα

Ὁ Τιμ. κύρ. Βασίλειος Ζωγράφος Καισαρεὺς 1
Ὁ Τιμ. κύρ. Γεώργιος Ζωγράφος Καισαρεὺς 1
Ὁ Λογ. κύρ. Δημήτριος Κυθηρεύς . 1
Ὁ Λογ. κύρ. Ἀναστάσιος Καρακιουλάφης Καισ 1
Ὁ Τιμ. κύρ. Ἰωάννης Εὐγενίου . 1
Ὁ Τιμ. κύρ. Εὐσάθ· Κουτσίδας . 1
Ὁ Τιμ. κύρ. Γεώργιος Παρύσης . 1
Ὁ Τιμ. κύρ. Γεώργιος Ἡλιόπουλος 1
Ὁ Τιμ. κύρ. Κωνσαντῖνος Ἀθανασίου μπαρ: 1
Ὁ Τιμ. κύρ. Σάββας Νικολαΐδης . 1
Ὁ Τιμ. κύρ. Μανουσάκης Χῖος . 1
Ὁ Τιμ. κύρ. Σάββας Σεβασιάδης Χῖος 1
Στεφανὴς Ψωμὰς Ἰωαννίτης . 1
Ὁ Λογ. κύρ. Μιχαὴλ Οἰκονομίδης . 1
Κωνσαντῖνος Ψωμάκης . 1
Ἀναστάσιος Ἀντωνίου Καλλιουπολίτης 1
Γεώργιος Μπαχάρη . . . 1
Γεώργιος Μαυρουδῆ . . 1
Ὀνούφριος Μηχέλλη Κύπριος . 1
Ἰωάννης Βυζάντιος . . 1
Ζαχαρίας Συναΐτης . . 1
Σωτήριος Γρηγορίου . 1
Γεώργιος παπᾶ Ἰωάννου Κύπριος . 1
Σπυρίδων Βλασσόπουλος . . 1
Θεόφιλος Πρωτοσύγκελλος τοῦ ἁγίου Κυζίκου 1
Νικόλαος Βλασὸς Κρής . . 1

Οἱ

Οἱ ἐν Μολδαβίᾳ.

	Σώματα.
Ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Μ. Μολδαβίας κύριος Βενιαμὶν	2
Ὁ Εὐγενὲς: ἄρ: Βόρνικος κύρ: Μανολάκης Δημ.	1
Ὁ Εὐγενὲς: ἄρ: Μπάνος κύρ: Ἰωάννης Γερμ.	1
Ὁ Πανοσ: Ἀρχ: κύρ. Γαβριὴλ	1
Ὁ Εὐγ. σινιὸρ Τζοάνης Σμυρναῖος	1
Ὁ Εὐγ. κύρ. Γιάγκος Ἰσατζέσκος	1
	1

Οἱ ἐν Ἀδριανουπόλει.

Ὁ Πανιερσοσφολογιώτατος ἅγιος Ἀδριανουπόλεως κύρ. Δωρόθεος Πρώϊος	1
Ὁ Πρωτοσύγκελλος αὐτοῦ κύρ. Θεόκλητος.	2
Ἀμβρόσιος Πρωτοσύγκελλος Σιναΐτης	1
Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθάγγελος	1
Γάκωβος Σύγκελλος	1
Ἰωάννης Κώτσιου	1
Ἀθανάσιος Στογιάνου	1
Ἰωάννης Δαναπασίου	1
Γρηγόριος Μιχαὴλ	1
Μαργαρίτης Βερώνης	1
Δημήτριος Ζώτου	1
Βασιλάκης Σωτηρίχου	1
Ἀλέξανδρος Λεμονίδης	1
Ἰωάννης Μουτάφη	1

Ἀν-

	Σώματα
Ἀντώνιος Ἀμυρᾶ	1
Χατζῆ Θεοδωράκης Γαβριὴλ	1
Χατζῆ Δημήτριος Ἀλεξάνδρου	2
Δημήτριος Τζιβάνογλους	1
Γιαχωβάκης χατζῆ Ἀνδρέα	1
Ἀθανασάκης Πολυχρονίου	1
Χατζῆ Βλατάκης Πανήδης	1
Νικόλαος Τεπεκιόζη	1
Πετράκης Σακελαρίου	1
Βασιλάκης Πολυχρονίου	1
Ἀποστολάκης χατζῆ Σταυράκη	1
Χατζῆ Στέφανος χατζῆ Στάντζιου	1
Διαμαντάκης Στρατίνου	1
Ἀντιφάνιος Γρηγορίου	1
Παναγιώτης Μαργαρίτου	1
Γεώργιος Παγανῆς	1
Χρησόδουλος Πέγιου	1
Σταμάτης χατζῆ Νικολάου	1
Χατζῆ Παναγιώτης Βασιλείου Διδάσκαλος Γ.	1

Οἱ ἐν Σιληβρίᾳ.

Ὁ Πανοσιολογιώτατος Διδάσκαλος τῆς ἐν Σιληβρίᾳ Σχολῆς κύριος Εὐγένειος	1
Ὁ Τιμιώτατος ἄρχων Λογοθέτης κύριος Γρηγόριος	1

Ὁ

Σώματα

Παναγιώτης παιδαγωγός 1
Δῆμος Πολυχρονίου 1
Μιχαλάκης Ῥῆγα 1
Δημητράκης Μαυρουδῆς 1
Μόσχος Νικολάου 1
Σταμάτιος Χ. Ἰωάννου 1
Γεώργιος Ἰωάννου ἐκ Μέτρων 1
Ἀναστάσιος Δημητριάδης 1
Μαργαρίτης Ἀγγελή 1
Μανολάκης Σωτηρίδης 1
Σταυρῆς Χ. Ἰωάννου 1
Ὁ Αἰδεσιμώτ. παπᾶ Παναγιώτης 1
Σωτήριος βαφεὺς 1
Γιανάκος Ἱερόπαις 1

Οἱ ἐν Σμύρνῃ.

Ὁ Πανιερώτατος καὶ Σεβασμιώτατος ἅγιος Σμύρνης κύριος Ἄνθιμος 2
Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος ἅγιος Ἐρυθρῶν κύριος Καλλίνικος 1
Τὸ ἐν Σμύρνῃ φιλολογικὸν γυμνάσιον 1
Ἡ ἐν Σμύρνῃ Εὐαγγελικὴ Σχολή 1
Ὁ Ἱερομόναχος Ἄνθιμος καὶ ἐφημέριος Σμύρ: 1
Ἀρχιμ. καὶ ἐφημ. τοῦ ἁγίου Σμύρνης 1
Ἔξαρχος τοῦ ἁγίου Σμύρνης κύρ. Ἰγνάτιος 1
Ὁ Πανοσιώτατος Προηγούμενος τοῦ κατὰ τὴν Σμύρ-

Σώματα

Σμύρ: Μετοχίου τῆς Λαύρας κύρ. Ἀβράμιος 1
Ὁ Πανοσιώτατος Προηγούμενος τῆς κατὰ τὴν Πελοπόννησον Μονῆς τῶν Βουλκάνων κύριος Παρθένιος 1
Ὁ Πανοσιώτατος κύρ Ἄνθιμος 1

Οἱ Μαθηταὶ τοῦ ἐν Σμύρνῃ φιλολογικοῦ Γυμνασίου.

Ὁ Μαργαρίτης παπ. Ἐμμανουὴλ Θετταλ. 1
Νικόλαος χ. Τριανταφύλλου ὁ ἐκ Καζάνης 1
Ἀλέξανδρος Οἰκονόμου ἐκ Τυρνάβου τῆς Θετταλίας 1
Παρθένιος Ἱεροδιάκονος Σμυρναῖος 1
Ἐμμανουὴλ Βασιλείου Ῥόδιος 1
Γ'ωάννης Γεωργιάδης Σμυρναῖος 1
Καλλίνικος Ἱερομόναχος Κρὴς ὁ ἐκ Κυδωνίας 1
Νικόλαος Γεωργιάδης Σμυρναῖος Διδάσκαλος τῆς Μαθηματικῆς εἰς τὸ φιλολογικὸν γυμνάσ. 2
Νικόλαος Κρὴς ὁ ἐκ Κυδωνίας 3
Βενιαμὶν Ῥωσσέτος ὁ ἐκ Μολδοβλ. ἱεροδιάκονος 2
Καλλίνικος ἱεροδιάκονος ἐκ Δημιτζάνης τῆς Πελοποννήσου 1
Ἰλαρίων ἱεροδιάκονος Κύπριος 1
Εὐσέβιος Σμυρναῖος Διδάσκαλος τῆς κατὰ τὰ Βρύουλα Ἑλληνικῆς σχολῆς 1
Ὁ Μουσικολογιώτατος κύριος Γεώργιος Μανουὴλ

Σμυρ-

Σώματα.

Σμυρναῖος . 1
Νικόλαος Ἐλευθεριάδης ὁ ἐκ Καξανίας . 1
Νικόλαος Δημητριάδης Χορτάκης Σμυρ: . 1
Χ: Ἰωάννης Δημητριάδ: Λυπηνιτζιώτης 1
Δημήτριος Θεμιστοκλῆς Λεμισσός . 1
Γ̓ωάννης Περικλῆς Λέσβιος ὑποδιδάσκαλος τοῦ φιλολογικοῦ τῆς Σμύρνης Γυμνασίου 1
Γεώργιος χ: Φώτη Σακελλαρίου Κυδωνιεύς . 1
Δημήτριος Τζόρτζη . . . 1
Γεώργιος Ἀλικαρνασσεύς . 1
Γεώργιος Ἀποστολίδης Πάτροκλος Κυδωνιεύς 1
Γεώργιος Φιλαδελφεὺς ὁ τοῦ χ: Ἰωάννου 1
Γ̓ωσὴφ Ἀναστασίου Μάγνης . . 1
Μανουὴλ Γεωργίου ἐκ Βελβεδοῦ . 1
Σταμάτιος Κουμναῖος . 1
Ἀξέριος ὁ ἐκ Τυρνάβου τῆς Θετταλίας . 1
Μαργαρίτης Παπᾶ Δημητρίου ἐκ Τυρνάβου τῆς Θετταλίας . . 1
Δημήτριος Κωνσταντίνου Τυρναβίτης
Δαμασκηνὸς Ἱεροδιάκονος Κρὴς Κισσάμιος 1
Κύριλλος Ἀβραμίδης Μοναχός . 1
Νεόφυτος Ἱεροδιάκονος Παπάζογλους . 1
Ὁ Ἐξοχ: κύρ: Εὐθύμιος Κανάκης . 1
Στιλιανὸς χ: Παναγιώτου καὶ ἐπίτροπος τοῦ φιλολογικοῦ Γυμνασίου . 1
Φίλιππος Καλόγλου Ῥόδιος 1
Δημήτριος Ζωγράφος ὁ ἐξ Εὐρίπου . 1

Τρι-

Σώματα.

Τριανταφυλλος χ. Γεωργίου Λύμνιος . 1
Δημήτριος Ὁλλανδὸς διδάσκαλος τῶν Γραμ: 1
Κατακουζηνὸς Ἰωάννου . . 1
Γ: Δ: Μαυροκορδάτος . . 1
Σπυρίδων ὁ ἐξ Ἀθηνῶν Ζωγράφος . 1
Γεώργιος Τάντολος Δημητρίου . 2
Διονύσιος Σπαθὴς Ἰατρὸς . 1
Γ̓σαάκιος Καισαρεὺς Ἰατρός . . 1
Ἀντώνιος Γεωργίου Σταμάτη ἐκ Μαραθοκάμπου τῆς Σάμου . . 1
Κ. Ἰωάννης Γεωργίου ἐκ Καρλοβασίας τῆς Σάμου . . 1
Γεώργιος Κ: Ἰωάννου ἐκ Καρλοβ: τῆς Σάμ: 1
Χρισόφορος Μιλιόνης Ῥόδιος . 1
Βασίλειος χ: Μανόλη . . 1
Παρεσὸς Ἀνδρέου Βρυουλλιώτης Καζάζης 1
Γ̓ωάννης Παξιμαδᾶς Δημητρίου Ὑδριώτης. 1
Ἀνδρέας Κωνσταντίνου Γιαμιτζῆς 1
Δημήτριος Τελατηνίδης . . 1
Εὐσάθιος Καλγάκης Δ: Σμυρναῖος . 1
Νικόλαος Ἰωάννου Γμπρισιμτζῆς 1
Μανουὴλ Λαμπρινοῦ . 1
Μιχὲς Δομέσιχος ἐκ Βουρνόβα . 1
Γρηγόριος Δημητρίου Τζιτζεκλῆ ἐκ Θετταλ : 1
Σπύλιος Μισχίνης Πελοποννήσιος . 1
Δημήτριος Πογιαντζόγλους Κρὴς . 1
Κωνσταντῖνος Νηφθόγλους ἀπὸ Χατζελάριον

τῆς

Σώματα

τῆς Σμύρνης . . 1
Γ'ωάννης Κωνσαντίνου ἀπὸ τὸν Βῶλον . 1
Χρῆσος Δημητρίου ἐκ νήσου Τήνου 1
Χ: Κωνσαντῖνος Παγιατζόγλους Κρὴς . 1
Γ'ωάννης Παππαδάκης Κρὴς . 1
Παναγιώτης Καζάζης ἐκ Βρυούλλων 1
Ὁ ἄρχων Λογοθέτης Γεώργιος 1
Γεώργιος Μπαλῆς . . . 1

Οἱ ἐν Πάτραις.

Ὁ Ἱεροδιάκονος Γρηγόριος τοῦ ἁγίου Π: Πατρ: 1
Ὁ Ἱεροδιάκονος Θεόφιλος τοῦ . 1
Ὁ Ἱεροδιάκονος Ἀγάπιος τοῦ . 1
Ὁ Ἱεροδ: Λεόντιος τοῦ ἁγίου Χαριουπόλεως 1
Ὁ Ἱερομόναχος Νικηφόρος ἐκ Νεζερῶν 1
Ὁ Ἐντιμότ: Χαράλαμπος Περούκας Ἀργείτ: 1
Ὁ Τιμ: Εὐσάθιος Θεοδοσόπουλος Ζαγοραῖος 1
Ὁ Κύρ: Γεώργιος Γιανόπουλος ἐκ Νεζερῶν . 1
Ὁ Εὐγενές: Ἰωάννης Καλαμογδάρτης . 1
Ὁ Εὐγενές: Δημήτριος Τζέρτος . 1
Ὁ Εὐγ: Παναγῆς Κομποθέκλας . 1
Ὁ Λογ: Ἀντώνιος Καλαμογδάρτης 1
Ἡ Ἐλλογιμωτάτη Μαρία ἡ Κλεοπάτρα 1
Ὁ κύριος Ἀλέξιος Μ: Ἀλεξανδρόπουλος 1
Ὁ Κύρ: Ἀναγνώστης Σταμέλος . 1
Ὁ Ἐντιμότατος Δημήτριος Τσήπηρας 1

Ὁ

Σώματα

Ὁ Ἰωάννης Ν: Γιανακόπουλος, καὶ Κωνσαντῖνος Α: Ἀλεξανδρόπουλος . 1
Ὁ Λογιώτ: Ἀντζουλὸς Τηπάλδος Κεφαληνιεὺς 1

Οἱ ἐν Ἤλιδι, ἤτοι ἐν Γαστούνη.

Γρηγόριος Πιττακὸς Μιτυληναῖος Ἰατροδιδ: 10
Ὁ Εὐγεν: ἄρχ: Λογοθέτης Γεώργιος Σισίνης . 1
Ὁ Λογ: Χρύσανθος Σισίνης Λογοθέτου 1
Ὁ Λογ: Μιχαὴλ Σισίνης Λογοθέτου 1
Ὁ Λογ: Εὐσάθιος Σισίνης . . 1
Ὁ Ἐξοχ: Κωνσαντῖνος Πελοπίδης ὁ ἐξ Ἰωαν:. 2
Ὁ Τιμ: Ἀντώνιος Βόκχορης . : 1
Ὁ Τιμ: Ἐμμανουὴλ Βουρεκτζάκης Κρὴς 1
Ὁ Τιμ: Δημήτριος Παυλόπουλος . 1
Ὁ Τιμ: Διονύσιος παπᾶ Ἰωάννου . 1
Ὁ Τιμ: Ἀνδρέας Ζωγράφος . . 1
Γεώργιος Ἰωάννου Οἰκονόμου ἐκ Κρανιδίου . 1

Οἱ Ἄρχοντες τοῦ Μωρέως.

Ὁ Εὐγ: ἄρχων Καλαβρύτων κύρ Ἀσημάκης Ζαήμης . . 1
Ὁ Εὐγ: ἄρχ: Καλαβρύτων κύρ: Σωτήριος Χαρ: 2
Ὁ Εὐγ: ἄρχ: Σωτήριος Σπυρίδωνος Νοταρᾶ καὶ ἀδελφοὶ, οἱ ἀπὸ Τρικκάλων Κορίνθου 1
Ὁ Εὐγ: ἄρχ: Μισρὸς κύρ: Ἀναγνώστης Κοπαν: 1
Ὁ Εὐγ: ἄρχ: Μισρὸς κύρ: Παναγιωτάκης Κρεβ: 1
Ὁ Εὐγ: ἄρχ: Βοσήτζας κύρ: Ἀνδρέας Λόντος 1

Ὁ

Σώματα

Ὁ Εὐν. Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος 2
Ὁ Εὐγ. κύρ. Νικολάκης Παπαγιαννόπουλος 1
Ὁ Εὐγ: ἄρχ. Παναγιωτάκης Χαριφόπουλος Φάν. 1
Ὁ Εὐγ: Δημήτριος Παπατζιόνης ἐξ Ἐμλακ. 1
Ὁ Εὐγ: Παναγος Τζιανὸς ἐκ Καλαμάτας 1
Ὁ Εὐγ. ἄρχ. Ἄργους κύρ. Ἰωάννης Περοῦκας καὶ ἀδελφοί . . . 2
Ὁ Τιμ. κύρ. Γεώργιος Θεοχαρόπουλος ἐκ Καλαβρύτων . . 1
Ὁ Ἐξοχ: κύρ: Ἀντωνάκης Μεντόρος ἐκ Τροπ. 1
Ὁ Ἐξοχ. κύριος Ἐμμανουὴλ ἐκ Μακρ: 1
Ὁ Τιμ. κύρ. Κωνσταντῖνος Γορδίας . 1
Ὁ Εὐγ. κύρ. Χιντὶρ ἀγᾶς ὁ ἐξ Ἀρμενίων 1
Ὁ Κύριος Ἰωάννης Οἰκονομόπουλος ὁ ἐκ Γκούρας . . . 1
Ὁ κύρ. Βασιλάκης Χρισακόπουλος ὁ ἐκ Τριπολιτζᾶς . . . 1
Ὁ Ἐξοχ. κύρ. Σπυρίδων Μπεράτας Κεφαλην. 1
Ὁ Τιμ. κύρ. Ἀναγνώστης Πετρόπουλος ἐκ Ντσίου 1